

Obsah

I *Legislativní akty*

ROZHODNUTÍ

- ★ **Rozhodnutí Rady č. 940/2014/EU ze dne 17. prosince 2014 o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských regionech** 1

II *Nelegislativní akty*

MEZINÁRODNÍ DOHODY

2014/941/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 27. června 2013 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Kanadou o celní spolupráci v záležitostech týkajících se bezpečnosti dodavatelského řetězce** 8
- Dohoda mezi Evropskou unií a Kanadou o celní spolupráci v záležitostech týkajících se bezpečnosti dodavatelského řetězce** 10

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Rady (EU, Euratom) č. 1377/2014 ze dne 18. prosince 2014, kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství** 14
- ★ **Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1378/2014 ze dne 17. října 2014, kterým se mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 a přílohy II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013** 16

- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1379/2014 ze dne 16. prosince 2014, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz některých výrobků ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 248/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky** 22
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1380/2014 ze dne 17. prosince 2014 o změně nařízení (ES) č. 595/2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků** 82
- Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 1381/2014 ze dne 22. prosince 2014 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny 83

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Rady 2014/112/EU ze dne 19. prosince 2014, kterou se provádí Evropská dohoda o úpravě některých aspektů úpravy pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy uzavřená Evropským svazem vnitrozemské plavby (EBU), Evropskou organizací lodních kapitánů (ESO) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) ⁽¹⁾** 86

ROZHODNUTÍ

2014/942/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady ze dne 17. prosince 2014 o jmenování jednoho německého člena Evropského hospodářského a sociálního výboru** 96

2014/943/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Rady ze dne 19. prosince 2014 o jmenování předsedy, místopředsedy a dalších stálých členů Jednotného výboru pro řešení krizí** 97

2014/944/EU:

- ★ **Rozhodnutí Komise ze dne 11. června 2014 o státní podpoře S.A.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 a NN 32/10), kterou Itálie poskytla ve prospěch společnosti SO.G.A.S. – Società per la gestione dell'aeroporto dello Stretto (oznámeno pod číslem C(2014) 3571) ⁽¹⁾** 99

2014/945/EU:

- ★ **Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 19. prosince 2014 o určitých ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influencí ptáků podtypu H5N8 v Německu (oznámeno pod číslem C(2014) 10261) ⁽¹⁾** 115

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

2014/946/EU:

- ★ **Rozhodnutí Rady stabilizace a přidružení EU-Srbsko č. 1/2014 ze dne 17. prosince 2014 o nahrazení protokolu 3 k Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce** 119

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

2014/947/EU:

- ★ **Rozhodnutí Smíšeného výboru zřízeného podle Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob č. 1/2014 ze dne 28. listopadu 2014, kterým se mění příloha II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení 122**

I

(Legislativní akty)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY č. 940/2014/EU

ze dne 17. prosince 2014

o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) v nejvzdálenějších francouzských regionech

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 349 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Ustanovení smlouvy, která se týká nejvzdálenějších regionů Unie, k nimž patří francouzské zámořské departementy, v zásadě nedovolují žádné rozdíly ve zdanění místních produktů a produktů z metropolitní Francie nebo jiných členských států. Podle článku 349 smlouvy však lze pro tyto regiony zavést konkrétní opatření z důvodu trvalého znevýhodnění, které má dopad na jejich sociální a hospodářskou situaci.
- (2) Tato konkrétní opatření musí brát v úvahu zvláštní charakter a omezení nejvzdálenějších regionů, aniž by narušila integritu a soudržnost právního řádu Unie, který zahrnuje i vnitřní trh a společné politiky. Neměnnost a spolupůsobení nepříznivých faktorů (odlehlost, závislost na surovinách a energii, povinnost vytvářet větší zásoby, malý rozsah místního trhu v kombinaci s málo rozvinutou vývozní činností) na nejvzdálenější regiony Unie uvedené v článku 349 smlouvy se projevují zvýšením nákladů na produkci, a tedy i pořizovací ceny produktů z místní produkce, které by bez konkrétních opatření byly méně konkurenceschopné v porovnání s produkty odjinud, a to i při zohlednění nákladů na dopravu do zámořských departementů. Tato skutečnost by ztížila zachování místní produkce. Proto je nezbytné zavést konkrétní opatření, která posílí místní průmysl zvýšením jeho konkurenceschopnosti. Rozhodnutí Rady 2004/162/ES⁽¹⁾ povoluje Francii do 31. prosince 2014 v zájmu obnovení konkurenceschopnosti produktů z místní produkce uplatnit osvobození od tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) či její snížení u některých produktů, které pocházejí z místní produkce nejvzdálenějších regionů Guadeloupe, Guyana, Martinik, Réunion a od 1. ledna 2014 též Mayotte. Seznam produktů, pro které platí výše uvedené osvobození od daně nebo její snížení, je uveden v příloze zmíněného rozhodnutí. Rozdíl ve výši daně mezi místními a ostatními produkty nesmí podle druhu produktu překročit 10, 20 nebo 30 procentních bodů.
- (3) Francie požádala, aby i po 1. lednu 2015 byla zachována úprava podobná úpravě zavedené rozhodnutím 2004/162/ES. Francie tvrdí, že výše zmíněná znevýhodnění jsou trvalé povahy, že režim zdanění zavedený

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady 2004/162/ES ze dne 10. února 2004 o režimu tzv. „octroi de mer“ (přístavní daně) ve francouzských zámořských departementech a o prodloužení platnosti rozhodnutí 89/688/EHS (Úř. věst. L 52, 21.2.2004, s. 64).

rozhodnutím 2004/162/ES umožnil zachovat a v některých případech i rozvinout místní produkci a neznamenal pro přijímající podniky zdroj příjmů, neboť celkově se dovozy produktů podléhajících diferencovanému zdanění nadále zvyšoval.

- (4) Francie oznámila Komisi pro každý z dotčených nejbližších regionů – Guadeloupe, Guyanu, Martinik, Mayotte a Réunion – pět souborů seznamů produktů, u nichž hodlá uplatňovat diferencované zdanění ve výši 10, 20 nebo 30 procentních bodů podle toho, zda jsou tyto produkty v těchto regionech produkovány, či ne. Opatření se netýká nejbližšího regionu Saint-Martin.
- (5) Toto rozhodnutí provádí článek 349 smlouvy a povoluje Francii používat diferencované zdanění na produkty, u kterých byla doložena za prvé existence místní produkce, za druhé existence významného dovozu zboží (včetně dovozu z metropolitní Francie i jiných členských států), který může ohrozit zachování místní produkce, a za třetí existence dodatečných nákladů zvyšujících pořizovací cenu produktů z místní produkce oproti produktům pocházejícím odjinud a narušujících konkurenceschopnost produktů z místní produkce. Povolovaný rozdíl ve zdanění by neměl být vyšší než doložené vícenáklady. Použití těchto zásad umožní provést článek 349 smlouvy v míře nezbytně nutné a bez toho, aby byla místní produkci poskytnuta neodůvodněná výhoda; díky tomu nebude narušena integrita a soudržnost právního řádu Unie, a zejména nebude narušena hospodářská soutěž na vnitřním trhu a politika v oblasti státní podpory.
- (6) V zájmu zjednodušení povinností pro malé podniky by se osvobození od daně či její snížení měla týkat pouze hospodářských subjektů, jejichž roční obrat činí alespoň 300 000 EUR. Hospodářské subjekty, jejichž roční obrat této hranice nedosahuje, by „octroi de mer“ podléhat neměly, ale neměly by moci si tuto daň odečíst na vstupu.
- (7) Stejně tak soudržnost s právem Unie vyžaduje, aby se rozdíl ve zdanění neuplatňoval na potravinové produkty, které využívají podpor stanovených v kapitole III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013⁽¹⁾. Cílem uvedeného ustanovení je zabránit tomu, aby dopad finančních zemědělských podpor poskytnutých zvláštním režimem zásobování byl smazán či omezen vyšším zdaněním subvencovaných produktů prostřednictvím „octroi de mer“.
- (8) Cíle podpory sociálního a hospodářského rozvoje francouzských zámořských departementů, které již byly vytyčeny v rozhodnutí 2004/162/ES, jsou potvrzeny díky požadavkům na účel „octroi de mer“. Začlenění příjmů z této daně do zdrojů hospodářského a daňového systému francouzských zámořských departementů a jejich využití v rámci strategie hospodářského a sociálního rozvoje těchto regionů, včetně podpory místních činností, je právní povinností.
- (9) Je nezbytné prodloužit dobu použitelnosti rozhodnutí 2004/162/ES o šest měsíců až do 30. června 2015. Nová lhůta umožní Francii provést toto rozhodnutí ve svém vnitrostátním právu.
- (10) Doba použitelnosti režimu je stanovena na pět let a šest měsíců do 31. prosince 2020, kdy rovněž skončí platnost stávajících pokynů pro regionální státní podpory. Ještě předtím však bude nutné posoudit výsledky uplatňování tohoto režimu. Francie by proto měla předložit Komisi do 31. prosince 2017 zprávu o uplatňování ustanovení zavedeného režimu zdanění za účelem ověření dopadu přijatých opatření a jejich přínosu pro zachování, podporu či rozvoj místních hospodářských činností, přičemž se vezmou v úvahu znevýhodnění postihující nejbližší regiony. Zpráva by měla zejména ověřit, zda daňové výhody, jež Francie uděluje místním produktům, nepřekračují nezbytně nutnou míru a zda jsou tyto výhody nadále nezbytné a přiměřené. Navíc by měla obsahovat rozbor dopadu, jež má zavedený režim na úroveň cen v nejbližších francouzských regionech. Na základě této zprávy by Komise měla vypracovat svou zprávu pro Radu a případně předložit návrh na změnu ustanovení tohoto rozhodnutí, aby se zohlednila její zjištění.
- (11) Rozhodnutí je třeba použít od 1. července 2015, aby se zabránilo právnímu vakuu.
- (12) Tímto rozhodnutím není dotčeno případné použití článků 107 a 108 Smlouvy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 228/2013 ze dne 13. března 2013, kterým se stanoví zvláštní opatření v oblasti zemědělství ve prospěch nejbližších regionů Unie a zrušuje nařízení Rady (ES) č. 247/2006 (Úř. věst. L 78, 20.3.2013, s. 23).

- (13) Cílem tohoto rozhodnutí je stanovit právní rámec pro „octroi de mer“ od 1. ledna 2015. S ohledem na tuto naléhavost je třeba odchýlit se od osmítýdenní lhůty stanovené v článku 4 protokolu č. 1 o úloze vnitrostátních parlamentů v Evropské unii, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Odchylně od článků 28, 30 a 110 smlouvy se Francii povoluje do 31. prosince 2020 uplatnit osvobození od tzv. „octroi de mer“ (námořní daně) nebo její snížení u produktů, jejichž seznam je uveden v příloze a které pocházejí z místní produkce na Guadeloupu, v Guyaně, na Martiniku, Mayotte a Réunionu jakožto nejbližších regionech ve smyslu článku 349 smlouvy.

Tato osvobození a snížení musí být součástí strategie hospodářského a sociálního rozvoje dotčených nejbližších regionů, se zohledněním rámce Unie pro tuto strategii, a přispívat k podpoře místních činností a nesmí měnit podmínky obchodu v míře, jež by byla v rozporu se společným zájmem.

2. Uplatnění úplného osvobození od daně či jejího snížení uvedených v odstavci 1 nesmí vést k tomu, že by rozdíly oproti úrovni zdanění použité na podobné produkty, které nepocházejí z dotčených nejbližších regionů, byly vyšší než:

- a) deset procentních bodů u produktů uvedených v části A přílohy;
- b) dvacet procentních bodů u produktů uvedených v části B přílohy;
- c) třicet procentních bodů u produktů uvedených v části C přílohy.

Francie se zavazuje, že osvobození a snížení použitá na produkty uvedené v příloze nepřekročí procentní podíl, který je nezbytně nutný k zachování, podpoře a rozvoji místních hospodářských činností.

3. Osvobození od daně či její snížení uvedená v odstavcích 1 a 2 uplatní Francie na hospodářské subjekty, jejichž roční obrat činí nejméně 300 000 EUR. Hospodářské subjekty, jejichž roční obrat nedosahuje této hranice, „octroi de mer“ nepodléhají.

Článek 2

Na produkty, pro něž byl využit zvláštní režim zásobování stanovený v kapitole III nařízení (EU) č. 228/2013, uplatní francouzské orgány stejný režim zdanění jako na produkty z místní produkce.

Článek 3

1. Režimy zdanění uvedené v článku 1 Francie Komisi neprodleně oznámí.
2. Francie předloží Komisi do 31. prosince 2017 zprávu o uplatňování režimu zdanění uvedeného v článku 1, v níž sdělí, jaký měla přijatá opatření dopad a jaký byl jejich přínos pro zachování, podporu a rozvoj místních hospodářských činností, přičemž se vezmou v úvahu znevýhodnění postihující nejbližší regiony.

Na základě této zprávy vypracuje Komise svou zprávu pro Radu a případně jí předloží návrh na změnu ustanovení tohoto rozhodnutí.

Článek 4

V čl. 1 odst. 1 rozhodnutí 2004/162/ES se datum „31. prosince 2014“ nahrazuje datem „30. června 2015“.

Článek 5

Články 1 až 3 se použijí ode dne 1. července 2015.

Článek 4 se použije ode dne 1. ledna 2015.

Článek 6

Toto rozhodnutí je určeno Francouzské republice.

V Bruselu dne 17. prosince 2014.

Za Radu
předseda
G. L. GALLETTI

PŘÍLOHA

A. Seznam uvedených produktů podle zařazení v nomenklatuře společného celního sazebníku ⁽¹⁾

1. Nejbližší region Guadeloupe

0105 11, 0201, 0203, 0207, 0208, 0305 49 80, 0702, 0705 19, 0706 10 00 10, 0707 00 05, 0709 60 10, 0709 60 99, 1106, 2103 30 90, 2103 90 30, 2209 00 91, 2505, 2712 10 90, 2804, 2806, 2811, 2814, 2853 00 10, 3808, 4407 10, 4407 21 až 4407 29, 4407 99, 7003 12 99, 7003 19 90, 7003 20, 8419 19.

2. Nejbližší region Guyana

0105 11, 0702, 0709 60, 0805, 0807, 1006 20, 1006 30, 2505 10, 2517 10, 3824 50, 3919, 3920 43, 3920 51, 6810 11, 7215, 7606 kromě 7606 91, 9405 60.

3. Nejbližší region Martinik

0105 11, 0105 12, 0105 15, 0201, 0203, 0207, 0208 10, 0209, 0305, 0403 kromě 0403 10, 0405, 0706, 0707, 0709 60, 0709 99, 0710 kromě 0710 90, 0711, 0801 11 až 0801 19, 0802 90, 0803, 0804 30, 0804 50, 0805, 0809 10, 0809 40, 0810 30, 0810 90, 0812, 0813, 0910 91, 1102, 1106 20, 1904 10, 1904 20, 2001, 2005 kromě 2005 99, 2103 30, 2103 90, 2104 10, 2505, 2710, 2711, 2712, 2804, 2806, 2811 kromě 2811 21, 2814, 2836, 2853 00 10, 2907, 3204, 3205, 3206, 3207, 3401, 3808, 3820, 4012 11, 4012 12, 4012 19, 4401, 4407 21 až 4407 29, 4408, 4409, 4415 20, 4421 90, 4811, 4820, 6306 12, 6306 19, 6306 30, 6902, 6904 10, 7006, 7003 12, 7003 19, 7113 až 7117, 7225, 7309, 7310 kromě 7310 21, 7616 91, 7616 99, 8402 90, 8419 19, 8902, 8903 99, 9406.

4. Nejbližší region Mayotte

0407, 0702, 0704 90 90, 0705 19, 0709 99 10, 0707 00 05, 0708 90, 0709 30, 0709 60, 0709 93 10, 0709 99 60, 0714, 0801 11, 0801 12, 0801 19, 0803, 0804 30, 0805 10, 0904 11, 0904 12, 0905, 1806, 2309 90 kromě 2309 90 96, 3925 10 00, 3925 90 80, 3926 90 92, 3926 90 97, 6901, 6902, 9021 21 90.

5. Nejbližší region Réunion.

0105 11, 0105 12, 0105 13, 0105 15, 0207, 0208 10, 0208 90 30, 0208 90 98, 0209, 0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 0403, 0405 kromě 0405 10, 0406 10, 0406 90, 0407, 0408, 0601, 0602, 0710, 0711 90 10, 0801, 0803, 0804, 0805, 0806, 0807, 0808, 0809, 0810, 0811, 0812, 0813, 0904, 0909 31, 0910 99 99, 1101 00 15, 1106 20, 1108 14, 1604 14, 1604 19, 1604 20, 1701, 1702, 1903, 1904, 2001, 2002 10, 2004 10 10, 2004 10 91, 2004 90 50, 2004 90 98, 2005 10, 2005 20, 2005 40, 2006, 2007 kromě 2007 99 97 10, 2103 20, 2103 90, 2104, 2201, 2309 90 kromě 2309 90 35 a 2309 90 96 90, 2710 19 81 až 2710 19 99, 3211, 3214, 3402, 3403 99, 3505 20, 3506 10, 3808 92, 3808 99, 3809, 3811 90, 3814, 3820, 3824, 3921 11, 3921 13, 3921 90 90, 3925 10, 3926 90, 4009, 4010, 4016, 4407 10, 4409 10, 4409 21, 4409 29, 4415 20, 4421, 4811, 4820, 6306, 6801, 6811 89, 7007 29, 7009 kromě 7009 10, 7312 90, 7314 kromě 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49 a 7314 50, 7606, 8310, 8418 50, 8418 69, 8418 91, 8418 99, 8421 21 až 8421 29, 8471 30, 8471 41, 8471 49, 8537, 8706, 8707, 8708, 8902, 8903 99, 9001, 9021 21 90, 9021 29, 9405, 9406, 9506 21, 9506 29, 9619.

B. Seznam uvedených produktů podle zařazení v nomenklatuře společného celního sazebníku

1. Nejbližší region Guadeloupe

0302, 0306 15, 0306 16, 0306 19, 0307 91, 0307 99, 0403, 0407, 0409, 0807 11, 0807 19, 1601, 1602 41 10, 1604 20 10, 1806 31, 1806 32 10, 1806 32 90, 1806 90 31, 1806 90 60, 1901 20, 1902 11, 1902 19, 1905, 2105, 2106, 2201 90, 2202 10, 2202 90, 2207 10, 2208 40, 2309 90 kromě 2309 90 31 30, 2309 90 51 a 2309 90 96 90, 2523 29, 2828, 3101, 3102 90, 3103 90, 3104 20, 3105 20, 3208, 3209, 3305 10, 3401, 3402, 3406, 3917 kromě 3917 10 10, 3919, 3920, 3923, 3924 10, 3925 10, 3925 30, 3925 90, 3926 90, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 90, 4821 10, 4821 90, 4823 40, 4823 61, 4823 69, 4823 70 10, 4910, 4911 10, 6303 12, 6303 91, 6303 92 90, 6303 99 90, 6306 12, 6306 19, 6306 30, 6810 kromě 6810 11 10, 7213 10, 7213 91 10, 7214 20, 7214 99 10, 7308 30, 7308 40, 7308 90 59, 7308 90 98, 7309 00 10, 7310 10,

⁽¹⁾ Příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

7310 21 11, 7310 21 19, 7310 29, 7314 kromě 7314 12, 7610 10, 7610 90 90, 7616 99 90, 9001 40, 9404 10, 9404 21, 9406 00 20.

2. Nejbližší region Guyana

0201, 0203, 0204, 0206 10 95, 0206 10 98, 0206 30, 0206 80 99, 0207 11, 0207 13, 0207 41, 0207 43, 0208 10, 0208 90 10, 0208 90 30, 0209 10 90, 0209 90, 0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 99, 0302, 0303 89, 0304, 0305 39 90, 0305 49 80, 0305 59 80, 0305 69 80, 0306 17, 0403 10, 0406 10, 0406 40, 0406 90, 0901 kromě 0901 90, 1601, 1602, 1604 11 až 1604 20, 1605 10 až 1605 29, 1605 52 až 1605 54, 1905, 2001 90 10, 2001 90 20, 2001 90 40, 2001 90 70, 2001 90 92, 2001 90 97, 2006 00 10, 2006 00 31, 2006 00 35, 2006 00 38 81, 2006 00 38 89, 2006 00 91, 2006 00 99 99, 2008 11, 2008 99 kromě 2008 99 48 19, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80, 2103, 2105, 2106 90 98, 2201, 2202, 2208 40, 2309 90 kromě 2309 90 96 90, 2309 90 96 30, 2309 90 31 30, 2309 90 35, 2309 90 43, 2309 90 41 20, 2309 90 41 80 a 2309 90 51, 2828 90, 3208 90, 3209 10, 3402, 3809 91, 3923 kromě 3923 10, 3923 40 a 3923 90, 3925, 3926 90, 4201, 4817, 4818, 4819 40, 4819 50, 4819 60, 4820 10, 4821 10, 4823 69, 4823 90 85, 4905 91, 4905 99, 4909, 4910, 4911, 5907, 6109, 6205, 6206, 6306 12, 6306 19, 6307 90 98, 6802 23, 6802 29, 6802 93, 6802 99, 6810 19, 6815, 7006 00 90, 7009, 7210, 7214 20, 7214 99, 7216, 7301, 7306, 7308 10, 7308 30, 7308 90, 7309, 7310 kromě 7310 21 11 a 7310 21 19, 7314, 7326 90 98, 7411, 7412, 7604, 7607, 7610 10, 7610 90, 7612 10, 7612 90 30, 7612 90 80, 7616 91, 7616 99, 7907, 8211, 8421 21 00 90, 8537 10, 9404 21, 9405 20, 9405 40.

3. Nejbližší region Martinik

0210 11, 0210 12, 0210 19, 0210 20, 0210 99 41, 0210 99 49, 0210 99 51, 0210 99 59, 0302, 0303, 0304, 0306, 0307, 0403 10, 0406 10, 0406 90 50, 0407, 0408 99, 0409, 0601, 0602, 0603, 0604, 0702, 0704 90, 0705, 0710 90, 0807, 0811, 1601, 1602, 1604 20, 1605 10, 1605 21, 1605 62, 1702, 1704 90 61, 1704 90 65, 1704 90 71, 1806, 1902, 2005 99, 2105, 2106, 2201, 2202 10, 2202 90, 2208 40, 2309 kromě 2309 90 96 30, 2517 10, 2523 21, 2523 29, 2811 21, 2828 10, 2828 90, 3101, 3102, 3103, 3104, 3105, 3208, 3209, 3210, 3211, 3212, 3213, 3214, 3215, 3303, 3304, 3305, 3402, 3406, 3917, 3919, 3920, 3921 11, 3921 19, 3923 21, 3923 29, 3923 30, 3924, 3925, 3926 10, 3926 30, 3926 90 92, 4418 10, 4418 20, 4418 90, 4818 10, 4818 20, 4818 30, 4818 40, 4818 90, 4819, 4821, 4823, 4902, 4907 00 90, 4909, 4910, 4911 10, 6103, 6104, 6105, 6107, 6109 10, 6109 90 20, 6109 90 90, 6203, 6204, 6205, 6207, 6208, 6805, 6810 11, 6810 19, 6810 91, 6811 81, 6811 82, 7015 10, 7213, 7214, 7217, 7308, 7314, 7610, 8421 21, 8708 21 90, 8708 99 97, 8716 40, 8901 90 10, 9021 21, 9021 29, 9401 30, 9401 51, 9401 59, 9401 69, 9401 71, 9401 79, 9401 90, 9403, 9404 10, 9404 21, 9405 60.

4. Nejbližší region Mayotte

0301, 0302, 0303, 0304, 0305, 4407, 4409, 4414, 4418, 4419, 4420, 4421, 4819, 4821, 4902, 4909, 4910, 4911, 7003, 7005, 7210, 7212 30, 7216 61 90, 7216 91 10, 7301, 7308 30 73 12, 7314, 7326 90 98, 7606, 7610 10, 8310, 9401 69, 9401 90 30, 9403 20 80, 9403 40, 9406 00 31, 9406 00 38.

5. Nejbližší region Réunion.

0306 11, 0306 16, 0306 17, 0306 21, 0306 26, 0306 27, 0307 11, 0307 19, 0307 59, 0409, 0603, 0604 20 40, 0604 90 91, 0604 90 99, 0709 60, 0901 21, 0901 22, 0910 11, 0910 12, 0910 30, 0910 91 10, 0910 91 90, 1516 20, 1601, 1602, 1605, 1704, 1806, 1901, 1902, 1905, 2005 51, 2005 59, 2005 99 10, 2005 99 30, 2005 99 50, 2005 99 80, 2008 kromě 2008 19 19 80, 2008 30 55 90, 2008 40 51 90, 2008 40 59 90, 2008 50 61 90, 2008 60 50 90, 2008 70 61 90, 2008 80 50 90, 2008 97 59 90 a 2008 99 49 80, 2105, 2106 90, 2208 40, 2309 10, 3208, 3209, 3210, 3212, 3301 12, 3301 13, 3301 24, 3301 29, 3301 30, 3401 11, 3917, 3920, 3921 90 60, 3923, 3925 20, 3925 30, 4012, 4418, 4818 10, 4819 10, 4819 20, 4821, 4823 70, 4823 90, 4909, 4910, 4911 10, 4911 91, 7216 61 10, 7308 kromě 7308 90, 7309, 7310, 7314 20, 7314 39, 7314 41, 7314 49, 7314 50, 7326, 7608, 7610, 7616 91, 7616 99 90, 8419 19, 8528 51, 8528 71, 8528 72, 8528 73, 9401 kromě 9401 10 a 9401 20, 9403, 9404 10, 9506 99 90.

C. Seznam uvedených produktů podle zařazení v nomenklatuře společného celního sazebníku

1. Nejbližší region Guadeloupe

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101, 1701, 2007, 2009 kromě 2009 11 99 98, 2009 49 99 90, 2009 79 19 90, 2009 89 69 90, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99, 2009 90 59 39 a 2009 90 59 90, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 7009 91, 7009 92.

⁽¹⁾ Pouze produkty na bázi rumu položky 2208 40.

2. Nejbližší region Guyana

1702, 2007, 2009 kromě 2009 11 99 98, 2009 31 19 99, 2009 49 99 90, 2009 89 36 90, 2009 81 99 90 a 2009 90 98 80, 2203, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 4403 49, 4403 99 95, 4407 22, 4407 29, 4407 99 96, 4409 29 91, 4409 29 99, 4418 10 10, 4418 10 90, 4418 20 10, 4418 20 80, 4418 40, 4418 50, 4418 60, 4418 90, 4420 10, 9403 40 10, 9406 00 11, 9406 00 20, 9406 00 38.

3. Nejbližší region Martinik

0901 21, 0901 22, 1006 30, 1006 40, 1101 00 11, 1101 00 15, 1701, 1901, 1905, 2006 00 10, 2006 00 35, 2006 00 91, 2007 kromě 2007 10 99 15, 2007 99 33 15 a 2007 99 39 29, 2008 kromě 2008 20 51, 2008 50 61 90, 2008 60 50 10, 2008 80 50 90, 2008 93 93 90, 2008 97 51 90, 2008 97 59 90, 2008 99 48 94, 2008 99 48 99, 2008 99 49 80 a 2008 99 99 90, 2009 kromě 2009 11 99 96, 2009 11 99 98, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 39 19, 2009 39 39 99, 2009 49 30 91, 2009 49 30 99, 2009 49 91 90, 2009 69 51 10, 2009 79 11 91, 2009 79 11 99, 2009 89 97 99 ⁽²⁾, 2009 89 99 99 ⁽²⁾ a 2009 90 59 90 ⁽²⁾, 2203, 2204 29, 2205, 2208 70 ⁽¹⁾, 2208 90 ⁽¹⁾, 7009 91, 7009 92, 7212 30, 9001 40.

4. Nejbližší region Mayotte

0401, 0403, 0406, 1601, 1602, 1901, 1905, 2105, 2201, 2202, 2203, 3301 29 11, 3301 29 31, 3401, 3402, 9404 29 90.

5. Nejbližší region Réunion.

0905 10, 1512 19, 1514 19 90, 1515 29, 2009 kromě 2009 11 99 96, 2009 19 98 99, 2009 29 99 90, 2009 39 31 19, 2009 69 19 10, 2009 69 51 10, 2009 79 19 90, 2009 79 98 20, 2009 89 69 90 ⁽¹⁾, 2009 89 73 90, 2009 89 97 99 ⁽¹⁾, 2009 89 99 99 ⁽¹⁾, 2009 90 51 80 a 2009 90 59 ⁽¹⁾, 2202 10, 2202 90, 2203, 2204 21 79, 2204 21 80, 2204 21 83, 2204 21 84, 2204 29 83, 2204 29 84, 2206 00 59, 2206 00 89, 2208 70 ⁽²⁾, 2208 90 ⁽²⁾, 2402 20, 7113, 7114, 7115, 7117, 7308 90, 9404 21 10, 9404 21 90, 9404 29 10, 9404 29 90, 9404 29 90, 9404 29 90, 9404 29 90.

⁽¹⁾ Pouze produkty na bázi rumu položky 2208 40.

⁽²⁾ Má-li produkt hodnotu Brix vyšší než 20.

II

(Nelegislativní akty)

MEZINÁRODNÍ DOHODY

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 27. června 2013

o uzavření Dohody mezi Evropskou unií a Kanadou o celní spolupráci v záležitostech týkajících se bezpečnosti dodavatelského řetězce

(2014/941/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 207 odst. 4 první pododstavec ve spojení s čl. 218 odst. 6 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na souhlas Evropského parlamentu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Unie a Kanada by měly rozšířit svou celní spolupráci a zahrnout do ní záležitosti týkající se bezpečnosti dodavatelského řetězce a souvisejícího řízení rizik s cílem zvýšit bezpečnost celého dodavatelského řetězce a zároveň usnadnit zákonný obchod.
- (2) V souladu s rozhodnutím Rady 2012/643/EU ⁽¹⁾ byla Dohoda mezi Evropskou unií a Kanadou o celní spolupráci v záležitostech týkajících se bezpečnosti dodavatelského řetězce (dále jen „dohoda“) podepsána dne 4. března 2013, s výhradou jejího uzavření.
- (3) Postoj, který Unie zaujme ve Smíšeném výboru EU-Kanada pro celní spolupráci k přijetí aktů s právními účinky tímto výborem, by měl být přijat postupem podle čl. 218 odst. 9 Smlouvy o fungování Evropské unie. Pokud je nezbytné, aby Unie zaujala ve Smíšeném výboru pro celní spolupráci postoj k jiným aktům, měly by být přijaty v souladu s článkem 16 Smlouvy o Evropské unii.
- (4) Dohoda by měla být schválena jménem Unie,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Dohoda mezi Evropskou unií a Kanadou o celní spolupráci v záležitostech týkajících se bezpečnosti dodavatelského řetězce (dále jen „dohoda“) se schvaluje jménem Unie.

Znění dohody se připojuje k tomuto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 287, 18.10.2012, s. 1.

Článek 2

Předseda Rady jmenuje osobu zmocněnou učinit jménem Unie oznámení stanovené v článku 9 dohody vyjadřující souhlas Unie být dohodou vázána ⁽¹⁾.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 27. června 2013.

Za Radu
předseda
E. GILMORE

⁽¹⁾ Den vstupu dohody v platnost zveřejní generální sekretariát Rady v *Úředním věstníku Evropské unie*.

DOHODA**mezi Evropskou unií a Kanadou o celní spolupráci v záležitostech týkajících se bezpečnosti dodavatelského řetězce**

EVROPSKÁ UNIE a KANADA (dále jen „smluvní strany“),

UZNÁVAJÍCE potřebu zvýšit bezpečnost celého dodavatelského řetězce pro Kanadu a Evropskou unii a současně usnadňovat zákonný obchod;

UZNÁVAJÍCE dlouhodobé, úzké a produktivní vztahy mezi celními orgány Kanady a Evropské unie;

UZNÁVAJÍCE, že tyto vztahy mohou být zlepšeny prostřednictvím užší spolupráce v oblasti bezpečnosti kontejnerů a dalších otázek, které se týkají bezpečnosti dodavatelského řetězce, na základě co možná největšího vzájemného uznávání metod řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů obchodního partnerství;

USILUJÍCE o stanovení rámce k přezkoumání budoucích prostředků spolupráce pro posílení postupů pro bezpečnost dodavatelského řetězce, které by zvýšily účinnost spojenou s celním řízením k zajištění bezpečnosti celého dodavatelského řetězce a usnadnění zákonného obchodu ku prospěchu svých obchodních komunit;

USILUJÍCE o vytvoření strategie, která Kanadě a Evropské unii umožní účinnou spolupráci v oblasti inspekce nákladu;

VYCHÁZEJÍCE z klíčových prvků rámce norem pro zabezpečení a zjednodušení celosvětového obchodu „SAFE“ Světové celní organizace;

ODKAZUJÍCE na Dohodu mezi Evropským společenstvím a Kanadou o celní spolupráci a vzájemné pomoci v celních otázkách, která vstoupila v platnost dne 1. ledna 1998 (dále jen „dohoda o spolupráci“), a s přáním rozšířit oblast působnosti zmíněné dohody prostřednictvím dohody o konkrétní záležitosti, v souladu s článkem 23 dohody o spolupráci;

UZNÁVAJÍCE, že smíšený výbor pro celní spolupráci (dále jen „smíšený výbor“) byl zřízen podle článku 20 dohody o spolupráci pro to, aby dohlížel na řádné fungování dohody o spolupráci a mimo jiné přijímal opatření nezbytná pro celní spolupráci v souladu s cíli dohody o spolupráci a pro její rozšiřování za účelem zvýšení úrovně celní spolupráce a jejího rozšíření ve vybraných oblastech nebo záležitostech;

SE DOHODLY NA TOMTO:

Článek 1

Pro účely této dohody se „celním orgánem“ rozumí:

- v Evropské unii: příslušné útvary Evropské komise a celní orgány členských států Evropské unie;
- v Kanadě: orgány veřejné správy, jež Kanada určila jako příslušné pro provádění svých celních předpisů.

Článek 2

Smluvní strany spolupracují v záležitostech bezpečnosti dodavatelského řetězce a souvisejícího řízení rizik.

Článek 3

Smluvní strany řídí tuto spolupráci prostřednictvím svých celních orgánů.

Článek 4

Smluvní strany spolupracují:

- a) na posílení celních aspektů zabezpečení logistického řetězce mezinárodního obchodu a současně na usnadňování zákonného obchodu;
- b) na stanovení minimálních norem, v proveditelné míře, v oblasti metod řízení rizik a souvisejících požadavků a programů;
- c) na vypracování a, tam kde je to vhodné, na zavedení vzájemného uznávání metod řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol, bezpečnosti obchodního řetězce a programů obchodního partnerství včetně rovnocenných opatření k usnadnění obchodu;
- d) na výměně informací o bezpečnosti dodavatelského řetězce a řízení rizik; všechny výměny informací v rámci této dohody podléhají požadavkům na důvěrnost informací a na ochranu osobních údajů stanoveným v článku 16 dohody o spolupráci, jakož i požadavkům na důvěrnost a ochranu soukromí stanoveným právními předpisy smluvních stran;
- e) na zřízení kontaktních míst pro výměnu informací pro bezpečnost dodavatelského řetězce;
- f) tam kde je to vhodné, na zavádění rozhraní pro výměnu údajů, včetně údajů potřebných před přijetím nebo před odesláním zboží;
- g) na rozvoji strategie, která celním orgánům umožní spolupráci v oblasti inspekce nákladu;
- h) pokud je to proveditelné, na veškerých vícestanných fórech, na kterých je vhodné otázky vztahující se k bezpečnosti dodavatelského řetězce vznášet a projednávat.

Článek 5

Smíšený výbor, zřízený podle článku 20 dohody o spolupráci, dohlíží na řádné fungování této dohody a posuzuje všechny otázky vyplývající z jejího uplatňování. Je zmocněn přijímat rozhodnutí k provedení této dohody v souladu s příslušnými právními předpisy smluvních stran o aspektech, jako je přenos údajů a vzájemně dohodnutých přínosech, týkajících se: vzájemného uznávání metod řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů obchodního partnerství.

Článek 6

Smíšený výbor stanoví vhodné pracovní mechanismy, včetně pracovních skupin, jež podpoří jeho úsilí o provádění této dohody a projednají zejména následující aspekty:

- a) identifikaci všech regulačních nebo legislativních změn, jež jsou nezbytné pro provádění této dohody;
- b) zjištění a stanovení opatření k posílení mechanismů výměny informací;
- c) zjištění a stanovení osvědčených postupů, včetně osvědčených postupů pro harmonizaci požadavků na předběžné elektronické informace o nákladu s mezinárodními standardy pro přivážené, vyvážené a tranzitní zásilky;
- d) vymezení a stanovení norem analýzy rizik pro informace potřebné k určování zásilek s vysokým stupněm rizika dovážených do Kanady a Evropské unie, nebo v nich překládaných nebo přes ně převážených;
- e) vymezení a stanovení opatření k harmonizaci norem pro posuzování rizik;
- f) vymezení minimálních kontrolních standardů a metod, s jejichž pomocí mohou být tyto normy splněny;
- g) zlepšení a stanovení norem pro programy obchodního partnerství, jež mají zlepšit bezpečnost dodavatelského řetězce a usnadnit zákonný obchod;
- h) definování a provádění konkrétních kroků k zavedení vzájemného uznávání metod řízení rizik, norem v oblasti rizik, bezpečnostních kontrol a programů obchodního partnerství včetně rovnocenných opatření k usnadnění obchodu.

Článek 7

1. Pokud se vyskytnou obtíže nebo spory mezi smluvními stranami ohledně provádění této dohody, celní orgány smluvních stran se snaží vyřešit otázku prostřednictvím konzultací a diskuzí.
2. Smluvní strany mohou rovněž souhlasit s jinou formou řešení sporů.

Článek 8

1. Tuto dohodu lze měnit písemnou dohodou smluvních stran.
2. Změna vstoupí v platnost 90 dnů po dni, kdy bylo prostřednictvím výměny nót diplomatickou cestou odesláno druhé oznámení, z něhož vyplývá, že smluvní strany dokončily své příslušné vnitřní postupy nezbytné pro její vstup v platnost.

Článek 9

Tato dohoda vstupuje v platnost prvním dnem měsíce následujícího po dni, kdy si smluvní strany navzájem oznámily dokončení postupů nezbytných pro vstup této dohody v platnost.

Článek 10

1. Tato dohoda se uzavírá na dobu neurčitou.
2. Každá smluvní strana může tuto dohodu vypovědět zasláním oznámení o vypovězení dohody diplomatickou cestou druhé smluvní straně.
3. Toto vypovězení nabývá účinku prvním dnem měsíce, který následuje po uplynutí šestiměsíčního období po dni, kdy druhá smluvní strana oznámení o vypovězení přijala.
4. Je-li tato dohoda vypovězena, zůstávají rozhodnutí smíšeného výboru nadále v platnosti, pokud smluvní strany nerozhodnou jinak.

NA DŮKAZ ČEHOŽ připojili níže podepsaní řádně zmocnění zástupci k této dohodě své podpisy.

V Bruselu dne 4. března 2013 ve dvou vyhotoveních v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Za Европейския съюз
Por la Unión Europea
Za Evropskou unii
For Den Europæiske Union
Für die Europäische Union
Euroopa Liidu nimel
Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
For the European Union
Pour l'Union européenne
Per l'Unione europea
Eiropas Savienības vārdā –
Europos Sąjungos vardu
Az Európai Unió részéről
Għall-Unjoni Ewropea
Voor de Europese Unie
W imieniu Unii Europejskiej
Pela União Europeia
Pentru Uniunea Europeană
Za Európsku úniu
Za Evropsko unijo
Euroopan unionin puolesta
För Europeiska unionen

Za Канада
Por Canadá
Za Kanadu
For Canada
Für Kanada
Kanada nimel
Για τον Καναδά
For Canada
Pour le Canada
Per il Canada
Kanādas vārdā –
Kanados vardu
Kanada részéről
Għall-Kanada
Voor Canada
W imieniu Kanady
Pelo Canadá
Pentru Canada
Za Kanadu
Za Kanado
Kanadan puolesta
För Kanada

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU, Euratom) č. 1377/2014

ze dne 18. prosince 2014,

kterým se mění nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 322 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii, a zejména na článek 106a této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu,

s ohledem na stanovisko Evropského účetního dvora ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle čl. 10 odst. 4 až 8 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ⁽²⁾ má Komise vypočítat úpravy vlastních zdrojů pocházejících z daně z přidané hodnoty uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. b) rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ⁽³⁾ (dále jen „zdroj z DPH“) a z hrubého národního důchodu (HND) uvedených v čl. 2 odst. 1 písm. c) uvedeného rozhodnutí (dále jen „dodatečný zdroj“) a včas je sdělit členským státům, aby tyto úpravy mohly v první prosincový pracovní den zapsat na účet Komise podle čl. 9 odst. 1 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000.
- (2) Za výjimečných okolností mohou tyto úpravy vést k velmi vysokým částkám, které mohou v případě některých členských států výrazně překročit dvě měsíční dvanáctiny, které mají být poskytnuty jako zdroje z DPH a dodatečný zdroj, a souhrnně, pokud jde o všechny členské státy, polovinu celkových měsíčních dvanáctin.
- (3) Pro některé členské státy může povinnost poskytnout takto vysoké částky představovat velkou finanční zátěž, jež může závažně zatížit státní rozpočet, zejména ke konci roku.
- (4) Členské státy by proto měly mít možnost požádat o odložení poskytnutí těchto částek na první pracovní den v měsíci září následujícího roku, pokud budou splněny určité podmínky.
- (5) Aniž je dotčena stávající povinnost poskytnout požadované částky na účet Komise, měl by každý členský stát, který se rozhodne využít této možnosti, v dostatečném předstihu před prvním prosincovým pracovním dnem podat Komisi žádost s uvedením dne či dní, kdy budou tyto úpravy poskytnuty, aby bylo možné efektivně řídit hotovostní potřeby Unie. Jakékoli prodlení při poskytování těchto úprav v den nebo v dny, které byly sděleny Komisi, by mělo mít za následek platbu úroků podle článku 11 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000.
- (6) Částky, které mají být v důsledku úprav poskytnuty v první pracovní den prosince 2014, jsou svým objemem zcela nebyvalé a tuto situaci nebylo možné v době přijímání nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 předvídat.

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 27. listopadu 2014 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1150/2000 ze dne 22. května 2000, kterým se provádí rozhodnutí 2007/436/ES, Euratom o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 130, 31.5.2000, s. 1).

⁽³⁾ Rozhodnutí Rady 2007/436/ES, Euratom ze dne 7. června 2007 o systému vlastních zdrojů Evropských společenství (Úř. věst. L 163, 23.6.2007, s. 17).

- (7) Aby se předešlo tomu, že tato mimořádná a nepředvídaná situace povede v členských státech těsně před koncem roku k nepřiměřeně vysokým rozpočtovým omezením, měla by se možnost stanovená tímto nařízením použít na úpravy, které měly být podle nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 zapsány na účet Komise první pracovní den v prosinci 2014. V tomto ohledu již členské státy, které si přejí této možnosti využít, Komisi podaly před prvním pracovním dnem prosince 2014 formální žádost s harmonogramem plateb.
- (8) Nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 10 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 se vkládá nový odstavec, který zní:

„7a. Bez ohledu na pravidla stanovená v odstavcích 4 až 7 tohoto článku může členský stát na základě formální žádosti podané Komisi zapsat na účet podle čl. 9 odst. 1 částky, které mají být připsány ve prospěch Komise podle uvedených odstavců, do prvního pracovního dne měsíce září následujícího roku, pokud je splněna jedna z těchto podmínek:

- a) dotčený členský stát by musel na účet podle čl. 9 odst. 1 zapsat v první prosincový pracovní den částku, jež převyšuje dvě dvanáctiny celkové částky, kterou má daný členský stát odvést do rozpočtu jako zdroje z DPH a dodatečný zdroj, jak je uvedeno v odst. 3 prvním pododstavci tohoto článku, a to s účinností ke dni 15. listopadu téhož roku, nebo
- b) členské státy by souhrnně musely na účet podle čl. 9 odst. 1 zapsat v první prosincový pracovní den celkovou částku, která převyšuje polovinu celkových dvanáctin rozpočtu pro zdroje z DPH a dodatečný zdroj, jak je uvedeno v odst. 3 prvním pododstavci tohoto článku a s použitím směnných kurzů určených v uvedeném pododstavci, a to s účinností ke dni 15. listopadu téhož roku.

Členské státy mohou použít první pododstavec tohoto odstavce pouze tehdy, pokud před prvním prosincovým pracovním dnem podaly Komisi formální žádost s harmonogramem plateb, kde jsou uvedeny den či dny zapsání částky úprav na účet podle čl. 9 odst. 1 tohoto nařízení.

Po obdržení formální žádosti Komise potvrdí, že podmínky uvedené v prvním pododstavci písm. a) či b) a ve druhém pododstavci byly splněny, a vyrozumí o tom členské státy.

Jestliže při zapsání částky úprav na účet podle čl. 9 odst. 1 v den nebo dny, které byly sděleny Komisi podle druhého pododstavce tohoto odstavce, dojde k jakémukoli prodlení, zaplatí dotyčný členský stát úroky podle podmínek stanovených v článku 11.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se na částky, které mají být zapsány na účet podle čl. 9 odst. 1 nařízení (ES, Euratom) č. 1150/2000 po dni 30. listopadu 2014.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 18. prosince 2014.

Za Radu
předseda
S. GOZI

NARÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) č. 1378/2014**ze dne 17. října 2014,****kterým se mění příloha I nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 a přílohy II a III nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1305/2013 ze dne 17. prosince 2013 o podpoře pro rozvoj venkova z Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV) a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1698/2005 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 58 odst. 7 uvedeného nařízení,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1307/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví pravidla pro přímé platby zemědělcům v režimech podpory v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zrušují nařízení Rady (ES) č. 637/2008 a nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ⁽²⁾, a zejména na čl. 6 odst. 3 a čl. 7 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s čl. 11 odst. 6 nařízení (EU) č. 1307/2013 Belgie, Bulharsko, Česká republika, Dánsko, Estonsko, Irsko, Řecko, Španělsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Nizozemsko, Rakousko, Polsko, Portugalsko, Slovinsko, Slovensko, Finsko, Švédsko a Spojené království oznámily Komisi do 1. srpna 2014 rozhodnutí přijatá v souladu s článkem 11 uvedeného nařízení, včetně očekávaného výsledku snížení pro kalendářní roky 2015 až 2019.
- (2) V souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013 jsou odhadované prostředky získané ze snížení plateb oznámené členskými státy podle čl. 11 odst. 6 uvedeného nařízení k dispozici jako podpora Unie na opatření v rámci programů rozvoje venkova. V důsledku toho je třeba přílohu I nařízení (EU) č. 1305/2013 a přílohu III nařízení (EU) č. 1307/2013 přizpůsobit částkám oznámeným členskými státy.
- (3) Kromě toho mohou být v některých případech prostředky získané ze snížení plateb nulové, zejména v důsledku struktury zemědělských podniků v členských státech a očekávaného rozdělování přímých plateb i možnosti členských států použít čl. 11 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013. Belgie, Lucembursko, Malta, Rakousko, Slovinsko a Finsko proto oznámily Komisi svůj očekávaný výsledek snížení, který je pro všechny kalendářní roky od roku 2015 až 2019 nulový.
- (4) Belgie, Německo, Francie, Chorvatsko, Litva a Rumunsko se rozhodly využít ustanovení čl. 11 odst. 3 nařízení (EU) č. 1307/2013.
- (5) V souladu s čl. 136a odst. 1 nařízení (ES) č. 73/2009 ⁽³⁾ a čl. 14 odst. 1 nařízení (EU) č. 1307/2013 Belgie, Česká republika, Dánsko, Německo, Estonsko, Řecko, Nizozemsko a Rumunsko oznámily Komisi do 1. srpna 2014 své rozhodnutí převést určité procento svých ročních vnitrostátních stropů na kalendářní roky 2015 až 2019 v rámci programů rozvoje venkova financovaných Evropským zemědělským fondem pro rozvoj venkova (EZFRV) podle nařízení (EU) č. 1305/2013.
- (6) V souladu s čl. 136a odst. 2 třetím pododstavcem nařízení (ES) č. 73/2009 a čl. 14 odst. 2 nařízení (EU) č. 1307/2013 Maďarsko oznámilo Komisi do 1. srpna 2014 své rozhodnutí převést na přímé platby určité procento částky přidělené na podporu opatření v rámci programů rozvoje venkova financovaných EZFRV v období let 2016 až 2020 podle nařízení (EU) č. 1305/2013.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 487.

⁽²⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 608.

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 73/2009 ze dne 19. ledna 2009, kterým se stanoví společná pravidla pro režimy přímých podpor v rámci společné zemědělské politiky a kterým se zavádějí některé režimy podpor pro zemědělce a kterým se mění nařízení (ES) č. 1290/2005, (ES) č. 247/2006, (ES) č. 378/2007 a zrušuje nařízení (ES) č. 1782/2003 (Úř. věst. L 30, 31.1.2009, s. 16).

- (7) Příloha I nařízení (EU) č. 1305/2013 a přílohy II a III nařízení (EU) č. 1307/2013 by proto měly být odpovídajícím způsobem změněny.
- (8) Jelikož toto nařízení má zásadní význam pro hladké a včasné přijetí programů rozvoje venkova, je vhodné, aby vstoupilo v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (EU) č. 1305/2013 se nahrazuje zněním obsaženým v příloze I tohoto nařízení.

Článek 2

Přílohy II a III nařízení (EU) č. 1307/2013 se nahrazují zněním uvedeným v příloze II tohoto nařízení.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. října 2014.

Za Komisi
předseda
José Manuel BARROSO

PŘÍLOHA I

„PŘÍLOHA I

ROZPIS TÝKAJÍCÍ SE PODPORY UNIE PRO ROZVOJ VENKOVA (2014 AŽ 2020)

(v tisících EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM 2014–2020
Belgie	78 342 401	78 499 837	91 078 375	97 175 076	97 066 202	102 912 713	102 723 155	647 797 759
Bulharsko	335 499 038	335 057 822	337 270 538	340 409 994	339 966 052	339 523 306	338 990 216	2 366 716 966
Česká republika	314 349 445	312 969 048	345 955 782	344 509 078	343 033 490	323 242 050	321 615 103	2 305 673 996
Dánsko	90 287 658	90 168 920	136 397 742	144 868 072	153 125 142	152 367 537	151 588 619	918 803 690
Německo	1 221 378 847	1 219 851 936	1 407 185 642	1 404 073 302	1 400 926 899	1 397 914 658	1 394 588 766	9 445 920 050
Estonsko	103 626 144	103 651 030	111 192 345	122 865 093	125 552 583	127 277 180	129 177 183	823 341 558
Irsko	313 148 955	313 059 463	313 149 965	313 007 411	312 891 690	312 764 355	312 570 314	2 190 592 153
Řecko	605 051 830	604 533 693	705 210 906	703 471 245	701 719 722	700 043 071	698 261 326	4 718 291 793
Španělsko	1 187 488 617	1 186 425 595	1 186 659 141	1 185 553 005	1 184 419 678	1 183 448 718	1 183 394 067	8 297 388 821
Francie	1 404 875 907	1 635 877 165	1 663 306 545	1 665 777 592	1 668 304 328	1 671 324 729	1 675 377 983	11 384 844 249
Chorvatsko	332 167 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	282 342 500	2 026 222 500
Itálie	1 480 213 402	1 483 373 476	1 491 492 990	1 493 380 162	1 495 583 530	1 498 573 799	1 501 763 408	10 444 380 767
Kypr	18 895 839	18 893 552	18 897 207	18 894 801	18 892 389	18 889 108	18 881 481	132 244 377
Lotyšsko	138 327 376	150 968 424	153 066 059	155 139 289	157 236 528	159 374 589	161 491 517	1 075 603 782
Litva	230 392 975	230 412 316	230 431 887	230 451 686	230 472 391	230 483 599	230 443 386	1 613 088 240
Lucembursko	14 226 474	14 272 231	14 318 896	14 366 484	14 415 051	14 464 074	14 511 390	100 574 600

(v tisících EUR)

	2014	2015	2016	2017	2018	2019	2020	CELKEM 2014–2020
Maďarsko	495 668 727	495 016 871	489 265 618	488 620 684	488 027 342	487 402 356	486 662 895	3 430 664 493
Malta	13 880 143	13 965 035	13 938 619	13 914 927	13 893 023	13 876 504	13 858 647	97 326 898
Nizozemsko	87 118 078	87 003 509	118 496 585	118 357 256	118 225 747	118 107 797	117 976 388	765 285 360
Rakousko	557 806 503	559 329 914	560 883 465	562 467 745	564 084 777	565 713 368	567 266 225	3 937 551 997
Polsko	1 569 517 638	1 175 590 560	1 193 429 059	1 192 025 238	1 190 589 130	1 189 103 987	1 187 301 202	8 697 556 814
Portugalsko	577 031 070	577 895 019	578 913 888	579 806 001	580 721 241	581 637 133	582 456 022	4 058 460 374
Rumunsko	1 149 848 554	1 148 336 385	1 176 689 135	1 186 544 149	1 184 725 381	1 141 925 604	1 139 927 194	8 127 996 402
Slovinsko	118 678 072	119 006 876	119 342 187	119 684 133	120 033 142	120 384 760	120 720 633	837 849 803
Slovensko	271 154 575	213 101 979	215 603 053	215 356 644	215 106 447	214 844 203	214 524 943	1 559 691 844
Finsko	335 440 884	336 933 734	338 456 263	340 009 057	341 593 485	343 198 337	344 776 578	2 380 408 338
Švédsko	257 858 535	258 014 757	249 223 940	249 386 135	249 552 108	249 710 989	249 818 786	1 763 565 250
Spojené království	667 773 873	752 322 030	755 698 156	755 518 938	755 301 511	756 236 113	756 815 870	5 199 666 491
EU-28 celkem	13 970 049 060	13 796 873 677	14 297 896 488	14 337 975 697	14 347 801 509	14 297 087 137	14 299 825 797	99 347 509 365
Technická pomoc	34 130 699	34 131 977	34 133 279	34 134 608	34 135 964	34 137 346	34 138 756	238 942 629
Celkem	14 004 179 759	13 831 005 654	14 332 029 767	14 372 110 305	14 381 937 473	14 331 224 483	14 333 964 553	99 586 451 994“

23.12.2014

CS

Úřední věstník Evropské unie

L 367/19

PŘÍLOHA II

„PŘÍLOHA II

Vnitrostátní stropy uvedené v článku 6

(v tisících EUR)

Kalendářní rok	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgie	523 658	509 773	502 095	488 964	481 857	505 266
Bulharsko	721 251	792 449	793 226	794 759	796 292	796 292
Česká republika	844 854	844 041	843 200	861 708	861 698	872 809
Dánsko	870 751	852 682	834 791	826 774	818 757	880 384
Německo	4 912 772	4 880 476	4 848 079	4 820 322	4 792 567	5 018 395
Estonsko	114 378	114 562	123 704	133 935	143 966	169 366
Irsko	1 215 003	1 213 470	1 211 899	1 211 482	1 211 066	1 211 066
Řecko	1 921 966	1 899 160	1 876 329	1 855 473	1 834 618	1 931 177
Španělsko	4 842 658	4 851 682	4 866 665	4 880 049	4 893 433	4 893 433
Francie	7 302 140	7 270 670	7 239 017	7 214 279	7 189 541	7 437 200
Chorvatsko ⁽¹⁾	183 035	202 065	240 125	278 185	316 245	304 479
Itálie	3 902 039	3 850 805	3 799 540	3 751 937	3 704 337	3 704 337
Kypr	50 784	50 225	49 666	49 155	48 643	48 643
Lotyšsko	181 044	205 764	230 431	255 292	280 154	302 754
Litv	417 890	442 510	467 070	492 049	517 028	517 028
Lucembursko	33 604	33 546	33 487	33 460	33 432	33 432
Maďarsko	1 345 746	1 344 461	1 343 134	1 343 010	1 342 867	1 269 158
Malta	5 241	5 241	5 242	5 243	5 244	4 690
Nizozemsko	749 315	736 840	724 362	712 616	700 870	732 370
Rakousko	693 065	692 421	691 754	691 746	691 738	691 738
Polsko	3 378 604	3 395 300	3 411 854	3 431 236	3 450 512	3 061 518
Portugalsko	565 816	573 954	582 057	590 706	599 355	599 355
Rumunsko	1 599 993	1 772 469	1 801 335	1 872 821	1 903 195	1 903 195
Slovinsko	137 987	136 997	136 003	135 141	134 278	134 278
Slovensko	438 299	441 478	444 636	448 155	451 659	394 385
Finsko	523 333	523 422	523 493	524 062	524 631	524 631
Švédsko	696 890	697 295	697 678	698 723	699 768	699 768
Spojené království	3 173 324	3 179 880	3 186 319	3 195 781	3 205 243	3 591 683

⁽¹⁾ U Chorvatska vnitrostátní strop na kalendářní rok 2021 činí 342 539 000 EUR a na rok 2022 činí 380 599 000 EUR.

PŘÍLOHA III

Čisté stropy uvedené v článku 7

(v milionech EUR)

Kalendářní rok	2015	2016	2017	2018	2019	2020
Belgie	523,7	509,8	502,1	489,0	481,9	505,3
Bulharsko	720,9	788,8	789,6	791,0	792,5	798,9
Česká republika	840,1	839,3	838,5	856,7	856,7	872,8
Dánsko	870,2	852,2	834,3	826,3	818,3	880,4
Německo	4 912,8	4 880,5	4 848,1	4 820,3	4 792,6	5 018,4
Estonsko	114,4	114,5	123,7	133,9	143,9	169,4
Irsko	1 214,8	1 213,3	1 211,8	1 211,4	1 211,0	1 211,1
Řecko	2 109,8	2 087,0	2 064,1	2 043,3	2 022,4	2 119,0
Španělsko	4 902,3	4 911,3	4 926,3	4 939,7	4 953,1	4 954,4
Francie	7 302,1	7 270,7	7 239,0	7 214,3	7 189,5	7 437,2
Chorvatsko ⁽¹⁾	183,0	202,1	240,1	278,2	316,2	304,5
Itálie	3 897,1	3 847,3	3 797,2	3 750,0	3 702,4	3 704,3
Kypr	50,8	50,2	49,7	49,1	48,6	48,6
Lotyšsko	181,0	205,7	230,3	255,0	279,8	302,8
Litva	417,9	442,5	467,1	492,0	517,0	517,0
Lucembursko	33,6	33,5	33,5	33,5	33,4	33,4
Maďarsko	1 276,7	1 275,5	1 274,1	1 274,0	1 273,9	1 269,2
Malta	5,2	5,2	5,2	5,2	5,2	4,7
Nizozemsko	749,2	736,8	724,3	712,5	700,8	732,4
Rakousko	693,1	692,4	691,8	691,7	691,7	691,7
Polsko	3 359,2	3 375,7	3 392,0	3 411,2	3 430,2	3 061,5
Portugalsko	565,9	574,0	582,1	590,8	599,4	599,5
Rumunsko	1 600,0	1 772,5	1 801,3	1 872,8	1 903,2	1 903,2
Slovinsko	138,0	137,0	136,0	135,1	134,3	134,3
Slovensko	435,5	438,6	441,8	445,2	448,7	394,4
Finsko	523,3	523,4	523,5	524,1	524,6	524,6
Švédsko	696,8	697,2	697,6	698,7	699,7	699,8
Spojené království	3 169,8	3 176,3	3 182,7	3 191,4	3 200,8	3 591,7“

(1) U Chorvatska čistý strop na kalendářní rok 2021 činí 342 539 000 EUR a na rok 2022 činí 380 599 000 EUR.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1379/2014**ze dne 16. prosince 2014,**

kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz některých výrobků ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky a kterým se mění prováděcí nařízení Rady (EU) č. 248/2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽¹⁾, a zejména na jeho článek 15, a nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství⁽²⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 a čl. 11 odst. 3 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP**1. Platná opatření**

- (1) Prováděcím nařízením Rady (EU) č. 248/2011⁽³⁾ uložila Rada konečné antidumpingové clo na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken, v současnosti kódů KN 7019 11 00, ex 7019 12 00 a ex 7019 31 00 a pocházející z Čínské lidové republiky.

2. Zahájení antisubvenčního řízení

- (2) Dne 12. prosince 2013 Evropská komise (dále jen „Komise“) zveřejnila v *Úředním věstníku Evropské unie* oznámení (dále jen „oznámení o zahájení antisubvenčního řízení“), kterým informovala o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu některých výrobků ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (dále jen „ČLR“ nebo „dotčená země“) do Evropské unie⁽⁴⁾.
- (3) Řízení zahájila Komise na základě podnětu, který podalo dne 28. října 2013 sdružení European Glass Fibre Producers Association („APFE“) (dále jen „žadatel“) jménem výrobců představujících více než 25 % celkové výroby některých výrobků ze skleněných vláken v Unii. Podnět obsahoval důkazy *prima facie* o subvencování některých výrobků ze skleněných vláken a o tím způsobené podstatné újmě, což Komise považovala za dostačující pro zahájení řízení.
- (4) V souladu s čl. 10 odst. 7 nařízení (ES) č. 597/2009 (dále jen „základní antisubvenční nařízení“) Komise před zahájením řízení oznámila vládě ČLR, že obdržela podnět s náležitými podklady, podle nějž subvencovaný dovoz některých výrobků ze skleněných vláken pocházejících z ČLR způsobuje výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu. Komise vyzvala vládu ČLR ke konzultacím s cílem vyjasnit situaci ohledně obsahu podnětu a dosáhnout řešení na základě vzájemné dohody.
- (5) Vláda ČLR přijala nabídku ke konzultacím, jež pak následně proběhly dne 5. prosince 2013. Během konzultací nebylo možné dospět k řešení na základě vzájemné dohody. Komise však řádně přihlédla ke stanoviskům, jež čínská vláda předložila ohledně režimů uvedených v podnětu. V návaznosti na konzultace došlo dne 9. prosince 2013 písemné podání od vlády ČLR.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 188, 18.7.2009, s. 93.

⁽²⁾ Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.

⁽³⁾ Prováděcí nařízení (EU) č. 248/2011 ze dne 9. března 2011, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá prozatímní clo uložené na dovoz některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 67, 15.3.2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Oznámení o zahájení antisubvenčního řízení týkajícího se dovozu některých výrobků z nekonečných skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky, Úř. věst. C 362, 12.12.2013, s. 66.

- (6) Vládě ČLR byly nabídnuty další konzultace o dalších režimech, jež byly zjištěny v průběhu šetření. Vláda ČLR však tuto nabídku nepřijala s konstatováním, že neobdržela dostatek informací o těchto režimech.

3. Souběžná žádost o částečný prozatímní přezkum platných antidumpingových opatření

- (7) Komise obdržela žádost o zahájení částečného prozatímního přezkumu platných antidumpingových opatření⁽¹⁾ omezeného na posouzení újmy podle čl. 11 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 (dále jen „základní antidumpingové nařízení“). Žádost podalo dne 28. října 2013 také sdružení APFE jménem výrobců v Unii, kteří představují více než 25 % celkové výroby některých výrobků ze skleněných vláken v Unii.
- (8) Komise poté, co zjistila, že existují dostatečné důkazy pro zahájení částečného prozatímního přezkumu, dne 18. prosince 2013 oznámila zveřejněním oznámení v *Úředním věstníku Evropské unie* (dále jen „oznámení o zahájení částečného prozatímního antidumpingového přezkumu“)⁽²⁾ zahájení částečného prozatímního přezkumu podle čl. 11 odst. 3 základního antidumpingového nařízení.
- (9) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že co se týče jeho, stávající opatření uložená prováděcím nařízením Rady č. 248/2011 jsou od počátku neplatná a že současné přezkumné řízení týkající se stávajících opatření uložených uvedeným nařízením by tudíž mělo být ukončeno. Tvrdil, že stávající opatření jsou v rozporu s antidumpingovou dohodou WTO, jelikož danému vyvážejícímu výrobcí bylo zamítnuto individuální zacházení ve smyslu ustanovení čl. 9 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, tak jak tato ustanovení platila v době přijetí uvedeného nařízení. Na podporu svého tvrzení se odvolával na zprávu odvolacího orgánu WTO ze dne 28. července 2011 ve věci DS397⁽³⁾.
- (10) V návaznosti na zprávu odvolacího orgánu WTO ze dne 28. července 2011 ve věci DS397 byl pozměněn čl. 9 odst. 5 základního antidumpingového nařízení⁽⁴⁾. Změna se uplatňuje na všechna řízení zahájená po jejím vstupu v platnost, tj. od 6. září 2012. Pokud jde o vyvážející výrobce, na které se vztahují opatření, jež byla v platnosti ještě před uvedeným datem, Komise zveřejnila dne 23. března 2012 oznámení⁽⁵⁾, v němž vyzvala vyvážející výrobce v zemích s netržním hospodářstvím, aby požádali o přezkum, pokud se domnívají, že opatření, která se na ně vztahují, by měla být přezkoumána s ohledem na výše uvedenou zprávu odvolacího orgánu. V uvedeném oznámení bylo konkrétně zmíněno prováděcí nařízení (EU) č. 248/2011. Komise od daného vyvážejícího výrobce takovou žádost o přezkum neobdržela a tento vyvážející výrobce nepožádal ani o prozatímní přezkum ve smyslu čl. 11 odst. 3 základního nařízení.
- (11) O platnosti stávajících opatření tudíž není sporu, a toto tvrzení se proto zamítá.

4. Období šetření a posuzované období použitelné pro obě řízení

- (12) Šetření subvencování a újmy se týkalo období od 1. října 2012 do 30. září 2013 (dále jen „období šetření“ nebo v tabulkách „OŠ“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2010 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).
- (13) Analýzy újmy provedené v rámci antisubvenčního šetření a částečného prozatímního antidumpingového přezkumu vycházejí ze stejné definice výrobního odvětví Unie, stejných reprezentativních výrobců v Unii a stejného období šetření a přinášejí stejné závěry, není-li uvedeno jinak. Tento přístup byl považován za vhodný pro zefektivnění analýzy újmy a dosažení odpovídajících zjištění v obou řízeních. Z tohoto důvodu byla stanoviska týkající se aspektů újmy předložena v jednom z těchto šetření zohledněna v obou šetřeních.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení (EU) č. 248/2011, Úř. věst. L 67, 15.3.2011.

⁽²⁾ Oznámení o zahájení částečného prozatímního přezkumu antidumpingových opatření vztahujících se na dovoz některých výrobků ze skleněných vláken pocházejících z Čínské lidové republiky, Úř. věst. C 371, 18.12.2013, s. 19.

⁽³⁾ Zpráva odvolacího orgánu, Evropská společnost – konečná antidumpingová opatření vztahující se na některé spojovací prostředky ze železa nebo oceli z Číny, WT/DS397/AB/R, s. 152.

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 765/2012 ze dne 13. června 2012, kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství, Úř. věst. L 237, 3.9.2012, s. 1–2.

⁽⁵⁾ Oznámení o rozhodnutí orgánu Světové obchodní organizace pro řešení sporů přijatém dne 28. července 2011, Úř. věst. C 86, 23.3.2012, s. 5.

5. Strany dotčené řízeními

- (14) Komise v obou oznámeních o zahájení řízení vyzvala zúčastněné strany, aby ji za účelem účasti v obou řízeních kontaktovaly. Kromě toho Komise informovala o zahájení obou řízení žadatele, další známé výrobce v Unii, známé vyvážející výrobce a orgány v ČLR, známé dovozce, dodavatele a uživatele, obchodníky a sdružení, o nichž bylo známo, že se jich to týká, a vyzvala je, aby se řízení zúčastnili.
- (15) Zúčastněné strany měly příležitost vyjádřit se k zahájení obou řízení a požádat o slyšení u Komise nebo úředníka pro slyšení v obchodních řízeních.

6. Výběr vzorku

- (16) Komise v obou oznámeních o zahájení řízení uvedla, že by mohla omezit řízení na přiměřený počet vyvážejících výrobců v ČLR, dovozců, kteří nejsou ve spojení, a výrobců v Unii, jichž se bude šetření týkat, a to prostřednictvím výběru vzorků v souladu s článkem 17 základního antidumpingového nařízení a článku 27 základního anti-subvenčního nařízení.

6.1. Výběr vzorku výrobců v Unii použitelného pro obě řízení

- (17) V obou oznámeních o zahájení řízení Komise uvedla, že prozatímně vybrala vzorek výrobců v Unii. Komise vybrala vzorek na základě produkce v Unii a objemu prodeje obdobného výrobku na trhu Unie v období šetření a na základě zeměpisného rozložení. Tento vzorek sestával z výrobních závodů tří výrobců v Unii, kteří se nacházejí v Belgii, Francii a na Slovensku⁽¹⁾ a kteří představují přibližně 52 % celkové výroby v Unii a 49 % všeho prodeje na trhu Unie. Vzorek byl proto považován za reprezentativní pro výrobní odvětví Unie. Komise vyzvala zúčastněné strany, aby se k prozatímnímu vzorku vyjádřily.
- (18) V průběhu řízení vláda ČLR uvedla, že v původním antidumpingovém šetření byla bez zdůvodnění použita odlišná metodika pro výběr vzorku výrobců v Unii než v současných řízeních. Vláda ČLR uvedla, že i) Komise již vybrala vzorek před zahájením šetření, a tudíž už před zahájením šetření rozhodla, že vzorek je nutný, ii) v původním šetření musely všechny strany, která si přály být zahrnuty do vzorku, poskytnout Komisi informace do 15 dnů po zahájení šetření, zatímco v tomto případě se to od výrobců již zařazených do vzorku nevyžaduje, iii) strany, které si přály být zařazený do vzorku, nebyly v obou oznámeních o zahájení řízení obeznámeny s tím, jaké informace musí poskytnout, aby byly zařazený do vzorku, iv) použité výběrové kritérium „*tento vzorek představuje největší reprezentativní objem výrobců, kteří mohou být přiměřeně prošetřeni ve stanoveném čase*“ není obsaženo v článku 17 základního antidumpingového nařízení a vzorek vybraný na tomto základě není v souladu s uvedeným ustanovením.
- (19) V obou oznámeních o zahájení řízení Komise vysvětlila, že s ohledem na velký počet výrobců v Unii a za účelem dokončení šetření ve stanovených lhůtách se uchýlila k výběru vzorku a současně byl navržen prozatímní vzorek. Byla použita stejná metoda jako v předchozím šetření tj. výběr vzorků. Použití prozatímního vzorku neznamenal změnu metodiky, pouze umožnilo Komisi získat čas při plném respektování práv na obhajobu. Komise totiž dala příležitost ostatním výrobcům v Unii, kteří se domnívají, že existují důvody, proč by měli být zařazený do vzorku, aby kontaktovali Komisi, nebo jiným zúčastněným stranám, aby předložily jakékoli další relevantní informace týkající se vzorku. V konečném vzorku by měly být zohledněny všechny případné obdržené připomínky. Protože k navrženému vzorku nedošly žádné připomínky, prozatímní vzorek byl potvrzen. Co se týče druhého tvrzení, výrobci, kteří byli předběžně vybráni do vzorku, vyplnili obvyklý formulář, který obsahoval informace nezbytné k tomu, aby Komise mohla vybrat prozatímní vzorek. Obvyklý formulář a odpovědi byly k dispozici ke kontrole ve spisu s informacemi nedůvěrného charakteru. Pokud jde o třetí tvrzení, strany, které chtěly být zařazený, byly vyzvány, aby se Komisi přihlásily do 15 dnů ode dne zveřejnění oznámení o zahájení řízení, a měly možnost nahlédnout do spisu s informacemi nedůvěrného charakteru, kde se nacházely obvyklé formuláře. Obvyklé

(1) 3B Fibreglass SPRL, Owens Corning Fibreglass France a Johns Manville Slovakia a.s.

formuláře obsahovaly informace týkající se objemu výroby a prodeje. Čtvrtá výtka také není opodstatněná, protože čl. 17 odst. 1 základního antidumpingového nařízení jasně odkazuje na největší reprezentativní objem, který může být v době, která je k dispozici, přiměřeně přezkoumán.

- (20) Po poskytnutí konečných informací vláda ČLR zopakovala svá tvrzení týkající se údajné procedurální nedůslednosti při výběru vzorku výrobců v Unii před zahájením obou řízení a poukázala na to, že: i) zdůvodnění Komise o dodržení lhůt v řízení je neudržitelné, neboť v čl. 17 odst. 2 základního antidumpingového nařízení a v čl. 27 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení se jednoznačně předpokládá výběr vzorku po zahájení obou řízení a podle připomínek ve lhůtě tří týdnů po zahájení obou řízení, ii) prozatímní vzorek je diskriminační nebo neobjektivní a další výrobce v Unii prý odradil od toho, aby se přihlásili, a iii) Komise neposkytla dalším výrobcům v Unii na přihlášení tři týdny.
- (21) V čl. 17 odst. 2 základního antidumpingového nařízení a čl. 27 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení se uvádí, že „nejvhodnější je výběr vzorku po projednání s dotčenými stranami a s jejich souhlasem, pokud se tyto strany přihlásí ve lhůtě tří týdnů od zahájení šetření a poskytnou dostatek informací“. Pokud jde o první tvrzení, základní antidumpingové nařízení ani základní antisubvenční nařízení nebrání Komisi, aby při zahájení řízení navrhla prozatímní vzorek a vyzvala strany, aby se k jeho složení vyjádřily. Vzhledem k tomu, že výrobci v Unii (nebo alespoň jejich velká část) podnět podporují a s ohledem na informace získané z obvyklých formulářů měla Komise k dispozici nezbytné informace týkající se výrobního odvětví Unie, aby mohla v počáteční fázi řízení vybrat prozatímní vzorek. S těmito poznatky byl výběr vzorku výrobců v Unii jiný než výběr vzorku vyvážejících výrobců. Pokud jde o druhé a třetí tvrzení, v oznámeních o zahájení řízení bylo uvedeno, že výrobci v Unii, kteří se domnívají, že existují důvody, proč by měli být zahrnuti do vzorku, musí kontaktovat Komisi do 15 dnů. Komise nechápe, jak tento postup porušuje základní nařízení nebo proč ho lze považovat za diskriminační, neobjektivní, natož demotivující.
- (22) Vláda ČLR tvrdila, že vzorek není reprezentativní, protože do něj nebyla zařazena žádná společnost s významnou výrobou pro vlastní spotřebu, a část domácího výrobního odvětví tudíž prostě nebyla hodnocena.
- (23) Toto tvrzení se zamítá, neboť výrobci v Unii zařazení do vzorku skutečně prodávali pro vlastní spotřebu. Vláda ČLR kromě toho neuvedla, který výrobce v Unii měl být do vzorku zařazen a který měl být vyřazen.
- (24) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že vzorek výrobců v Unii není reprezentativní, neboť žádný výrobce v Unii zařazený do vzorku nevyráběl či neprodával rohože ze stříže.
- (25) Tři výrobci v Unii zařazení do vzorku opravdu nevyráběli rohože ze stříže, ale vyráběli rohože z nekonečných skleněných vláken a další hlavní typy výrobku. Subjekty zařazené do vzorku se tedy považovaly za reprezentativní také proto, že představovaly přibližně 52 % celkové výroby v Unii, 49 % veškerého prodeje na trhu Unie a byly vhodně zeměpisně rozptýleny. Na tomto závěru nic nemění to, že výrobci v Unii nevyráběli jednu z mnoha variant typů výrobku.

6.2. Výběr vzorku dovozců použitelného pro obě šetření

- (26) Aby mohla Komise rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala Komise dovozce, kteří nebyli ve spojení, aby poskytli informace uvedené v obou oznámeních o zahájení řízení.
- (27) Vzhledem k tomu, že pouze dva dovozci, kteří nebyli ve spojení, odpověděli na formulář pro výběr vzorku, nebylo nutné provést výběr vzorku.

6.3. Výběr vzorku vyvážejících výrobců v ČLR použitelného pro obě šetření

- (28) Aby mohla rozhodnout, zda je výběr vzorku nutný, a pokud ano, vzorek vybrat, požádala Komise všechny vyvážející výrobce v ČLR, aby poskytli informace uvedené v oznámeních o zahájení řízení. Kromě toho Komise požádala Stálé zastoupení ČLR při Evropské unii, aby určilo nebo kontaktovalo případné další vyvážející výrobce, kteří by mohli mít zájem o účast v šetření.

- (29) Požadované informace poskytl a se zařazením do vzorku souhlasilo osm vyvážejících výrobců. V souladu s čl. 27 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení a čl. 17 odst. 1 základního antidumpingového nařízení vybrala Komise vzorek tří vyvážejících výrobců na základě největšího reprezentativního objemu vývozu, který mohl být v době, která byla k dispozici, přiměřeně přezkoumán. V souladu s čl. 27 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení a čl. 17 odst. 2 základního antidumpingového nařízení byli všichni známí dotčení vyvážející výrobci a orgány v dotčené zemi vyzváni, aby se vyjádřili k prozatímně vybranému vzorku. Nebyly vzneseny žádné připomínky. Komise proto rozhodla zachovat navrhovaný vzorek a všechny zúčastněné strany byly v tomto smyslu informovány o konečném výběru vzorku.
- (30) Vzorek vyvážejících výrobců nebo skupin vyvážejících výrobců zahrnuje tyto podniky:
- Chongqing Polycomp International Corporation („CPIC“),
 - Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd („OCH“) a s ní spojené společnosti: Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd („NCH“) a Changzhou Tianma Group Co., Ltd („Tianma“). Tyto tři společnosti jsou označovány jako „Jiangsu Changhai Group“,
 - Jinko Solar Co. Ltd a s ní spojené společnosti: Jushi Group Chengdu Co., Ltd a Jushi Group Jiujiang Co., Ltd. Tyto tři společnosti jsou označovány jako Jushi Group.
- (31) Vzorek představoval 78 % celkového objemu vývozu na prodej z ČLR do Unie během období šetření, a to na základě odpovědí na formuláře pro výběr vzorku.

7. Odpovědi na dotazník a inspekce na místě

- (32) Komise rozeslala dotazníky vládě ČLR, všem čínským vyvážejícím výrobcům, kteří o to požádali, dále výrobcům v Unii zařazeným do vzorku, uživatelům a oborovým sdružením, kteří se přihlásili během lhůty stanovené v obou oznámeních o zahájení řízení.
- (33) Odpovědi na dotazník došly od vlády, tří čínských vyvážejících výrobců zařazených do vzorku, tří výrobců v Unii zařazených do vzorku, 14 uživatelů a dvou dovozců, kteří nebyli ve spojení. Odpověď jednoho z uživatelů však byla nedostatečná a neumožnila Komisi provést užitečnou analýzu těchto údajů, přestože zaslala několik upomínek.
- (34) Kromě toho se sdružení „Glass Alliance Europe“ zastupující sklářský průmysl přihlásilo jménem svých členů jako zúčastněná strana a předložilo stanovisko.
- (35) Písemné informace došly také od několika sdružení uživatelů, jmenovitě od „Danish Wind Industry Association“, „Danish Plastics Federation“ a „Groupement de la Plasturgie Industrielle et des Composites (GPIC)“, jakož i od Siemens Wind Power AG.
- (36) Kromě tohoto předložila připomínky čínská obchodní komora pro dovoz a vývoz výrobků lehkého průmyslu a uměleckých řemesel („CCCLA“).
- (37) Komise si vyžádala a ověřila všechny údaje, které považovala za nezbytné ke stanovení subvencování, újmy a zájmu Unie. Inspekce na místě podle článku 16 základního antidumpingového nařízení a článku 26 základního antisubvenčního nařízení byly provedeny v sídle vlády ČLR a v prostorách těchto společností:

Výrobci v Unii:

- 3B Fibreglass SPRL, Belgie,
- Owens Corning Fibreglass France, Francie,
- Johns Manville Slovakia a.s., Slovensko.

Vyvážející výrobci v ČLR:

- Chongqing Polycomp International Corporation,
- Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd,

- Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd,
- Changzhou Tianma Group Co., Ltd;
- Jushi Group Co., Ltd,
- Jushi Group Chengdu Co., Ltd,
- Jushi Group Jiujiang Co., Ltd.

Obchodníci se sídlem v ČLR ve spojení s vyvážejícími výrobci:

- China National Building Materials and Equipment Import and Export Corporation („CMBIE“),
- China National Building Materials International Corporation („CNBMIC“).

Obchodníci se sídlem v Unii a ve spojení s vyvážejícími výrobci:

- Jushi Italia Srl,
- Jushi Spain SA,
- Jushi France SAS.

Nezávislí dovozci:

- Helm AG, Německo.

Uživatelé:

- Basell Polyolefine, Německo,
- DSM, Nizozemsko,
- DuPont de Nemours, Belgie,
- Exel Composites, Belgie,
- Fiberline Composites, Dánsko,
- Formax, Spojené království,
- Polyone, Německo,
- Vestas Wind Systems, Dánsko.

- (38) Vláda ČLR uvedla, stručně řečeno, že byla porušena její práva na obhajobu, pokud jde o přístup ke spisu, který je zúčastněným stranám přístupný ke kontrole, protože ve spisu s informacemi nedůvěrného charakteru bez „řádného důvodu“ chyběly informace nebo nebyly uvedeny v podobě dostatečně podrobných shrnutí, nebo ve výjimečných případech nebyly udány důvody pro neposkytnutí shrnutí bez důvěrných údajů.
- (39) Komise měla za to, že spis s informacemi nedůvěrného charakteru, který je zúčastněným stranám přístupný ke kontrole, obsahoval dostatečné informace k tomu, aby se zúčastněné strany mohly seznámit s údaji, které Komise použila ve své analýze, a toto tvrzení se proto pokládá za nepodložené. Vláda byla informována o důvodech, proč Komise měla za to, že uvedená tvrzení byla nepodložená.
- (40) Po poskytnutí konečných informací vláda ČLR a jeden vyvážející výrobce zopakovali, že ustanovení o důvěrnosti byla použita příliš široce, a požádali o poskytnutí informací o typech výrobku, které prodávali výrobci v Unii, a též o celkových množstvích podle kontrolních čísel výrobků (PCN).
- (41) Komise má za to, že k porušení práv na obhajobu nedošlo, protože všichni vyvážející výrobci obdrželi konkrétní informace o výrobcích podle kontrolních čísel výrobků (PCN) vyráběných výrobci v Unii zařazenými do vzorku, u nichž docházelo k soutěži s ČLR. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK**1. Dotčený výrobek**

- (42) Výrobek, jehož se týkají obě řízení, je stejný jako výrobek definovaný v prováděcím nařízení Rady (EU) č. 248/2011 a popsany v obou oznámeních o zahájení řízení, a to stříž ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm; pramence skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohože vyrobené z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny (dále jen „dotčený výrobek“ nebo „výrobky ze skleněných vláken“), v současnosti kódů KN 7019 11 00, ex 7019 12 00 a 7019 31 00 (tento kód nahradil dne 1.1.2014 kód 7019 31 10) a pocházející z Čínské lidové republiky.
- (43) Dotčený výrobek je surovinou nejčastěji využívanou k vyztužení termoplastických a termosetových pryskyřic v průmyslu kompozitních materiálů. Výsledné kompozitní materiály (plasty vyztužené nekonečnými skleněnými vlákny) jsou využívány v celé řadě odvětví: v automobilovém průmyslu, v elektrickém a elektronickém průmyslu, při výrobě listů větrných elektráren, ve stavebnictví, při výrobě nádrží a trubek, při výrobě spotřebního zboží, v kosmickém výzkumu, ve zbrojním průmyslu atd.
- (44) Toto řízení se týká tří základních typů výrobků ze skleněných vláken – totiž stříže (chopped strands)⁽¹⁾, pramenců (rovings)⁽²⁾ a rohoží (mats)⁽³⁾ (s výjimkou rohoží ze skleněné vlny). Šetření prokázalo, že navzdory odlišnému vzhledu a možným rozdílům v konečném využití jednotlivých typů mají všechny tyto různé typy dotčeného výrobku stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a používají se v podstatě ke stejným účelům.

2. Žádosti o vyloučení výrobku**2.1. Kód KN 7019 31 90**

- (45) Po zveřejnění obou oznámení o zahájení řízení CCCLA vznesla připomínku, že obě oznámení o zahájení řízení odkazovala na kód KN 7019 31 10, zatímco žadatel odkazoval na kód KN 7019 31 00, který už neexistuje. Uvedli, že výrobky dříve zařazené pod kód KN 7019 31 00 jsou nyní zařazené do dvou různých kódů KN: 7019 31 10 (rohože z nekonečných skleněných vláken) a 7019 31 90 (ostatní rohože ze skleněných vláken). Vzhledem k tomu, že současně šetření se týká některých výrobků z nekonečných skleněných vláken, CCCLA se domnívá, že výrobky zařazené pod kódem KN 7019 31 90, a sice „rohože ze skleněných vláken bez filamentů“, by měly být vyloučeny z definice dotčeného výrobku.
- (46) Toto tvrzení není relevantní, protože tento výrobek v první řadě není dotčeným výrobkem.
- (47) Žadatel odkázal na kód KN ex 7019 31 00 a výslovně uvedl, že rohože ze skleněné vlny (tj. jiné rohože nebo rohože ze skleněných vláken bez filamentů) jsou vyloučeny. Proto je před kódem KN uvedeno „ex“.
- (48) Obě oznámení o zahájení řízení byla zveřejněna v prosinci 2013 a uvádělo se v nich, že „v současnosti kódů KN [...] 7019 31 10“. Vzhledem k tomu, že od 1. ledna 2012 jsou výrobky spadající pod kód KN 7019 31 00 rozděleny pod kódy KN 7019 31 10 a 7019 31 90, oznámení o zahájení řízení nezahrnuje „rohože ze skleněných vláken bez filamentů“, neboť se v něm uvádí „v současnosti kódů KN [...] 7019 31 10“.
- (49) Stávající nařízení však uvádí „v současnosti kódů KN [...] 7019 31 00“, neboť tyto dva kódy KN 7019 31 10 a 7019 31 90 byly od 1. ledna 2014 znovu sloučeny, protože kód KN 7019 31 90 zůstal prakticky prázdný (protože ostatní rohože ze skleněných vláken, a sice rohože ze skleněné vlny, byly spíše řazeny pod kód KN 7019 39 00).
- (50) Proto žádost o vynětí kódu KN 7019 31 90 není relevantní.

⁽¹⁾ Stříž (chopped strands) jsou nekonečná skleněná vlákna nařezaná na požadovanou délku a používaná v mnoha různých povrchových úpravách za účelem zajištění kompatibility s většinou pryskyřic. Může to být stříž pro suché nebo vlhké použití (dry use or wet use).

⁽²⁾ Pramence (rovings) jsou nekonečná skleněná vlákna spojená bez mechanického zákrutu a navjedení do trubkového válcovitého svazku.

⁽³⁾ Rohože z vláken jsou řezané nebo nekonečně vázané pramence.

2.2. Strukturované pramence

- (51) Jeden uživatel požádal o vynětí strukturovaných pramenců⁽¹⁾ z definice výrobku na základě toho, že výrobci nekonečných skleněných vláken v Unii tyto výrobky nevyrábějí.
- (52) V Unii však byly nalezeny tři společnosti vyrábějící strukturované pramence s dostatečnou kapacitou dodávat je pro potřeby trhu. Šetření prokázalo, že navzdory možným rozdílům v konečném využití mají všechny různé typy dotčeného výrobku stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a používají se v podstatě ke stejným účelům. Žádost o vynětí strukturovaných pramenců z definice výrobku se proto zamítá.
- (53) Po poskytnutí konečných informací vláda ČLR vznesla námitku, že strukturované pramence by měly být vyloučeny, neboť i) pouze jeden výrobce v Unii dodává strukturované pramence na trh v omezeném množství, a proto dovoz takových výrobků nemůže způsobit výrobnímu odvětví Unie újmu, ii) strukturované pramence se liší od rovných pramenců, které jsou v příčném směru složeného pultruzovaného profilu pevnější a jinak se vyrábějí a iii) na rozdíl od toho, jak se postupovalo v původním antidumpingovém šetření v souvislosti s nitěmi, se Komise nyní domnívá, že omezená nahraditelnost není významným faktorem pro vyloučení strukturovaných pramenců z definice výrobku.
- (54) Pokud jde o první námitku, Komise opakuje, že v Unii je několik výrobců, kteří jsou schopni dodávat strukturované pramence pro potřeby trhu, ale jen jeden tento typ výrobku v současnosti prodává. Argument vlády ČLR, že v současnosti prodává daný výrobek pouze jeden výrobce v Unii, je spíše projevem újmy, neboť to znamená, že uživatelé se obrátili k jiným dodavatelům mimo Unii, zejména z ČLR.
- (55) Pokud jde o druhou námitku, výrobní proces strukturovaných pramenců je totožný s výrobním procesem „normálních“ pramenců, až na jeden úkon navíc, při němž se fouká vzduch do příze, což vyžaduje jen poměrně nepříliš nákladné technické zařízení, ale základní technické a fyzikální vlastnosti výrobku se tím nemění. Strukturovaný pramenec vypadá o něco huňatější než „normální“ pramenec.
- (56) Pokud jde o třetí námitku, Komise postupovala stejně jako v předchozím šetření, v němž byly strukturované pramence také součástí dotčeného výrobku a kdy byla žádost o jejich vyloučení zamítnuta. Argumenty, jež by vedly k jinému závěru, nebyly předloženy.
- (57) Žádost o vyloučení strukturovaných pramenců z definice výrobku se proto zamítá.

2.3. Výrobky, u nichž výrobní odvětví Unie nečelí konkurenci ČLR

- (58) Vláda ČLR požádala, aby výrobky, u nichž výrobní odvětví v Unii nečelí konkurenci ze strany čínského dovozu (jak je uvedeno v nedůvěrné verzi antisubvenčního podnětu), byly vyňaty z definice výrobku. Uvedené produkty byly stříže pro vlhké použití a rohože.
- (59) Stříže pro vlhké použití mají omezenou dobu použitelnosti a vyžadují vyšší náklady na dopravu v důsledku dodatečné hmotnosti obsahu vody. Se stížemi pro vlhké použití se nicméně obchoduje v celosvětovém měřítku. Šetření prokázalo, že navzdory odlišnému vzhledu a možným rozdílům v konečném využití mají všechny různé typy dotčeného výrobku stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a používají se v podstatě ke stejným účelům. Stříže pro vlhké použití a rohože, stejně jako ostatní typy dotčeného výrobku, se používají jako výztužný materiál. Kromě toho tvrzení vlády ČLR, že některé čínské výrobky z nekonečných skleněných vláken se zatím ve velkých množstvích na trhu Unie nevyskytují, nevylučuje změnu obchodního chování v budoucnosti, pokud jde o vývoz těchto konkrétních typů. Žádost o vynětí těchto výrobků z definice výrobku se proto zamítá.

⁽¹⁾ Strukturované pramence jsou pramence, které se převlékají z jedné cívky na jinou a přitom z nich tkací stroj vytváří tvarovanou strukturu foukáním vzduchu do rovné pohyblivé stříže.

- (60) Po poskytnutí konečných informací přišla vláda ČLR s tvrzením, že i) stříže pro vlhké použití vyrábí jenom jeden výrobce v Unii, a tudíž dovoz takových výrobků nemůže způsobovat výrobnímu odvětví Unie újmu, ii) pokud jde o výše zmíněné výrobky, výrobcům Unie není způsobována újma, neboť v nedůvěrném znění žádosti výrobní odvětví Unie tvrdilo, že z těchto výrobků dosahuje zisk kolem 8 % – 10 %, iii) stříže pro vlhké použití mají vyšší obsah vody, omezenou dobu skladovatelnosti a jinak se vyrábějí, a proto mají jiné fyzikální i chemické vlastnosti než normální stříže, a (iv) na rozdíl od toho, jak se postupovalo v předchozím šetření v souvislosti s nitěmi, se nyní Komise domnívá, že omezená nahraditelnost není významným faktorem pro vyloučení stříže pro vlhké použití a rohoží z definice výrobku.
- (61) První tvrzení se zamítá, jelikož stříže pro vlhké použití prodává několik výrobců v Unii, a výrobní odvětví Unie tudíž nelze vyloučit z újmy způsobované tímto typem výrobku.
- (62) Pokud jde o druhé tvrzení, to, že některé typy výrobku jsou v některých okamžicích ziskové, není dostatečným důvodem pro jejich vyloučení z definice výrobku. Stříže pro vlhké použití se kromě toho dovážejí do Unie v mnohem menším množství než jiné výrobky z nekonečných skleněných vláken. Ziskové rozpětí u tohoto jediného typu výrobku tedy není reprezentativní pro dotčený výrobek.
- (63) Pokud jde o třetí tvrzení, dotčený výrobek není definován odkazem na jeho obsah vody. Obsah vody ve stříži pro vlhké použití tudíž nezodpovídá její vynětí z definice výrobku. Proces výroby stříže pro vlhké použití je navíc stejný jako proces výroby stříže pro suché použití, až na fázi sušení.
- (64) Pokud jde o čtvrté tvrzení, Komise postupovala stejně jako v předchozím antidumpingovém šetření, v němž byla stříž pro vlhké použití také součástí dotčeného výrobku. Argumenty, jež by vedly k jinému závěru, nebyly předloženy.
- (65) Žádost o vynětí stříže pro vlhké použití z definice výrobku se proto zamítá.

3. Obdobný výrobek

- (66) Podobně jako v případech předchozích antidumpingových šetření bylo zjištěno, že dotčený výrobek a výrobky z nekonečných skleněných vláken vyráběné a prodávané na domácím trhu v ČLR, stejně jako výrobky z nekonečných skleněných vláken vyráběné a prodávané v Unii výrobním odvětvím Unie, mají stejné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a použití. Tyto výrobky jsou proto obdobné výrobky pro účely stávajících řízení ve smyslu čl. 1 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a čl. 2 písm. c) základního antisubvenčního nařízení.

C. SUBVENCE

1. Úvod

- (67) Ve 12. pětiletém plánu národního hospodářského a sociálního rozvoje ČLR je osvětlena strategická vize vlády ČLR, pokud jde o zlepšení a podporu klíčových průmyslových odvětví, mimo jiné také odvětví výroby skleněných vláken. V 9. kapitole 12. pětiletého plánu, která pojednává o transformaci a modernizaci zpracovatelského průmyslu, se uvádí:

„Zaměříme se na vývoj nových materiálů, jako je fotovoltaické sklo, ultratenké substrátové sklo, speciální skleněná vlákna a speciální keramika.“

- (68) V 3. části 9. kapitoly zmíněného plánu, která pojednává o technologické modernizaci podniků, se konkrétně uvádí, že vláda ČLR „bude pobízet podniky k tomu, aby lépe uměly vyvíjet nové výrobky, zvyšovat technologický obsah a přidatou hodnotu svých výrobků a rychleji aktualizovat a modernizovat své výrobky“.

- (69) Kromě toho kapitola 10 oddíl 1 uvedeného plánu stanoví následující:

„V odvětvích využívajících nové materiály je středem zájmu rozvoj nových funkčních materiálů, moderních konstrukčních materiálů, vysoce výkonných vláken a z nich vyráběných směsných materiálů a základních materiálů pro běžné účely“.

- (70) Význam inovací a nových materiálů obecně je jasně vysvětlen jak v „12. pětiletém programu průmyslových technologických inovací“, tak v „Národním plánu dlouhodobého rozvoje vědy a technologie (2006–2020)“.
- (71) Ve Směrném indexu průmyslové restrukturalizace z roku 2011 (rozhodnutí č. 9) se kromě toho výslovně uvádí, že upřednostňovaná odvětví jsou „výroba skleněných vláken z E-skla tažením v pecích [...], vývoj a výroba vysoce výkonných skleněných vláken a výrobků z nich“. Také „Směrný index odvětví vhodných pro zahraniční investice“ vyjmenovává odvětví, v nichž se upřednostňují zahraniční investice ⁽¹⁾ a výslovně odkazuje na výrobu výrobků ze skleněných vláken a speciálních skleněných vláken.
- (72) Vláda ČR uvedla, že tyto plány jsou pouze orientační a nezávazné. Ve 12. pětiletém plánu se však jednoznačně uvádí, že je právně závazný:

„Tento plán má po projednání a schválení Všečinským shromážděním lidových zástupců právní platnost.“

- (73) Po poskytnutí informací přišla vláda ČR s tvrzením, že dotčeným výrobkem jsou pouze výrobky ze standardních skleněných vláken (E-sklo), nikoli technologicky vyspělejší a vysoce výkonné skleněné vlákno (skleněná vlákna pro zvláštní účely neboli S-sklo). Dotčený výrobek, jehož se týká toto šetření, tudíž nespadá pod upřednostňovaná odvětví, jelikož upřednostňovanými odvětvími jsou jen výroba speciálních skleněných vláken nebo vysoce výkonných vláken. Vláda ČR se odvolává mezi jiným na 12. pětiletý plán, který se zmiňuje jen o „vysoce výkonných vláknech“ a „speciálních skleněných vláknech“.
- (74) Zprvde, dotčeným výrobkem jsou některé výrobky z nekonečných skleněných vláken. Definice výrobku nerozlišuje, zda se jedná o výrobky ze standardních skleněných vláken (dále jen E-sklo) nebo ze speciálních skleněných vláken (S-sklo). Zadržet, žádná zúčastněná strana nepředložila žádost o vynětí některého výrobku s tím, že definice výrobku by neměla zahrnovat speciální skleněná vlákna. Zatřetí, vláda ČR nezpochybnila, že upřednostňuje vývoj „speciálních skleněných vláken“. Vždyť i výrobky ze standardních skleněných vláken jsou uvedeny coby odvětví s upřednostňovanými zahraničními investicemi (viz 71. bod odůvodnění).
- (75) V každém případě, i kdyby se akceptovalo, že vláda ČR upřednostňuje pouze vývoj vysoce výkonných skleněných vláken (např. S-sklo), ze šetření nevyplývá žádný rozdíl mezi odvětvím standardních skleněných vláken na jedné straně a odvětvím speciálních skleněných vláken na straně druhé. Naopak, všechny výrobky ze skleněných vláken, ať již z E-skla nebo z vysoce výkonných skleněných vláken, jako je S-sklo, vyrábí stejné odvětví skleněných vláken. Komise v tomto ohledu zejména zjistila, že všichni čínští vyvážející výrobci zařazení do vzorku používají ve výrobním procesu jak standardní skleněná vlákna (E-sklo), tak vysoce výkonná skleněná vlákna (např. S-sklo), a neexistuje mechanismus, jak omezit poskytovanou podporu buď v podobě preferenčních úvěrů nebo poskytnutí práv k užívání pozemků jen na jeden segment výroby. Z toho vyplývá, že výslovné upřednostňování vývoje výrobků z vysoce výkonných skleněných vláken nemůže ani právně ani fakticky vyloučit základní odvětví skleněných vláken z celkové strategické politiky orientované na pobízení podniků k vývoji nových výrobků, zvyšování technologického obsahu a přidání hodnoty jejich výrobků a rychlejší aktualizaci a modernizaci jejich výrobků.
- (76) Z výše uvedeného vyplývá, že tvrzení, že dotčený výrobek není součástí upřednostňovaného odvětví, není podloženo, a proto se zamítá.
- (77) V „Rozhodnutí Státní rady č. 40 o vyhlášení a provedení „Dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace“ (které se společně s „Dočasnými pravidly o podpoře průmyslové restrukturalizace“ označuje jako „rozhodnutí č. 40“) se navíc uvádí, že vláda ČR bude aktivně podporovat rozvoj různých průmyslových odvětví ⁽²⁾.
- (78) I když rozhodnutí č. 40 výslovně neodkazuje na odvětví nekonečných skleněných vláken ani obecněji na odvětví využívající nové materiály, přesto vyzývá všechny finanční instituce, aby poskytovaly úvěry pouze upřednostňovaným projektům a předpokládá provádění „dalších preferenčních politik v případě upřednostňovaných projektů“ ⁽³⁾. Lze proto dojít k závěru, že rozhodnutí č. 40 se týká odvětví nekonečných skleněných vláken.

⁽¹⁾ V 6. bodě kapitoly XIV Indexu odvětví vhodných pro zahraniční investice se výslovně uvádějí výrobky ze skleněné vlákenniny: „Výroba výrobků ze skleněné vlákenniny a speciální skleněné vlákenniny“

⁽²⁾ Kapitola II článek 5 Dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace.

⁽³⁾ Kapitola III článek 17 Dočasných pravidel o podpoře průmyslové restrukturalizace.

- (79) Vláda ČLR uvedla, že rozhodnutí č. 40 znamená pouze, že upřednostňovaná odvětví by měla obdržet úvěrovou podporu „podle úvěrových zásad“, ale z toho nelze dovodit, že tato podpora by měla být přednostní.
- (80) Šetření prokázalo, že společnosti zařazené do vzorku těžily z preferenční úvěrové politiky. Ve skutečnosti některé ztrátové podniky i nadále dostávaly úvěry za preferenčních podmínek. Komise proto odmítá tvrzení vlády ČLR, že poskytování úvěrů odvětví nekonečných skleněných vláken probíhalo „podle úvěrových zásad“. Rozhodující je, že podle rozhodnutí č. 40 budou všechny finanční instituce poskytovat úvěry upřednostňovaným odvětvím, mezi které patří odvětví nekonečných skleněných vláken, a že tato podpora je *de facto* poskytována za preferenčních podmínek.
- (81) A navíc v Národním plánu střednědobého a dlouhodobého rozvoje v oblasti vědy a technologie (2006–2020) se čínská vláda zavazuje, že „na prvním místě bude politicky zaměřené financování“, že „vybídne finanční instituce, aby poskytovaly preferenční úvěrovou pomoc hlavním národním projektům v oblasti vědecké a technologické industrializace“, že „vybídne finanční instituce, aby zlepšily a posílily finanční služby poskytované podnikům působícím v oblasti špičkových technologií“ a „zavede preferenční daňovou politiku v zájmu rozvoje podniků působících v oblasti špičkových technologií“.
- (82) Výroba nekonečného skleněného vlákna spadá pod popis technologicky vyspělého podniku, jak dokazuje řada výrobců se statusem podniků působících v oblasti špičkových a nových technologií v ČLR. Šetření skutečně odhalilo, že některé společnosti zařazené do vzorku získaly osvědčení podniku využívajícího nové a špičkové technologie, a mohou tedy využít preferenční zacházení uvedené ve výše zmíněném „Národním plánu střednědobého a dlouhodobého rozvoje vědy a technologie (2006–2020)“.

2. Nedostatečná spolupráce a využití dostupných údajů

2.1. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení na jednoho vyvážejícího výrobce

- (83) Během inspekce na místě v jedné společnosti v ČLR se zjistilo, že společnost vyměnila auditovanou účetní závěrku, kterou původně předložila Komisi ve své odpovědi na antisubvenční dotazník. Společnost tyto informace nezveřejnila dobrovolně a existence jiné auditované účetní závěrky byla odhalena, až když byla společnost požádána, aby poskytla originál účetní závěrky. Kromě toho byla nová závěrka k dispozici pouze v čínštině. Jelikož šíření dvou auditovaných účetních závěrek je v rozporu s mezinárodními normami pro audit (č. 560: o „následných událostech“), inspekční tým zdůraznil, že se jedná o závažný problém, neboť vyvolává pochybnosti ohledně důvěryhodnosti předložených účetních závěrek. Společnost vysvětlila, že auditovaná účetní závěrka, kterou původně předložila v odpovědi na dotazník, obsahovala chyby, a proto byla nahrazena novou verzí od téže auditorské společnosti, zpětně datovanou a znovu vydanou pod stejným pořadovým číslem jako původní účetní závěrka, která byla zničena.
- (84) Po inspekci na místě, když byl k dispozici překlad „druhé“ účetní závěrky, zaslala Komise společnosti dopis, v němž uvedla konkrétní a podrobné důvody, proč má za to, že některé údaje uvedené v dotazníku nelze považovat za ověřené. Společnost byla informována, že Komise může založit svá zjištění na dostupných údajích v souladu s čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, a byla jí poskytnuta možnost vyjádřit své stanovisko.
- (85) Společnost předložila své připomínky písemně i během slyšení u úředníka pro slyšení. Ve své odpovědi naznačila existenci další (třetí) auditované účetní závěrky (ve formátu, který se používá pro kotované společnosti). Třebaže se nezdálo, že rozdíl mezi „druhou“ a „třetí“ závěrkou jsou podstatné, třetí závěrka byla mnohem podrobnější a obsažnější. Byla již vydána a ač ji společnost měla k dispozici během inspekce na místě (1), nebyla existence této účetní závěrky prozrazena Komisi včas ještě během inspekce. Na rozdíl od jiných účetních závěrek, v této „třetí“ verzi byly výslovně a podrobně uvedeny všechny subvence (včetně jejich právního základu), které společnost obdržela v průběhu období šetření. Prozkoumání této účetní závěrky při inspekci na místě by tudíž bylo velmi užitečné za účelem ověření všech předložených informací týkajících se jednotlivých právních režimů subvencí, které společnost dostala.

(1) „Třetí“ auditovaná účetní závěrka byla ze dne 15. května 2014, zatímco inspekce v prostorách společnosti proběhla ve dnech 29. až 30. května 2014.

- (86) Auditované účetní závěrky jsou základním dokumentem umožňujícím řádné ověření informací, které společnost poskytla Komisi, pokud jde mimo jiné o granty, úvěry, práva k užívání pozemků, odklady daní atd.
- (87) Jak je uvedeno výše, spolupráce společnosti nebyla vstřícná a představovala vážnou překážku pro řádné ověření informací předkládaných Komisi, která proto nemohla řádně ověřit obdržené informace týkající se mimo jiné výše subvencí, jež společnost dostala. V důsledku toho nemohla Komise dospět k přiměřeně správným zjištěním, zejména co se týče výše obdržенých subvencí.
- (88) Má se za to, že společnost poskytla zavádějící informace a přiměřeně nespolupracovala. Komise proto rozhodla, že použije ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení. Vzhledem k tomu, že tato společnost byla součástí skupiny, ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení bylo použitelné na celou skupinu.
- (89) Pro stanovení úrovně subvencování v případě skupiny však Komise použila skutečné údaje týkající se dvou společností ve skupině, které plně spolupracovaly v obou šetřeních a jejichž údaje o jejich úrovni subvencování byly považovány za spolehlivé. Pokud jde o společnost v rámci skupiny, která poskytla zavádějící informace, úroveň subvencování byla stanovena na základě dostupných údajů. Při stanovení úrovně subvencování u této právnické osoby použila Komise dostupné údaje, které byly na nejvyšší úrovni subvencí zjištěných u každého režimu subvencí pro právnické osoby z řad společností zařazených do vzorku nebo skupin společností uvedených v 30. bodě odůvodnění, které při šetření plně spolupracovaly.
- (90) Po poskytnutí informací přišel žadatel s tvrzením, že nebyla použita správná metodika výpočtu úrovně subvencování skupiny. Tvrdil, že subvenční rozpětí by mělo být mnohem vyšší, jelikož subvenční rozpětí skupiny je součtem nejvyšších subvenčních rozpětí zjištěných u každého režimu subvence pro každou spolupracující společnost.
- (91) Toto tvrzení vyvěrá z nepochopení. Metodika použitá pro výpočet úrovně subvencování je popsána v 89. bodě odůvodnění a byla uplatněna jen na společnost (v rámci skupiny), která poskytla zavádějící informace, nikoli však na skupinu jako celek. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.
- (92) Společnost, která poskytla zavádějící informace, dotčený výrobek nevyvážela. Dotčený výrobek vyvážela jedna ze společností ve spojení v rámci dané skupiny. Tato společnost však plně spolupracovala v obou šetřeních a poskytla spolehlivé informace o vývozních cenách skupiny. Tyto poskytnuté informace byly proto použity pro konečná zjištění Komise v uvedeném řízení.
- (93) Po poskytnutí informací přišel vyvážející výrobce s tvrzením, že Komise pochybila, když použila ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.
- (94) Především tvrdil, že v dopise zasláném této společnosti, v němž Komise uvedla podrobné důvody pro použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, nebylo nikde řečeno, že si nemohla ověřit informace o subvencích. Komise se proto o tuto argumentaci nemohla opřít ve svých konečných závěrech, protože daná společnost nedostala příležitost vyjádřit se k tomuto argumentu.
- (95) Toto tvrzení nelze přijmout. Ve zmíněném dopise Komise výslovně uvedla, že „nemůže konstatovat, že informace o úrovni subvencí, které obdržela (společnost), byly ověřeny“. Daná společnost byla každopádně plně informována o důvodech pro použití nejlepších dostupných údajů v dokumentu s konečnými informacemi a byla jí poskytnuta příležitost vyjádřit se, což také učinila.

- (96) Zadruhé, vyvážející výrobce tvrdil, že i kdyby Komise mohla použít ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního opatření, neměla by odkazovat na údaje o jiných společnostech jako na základ pro určení úrovně subvencování, ale měla by vycházet z auditované účetní závěrky dané společnosti, jelikož se přece jedná o „nejvhodnější“ a „nejuspokojivější“ informace o úrovni subvencování dané společnosti.
- (97) Jak je objasněno výše v 83. až 88. bodě odůvodnění, Komise má vážné pochybnosti o věrohodnosti předložených účetních závěrek, a proto se na ně nemohla spolehnout, když chtěla ověřit úroveň subvencování v různých právních režimech nebo subvenčních programech, jako jsou preferenční úvěry a práva k užívání pozemků za nižší než přiměřenou odměnu. Spolehlivé auditované účetní závěrky jsou totiž velmi zásadní pro ověření přesnosti a úplnosti informací poskytnutých jinou cestou. Komise se proto musela uchýlit k nejlepším dostupným údajům, když chtěla určit úroveň subvencování, což v tomto případě byly ověřené informace o příslušných subvenčních režimech od jiných spolupracujících společností. Tento argument se proto odmítá.
- (98) Společnost také tvrdila, že Komise chybně použila mezinárodní účetní standardy („IAS“) coby kritérium pro odmítnutí auditované účetní závěrky. Podle společnosti se mělo rozlišovat mezi úlohou účetní závěrky a významem IAS při posuzování zacházení jako v tržním hospodářství na jedné straně v antidumpingovém řízení a v antisubvenčním řízení na straně druhé. Porušení IAS nemůže zakládat důvod pro použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.
- (99) Komise poznamenává, že porušení mezinárodních účetních standardů, na které se přišlo během šetření, nebylo samo o sobě důvodem pro použití čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení. Důvodem byla skutečnost, že Komisi byly předloženy různé verze účetních závěrek, což zpochybňuje jejich věrohodnost, a vedlo to Komisi k závěru, že jiné informace o úrovni subvencování nelze ověřit. Tento argument se proto odmítá.
- (100) Tato společnost rovněž tvrdila, že metodika, kterou Komise použila pro výpočet subvenčního rozpětí a která spočívala v tom, že vzala nejvyšší sazbu vyrovnávacího cla z každého právního režimu zjištěnou u každé spolupracující právnické osoby (a ne u každé skupiny), je neodůvodněná. Společnost tvrdila, že tato metodika je chybná, neboť společnosti ve stejné skupině se mohou rozhodnout, že soustředí subvence do jednoho konkrétního subjektu ku prospěchu celé skupiny.
- (101) Jak je vysvětleno v 89. bodě odůvodnění, při výpočtu úrovně subvencování za celou skupinu použila Komise skutečné údaje dvou jiných společností v této skupině, jež spolupracovaly v obou šetřeních. Dostupné údaje byly použity jen na jednu právnickou osobu ve skupině, která poskytla zavádějící informace. Komise zjistila, že pro určení úrovně subvencování právnické osoby ve skupině je nejlepší vycházet při výpočtech ze stejné úrovně korporátní struktury a vzít za základ nejvyšší úroveň subvencování zjištěnou u kterékoli právnické osoby (případně v rámci skupiny), která patří mezi společnosti nebo skupiny společností zařazené do vzorku. Tento argument se proto odmítá.

2.2. Použití ustanovení čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení na banky ve státním vlastnictví

- (102) Žádná státní banka v ČLR s Komisí nespolečně pracovala. Tyto banky byly vyzvány, aby vyplněním dotazníku poskytly informace nezbytné pro účely antisubvenčního šetření. Komise proto oznámila vládě ČLR, že pokud jde o údaje týkající se státních bank, zvaží založit svá zjištění na dostupných údajích ve smyslu čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.
- (103) V odpovědi na dopis Komise a v návaznosti na poskytnutí informací vznesla vláda ČLR námitku proti použití čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, pokud jde o informace požadované od státních bank. Tvrdila, že velké množství informací poskytla v rámci tohoto šetření vláda ČLR. Komise nicméně zjistila, že uvedené informace nemohly zcela nahradit odpovědi státních bank na zvláštní dotazníky. Vláda ČLR nezpochybnila skutečnost, že státní banky neodpověděly na dotazník, ani to, že banky jsou ve vlastnictví státu. Své závěry týkající se bank ve státním vlastnictví proto musela Komise opřít o dostupné údaje.

3. Prošetřované režimy

(104) Komise zaslala vládě ČLR dotazníky, mezi nimiž byly dotazníky určené státním bankám a vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku a v nichž se požadovaly informace o právních režimech, v jejichž rámci byly údajně poskytovány subvence odvětví nekonečných skleněných vláken. Byly prošetřeny následující právní režimy:

a) Politika preferenčních úvěrů, záruk a pojištění pro odvětví nekonečných skleněných vláken:

- Politika preferenčních úvěrů
- Subvenční programy vývozních úvěrů
- Vývozní záruky a pojištění pro nové materiály
- Výhody plynoucí z přístupu k offshore holdingovým společnostem a ze splacení úvěrů vládou

b) Grantové programy:

- Subvence na rozvoj „známých značek“ a programu „China world top brands“
- Granty centrální vlády
- Granty vlád na nižších úrovních (provinčních)
- Finanční prostředky na vnější expanzi průmyslu v provincii Guangdong

c) Poskytnutí vládních zdrojů za cenu nižší než přiměřenou

- Vládní dodávky elektrické energie
- Vládní dodávky vody
- Vládní dodávky surovin
- Poskytnutí pozemku vládou za cenu nižší než přiměřenou

d) Programy osvobození od daně z příjmů a jiných přímých daní a jejich snížení

- Program „Dva roky úplného a tři roky polovičního osvobození od daně“ pro podniky se zahraničními investicemi
- Snížení daně z příjmů pro proexportně zaměřené podniky se zahraničními investicemi
- Úlevy na dani z příjmu pro podniky se zahraničními investicemi na základě zeměpisné polohy
- Místní programy na osvobození od daně z příjmu a její snížení pro výrobní podniky se zahraničními investicemi
- Snížení daně pro podniky se zahraničními investicemi, které nakupují zařízení vyrobená v Číně
- Zápočty daně u výzkumných a vývojových činností podniků se zahraničními investicemi
- Vrácení daně za reinvestici zisků v případě podniků se zahraničními investicemi orientovanými na vývoz
- Preferenční daňové programy pro podniky se zahraničními investicemi, které jsou označovány jako podniky využívající nejnovější a špičkové technologie
- Snížení daní pro podniky působící v oblasti špičkových a nových technologií a zapojené v určených projektech
- Preferenční politika, pokud jde o daně z příjmu pro podniky v severovýchodním regionu
- Daňové programy v provincii Guangdong
- Osvobození od daně z dividend mezi způsobilými tuzemskými podniky
- Snížené sazby daně z příjmů právnických osob

e) Programy týkající se nepřímých daní a dovozního cla:

- Osvobození od DPH při využívání dovezeného zařízení
- Odpočty DPH pro podniky se zahraničními investicemi na nákup zařízení vyrobeného v Číně
- Osvobození od DPH a od cla na nákupy fixních aktiv v rámci programu na rozvoj zahraničního obchodu

4. Politika preferenčních úvěrů, jiné financování, záruky a pojištění

4.1. Preferenční úvěry

a) Úvod

- (105) Jak je vysvětleno v oddíle C.2.2, závěry týkající se státních bank byly učiněny na základě dostupných údajů v souladu s čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.

b) Právní základ

- (106) Preferenční úvěry v ČLR upravují tyto právní předpisy: *Zákon ČLR o komerčním bankovníctví* z roku 2003 (dále jen „zákon o bankovníctví“), *Obecná pravidla týkající se půjček* vyhlášená Čínskou lidovou bankou dne 28. června 1996 a rozhodnutí Státní rady č. 40.

c) Závěry šetření

Existence subvence

- (107) Zatímco čínské orgány předložily pouze velmi omezené informace o podílnících resp. vlastnické struktuře bank v ČLR, šetřením na základě dostupných údajů se zjistilo, že pro čínský finanční trh je charakteristický významný vliv a kontrola vlády. Při analýze, zda jsou banky pověřeny vládními pravomocemi, zda jsou jim svěřeny či zda je vykonávají (jakožto veřejnoprávní subjekty), použila Komise všechny dostupné informace nejen o státním vlastnictví bank, ale také další parametry, jako je zastoupení vlády ve správní radě, vliv a dohled vlády na činnost bank, provádění vládní politiky nebo sledování vládních zájmů a to, zda byly bankovní subjekty zřízeny právním předpisem.
- (108) Z dostupných informací lze vyvodit závěr, že banky v úplném státním vlastnictví mají správní radu s převahou vlády ČLR, drží největší podíl na trhu a jsou na čínském finančním trhu předními aktéry. Na státní banky se vztahují právní předpisy, které mimo jiné vyžadují, aby vykonávaly úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství, poskytovaly úvěrovou pomoc upřednostňovaným projektům ⁽¹⁾ či upřednostňovaly rozvoj výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie ⁽²⁾.
- (109) Další známkou účasti státu na čínském finančním trhu je úloha, kterou sehrává Čínská lidová banka při určování konkrétních limitů pro způsob stanovení úrokových sazeb a jejich kolísání. ⁽³⁾ Finanční instituce mají poskytovat úrokové sazby v určitém rozmezí, jež je odvozeno od referenční úrokové sazby Čínské lidové banky. V případě preferenčních úvěrů se úrokové sazby nesmějí pohybovat směrem nahoru. Limity úrokových sazeb společně se stropy pro sazby z vkladů vytvářejí situaci, kdy banky mají zaručený přístup k levnému kapitálu (vzhledem k nařízení o sazbách z vkladů) a jsou schopny půjčovat vybraným výrobním odvětvím za výhodné sazby podle vládní politiky, jež nařizuje bankám, aby konkrétním způsobem podporovaly některá upřednostňovaná nebo technologicky vyspělá průmyslová odvětví, jako je odvětví nekonečných skleněných vláken.
- (110) Komise žádala čínskou vládu o vysvětlení k definici a formulacím, jež jsou obsaženy v oběžníku č. 251, a k právnímu předpisu, který oběžníku č. 251 předcházela (Oběžník Čínské lidové banky o rozšíření rozmezí pro pohyb úrokových sazeb u úvěrů poskytovaných finančními institucemi – YinFa [2003] č. 250). Jak je však popsáno výše v oddíle C. 2.2, vláda ČLR tyto oběžníky neposkytla. Vláda ČLR však tvrdila, že oběžník č. 250 byl zrušen oběžníkem č. 251, že od července roku 2013 byly minimální úrokové sazby úvěrů zrušeny, a k zasahování státu do bankovního sektoru tudíž nedochází.

⁽¹⁾ Rozhodnutí č. 40, článek 17.

⁽²⁾ Právní předpis ČLR o vědeckém a technologickém pokroku (vyhláška č. 82) (článek 18), který stanoví, že „stát bude nabádat finanční instituce, aby podnikaly formou zástavy práv duševního vlastnictví, bude nabádat a usměrňovat tyto instituce k podpoře uplatňování vědeckotechnického pokroku a rozvoji výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie poskytováním úvěrů atd. a vybídne pojišťovací organizace, aby zavedly pojistné produkty s ohledem na potřebu rozvoje výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie“.

⁽³⁾ Oběžník Čínské lidové banky o otázkách úpravy úrokových sazeb u vkladů a úvěrů – YinFa (2004) č. 251 (dále jen „oběžník 251“).

- (111) Ke zrušení minimálních úrokových sazeb úvěrů však došlo v průběhu období šetření. Čínská lidová banka tudíž po velkou část období šetření ovlivňovala stanovování úrokových sazeb státními bankami. Šetřením se navíc neprokázal žádný bezprostřední účinek tohoto zrušení na půjčky pro výrobce zařazené do vzorku. V každém případě spodní hranice pro úrokové sazby, která platila v průběhu období šetření, není jediným argumentem, proč Komise považuje státní banky za veřejnoprávní subjekty.
- (112) Závěry antisubvenčního šetření, jež se týkaly solárních panelů ⁽¹⁾ a solárního skla ⁽²⁾, tj. že státní banky v ČLR jednají jako veřejnoprávní subjekty (viz 158. až 168. bod odůvodnění nařízení o solárních panelech a 73. bod odůvodnění nařízení o solárním skle), jsou dostupnými údaji také v tomto šetření, pokud jde o statut veřejnoprávního subjektu státních bank. Tyto skutečnosti lze shrnout takto:
- státní banky mají největší tržní podíl a jsou předními aktéry na trhu v ČLR;
 - z dostupných údajů vyplývá, že státní banky podléhají vládnímu doзору prostřednictvím vlastnictví a správní kontroly jejich obchodního chování, včetně mezí pro úrokové sazby, které mohou nabízet;
 - zákon o bankovníctví a ostatní právní předpisy vyžadují, aby banky půjčovaly v souladu s potřebami národního hospodářství, poskytovaly úvěrovou pomoc upřednostňovaným projektům a upřednostňovaly podniky působící v oblasti nových a špičkových technologií.
- (113) Na základě výše uvedeného se dospělo k závěru, že státní banky vykonávají funkce vlády z pověření vlády ČLR, zejména pak povinnou podporu některých hospodářských odvětví v souladu se státním plánem a politickými dokumenty. Silná majetková účast státu v státních bankách potvrzuje, že tyto banky jsou při výkonu svých veřejných funkcí kontrolovány vládou. Čínská vláda vykonává účinnou kontrolu nad státními bankami tím, že všudypřítomně zasahuje do finančního sektoru a naléhá na státní banky, aby se řídily vládními politikami. Státní banky jsou proto považovány za veřejnoprávní subjekty, neboť mají vládní moc, jsou jí pověřeny a uplatňují ji.
- (114) Po poskytnutí informací čínská vláda zpochybnila tento závěr, přičemž uvedla, že Komise neuvedla důvody, proč považuje státní banky za veřejnoprávní subjekty. Komise s upokojením konstatuje, že skutečnosti uvedené v předchozích bodech zdůvodňují závěr, že státní banky jsou veřejnoprávními subjekty.
- (115) Zatímco valnou většinu úvěrů, které dostali vyvážející výrobci zařazení do vzorku, poskytly státní banky, šetřením bylo zjištěno, že malá část úvěrů je poskytována soukromými bankami. Komise proto zkoumala, zda vláda ČLR pověřuje soukromé banky v ČLR nebo jim přikazuje, aby výrobcům nekonečného skleněného vlákna poskytovaly preferenční úvěry ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního antisubvenčního nařízení.
- (116) Článek 34 zákona o bankovníctví stanoví, že soukromé banky jsou také povinny „vykonávat úvěrovou činnost v souladu s potřebami národního hospodářství a sociálního rozvoje a v duchu státní průmyslové politiky“ ⁽³⁾.
- (117) Šetřením bylo zjištěno, že úrokové sazby státních a soukromých bank pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku byly všeobecně na velmi podobné úrovni. Svědčí to o tom, že státní banky, které jsou v ČLR předními aktéry na bankovním trhu a trhu půjček, určují výši úrokových sazeb a soukromé banky pouze kopírují úrokové sazby stanovené státními bankami (veřejnoprávními subjekty).
- (118) Za těchto okolností se konstatuje, že soukromé banky nestanovují své sazby bez ohledu na zásahy státu a že úvěrovou strategii soukromých bank řídí vláda ČLR.
- (119) Po poskytnutí informací vznesla vláda ČLR námitku proti tomu, jak Komise interpretuje článek 34 zákona o bankovníctví, a uvedla, že „Komise vkládá do článku 34 význam, který tam evidentně nepatří“. Čínská vláda upozornila Komisi na jiné články zákona o bankovníctví, zejména na články 4, 5 a 7, které mají zajistit, aby byly úvěry poskytovány bez vměšování a po řádném úvěrovém hodnocení.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 325, 5.12.2013, s. 66.

⁽²⁾ Úř. věst. L 142, 14.5.2014, s. 32.

⁽³⁾ Článek 34 zákona o komerčním bankovníctví.

- (120) Komise uznává, že tyto články existují, ale má za to, že je třeba je chápat a vykládat s ohledem na článek 34. V tomto ohledu je třeba připomenout, že ani vláda ČLR ani banky či dotčené společnosti zařazené do vzorku nebyly s to prokázat, že úvěry byly poskytnuty bez vměšování nebo po řádném úvěrovém hodnocení. Šetřením bylo naopak zjištěno, že jeden vyvážející výrobce utrpěl ztráty, avšak podařilo se mu získat od bank úvěry za obvyklé úrokové sazby bez přírážky za riziko v souvislosti s jeho obtížnou finanční situací.
- (121) Komise proto činí závěr, že vláda pověřuje nebo řídí soukromé banky tak, aby poskytovaly preferenční úvěry podobné těm, které poskytují státní banky, a tudíž že existuje finanční příspěvek ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) základního antisubvenčního nařízení.

Specifičnost

- (122) Co se týče bank, které úvěrovaly spolupracující vyvážející výrobce, většina z nich je ve vlastnictví státu a v konečném důsledku jsou ovládané vládou ČLR. Jedná se především o největší komerční banky a banky spojené s vládní politikou v ČLR jako China Development Bank, EXIM Bank, Agricultural Bank of China, Bank of China, China Construction Bank a Industrial and Commercial Bank of China.
- (123) Komise kromě toho konstatuje, že vláda ČLR nařizuje poskytovat preferenční úvěry omezenému počtu odvětví. V rozhodnutí č. 40 se například uvádí, že vláda ČLR aktivně podpoří rozvoj odvětví využívajících nové materiály, a odvětví nekonečných skleněných vláken je za takové považováno. Všechny finanční instituce také dostaly pokyn, aby poskytovaly úvěry pouze upřednostňovaným projektům, a do této kategorie patří projekty nekonečných skleněných vláken. Toto rozhodnutí rovněž slibuje provádění „dalších preferenčních politik vůči upřednostňovaným projektům“.
- (124) Vláda ČLR tvrdila, že Komise mylně argumentuje rozhodnutím č. 40, jelikož dotčený výrobek není klasifikován jako upřednostňované odvětví. I kdyby se akceptovalo, že toto odvětví je upřednostňované, vláda tvrdila, že odvolávání se na rozhodnutí č. 40 nelze rozšířit na odvětví, jež není vyjmenováno v rozhodnutí č. 9 („Směrný index průmyslové restrukturalizace z roku 2011“).
- (125) Vyvážející výrobci zařazení do vzorku patří jak do kategorie upřednostňovaných odvětví, jak je uvedeno v 67. až 76. bodě odůvodnění, tak do kategorie výrobních odvětví využívajících nové a špičkové technologie. Kromě toho v rozporu s tvrzením vlády jsou speciální skleněná vlákna a výrobky z nich, jakož i pece pro výrobu E-skla výslovně uvedené v rozhodnutí č. 9, kapitole XII, bodě 6 ⁽¹⁾. Toto tvrzení je proto neodůvodněné.

Výhoda.

- (126) Výhoda spočívá v míře, v níž jsou vládní půjčky nebo půjčky od soukromých subjektů pověřených nebo řízených vládou poskytovány za podmínek výhodnějších, než jaké by mohli jejich příjemci skutečně získat na trhu.

Nutnost využívat referenční hodnoty

- (127) Komise se pokusila ověřit posouzení úvěrového rizika vypracované bankami, které v průběhu období šetření půjčily finanční prostředky vyvážejícím výrobcům zařazeným do vzorku. Někteří vyvážející výrobci byli ve ztrátě. Podařilo se jim však získat úvěry od bank za referenční sazbu bez jakékoli přírážky za rizika spojená s jejich zhoršující se finanční situací. Komise má proto důvody se ptát, zda půjčky společnostem vyrábějícím nekonečná skleněná vlákna vycházely z řádného posouzení rizik a zda je stanovená úroková sazba výsledkem takového postupu.
- (128) Jak je vysvětleno výše, úvěry, jež čínské banky poskytují, jsou výrazem významných vládních zásahů v bankovním sektoru a jejich úrokové sazby neodrážejí sazby na fungujícím bankovním trhu; vhodná tržní referenční úroveň byla početně zjištěna pomocí níže popsané metody. Vzhledem k nedostatečné spolupráci čínské vlády využila Komise ke zjištění vhodné tržní referenční úrovně úrokových sazeb rovněž dostupné údaje.

⁽¹⁾ „Výroba skleněných vláken z E-skla tažením v pecích [...], vývoj a výroba vysoce výkonných skleněných vláken a výrobků z nich“.

- (129) Při výpočtu vhodné referenční úrovně pro úvěry v RMB se pokládá za přiměřené použít čínské úrokové sazby upravené tak, aby se v nich promítalo běžné tržní riziko. Aktuální finanční situace vývozců byla totiž zjišťována v podmínkách narušeného trhu bankovních úvěrů a čínské banky neposkytly spolehlivé údaje o tom, jak měří rizika a určují úvěrový rating. V takové situaci je proto pokládáno za nezbytné nevycházet jen z nominálních hodnot údajů o úvěruschopnosti čínských vývozců, ale uplatnit na ně přírážku, která odráží potenciální dopad narušeného čínského trhu na finanční situaci těchto vývozců.
- (130) Stejná situace platí pro půjčky v cizích měnách. Jako referenční úroveň byly použity podnikové dluhopisy s ratingem BB v příslušné měně vydané během období šetření.
- (131) Jak bylo uvedeno výše, vláda ČLR i spolupracující vyvážející vývozci byli požádáni o informace o úvěrové politice čínských bank a o tom, jak byly tyto úvěry vyvážejícím výrobcům poskytovány. Tyto informace však nebyly poskytnuty. Vzhledem k této nedostatečné spolupráci a ke všem dostupným údajům a v souladu s čl. 28 odst. 6 základního antisubvenčního nařízení se lze oprávněně domnívat, že všem podnikům v Číně by byla udělena pouze nejvyšší známka pro dluhopisy neinvestičního stupně (BB dle agentury Bloomberg) a na standardní úvěrovou sazbu Čínské lidové banky by byla uplatněna přiměřená prémie předpokládaná u dluhopisů, jež podniky s tímto ratingem vydávají.
- (132) Pro výpočet referenční úrokové sazby úvěrů pro společnosti zařazené do vzorku během období šetření byla vypočtena riziková přírážka s použitím rozdílu mezi úrokovou sazbou dluhopisů společností s ratingem BB a dluhopisů společností s ratingem AAA (což je úvěrový rating dluhopisů vydávaných v ČLR) podle evidence agentury Bloomberg. Následně byla riziková přírážka připočtena ke zveřejněným úvěrovým sazbám Čínské lidové banky pro dluhopisy s ratingem BB se zohledněním doby trvání úvěrů.
- (133) Poté bylo vypočteno zvýhodnění pro vyvážející výrobce jako rozdíl mezi úrokem, který společnosti skutečně zaplatily během období šetření, a úrokem, jenž by byl zaplacen, kdyby se na úvěry použila referenční úroková sazba. Toto zvýhodnění bylo poté vyjádřeno jako procentuální podíl z celkového obrátu každého spolupracujícího vyvážejícího výrobce.
- (134) Po poskytnutí informací vláda ČLR přišla s tvrzením, že Komise neměla při výpočtu zvýhodnění odkazovat na žádnou referenční hodnotu, jelikož úvěry prý byly poskytnuty za tržních podmínek, a proto nevzniklo žádné zvýhodnění.
- (135) Jak je vysvětleno v 127. až 130. bodě odůvodnění, trh bankovních půjček je v ČLR narušený, a Komise se tudíž domnívá, že použití referenční hodnoty je plně odůvodněné.
- (136) Vláda ČLR kromě toho tvrdila, že volbu této konkrétní referenční hodnoty Komise dostatečně nezdůvodnila.
- (137) Komise se domnívá, že při výpočtu vhodné referenční hodnoty pro úvěry je přiměřené použít čínské úrokové sazby upravené tak, aby se v nich promítalo běžné tržní riziko. Aktuální finanční situace vývozců byla totiž zjišťována v podmínkách narušeného trhu a čínské banky neposkytly spolehlivé údaje o tom, jak měří rizika a určují úvěrový rating. V takové situaci se proto pokládá za nezbytné uplatnit přírážku, která bude odrážet potenciální dopad narušených podmínek čínského trhu na finanční situaci těchto vývozců.

d) Závěr

- (138) Na základě závěrů šetření dospěla Komise k názoru, že odvětví nekonečných skleněných vláken v ČLR těžilo v průběhu období šetření z preferenčních úvěrů jak od státních bank, tak také od soukromých bank. Financování odvětví nekonečných skleněných vláken zakládá subvenci ve smyslu základního antisubvenčního nařízení, jelikož
- a) existuje finanční příspěvek vlády podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i);
 - b) existuje pověření a řízení vládou podle čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iv) a
 - c) tím je příjemci poskytnuta výhoda, jak vyžaduje čl. 3 odst. 2.
- (139) Vzhledem k existenci finančního příspěvku, výhodě pro vyvážející výrobce a specifčnosti je tato subvence napadnutelná.

e) Výpočet výše subvence

- (140) Ustanovení čl. 6 písm. b) základního antisubvenčního nařízení stanoví, že výhoda u preferenčních půjček by se měla vypočítat jako rozdíl mezi částkou zaplacených úroků a částkou, která by byla zaplacena za srovnatelnou obchodní půjčku, kterou by podnik (příjemce půjčky) mohl získat na trhu. Jak již bylo uvedeno, vzhledem k neexistenci smysluplného posouzení rizik stanovila Komise pro srovnatelné obchodní půjčky tržní referenční hodnotu.
- (141) Výhoda byla vypočtena pro období šetření jako rozdíl mezi úroky skutečně zaplacenými v průběhu období šetření a úroky, které by byly zaplacený při použití referenční hodnoty.
- (142) Jeden vyvážející výrobce tvrdil, že Komise použila pro výpočet zvýhodnění nesprávnou úrokovou sazbu, kterou skutečně zaplatila daná společnost za jednu půjčku. Toto tvrzení bylo přijato a Komise výpočet opravila. Opravený výpočet však neměl žádný účinek na zjištěné subvenční rozpětí.
- (143) Subvenční rozpětí vypočtená pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku na základě této metodiky mají tuto podobu:

Preferenční úvěry	
Název společnosti	Subvenční rozpětí
Chongqing Polycomp International Corporation	6,3 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	2,6 %
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	7,4 %

⁽¹⁾ Výpočet subvenčního rozpětí pro tuto skupinu vycházel z dostupných údajů, jak je vysvětleno v 89. bodě odůvodnění.

4.2. Další režimy preferenčních půjček

- (144) Během období šetření nedostali vyvážející výrobci zařazení do vzorku žádné finanční příspěvky v rámci ostatních režimů preferenčních půjček uvedených v bodě C.3 výše.

5. Grantové programy

- (145) Společností zařazené do vzorku nedostaly během období šetření žádný finanční příspěvek z programů „Famous Brands“, „China World Top Brands“ ani „Funds for Outward Expansion of Industries in Guangdong Province“.

5.1. Zvláštní grantové programy a granty

a) Úvod

- (146) Společnosti zařazené do vzorku dostaly jednorázové granty od různých vládních orgánů na různých úrovních, z čehož vyplynulo přijetí výhody během období šetření. Má se za to, že tyto granty spadají pod grantové programy, jež jsou uvedeny v podnětu, neboť žadatel tvrdil, že výrobci nekonečných skleněných vláken získali jednorázové granty od provinčních a místních orgánů samosprávy a že tyto granty jim přinesly výhodu, protože finanční prostředky obdrželi bez přiměřeného plnění.
- (147) Komise nabídla vládě ČLR konzultace o těchto zvláštních grantech.
- (148) Vláda ČLR se postavila proti konzultacím s argumentem, že by to nebylo v souladu s Dohodou o subvencích a vyrovnávacích opatřeních, jelikož takové konzultace by se měly uskutečnit před zahájením šetření a pro čínské orgány by bylo nepřiměřenou zátěží, kdyby měly ověřovat informace týkající se každého jednotlivého režimu.
- (149) Většina grantů byla v zanedbatelné výši. Proto je Komise dále neprošetřovala.
- (150) Komise však přešetřila jeden zvláštní a relativně velký grant na vybudování ubytovny pro zaměstnance společnosti, který byl poskytnut jedné ze společností zařazených do vzorku, a u něhož se má za to, že má vazbu na grantové programy uvedené v podnětu.

b) Závěr

- (151) Jednorázový charakter výše uvedeného grantu svědčí jasně o tom, že nebyl dostupný jiným společnostem, a byl tudíž specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního antisubvenčního nařízení. Na základě shromážděných důkazů o poskytnutí tohoto grantu a vzhledem k neexistenci jakýchkoli dalších informací má Komise za to, že tento grant představuje subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu i) a odst. 2 základního antisubvenčního nařízení, čímž byla poskytnuta dotčenému vyvážejícímu výrobcí výhoda.
- (152) Po poskytnutí informací přišla společnost, jež obdržela grant, s tvrzením, že jí byl grant poskytnutý na obnovu dlouhodobých aktiv, která se odepisují 50 let. Tato subvence by se tedy měla rozepsat na 50 let a při výpočtu subvenčního rozpětí by se měla brát v potaz jen 1/50, která odpovídá výhodě obdržené v období šetření.
- (153) Společnost nepředložila žádný důkaz, jenž by zdůvodňoval odpisové období 50 let u investic do dlouhodobých aktiv, v tomto případě do budovy používané jako ubytovna zaměstnanců. Skutečné odpisové období dlouhodobých aktiv společnosti je obvykle mnohem kratší a odpovídá 10 až 20 rokům. Na tomto základě lze tedy soudit, že zvýhodnění získané tímto grantem je zanedbatelné, a proto by nemělo být napadnuto.

6. Programy osvobození od přímých daní a jejich snížení

6.1. Program „Dva roky úplného a tři roky polovičního osvobození od daně“ pro podniky se zahraničními investicemi

a) Úvod

- (154) Program „Dva roky úplného a tři roky polovičního osvobození od daně“ opravňuje podniky se zahraničními investicemi k tomu, aby první dva roky neplatily žádnou daň z příjmu právnických osob a tři následující roky platily pouze 12,5 % místo 25 %.

b) Právní základ

- (155) Právním základem tohoto programu je článek 8 zákona České lidové republiky o dani z příjmů podniků se zahraničními investicemi a zahraničních podniků (dále jen „zákon o dani týkající se podniků se zahraničními investicemi“) a článek 72 prováděcích pravidel k zákonu České lidové republiky o dani z příjmů podniků se zahraničními investicemi a zahraničních podniků. Podle vlády ČLR byl tento program ukončen podle článku 57 zákona o dani z příjmů podniků z roku 2008 s přechodným obdobím do konce roku 2012. Z uvedeného zákona tedy jasně vyplývá, že v rámci tohoto režimu by existovala výhoda v zdaňovacím období 2012.

c) Závěry šetření

- (156) Uvedený režim „Dva roky úplného a tři roky polovičního osvobození od daně“ přinesl výhody podnikům v průběhu účetního roku 2012, načež byl podle čínské vlády uvedený režim zrušen. Žádná ze společností zařazených do vzorku není podnikem v zahraničním vlastnictví, který by byl způsobilý k využívání uvedeného daňového režimu v průběhu období šetření.

d) Závěr

- (157) Společnosti zařazené do vzorku nedostaly v rámci tohoto programu během období šetření žádný finanční příspěvek. Šetřením se dále zjistilo, že vláda ČLR tento právní režim skutečně zrušila.

6.2. Podniky využívající nové a špičkové technologie

a) Úvod

- (158) Na základě tohoto programu mohou společnosti, které jsou schopny prokázat splnění určitého souboru kritérií k získání statusu „podniku využívajícího nové a špičkové technologie“, využívat sníženou sazbu u daně z příjmů právnických osob ve výši 15 % v porovnání s běžnou sazbou 25 %.

b) Právní základ

- (159) Právní základ tohoto programu tvoří čl. 28 odst. 2 zákona o dani z příjmů podniků z roku 2008 společně se „správními opatřeními pro určení podniku využívajícího nové a špičkové technologie“ (Guo Fa Ke Huo [2008] č. 172); a článek 93 nařízení, kterými se provádí zákon o dani z příjmu podniků, společně s Oznámením státní daňové správy o otázkách týkajících se daně z příjmů podniků využívajících nové a špičkové technologie (Guo Shui Han [2008] č. 985).

c) Závěry šetření

- (160) Tento režim se použije na podniky, které vláda ČLR uzná za podniky využívající nové a špičkové technologie. Aby byly podniky pro tento režim způsobilé, musí mít základní nezávislá práva duševního vlastnictví a musí splňovat následující požadavky, které jsou stanoveny v uvedeném právním základě a lze je shrnout takto:

a) jejich výroba spadá pod definici výrobků v „oblastech špičkových technologií s klíčovou státní podporou“;

b) jejich celkové výdaje na výzkum a vývoj tvoří 3–6 % celkového příjmu z prodeje;

c) jejich příjem z výrobků v oblasti špičkových a nových technologií činí více než 60 % celkového příjmu z prodeje;

d) pracovníci zapojení do výzkumu a vývoje představují 10 % z celkového počtu zaměstnanců;

e) ostatní požadavky stanovené „správními opatřeními pro podniky využívající špičkové a nové technologie z roku 2008“ jsou splněny.

- (161) Bylo zjištěno, že někteří vyvážející výrobci zařazení do vzorku tento režim využívají, a platí tedy daň z příjmu právnických osob pouze ve výši 15 % a nikoli 25 %. Tyto společnosti požádaly o status podniků využívajících nové a špičkové technologie a obdržely úřední oznámení, že splnily kritéria režimu, a jsou proto způsobilé k tomu, aby svá přiznání k dani právnických osob vyplnily odpovídajícím způsobem.

d) Závěr

- (162) Komise je toho názoru, že v případě tohoto režimu se jedná o subvenci ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) a čl. 3 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení, neboť existuje finanční příspěvek v podobě prominutých příjmů vlády ČLR, čímž dotčené společnosti získávají výhodu. Výhoda pro příjemce se rovná daňové úspoře.

- (163) Tato subvence je specifická, jak je definováno v čl. 4 odst. 2 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, jelikož je omezena na podniky, které získaly osvědčení podniků využívajících špičkové a nové technologie a splňují všechny požadavky správních opatření z roku 2008. Společnosti zařazené do vzorku vyvážejících výrobců toto osvědčení získaly. Právními předpisy nebo orgánem poskytujícím subvenci nebyla stanovena žádná objektivní kritéria pro způsobilost.

- (164) Po poskytnutí informací vláda ČLR zpochybnila závěry Komise, přičemž tvrdila, že kritéria způsobilosti byla objektivní a platila stejně pro všechny společnosti v ČLR. Kritérium specifčnosti tedy nespĺňují.

- (165) Komise s tímto tvrzením nesouhlasí. Grant mohou dostat jen společnosti se zvláštní charakteristikou (podniky využívající špičkové a nové technologie), nikoli všechna odvětví a všechny sektory. Způsobilost navíc rovněž není automatická, ale závisí na udělení osvědčení podniku využívajícímu špičkové a nové technologie, které vydává příslušný orgán na základě vlastního uvážení. Tento režim je tudíž v podstatě specifický.

(166) Komise proto tuto subvenci považuje za napadnutelnou.

e) Výpočet výše subvence

(167) Komise vypočítala výši napadnutelné subvence jako rozdíl mezi výší daně běžně placené v průběhu období šetření a výší daně, kterou v období šetření skutečně zaplatily dotčené společnosti.

Podniky využívající nové a špičkové technologie	
Název společnosti	Subvenční rozpětí
Chongqing Polycomp International Corporation	0,0 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,3 %
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,8 %

(¹) Výpočet subvenčního rozpětí pro tuto skupinu vycházel z dostupných údajů, jak je vysvětleno v 89. bodě odůvodnění.

6.3. Snížení daně z příjmů pro podniky se zahraničními investicemi, které nakupují zařízení vyrobená v Číně

a) Úvod

(168) Tento program umožňuje společnosti uplatnit daňové úlevy na nákup tuzemského zařízení, pokud je projekt v souladu s průmyslovou politikou čínské vlády. Na dodatečné zvýšení daňové povinnosti z předchozího roku se může uplatňovat daňová úleva až do výše 40 % nákupní ceny tuzemského zařízení.

b) Právní základ

(169) Právním základem tohoto programu jsou prozatímní opatření, která se týkají slevy na dani z příjmu u investic do zařízení vyrobených v tuzemsku pro projekty technologické modernizace ze dne 1. července 1999 a oznámení státní daňové správy o zastavení uplatňování slevy na daň z příjmů podniků a opatření státní daňové správy týkající se výjimek pro investice podniku do nákupu zařízení vyrobeného v tuzemsku, č. 52 [2008] s účinností od 1. ledna 2008.

c) Závěry šetření

(170) Vláda ČLR tvrdila, že tento program byl ukončen počínaje lednem 2008, a to v souladu se zmíněným oznámením č. 52. Šetření však odhalilo, že jedna společnost zařazená do vzorku těžila z tohoto programu během období šetření.

d) Závěr

(171) Uvedený program představuje subvenci, neboť poskytuje finanční příspěvek ve formě prominutých příjmů vlády ČLR v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii) základního nařízení. Tento program poskytuje příjemcům výhodu ve výši, která se rovná daňové úspoře ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního anisubvenčního nařízení. Tato subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 4 písm. b) základního anisubvenčního nařízení, neboť daňová úspora závisí na přednostním používání domácího zboží na úkor zboží dováženého.

e) Výpočet výše subvence

(172) Komise vypočítala výši napadnutelné subvence jako rozdíl mezi výší daně běžně placené v průběhu období šetření a výší daně, kterou v období šetření skutečně zaplatily dotčené společnosti.

(173) Subvenční sazba zjištěná pro tuto subvenci podniku Jiangsu Changhai Group během období šetření činí 0,2 %.

- (174) Po poskytnutí informací přišel jeden vyvážející výrobce s tvrzením, že v rámci režimu „Snížení daně z příjmů pro podniky se zahraničními investicemi, které nakupují zařízení vyrobená v Číně“ nebyl způsobilý k získání finančního příspěvku, jelikož nebyl podnikem se zahraničními investicemi. Komise mu tedy na základě dostupných údajů chybně připsala zvýhodnění podle tohoto režimu. Rovněž tvrdil, že byly zjištěny menší početní chyby. Obě tvrzení byla přijata a výpočet subvenčního rozpětí byl odpovídajícím způsobem opraven.

6.4. Jiné režimy osvobození od přímých daní a programy jejich snížení

- (175) Byl přezkoumán také zápočet daně za VaV. Toto opatření se však týkalo zanedbatelných částek. Proto ho Komise dále neprošetřovala.
- (176) Během období šetření nedostali vyvážející výrobci zařazení do vzorku žádné finanční příspěvky z jiných programů osvobození od daně uvedených v bodě C.3 výše.

7. Programy týkající se nepřímých daní a dovozního cla

7.1. Osvobození od DPH a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení

a) Úvod

- (177) Tento program stanoví osvobození od DPH a dovozních cel ve prospěch podniků se zahraničními investicemi nebo tuzemských podniků na dovoz investičního zařízení použitého v jejich výrobě. Osvobození od daně je podmíněno tím, že zařízení nesmí být uvedeno na seznamu nezpůsobilých zařízení a že podnik musí obdržet osvědčení o státem upřednostňovaném projektu, jež vydávají čínské orgány nebo Národní komise pro rozvoj a reformy v souladu s příslušnými právními předpisy o investicích, daních a clech.

b) Právní základ

- (178) Právní základ tohoto programu tvoří Oběžník Státní rady o úpravě daňové politiky v případě dováženého zařízení, Guo Fa č. 37/1997, Oznámení ministerstva financí, všeobecné celní správy a státní daňové správy o úpravě některých preferenčních politik týkajících se cla na dovoz, sdělení ministerstva financí, všeobecné celní správy a státní daňové správy [2008] č. 43, Oznámení Národní komise pro rozvoj a reformy č. 316/2006 ze dne 22. února 2006 o důležitých otázkách k vyřizování potvrzení o státem upřednostňovaných projektech financovaných z domácích a zahraničních zdrojů a Katalog zboží dováženého pro podniky se zahraničními investicemi a tuzemské podniky, jež nelze vyjmout z celní povinnosti, pro rok 2008.

c) Závěry šetření

- (179) Všechny společnosti zařazené do vzorku z tohoto režimu těžily.

d) Závěr

- (180) Má se za to, že uvedený program poskytuje finanční příspěvek v podobě prominutých příjmů vlády ČLR ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu ii), neboť podniky se zahraničními investicemi a další způsobilé tuzemské podniky jsou osvobozené od platby DPH nebo cel, které by byly jinak splatné. Poskytuje tedy výhodu společností z řad příjemců ve smyslu čl. 3 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení. Program je specifický ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) základního antisubvenčního nařízení, neboť právní předpisy, kterými se tento orgán řídí, omezují přístup k subvenci na podniky, které investují v rámci specifické obchodní kategorie taxativně vymezené zákonem a které patří buď do upřednostňované kategorie nebo do zakázané kategorie B v rámci *Katalogu pro orientaci průmyslu v oblasti zahraničních investic a převodu technologií*, nebo které jsou v souladu s *Katalogem klíčových odvětví, výrobků a technologií, jejichž rozvoj upřednostňuje stát*.
- (181) Po poskytnutí informací vláda ČLR zpochybnila závěry Komise, přičemž tvrdila, že kritéria způsobilosti byla objektivní a platila stejně pro všechny společnosti v ČLR. Kritérium specifčnosti tedy nesplňují. Vláda ČLR však nepoukázala na žádné konkrétní ustanovení v právních předpisech, které by doložilo její stanovisko, a nepředložila ani žádný přesvědčivý důkaz o tom, že způsobilost je automatická.

- (182) Vláda ČR i jeden vyvážející výrobce také tvrdili, že Komise nemůže napadnout možné zvýhodnění v oblasti DPH, které snad získaly tři společnosti zařazené do vzorku, jelikož v minulosti přiznané osvobození od DPH se s účinností od roku 2009 již nemohlo využívat. Když se tedy předpokládá průměrné 5leté až 10leté odpisové období dotčeného dovezeného zařízení, údajné zvýhodnění by buď skončilo před uložením opatření nebo by pravděpodobně nepokračovalo během celého pětiletého trvání opatření.
- (183) Komise poznamenává, že odpisové období je u některého dovezeného zařízení mnohem delší než 10 let a v některých případech mohlo trvat 15 či 20 roků. Komise každopádně nenapadla žádné zvýhodnění vzniklé z nákupů dovezeného zařízení po roce 2009. Vláda ČR navíc uznává, že tyto společnosti mohly těžit z daného režimu ještě „chvilí poté“, tj. po uložení opatření. Tento argument se proto odmítá.

e) Výpočet výše subvence

- (184) Výše napadnutelné subvence se vypočítává s ohledem na zvýhodnění, které získal příjemce a jehož existence byla v průběhu období šetření zjištěna. Má se za to, že zvýhodnění příjemce se rovná výši DPH a osvobození od cel na dovážené zařízení. Aby se zajistilo, že se napadnutelná částka bude vztahovat pouze na období šetření, byla získaná výhoda odepisována po dobu životnosti zařízení v souladu s běžnými účetními postupy vyvážejícího výrobce.
- (185) Subvenční sazba zjištěná pro tento program během období šetření činí u vyvážejících výrobců zařazených do vzorku:

Osvobození od DPH a snížení dovozních cel při využívání dovezeného zařízení	
Společnost/skupina	Subvenční sazba
Chongqing Polycomp International Corporation	0,5 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	0,1 %
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	0,5 %

⁽¹⁾ Výpočet subvenčního rozpětí pro tuto skupinu vycházel z dostupných údajů, jak je vysvětleno v 89. bodě odůvodnění.

7.2. Jiné režimy osvobození od nepřímých daní a programy jejich snížení

- (186) Během období šetření nedostali vyvážející výrobci zařazení do vzorku žádné finanční příspěvky z jiných programů osvobození od nepřímých daní uvedených v bodě C.3 výše.

8. Dodání zboží nebo poskytnutí služeb vládou za cenu nižší než přiměřenou

8.1. Poskytnutí surovin, elektřiny, vody

- (187) V průběhu období šetření nebyla zjištěna žádná subvence spojená s nákupem surovin, vody nebo elektřiny vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku v průběhu období šetření.

8.2. Poskytování práv k užívání pozemků

a) Úvod

- (188) Společnosti nesmí v ČR přímo nakupovat pozemky, mohou si pouze koupit práva k užívání pozemků od místních orgánů.

b) Právní základ

- (189) Zákon ČLR o správě půdy uvádí, že veškerá půda patří lidu a nelze ji kupovat či prodávat, ale stanoví podmínky, za kterých lze prodávat práva k užívání pozemků podnikům, a to v zadávacím řízení, nabídkovém řízení nebo v dražbě.

c) Závěry šetření

- (190) Systém dražby by v zásadě umožnil trhu posoudit cenu konkrétního práva k užívání pozemků, a cena by tedy byla stanovena nezávisle. Vláda ČLR však uvedla, že v každém případě stanoví spodní hranici cen pro každý stupeň pozemku (pozemky jsou ohodnoceny stupněm od 1 do 15 na základě kvality parcely), pod které nesmí cena práva k užívání pozemku klesnout.
- (191) Vláda ČLR má rovněž pod kontrolou nabídku pozemků tím, že pro jednotlivé provincie a na každý rok stanoví omezenou kvótu pozemků, k nimž lze prodávat práva k užívání pro průmyslové účely nebo pro účely bydlení.
- (192) V každém případě, u žádného nákupu práva k užívání pozemku vyvážejícími výrobci zařazenými do vzorku Komise neshledala žádné důkazy dražebního postupu, který by nezávisle stanovil cenu práva k užívání pozemků. Vyvážející výrobce ocenil pozemek vyvolávací cenovou nabídkou a jelikož byl jediným zájemcem, získal právo k užívání pozemku. Po poskytnutí informací vláda ČLR prohlásila, že nesouhlasí se závěry Komise o tom, že v ČLR není funkční trh pro prodej práv na užívání pozemků. Na podporu tohoto stanoviska však nepředložila žádné nové argumenty.
- (193) Závěry šetření potvrzují, že situace týkající se poskytování a nabývání pozemků v ČLR je nejasná a netransparentní a že ceny často svévolně stanovují úřady. Úřady stanoví ceny podle systému oceňování městských pozemků, který jim při určování ceny pozemků pro průmyslové využití ukládá kromě dalších kritérií povinnost brát v úvahu průmyslovou politiku⁽¹⁾.
- (194) Také z nezávislých veřejně dostupných informací lze usuzovat, že pozemky v ČLR jsou poskytovány za ceny nižší, než jsou běžné tržní sazby⁽²⁾.
- (195) Ve skutečnosti tedy společnosti zařazené do vzorku zaplatily cenu stanovenou vládou ČLR. Právo k užívání pozemků se poskytuje za cenu nižší než přiměřenou v porovnání s referenční tržní hodnotou, která je uvedena v písmeni e) níže.
- (196) Situaci týkající se pozemků v ČLR rozebírá rovněž pracovní dokument MMF, který potvrzuje, že při poskytování práv k užívání pozemků čínským podnikům nejsou respektovány tržní podmínky⁽³⁾.

d) Závěr

- (197) Komise dospěla k závěru, že poskytování práv k užívání pozemků vládou ČLR je nutno pokládat ve smyslu čl. 3 odst. 1 písm. a) bodu iii) a čl. 3 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení za subvenci v podobě dodání zboží, a společně tím byla poskytnuta výhoda. Jelikož šetření neprokázalo existenci fungujícího trhu pro prodej práv k užívání pozemků v ČLR, použití vnější referenční hodnoty (viz písmeno e) níže) ukazuje, že částka, kterou vývozci zařazení do vzorku zaplatili za práva k užívání pozemků, je nižší než tržní sazba.
- (198) Jak je podrobně vysvětleno v 67. až 82. bodě odůvodnění, subvence je specifická ve smyslu čl. 4 odst. 2 písm. a) a c) základního antisubvenčního nařízení, protože rozhodnutí Státní rady č. 40 ukládá veřejným orgánům povinnost zajistit, aby byly pozemky poskytovány upřednostňovaným odvětvím, k nimž patří i odvětví nekonečných skleněných vláken, jak je podrobně vysvětleno v 67. až 82. bodě odůvodnění. Článek 18 rozhodnutí č. 40 objasňuje, že odvětví, která jsou „omezená“, nebudou mít k právům k užívání pozemků přístup.

e) Výpočet subvenčního rozpětí

- (199) Výhodu tedy představuje rozdíl mezi cenou zaplacenou za právo k využívání pozemků a vhodným vnějším referenčním základem.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) č. 215/2013 ze dne 11. března 2013, 116. bod odůvodnění.

⁽²⁾ George E. Peterson, Land leasing and land sale as an infrastructure-financing option, World Bank Policy Research Working Paper 4043 (studie Světové banky 4043 týkající se pronájmu a prodeje půdy jako možnosti financování infrastruktury), 7. listopadu 2006; IMF Working Paper (WP/12/100), An End to China's Imbalances (pracovní dokument MMF o ukončení nerovnováhy v Číně), duben 2012, s. 12.

⁽³⁾ Pracovní dokument MMF (WP/12/100) „An End to China's Imbalances“ (o ukončení nerovnováhy v Číně), duben 2012, s. 12.

- (200) Komise považuje Tchaj-wan za vhodný vnější referenční základ z těchto důvodů:
- srovnatelná úroveň hospodářského rozvoje, HDP a hospodářských struktur na Tchaj-wanu a ve většině provincií a měst v ČLR, kde sídlí vyvážející výrobci zařazení do vzorku;
 - fyzická blízkost ČLR a Tchaj-wanu;
 - vysoký stupeň rozvoje průmyslové infrastruktury na Tchaj-wanu a v mnoha provinciích v ČLR;
 - silné hospodářské vazby a přeshraniční obchod mezi Tchaj-wanem a ČLR;
 - vysoká hustota obyvatelstva v mnoha provinciích ČLR a na Tchaj-wanu;
 - podobný typ pozemků a obchodních transakcí použitých pro stanovení relevantního referenčního základu na Tchaj-wanu a v ČLR a
 - společné demografické, jazykové a kulturní charakteristické rysy Tchaj-wanu a ČLR.
- (201) Po poskytnutí informací vznesla vláda ČLR námitku proti použití Tchaj-wanu coby referenčního základu s tím, že hustota obyvatelstva na Tchaj-wanu je mnohokrát vyšší než v ČLR, a kvůli tomu jsou ceny a situace pozemků v obou zemích nesrovnatelné. Komise nicméně soudí, že z mnoha důvodů uvedených v předchozím bodě odůvodnění byl tento referenční základ zvolen rozumně.
- (202) Kromě toho po poskytnutí informací jeden z vyvážejících výrobců zařazených do vzorku uvedl, že použití Tchaj-wanu není vhodné s ohledem na hospodářské podmínky v provincii, ve které se nachází, nicméně nenavrhl žádné jiné řešení. Tvrdil rovněž, že fyzická blízkost ČLR a Tchaj-wanu by se neměla považovat za platné kritérium pro volbu této konkrétní referenční hodnoty, ale své tvrzení nezdůvodnil. Vzhledem k tomu, že nebyly předloženy jiné návrhy řešení referenční hodnoty, použití Tchaj-wanu se potvrzuje.
- (203) Vzhledem ke všem těmto faktorům dospěla Komise k závěru, že ceny práv k užívání pozemků v ČLR, pokud by na trhu převládaly tržní podmínky, by pro vyvážející výrobce zařazené do vzorku byly velmi podobné cenám pozemků na Tchaj-wanu.
- (204) Průměrné ceny pozemků na Tchaj-wanu v roce 2012 byly převzaty od Odboru průmyslu Ministerstva hospodářství a upraveny zpětně o inflaci a růst HDP za účelem stanovení referenční ceny pro pozemky v jednotlivých kalendářních letech. Vzhledem k tomu, že práva k užívání pozemků platí 50 let a po tuto dobu se odepisují, výhoda v období šetření činí 1/50 rozdílu mezi referenční cenou a skutečně uhrazenou cenou.
- (205) Subvenční sazba zjištěná pro poskytování pozemků za cenu nižší než přiměřenou činí:

Poskytování pozemků za cenu nižší než přiměřenou	
Název společnosti	Subvenční rozpětí
Chongqing Polycomp International Corporation	2,9 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	1,6 %
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	1,6 %

⁽¹⁾ Výpočet subvenčního rozpětí pro tuto skupinu vycházel z dostupných údajů, jak je vysvětleno v 89. bodě odůvodnění.

9. Závěr ohledně subvencování

- (206) Komise vypočítala výši napadnutelných subvencí v souladu s ustanoveními základního antisubvenčního nařízení pro šetřené společnosti a jednotlivé režimy a sečtením těchto výsledků vypočítala celkovou výši subvence pro každého vyvážejícího výrobce za období šetření.
- (207) Pro výpočet níže uvedených celkových subvenčních rozpětí Komise nejprve vypočítala procento subvencování, což je podíl výše subvence na celkovém obrátu společnosti. Tato procentuální hodnota pak byla použita k výpočtu subvence poskytnuté na vývoz dotčeného výrobku do Unie v období šetření.

- (208) Dále byla vypočítána výše subvence na tunu dotčeného výrobku vyvezeného do Unie v průběhu období šetření a níže uvedená rozpětí byla vypočítána jako procento hodnoty *nákladů, pojištění a přepravného* („CIF“) stejného vývozu za tunu.
- (209) V souladu s čl. 15 odst. 3 základního antisubvenčního nařízení je celkové rozpětí subvence pro spolupracující společnosti nezařazené do vzorku vypočteno na základě váženého průměru subvenčního rozpětí zjištěného pro spolupracující vyvážející výrobce zařazené do vzorku, s výjimkou skupiny, do níž patří vyvážející výrobce, na něhož se vztahují ustanovení čl. 28 odst. 1.

Název společnosti	Subvenční rozpětí
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7 %
Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd ⁽¹⁾	5,8 %
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3 %
Ostatní spolupracující společnosti	10,2 %

⁽¹⁾ Výpočet subvenčního rozpětí pro tuto skupinu vycházel z dostupných údajů, jak je vysvětleno v 89. bodě odůvodnění.

D. ÚJMA

1. Výroba v Unii a výrobní odvětví v Unii

- (210) Během období šetření vyrábělo obdobný výrobek v Unii osm výrobců. Tito výrobci tvoří „výrobní odvětví Unie“ ve smyslu čl. 4 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 9 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.
- (211) Celková výroba v Unii během období šetření byla stanovena mezi 530 000 a 580 000 tunami. Komise stanovila tento údaj na základě všech dostupných informací o výrobním odvětví Unie, jak je poskytlo sdružení APFE. Jak je uvedeno v 17. bodě odůvodnění, do vzorku byli vybráni tři výrobci v Unii, kteří představují 52 % celkové výroby obdobného výrobku v Unii.
- (212) Na základě informací obsažených v podnětu/žádosti o přezkum, kde byly zpřístupněny skutečné makroekonomické ukazatele žadatelů, a na základě toho, že pouze velmi omezený počet výrobců v Unii nebyl ve skupině žadatelů, je zřejmě vhodné nezveřejňovat skutečné celkové makroekonomické ukazatele týkající se všech výrobců v Unii, neboť by to každé zúčastněné straně umožnilo dovítit se chybějící údaje o konkrétních společnostech, které žádost nepodaly.
- (213) Po poskytnutí konečných informací vznesla vláda ČLR námitky proti důvěrnému zacházení a proti uvádění rozmezí v případě celkové spotřeby v Unii a dalších ukazatelů makroekonomické újmy.
- (214) Na základě žádosti a po předložení pádných důvodů má Komise povinnost respektovat důvěrné údaje výrobců, kteří nejsou žadateli. Odhalení přesných makroekonomických ukazatelů by umožnilo identifikaci důvěrných údajů těchto výrobců a poškodilo by jejich zájmy. Tato námitka se proto zamítá.

2. Spotřeba v Unii

- (215) Komise stanovila spotřebu v Unii na základě i) objemu prodeje výrobního odvětví Unie na trhu Unie podle údajů poskytnutých sdružením APFE a ii) dovozu z třetích zemí podle údajů Eurostatu (Comext).

(216) Spotřeba v Unii se vyvíjela takto:

Tabulka 1

Spotřeba v Unii (v tunách)

	2010	2011	2012	OŠ
Celková spotřeba v Unii	700 000 – 750 000	680 000 – 730 000	710 000 – 760 000	720 000 – 770 000
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	97	101	103

Zdroj: Údaje poskytnuté sdružením APFE; Eurostat (Comext)

(217) Mezi rokem 2010 a obdobím šetření se spotřeba Unie zvýšila o 3 %.

(218) Po poskytnutí konečných informací přišel jeden uživatel s tvrzením, že spotřeba Unie klesla v roce 2009 téměř o 30 %. Tvrdil, že z tohoto pohledu není 3 % zvýšení v roce 2010 významné. Komise však toto zvýšení nehodnotila jako významné, ale poznamenala, že v posuzovaném období se spotřeba zvýšila.

3. Dovoz z dotčené země

3.1. Objem dumpingového a subvencovaného dovozu a jeho podíl na trhu

(219) Níže uvedená analýza zahrnuje dumpingový a subvencovaný dovoz od stejných výrobců v ČLR zařazených do vzorku a za stejné období šetření.

(220) Objem dovozu dotčeného výrobku z ČLR se vyvíjel takto:

Tabulka 2

Objem dovozu (v tunách), podíl na trhu

	2009	2010	2011	2012	OŠ
Objem dovozu (v tunách)	98 916	152 514	109 172	125 781	130 958
<i>Index (2010 = 100)</i>	65	100	72	82	86
<i>Index (2009 = 100)</i>	100	154	110	127	132
Podíl na trhu	13 % – 18 %	19 % – 24 %	13 % – 18 %	15 % – 20 %	15 % – 20 %
<i>Index (2010 = 100)</i>	87	100	73	81	83
<i>Index (2009 = 100)</i>	100	115	84	93	97

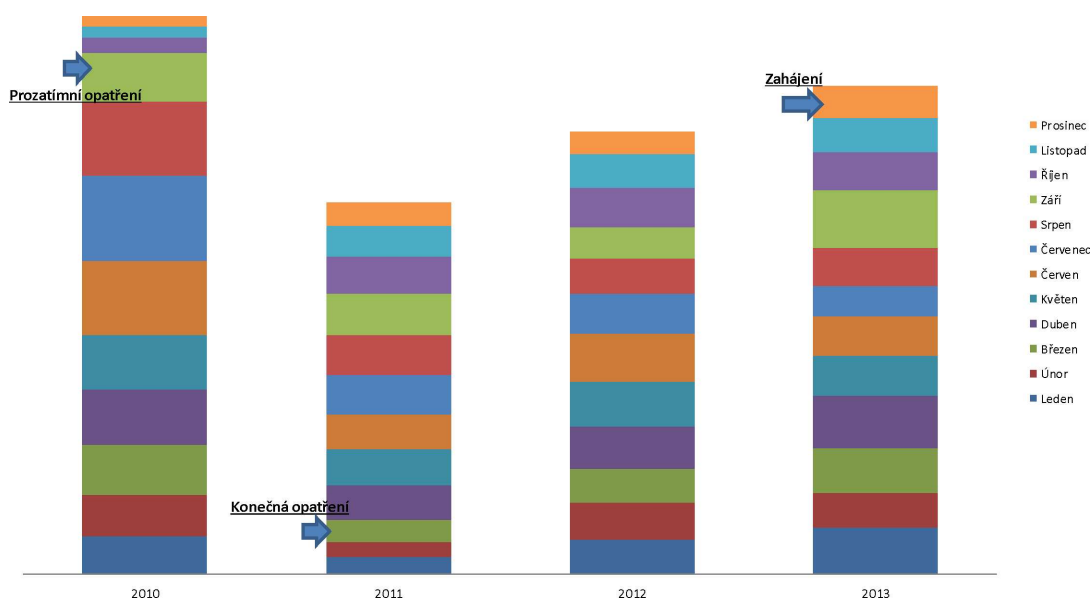
Zdroj: Eurostat (Comext)

(221) Objem dovozu z ČLR se během posuzovaného období snížil o 14 % a jeho podíl na trhu o 17 %. Rok 2010 však není vhodným referenčním rokem a trend dovozu by byl přesněji analyzován, kdyby se bral v úvahu také předcházející rok 2009, jak ukazuje tabulka výše. Rok 2010 se vyznačoval velkým hromaděním zásob čínských výrobků z nekonečných skleněných vláken u dovozců v Unii před uložením prozatímních cel v září 2010. Šetření skutečně odhalilo, že během prvních devíti měsíců roku 2010 bylo z ČLR dovezeno mnohem větší množství než obvykle. Dovoz z ČLR v roce 2009 činil přibližně 99 000 tun, zatímco v roce 2010 přesáhl 152 000 tun, aby poté v roce 2011 klesl na zhruba 109 000 tun. Tento vývoj ukazuje jasný nárůst dovozu po roce 2009. Od roku 2011 se čínský dovoz zvýšil o 20 % v objemovém vyjádření, což vedlo k opětovnému zvýšení podílu na trhu o 2 procentní body.

- (222) Několik stran zopakovalo svá tvrzení, že mezi rokem 2010 a koncem období šetření dovoz z ČLR a jeho podíl na trhu klesl, a že tedy nebylo prokázáno významné zvýšení dovozu, jak to požaduje čl. 3 odst. 2 antidumpingové dohody WTO a čl. 15 odst. 2 dohody WTO o subvencích a vyrovnávacích opatřeních. Dále tvrdí, že rok 2009 není vhodným referenčním rokem z těchto důvodů: i) v základním antidumpingovém nařízení a základním antisubvenčním nařízení neexistuje právní základ a senát ve věci *Mexico-Steel Pipes and Tubes* rozhodl, že „*vyšetřujícímu orgánu není dovoleno používat časové podmnožiny určitého období*“, ii) neexistuje důkaz pro tvrzení, že dovoz v roce 2010 byl výsledkem vytváření zásob a iii) údaje za rok 2009 nebyly zohledněny při jiných aspektech posouzení újmy, kvůli čemuž je tedy toto posouzení neobjektivní.
- (223) Pokud jde o první a třetí tvrzení, základní antidumpingové nařízení a základní antisubvenční nařízení jakožto rozhodné právní předpisy podrobně nestanoví, jaké období je třeba brát v úvahu pro účely analýzy trendů. Není tedy důvod, proč nezohledňovat rok 2009 pro účely analýzy trendů dovozu z ČLR. Tím se analýza nestává neobjektivní, naopak, doplňuje analýzu o situaci výrobního odvětví Unie. Jak je uvedeno výše v 219. bodě odůvodnění, rok 2009 byl zohledněn jako doplněk posuzovaného období pouze s ohledem na specifické ukazatele újmy související s čínským dovozem. Co se týče dalších ukazatelů újmy, neexistoval žádný objektivní důvod, proč by se neměly brát plně v potaz všechny roky posuzovaného období.
- (224) Pokud jde o druhé tvrzení, v měsíčních údajích o dovozu z databáze vytvořené v souladu s čl. 14 odst. 6 základního antidumpingového nařízení je výsledek hromadění zásob zcela patrný (viz následující graf č.1) ⁽¹⁾. Před uložením prozatímních opatření došlo k prudkému růstu dovozu dotčeného výrobku z ČLR ve druhém a třetím čtvrtletí roku 2010 (u spotřeby to nastalo před koncem roku 2010/začátkem roku 2011 kvůli omezení skladovatelnosti). Neodpovídá to podobnému zvýšení spotřeby, což naznačuje, že tento dovoz byl uskutečněn za účelem vytvoření zásob v očekávání nadcházejícího uložení opatření. Vláda ČLR neposkytla jiné vysvětlení tohoto zvýšení, a Komise se proto může důvodně domnívat, že k tvorbě zásob došlo před uložením prozatímních opatření koncem roku 2010. Dále se to projevuje tím, že úroveň měsíčního dovozu z ČLR v období mezi prozatímními a konečnými opatřeními (čtvrté čtvrtletí roku 2010 a první trimestr roku 2011) byla velmi nízká. Když byla opatření v konečné fázi snížena (v březnu 2011), úroveň měsíčního dovozu se opět zvedla a zůstala stabilní.

Graf 1

Dovoz dotčeného výrobku z ČLR (množství za měsíc)

Zdroj: Databáze podle čl. 14 odst. 6

⁽¹⁾ Databáze GR TRADE podle čl. 14 odst. 6 obsahuje údaje o dovozu výrobků, na který se vztahují antidumpingová nebo antisubvenční opatření či šetření, a to jak ze zemí dotčených řízením, tak z dalších třetích zemí, na úrovni 10místných kódů TARIC.

3.2. Ceny dumpingového a subvencovaného dovozu

(225) Ceny čínského dovozu (bez platných antidumpingových cel) se vyvíjely takto:

Tabulka 3

Dovozní ceny

	2010	2011	2012	OŠ
Průměrná cena CIF (EUR/t)	911	877	892	834
Index (2010 = 100)	100	96	98	92

Zdroj: Eurostat (Comext)

- (226) Čínské dovozní ceny CIF (bez platných antidumpingových cel) se průběhu posuzovaného období změnilly z 911 EUR/t na 834 EUR/t. To představuje snížení o 8 % v průběhu posuzovaného období.
- (227) Vláda ČLR a jeden uživatel tvrdili, že je zavádějící srovnávat průměrné dovozní ceny, když nebyla provedena analýza sortimentu výrobků. Vláda ČLR dále uvedla, že většina dovozu z ČLR se skládala z nejlevnějšího typu výrobku, to znamená z pramenců.
- (228) Na rozdíl od toho, co se tvrdilo, při analýze bylo plně přihlédnuto k sortimentu výrobků, protože Komise porovnávala prodejní ceny čínských vyvážejících výrobců s prodejními cenami výrobců v Unii zařazených do vzorku za každý typ výrobku. Stejně se postupovalo i v původním šetření.
- (229) Po poskytnutí konečných informací požádala vláda ČLR o čínské dovozní ceny jednotlivých typů výrobku v tabulce č. 3 vzhledem k tomu, že údaje o jednotlivých typech výrobku se používají pro výpočet cenového podbízení a rozpětí újmy.
- (230) Průměrná čínská dovozní cena z tabulky č. 3 se používá k znázornění trendu po celé posuzované období. Za účelem vykazání trendů je použito průměrných cen na místě. Pro určení cenového podbízení a pro výpočet rozpětí újmy byly použity údaje pro jednotlivé typy výrobku.
- (231) Za účelem určení cenového podbízení během období šetření byly vážené průměrné prodejní ceny jednotlivých typů výrobku prodávaných výrobcí v Unii zařazenými do vzorku účtované odběratelům na trhu Unie, kteří nejsou ve spojení, upravené na úroveň cen ze závodu, porovnány s odpovídajícími váženými průměrnými cenami jednotlivých typů výrobku z dovozu čínských výrobců zařazených do vzorku účtovanými prvním nezávislým odběrateli na trhu Unie, stanovenými na základě cen CIF a příslušně upravenými o cla, antidumpingová cla a náklady po dovozu. Porovnání cen bylo provedeno podle jednotlivých typů u transakcí na stejné obchodní úrovni. Výsledek tohoto srovnání byl vyjádřen jako procentní podíl vážené průměrné ceny ze závodu výrobců v Unii zařazených do vzorku během období šetření. Výsledek ukázal u jednoho velkého čínského vývozce do Unie rozpětí cenového podbízení ve výši 2 %, a to i přes platná antidumpingová opatření (a cla), která byla k dovozní ceně připočtena. Velká většina jiných dovozů se uskutečnila za ceny srovnatelné s cenami Unie.
- (232) Po poskytnutí konečných informací přišel jeden vyvážející výrobce s tvrzením, že u tří kontrolních čísel výrobků (PCN) jsou nepřesné hodnoty CIF.
- (233) Toto tvrzení bylo správné a Komise upravila příslušné hodnoty CIF, což vedlo k malé změně v rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou u tohoto vyvážejícího výrobce (viz 440. bod odůvodnění).
- (234) Několik stran namítalo, že během období šetření nedocházelo k významnému cenovému podbízení. Uvedly, že rozpětí cenového podbízení u jediného vývozce ve výši 2 % je téměř zanedbatelné (*de minimis*) a nelze ho považovat za významné. Kromě toho se odvolávají na praxi Komise, která měla obvykle za to, že omezené cenové podbízení nebo prodej pod cenou do 6 % nemá žádný účinek na obecnou cenovou hladinu v Unii kvůli omezenému objemu vývozu.

- (235) Navzdory současným antidumpingovým clům stále dochází k cenovému podbízení. Odvolávat se na praxi Komise je zavádějící. V případě „těžké sody“⁽¹⁾ bylo rozhodnuto, že 6 % cenové podbízení nemá prakticky žádný účinek na všeobecnou cenovou hladinu kvůli omezenému objemu dovozu ve spojení s tržním podílem vyvážející země ve výši 1,4 %. Pro porovnání lze uvést, že tržní podíl ČLR v období šetření se pohyboval mezi 15 % a 20 %. V případě „některých laserových optických snímáčích systémů“⁽²⁾ se odkazovalo na omezené cenové podbízení dotčeného dovozu s ohledem na i) velké zvýšení spotřeby Unie (129 %) a ii) povahu dotčeného výrobku coby nehomogenního výrobku s velmi pestrými rysy a technickými rozdíly, jehož se dotýká rychlý technologický rozvoj. V aktuálních šetřeních má trh dotčeného výrobku úplně jinou povahu a velikost cenového podbízení se tudíž musí posuzovat v podmínkách tohoto zvláštního trhu. Dotčený výrobek je základní homogenní vyztužovací výrobek na trhu, který je dosti stabilní. Takový trh je citlivější na cenové rozdíly a i menší cenový rozdíl může mít na trh velký vliv. Závěry Komise se nemění jen proto, že nedošlo k většímu cenovému podbízení. Tento prvek byl naopak při posuzování plně zohledněn. Každý případ je každopádně posuzován individuálně podle jeho vlastních specifik a obrázků o újmě se skládá z mnoha ukazatelů, z nichž ani jeden nemůže mít rozhodující význam.

4. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

- (236) V souladu s čl. 3 odst. 5 základního antidumpingového nařízení a čl. 8 odst. 4 základního antisubvenčního nařízení byly v rámci analýzy účinků dumpingového a subvencovaného dovozu na výrobní odvětví Unie posouzeny všechny ekonomické ukazatele, které v posuzovaném období ovlivňovaly stav výrobního odvětví Unie.
- (237) Jak je uvedeno v 17. až 25. bodě odůvodnění, byl za účelem určení možné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie proveden výběr vzorku.
- (238) Pro účely analýzy újmy Komise rozlišovala mezi makroekonomickými a mikroekonomickými ukazateli újmy. Komise posoudila makroekonomické ukazatele na základě údajů uvedených v podnětu a v žádosti o přezkum a též v následujících podáních a, pokud to bylo možné, zkontrolovala je se statistickými údaji. Údaje se vztahovaly na všechny výrobce v Unii. Komise posoudila mikroekonomické ukazatele na základě údajů obsažených v odpovědích na dotazník od výrobců v Unii zařazených do vzorku. Oba soubory údajů byl shledány jako reprezentativní pro hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie.
- (239) Makroekonomické ukazatele jsou tyto: výroba, výrobní kapacita, využití kapacity, objem prodeje, podíl na trhu, růst, zaměstnanost, produktivita, rozsah dumpingového a subvenčního rozpětí a překonání účinků dřívějšího dumpingu nebo subvencí.
- (240) Mikroekonomické ukazatele jsou tyto: průměrné jednotkové ceny, jednotkové náklady, náklady práce, zásoby, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost opatřit si kapitál.

5. Makroekonomické ukazatele

5.1. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

- (241) Kolísání roční výroby je ve výrobním odvětví Unie běžné, protože je nutno provádět přestavbu pecí každých 7 až 10 let, kvůli čemuž se během roku před přestavbou produkuje vyšší objem výroby do zásob, a v roce, kdy je pec odstavena za účelem obnovy, je objem výroby nižší. V roce, kdy je pec odstavena za účelem přestavby, je také nižší výrobní kapacita.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 7. září 1990 o zastavení přezkumu antidumpingových opatření týkajících se uhličitanu sodného (těžké sody) pocházejícího ze Spojených států amerických, Úř. věst. 1999, L 283, s. 38.

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise ze dne 21. prosince 1998 o ukončení antidumpingového řízení ohledně dovozu některých laserových optických snímáčích systémů a jejich hlavních složek používaných v motorových vozidlech a pocházejících z Japonska, Koreje, Malajsie, Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu, Úř. věst. 1999, L 18, s. 62.

- (242) S přihlédnutím k těmto omezením se celková výroba, výrobní kapacita a využití kapacity v Unii v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 4

Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity

	2010	2011	2012	OŠ
Objem výroby (v tunách)	560 000 – 610 000	580 000 – 630 000	510 000 – 560 000	530 000 – 580 000
<i>Index</i>	100	103	92	95
Výrobní kapacita (v tunách)	670 000 – 720 000	680 000 – 730 000	650 000 – 700 000	640 000 – 690 000
<i>Index</i>	100	101	97	96
Využití kapacity	84 %	86 %	81 %	84 %
<i>Index</i>	100	102	95	99

Zdroj: Údaje poskytnuté sdružením APFE

- (243) V podmínkách rostoucí spotřeby Unie (o 3 %) vyrábělo výrobní odvětví Unie mezi rokem 2010 a obdobím šetření o 5 % méně obdobného výrobku. Též výrobní kapacita se snížila mezi rokem 2010 a obdobím šetření přibližně o 4 %. Využití kapacity zůstalo během posuzovaného období víceméně stabilní s výjimkou poklesu v roce 2012.
- (244) Mezi roky 2011 a 2012 lze pozorovat pokles výroby o 11 procentních bodů a pokles výrobní kapacity o 4 procentní body. Byl to důsledek restrukturalizace výrobního odvětví Unie a uzavření některých jeho závodů. Společnost Ahlstrom, výrobce nekonečných skleněných vláken, ukončila výrobu na konci roku 2011 a společnost Owens Corning Vado Ligure v Itálii uzavřela svůj výrobní závod v roce 2012, neboť nebyly schopny překonat účinky dumpingového dovozu. Výrobní odvětví Unie se však domnívá, že po restrukturalizaci a po obnovení rovných podmínek si může zachovat životaschopnost, což vysvětluje, proč výrobní odvětví Unie stále investuje do přestavby stávajících pecí.
- (245) Po poskytnutí konečných informací přišla vláda ČLR s tvrzením, že Komise odkazovala na podprůměrnou životnost pecí, a proto investice výrobců v Unii nebo využití pecí vykazují výraznou neefektivnost.
- (246) Bylo prokázáno, že výrobní odvětví Unie přijímalo rozhodnutí o přestavbě pecí na základě úvah o výrobě a energetické účinnosti. Neexistovaly náznaky, že životnost pece, tak jak toto kritérium používají výrobci v Unii zařazení do vzorku, není v souladu s osvědčenými postupy a požadavky sortimentu výrobků.
- (247) Několik stran tvrdilo, že je třeba brát v úvahu delší období než období od roku 2010 do období šetření, zvláště kvůli nákladům na přestavbu pecí, které mají vliv na všechny makroekonomické a mikroekonomické ukazatele. Vláda ČLR prohlásila, že nebyly poskytnuty žádné údaje či informace o tom, v kterých letech se výrobci v Unii pustili do přestavby pecí.
- (248) Přestavba pecí se opakuje a je tomuto odvětví vlastní. Je nutná pro zajištění kontinuity provozu a udržení kapacity. Investice do VaV souvisejí přímo s provozní kapacitou a umožňují vyvíjet výrobky přizpůsobené potřebám

odběratele. Tyto investice tudíž nejsou pro posuzované období nijak výjimečné. Bez ohledu na uvažovanou dobu jejich trvání budou mít opravy či přestavby pecí vždy vliv na objem produkce. Konkrétní informace společnosti o tom, kdy docházelo k přestavbě, se považují za důvěrné.

- (249) Jeden uživatel také tvrdil, že výrobní odvětví Unie se mohlo vyvarovat škodlivého účinku (subvencovaného a dumpingového dovozu), protože využití kapacity bylo od roku 2010 do konce období šetření víceméně stabilní.
- (250) Výroba obdobného výrobku představuje nepřerušovaný proces, jež nelze přizpůsobovat krátkodobým výkyvům v poptávce. Na víceméně stabilní využití kapacity je nutno pohlížet s ohledem na klesající výrobní kapacitu. Toto tvrzení se proto zamítá.

5.2. Objem prodeje a podíl na trhu

- (251) Objem prodeje výrobního odvětví Unie na volném trhu v Unii, objem prodeje na závislém trhu v Unii a odpovídající tržní podíly se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 5

Objem prodeje a podíl na trhu

	2010	2011	2012	OŠ
Objem prodeje na volném trhu v Unii (v tunách)	420 000 – 470 000	390 000 – 440 000	400 000 – 450 000	420 000 – 470 000
<i>Index</i>	100	94	96	99
Tržní podíl prodeje na volném trhu	58 % – 63 %	56 % – 61 %	55 % – 60 %	56 % – 61 %
<i>Index</i>	100	96	95	97
Objem prodeje na závislém trhu v Unii (v tunách)	20 000 – 70 000	30 000 – 80 000	30 000 – 80 000	30 000 – 80 000
<i>Index</i>	100	114	123	121
Tržní podíl prodeje na závislém trhu	4 % – 9 %	5 % – 10 %	5 % – 10 %	5 % – 10 %
<i>Index</i>	100	117	122	118

Zdroj: Údaje poskytnuté sdružením APFE

- (252) Během posuzovaného období mírně (o 1 %) poklesl objem výrobků z nekonečných skleněných vláken, které prodalo výrobní odvětví Unie na volném trhu (tj. odběratelům, kteří nejsou ve spojení). V podmínkách zvýšení spotřeby v Unii o 3 % to však mělo za následek pokles podílu výrobního odvětví Unie na trhu z 58 % – 63 % v roce 2010 na 56 % – 61 % během období šetření. Nižší objem prodeje v roce 2011 je výsledkem hromadění zásob z čínského dovozu v roce 2010, které se postupně dostávaly na trh v roce 2011.

- (253) Během posuzovaného období představoval prodej výrobního odvětví Unie na závislém trhu 11 % až 14 % celkového prodeje (na volném a závislém trhu) výrobního odvětví Unie na trhu Unie. Prodej na závislém trhu vykazoval mezi roky 2010 a 2012 stoupající tendenci a následně se v období šetření ustálil. V absolutních číslech byl tento vzestup prodeje na závislém trhu mezi roky 2010 a 2012 jen omezený.

5.3. Zaměstnanost a produktivita

- (254) Zaměstnanost a produktivita výrobců v Unii se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 6

Zaměstnanost a produktivita

	2010	2011	2012	OŠ
Počet zaměstnanců	3 450 – 3 950	3 350 – 3 850	3 200 – 3 700	3 000 – 3 500
Index	100	97	95	89
Produktivita (v jednotkách na zaměstnance)	153	163	150	164
Index	100	106	98	107

Zdroj: Údaje poskytnuté sdružením APFE

- (255) Úroveň zaměstnanosti u výrobců v Unii ukazuje, že výrobní odvětví Unie se v průběhu posuzovaného období pokusilo racionalizovat výrobu s cílem snížit výrobní náklady. V průběhu posuzovaného období se počet zaměstnanců skutečně snížil o 11 %.
- (256) Kombinovaný účinek změny počtu zaměstnanců a objemu výroby ve stejném posuzovaném období měl za následek vyšší produktivitu pracovní síly výrobců v Unii, měřenou jako produkci (v tunách) na jednu zaměstnanou osobu za rok, ve výši 7 % mezi rokem 2010 a obdobím šetření.

5.4. Růst

- (257) Jak je uvedeno v 217. bodě odůvodnění, spotřeba v Unii se během posuzovaného období zvýšila o 3 %. Vzhledem k četným aplikacím obdobného výrobku výrobní odvětví Unie a uživatelé očekávají, že tento trend růstu bude pokračovat i v blízké budoucnosti.

5.5. Velikost dumpingového a subvenčního rozpětí a překonání účinků minulého dumpingu nebo subvencování

- (258) Výrobnímu odvětví Unie byla působena újma v důsledku dumpingového dovozu z ČLR až do roku 2011, kdy začala platit cla. Platná cla na dovoz z ČLR byla uzpůsobena tak, aby byly zajištěny rovné podmínky, za nichž by výrobní odvětví Unie mohlo soutěžit s tímto dovozem a překonat účinky způsobené újmou.
- (259) To se však nestalo. Výrobní odvětví Unie je nyní opět ztrátové a nadále ztrácelo podíl na trhu, přestože spotřeba v Unii vzrostla. Dovoz z ČLR nadále přicházel za velmi nízké ceny a získával podíl na trhu. Podíl čínského dovozu na trhu během období šetření stoupl o 3 procentní body nad úroveň před uložením cel⁽¹⁾. Výrobní odvětví Unie restrukturalizovalo a uzavřelo některé ze svých výrobních závodů (viz 244. bod odůvodnění výše). K překonání účinků dřívějšího dumpingu jednoznačně nedošlo.
- (260) Vzhledem k objemu, podílu na trhu a cenám dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR a s přihlédnutím k stávajícím dumpingovým rozpětím (9,6 % a 29,7 %) ⁽²⁾, lze dopad na situaci výrobního odvětví Unie považovat za významný.

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení (EU) č. 248/2011, (Úř. věst. L 67, 15.3.2011, s. 6) 64. bod odůvodnění.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení (EU) č. 248/2011, (Úř. věst. L 67, 15.3.2011, s. 6) 54. bod odůvodnění.

- (261) Jelikož se jedná o první antisubvenční šetření ohledně dotčeného výrobku, není překonání účinků dřívější subvence pro posouzení relevantní.

6. Mikroekonomické ukazatele

6.1. Ceny

- (262) Vážené průměrné jednotkové prodejní ceny výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 7

Prodejní ceny na volném trhu a na závislém trhu v Unii

	2010	2011	2012	OŠ
Průměrná jednotková prodejní cena ze závodu na volném trhu v Unii (EUR/t)	1 061	1 144	1 070	1 035
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	108	101	98
Průměrná jednotková prodejní cena ze závodu na závislém trhu v Unii (EUR/t)	1 006	1 031	1 027	989
100	103	102	98	<i>Zdroj: Údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku</i>
<i>Index (2010 = 100)</i>				

- (263) V průběhu posuzovaného období klesly jednotkové prodejní ceny na volném trhu o 2 %. Když v září 2010 začala platit prozatímní cla, mohlo výrobní odvětví Unie v roce 2011 zvýšit své ceny. Od roku 2011 se však jednotkové prodejní ceny snížily o 10 %.
- (264) Pokud jde o jednotkové prodejní ceny na závislém trhu (tj. transferové ceny), měly stejnou tendenci jako jednotkové prodejní ceny na volném trhu, přičemž výrobní odvětví Unie zvýšilo v roce 2011 své ceny na závislém trhu a poté tyto jednotkové prodejní ceny klesly o 4 %.

6.2. Průměrné jednotkové výrobní náklady

- (265) Jednotkové výrobní náklady se v průběhu posuzovaného období vyvíjely takto:

Tabulka 8

Jednotkové výrobní náklady

	2010	2011	2012	OŠ
Jednotkové výrobní náklady (v EUR za tunu)	964	990	1 035	976
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	103	107	101
<i>Zdroj: Údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku</i>				

- (266) Průměrné jednotkové výrobní náklady se mezi lety 2010 a 2012 zvýšily. Po roce 2012 průměrné jednotkové výrobní náklady opět klesly téměř na úroveň roku 2010. Vrchol v roce 2012 lze přičíst určité investiční situaci jednoho výrobce v Unii zařazeného do vzorku. Během celého posuzovaného období stouply průměrné jednotkové výrobní náklady pouze o 1 %.

- (267) Několik uživatelů tvrdilo, že situace jedné společnosti by neměla zdůvodnit obecné závěry. Závěr týkající se jednotkových výrobních nákladů byl takový, že tyto náklady byly víceméně stabilní. Vrchol v roce 2012 nezměnil obecný závěr.
- (268) Jednotkové výrobní náklady jsou založeny na celkovém objemu výroby výrobců v Unii, kteří byli zařazeni do vzorku. Jednotková prodejní cena v tabulce č. 7 vychází z prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení. Tyto dva ukazatele mají tudíž jiný základ a nejsou přímo srovnatelné.
- (269) Po poskytnutí konečných informací přišla CCCLA s tvrzením, že Komise musí poskytnout dostatečně srovnatelné údaje pro posouzení toho, zda kolísání výrobních nákladů může vysvětlit mírný pokles prodejních cen Unie.
- (270) Tyto dva ukazatele vycházejí z odlišného základu a třebaže absolutní čísla nejsou přímo srovnatelná, jejich trendy srovnatelné jsou.

6.3. Náklady práce

- (271) Průměrné náklady práce výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 9

Průměrné náklady práce na zaměstnance

	2010	2011	2012	OŠ
Průměrná mzda na jednoho zaměstnance (EUR)	40 518	41 590	42 310	42 917
Index (2010 = 100)	100	103	104	106

Zdroj: Údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku

- (272) Průměrné náklady práce na jednoho zaměstnance vykazovaly postupně rostoucí trend (+ 6 %) během posuzovaného období. To bylo v souladu s indexem nákladů práce v zemích, kde měli sídlo výrobci zařazení do vzorku ⁽¹⁾.

6.4. Zásoby

- (273) Úroveň zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku se v posuzovaném období vyvíjela takto:

Tabulka 10

Zásoby

	2010	2011	2012	OŠ
Konečný stav zásob (v tunách)	18 539	46 585	50 198	52 805
Index (2010 = 100)	100	251	271	285

Zdroj: Údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku

- (274) Konečný stav zásob nejprve v roce 2011 výrazně vzrostl a poté dále stoupal po celé posuzované období.
- (275) Vláda ČR uvedla, že změny stavu zásob vykazované v údajích od sdružení APFE ukazují na nevykazovaný prodej a nesvědčí o újmě vzhledem k čínskému dovozu.

⁽¹⁾ Ycharts.com

- (276) Toto tvrzení je třeba odmítnout. Komise provedla analýzu mikroekonomických ukazatelů, jako je úroveň zásob, na základě skutečných údajů, které poskytli výrobci v Unii zařazení do vzorku. Šetřením výrobců v Unii zařazených do vzorku nebyl zjištěn žádný nevykázaný prodej.
- (277) Po poskytnutí konečných informací přišel jeden uživatel s tvrzením, že rok 2010 není vhodným referenčním rokem, jelikož úroveň zásob byla tehdy nezvykle nízká ve srovnání s dobou od roku 2006 do října roku 2009 (období šetření v původním antidumpingovém řízení).
- (278) Toto tvrzení se zamítá, protože subjekty zařazené do vzorku v současných řízeních jsou jiné než subjekty ve vzorku z předchozího šetření, a údaje tudíž nejsou srovnatelné. Komise se ve svém šetření omezila jen na posuzované období, zvláště co se týče mikroekonomických údajů, a nemá k dispozici údaje o úrovni zásob výrobců v Unii zařazených do vzorku v době před posuzovaným obdobím. Vláda ČR prohlásila, že s ohledem na 3 % pokles spotřeby Unie v roce 2011 byla úroveň zásob v tomto roce také vyšší. Tento prvek však nemá žádný účinek na trend v posuzovaném období.

6.5. Ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získávat kapitál

- (279) Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic se v případě výrobců v Unii zařazených do vzorku v posuzovaném období vyvíjely takto:

Tabulka 11

Ziskovost, peněžní tok, investice a návratnost investic

	2010	2011	2012	OŠ
Ziskovost prodeje v Unii odběratelům, kteří nejsou ve spojení (procentní podíl na obrátu z prodeje)	3 %	2 %	-6 %	-4 %
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	66	-200	-134
Peněžní tok (v EUR)	32 847 910	10 978 839	-1 297 704	14 660 203
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	33	-4	45
Investice (v EUR)	7 729 022	9 721 478	30 738 820	32 511 238
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	126	398	421
Návratnost investic	2 %	2 %	-4 %	-3 %
<i>Index (2010 = 100)</i>	100	69	-184	-137

Zdroj: Údaje od výrobců v Unii zařazených do vzorku

- (280) Ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku stanovila Komise tak, že zisk před zdaněním z prodeje obdobného výrobku odběratelům v Unii, kteří nejsou ve spojení, vyjádřila jako procentní podíl z obrátu tohoto prodeje. Během posuzovaného období se ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku významně snížila, a sice z 3 % na -4 %.
- (281) Čistý peněžní tok je schopnost výrobců v Unii samofinancovat svoji činnost. Peněžní tok v průběhu posuzovaného období výrazně klesl (-55 %).

- (282) Úroveň investic výrobců v Unii zařazených do vzorku měla během posuzovaného období rostoucí tendenci. Zvýšení bylo výraznější v roce 2012 a v období šetření. Vysoké investiční náklady se týkaly přestavby pecí. V tomto odvětví, které má vysoké nároky na kapitál, je nutno provádět přestavbu pecí každých 7 až 10 let a náklady spojené s přestavbou jedné pece mohou dosáhnout 8 až 13 milionů EUR (rozpětí je uváděno z důvodu důvěrného charakteru těchto informací). Investice zahrnují také podstatné strukturální investiční náklady související se spotřebou slitin v průchodkách a jejich opakovaným obnovováním.
- (283) Návratnost investice je zisk vyjádřený v procentech ve vztahu k čisté účetní hodnotě investic. Návratnost investic jednoznačně kopírovala negativní trend ziskovosti. Zhoršení návratnosti investic je jasnou známkou zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie během posuzovaného období.
- (284) Výše uvedená citlivá finanční situace nastala navzdory zvýšené spotřebě v posuzovaném období, jak je uvedeno výše v 217. bodě odůvodnění, a přes snahu výrobního odvětví Unie o racionalizaci výrobních nákladů, jak je uvedeno výše v 244. a 337. bodě odůvodnění.
- (285) Šetření neodhalilo, že by výrobci z Unie zařazení do vzorku měli jakékoli vážné potíže se získáváním kapitálu.
- (286) Po poskytnutí konečných informací několik stran poznamenalo, že úroveň investic byla v roce 2012 a v období šetření velice vysoká a že právě tyto vysoké investice mohly být příčinou ztrátovosti výrobního odvětví Unie během období šetření. Vláda ČR rovněž tvrdila, že snížená ziskovost přímo souvisí s vyššími výrobními náklady a ztrátami produkce z důvodu přestavby pecí.
- (287) Zprvce, investice ve výši 32 milionů EUR v období šetření od 1. října 2012 do 30. září 2013 se částečně překrývají s investicemi ve výši 30 milionů EUR v roce 2012. Zadržte, investice realizované v těchto obdobích se v tomto odvětví opakují, byly nutné pro přestavbu pecí a, jak je vysvětleno v 241. až 250. bodě odůvodnění, jsou považovány za zcela běžné. Zatřetí, úroveň investic má vliv na výsledky výrobního odvětví Unie, protože generují dodatečné náklady. Investice se nicméně nejvíce projevují v rozvaze, nikoli ve výsledovce, neboť vykazují opakovaně standardní oprávkou (náklady na odpisy), a samy o sobě tudíž nedokáží vysvětlit ztrátovou situaci. Pokud jde o tvrzení vlády ČR, přestavba pecí se pečlivě plánuje předem. Kontinuita dodávek pro odběratele je zajištěna tvorbou regulačních zásob. Navíc dopad těchto investic na náklady a výsledky společnosti je rozložen na několik let.
- (288) Několik stran kromě toho tvrdilo, že i) vyšší investiční náklady se odrazily na nižší návratnosti investic v roce 2012 a v období šetření (vzhledem k tomu, že některé investice neunesly okamžité výnosy) a ii) není rozumné na základě dvouletého období zatíženého velkými investicemi vyvozovat závěr, že situace výrobního odvětví Unie se zhoršila.
- (289) Investice do pecí nebyly v posuzovaném období výjimečné. Šetřením se zjistilo, že od roku 2004 investovalo výrobní odvětví Unie do pecí takřka každý rok. Proto bez ohledu na posuzovanou dobu jejich trvání budou mít opravy či přestavby pecí vždy vliv na objem produkce a návratnost investic. Zhoršení ziskovosti výrobců v Unii zařazených do vzorku naznačuje, že nebyli schopni účtovat si za obdobný výrobek takové ceny, které by jim umožnily nutné investice pro nepřerušovaný chod podniků.
- (290) Vláda ČR tvrdila, že podniky v tomto odvětví použijí nejdříve disponibilní peníze a až potom si půjčí, a proto je normální, že se peněžní tok zhorší, když výrobci v Unii zařazení do vzorku investovali v roce 2012 a v období šetření velké částky. Navíc tvrdila, že ztrátové odvětví nemohlo investovat tolik, kolik investovaly společnosti zařazené do vzorku.
- (291) Odvětví nekonečných skleněných vláken má globální charakter a mechanismus jeho financování přesahuje finanční akční rádius výrobců v Unii zařazených do vzorku. Investiční situace nemusí mít nutně dopad na peněžní tok. Tato tvrzení byla proto zamítnuta.

7. Závěr k situaci výrobního odvětví Unie

- (292) Výsledky šetření potvrzují, že výrobní odvětví Unie utrpělo podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 5 základního antidumpingového nařízení a čl. 8 odst. 4 základního antisubvenčního nařízení.
- (293) Uložení antidumpingových opatření umožnilo výrobnímu odvětví Unie v roce 2011 zvýšit ceny. Zároveň se výrobní odvětví Unie snažilo zvýšit efektivitu a produktivitu. Přestože se spotřeba v Unii zvyšovala, výrobní odvětví Unie nemělo jinou možnost, než od roku 2012 opět snížit své jednotkové prodejní ceny, aby udrželo svůj podíl na trhu.
- (294) Z analýzy cenového podbízení (viz 231. bod odůvodnění) a klesajícího trendu prodejních cen výrobců v Unii (viz 263. bod odůvodnění) jasně vyplývá, že výrobci v Unii zkusili cenově konkurovat čínskému dovozu a zrušili cenové rozdíly. To však vedlo k výraznému zhoršení finančních výsledků výrobců v Unii a výrobní odvětví Unie vykázalo v roce 2012 ztrátu. V krátkodobém až střednědobém horizontu tato situace není udržitelná.
- (295) Ostatní ukazatele, například výroba, výrobní kapacita, zásoby, zaměstnanost a peněžní tok, se rovněž vyvíjely negativně, a to i po uložení opatření vůči ČLR.
- (296) Výsledky obou šetření rovněž potvrzují, že změněné okolnosti, které odůvodňovaly zahájení částečného prozatímního přezkumu antidumpingových opatření, tedy konkrétně restrukturalizace a uzavření některých závodů v Unii, jak je vysvětleno v 244. bodě odůvodnění výše, mají podstatnou a trvalou povahu. Po uzavření závodu je tento zcela demontován. Postavit novou pec klade vysoké nároky na investice a čas a nelze to uskutečnit v krátké době. Čas a náklady spojené se zakládáním nového závodu s pecemi by se proto neměly podceňovat. Lze tedy soudit, že restrukturalizace a uzavření některých výrobních zařízení mají podstatnou a trvalou povahu.
- (297) Několik stran uvedlo, že existují jasné známky absence újmy. O těchto tvrzeních pojednávají následující body odůvodnění.
- (298) CCCLA uvedla, že jednoho výrobce v Unii, společnost 3B Fibreglass, získala v roce 2012 skupina Binani a že celková výkonnost výrobního odvětví Unie musí být dobrá, protože rozumný hospodářský subjekt by neinvestoval do průmyslového odvětví, které je nevykonné. Cituje rovněž výroční zprávu Braj Binany za rok 2013, že „celková výkonnost 2 výrobních závodů v Belgii a Norsku se považuje za dobrou“. CCCLA rovněž uvedla, že obrat dvou výrobců v Unii mezi rokem 2010 a obdobím šetření vzrostl a výrobní odvětví Unie tedy jednoznačně netrpí žádnou újmou.
- (299) Indická skupina Binani Group v roce 2012 společnost 3B Fibreglass skutečně získala. Bez ohledu na individuální podnikatelskou motivaci skupiny Binani Komise odkazuje na své závěry šetření, totiž že výrobní odvětví Unie ztratilo podíl na trhu a ziskovost. Citaci je třeba chápat v souvislostech a celá zní takto: „Celková výkonnost 2 výrobních závodů v Belgii a Norsku se považuje za dobrou a kapacita se zčásti omezila, aby se přizpůsobila slabší tržní poptávce. Efektivita výroby zdárně stoupala k běžným hodnotám. Průměrná realizace však byla podprůměrná kvůli levnému dovozu asijského zboží“.
- (300) Tvrzení, že výrobnímu odvětví Unie není způsobována újma, protože dva výrobci v Unii měli mezi rokem 2010 a obdobím šetření vyšší obrat, je zavádějící a nesprávné. CCCLA vycházela ve své analýze z obratu vyjádřeného v kilogramech. Vyvozovat závěry pouze z vyššího prodaného množství však není správné, protože se přitom nebere v úvahu úroveň cen v těchto prodejních transakcích a tedy ani dopad na ziskovost společnosti.
- (301) Vláda ČLR uvedla, že jasnou známkou neexistence újmy je, že členové sdružení APFE investují do zvýšení kapacity v Unii a mimo ni (např. v ČLR, Rusku, Indii, Tunisku).
- (302) Toto šetření újmy souvisí s výkonností výrobců v Unii na trhu Unie. Jak je uvedeno v tabulce č. 4 výše, v roce 2011 se kapacita výrobního odvětví Unie mírně zvýšila o 1 % a následně klesla o 5 procentních bodů ke konci období šetření. V Unii tudíž nedošlo ke zvýšení kapacity. Avšak vzhledem k tomu, že četní výrobci nekonečných skleněných vláken jsou nadnárodními společnostmi, není překvapením, že tyto společnosti investují také mimo Unii, pokud se naskytne příležitost. Do dodatečné kapacity mimo Unii se investuje proto, aby se uspokojily potřeby rozvíjejících se trhů a s vyhlídkou na dosažení zisku. Zřízení závodů v těchto regionech rovněž zapadá do obrazu dodavatele, který má blízko ke svým odběratelům. Podnikatelské rozhodování o tom, zda zřídit či

nezřídít výrobní závod mimo Unii však nemá žádnou souvislost s tím, že výrobcům z Unie je způsobována újma. Podobným tvrzením o velkých investicích výrobního odvětví Unie se zabývá oddíl o újmě vzniklé vlastním zaviněním.

- (303) Několik účastníků řízení tvrdilo, že újma neexistuje, jelikož někteří výrobci v Unii oznámili, že od ledna 2014 zvýší své ceny obdobného výrobku, aby si vynahradili neustálý růst cen surovin, energie a dopravních nákladů.
- (304) Za prvé, ceny v roce 2014 souvisejí s událostmi, které nastaly po období šetření. Za druhé, výrobní odvětví Unie absorbovalo v posledních letech větší díl tohoto zvýšení cen zvyšováním produktivity. Jednou se však dospěje do bodu, kdy se další zvyšování produktivity realizuje v krátkodobém horizontu mnohem obtížněji. Vzhledem k tomu, že v období šetření bylo výrobní odvětví Unie ztrátové a již nedokáže absorbovat takový nárůst cen, v určitém okamžiku je nutné přenést tento cenový růst na odběratele, přičemž existuje riziko ztráty dalšího podílu na trhu. Na základě výše uvedeného byla tato tvrzení odmítnuta.

E. PŘÍČINNÉ SOUVISLOSTI

1. Úvod

- (305) V souladu s čl. 3 odst. 6 a 7 základního antidumpingového nařízení a čl. 8 odst. 6 a 7 základního antisubvenčního nařízení bylo prošetřeno, zda dumpingový a subvencovaný dovoz z ČLR způsobil výrobnímu odvětví Unie újmu v takové míře, že ji lze označit za podstatnou.
- (306) Byly zkoumány i jiné známé činitele než dumpingový dovoz, které mohly ve stejné době způsobit újmu výrobnímu odvětví Unie, aby se zajistilo, že případná újma způsobená těmito jinými činiteli nebude přičítána dumpingovému a subvencovanému dovozu.

1.1. Účinek dumpingového a subvencovaného dovozu

- (307) Šetření prokázalo, že během posuzovaného období navzdory platným antidumpingovým opatřením stoupl objem dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR o 32 % oproti referenčnímu roku 2009. To vedlo ke zvýšení podílu ČLR na trhu z 18 % v roce 2009 na 20 % na konci období šetření.
- (308) Současně, a to i přes nárůst spotřeby, klesl podíl výrobního odvětví Unie na trhu o tři procentní body během posuzovaného období.
- (309) Průměrné ceny dumpingového a subvencovaného dovozu se mezi rokem 2010 a obdobím šetření snížily o 8 % a byly nižší než ceny výrobního odvětví Unie ve stejném období.
- (310) Výrobní odvětví Unie bylo v letech 2010 a 2011 ještě ziskové a poté začalo být ztrátové, což se časově shodovalo s růstem dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR. Ani po snížení svých prodejních cen se výrobnímu odvětví Unie nepodařilo udržet svůj podíl na trhu. Tento pokles cen byl na úkor ziskovosti, což vede ke ztrátové situaci.
- (311) Na základě výše uvedených skutečností se vyvozuje závěr, že cenová úroveň dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR společně se zvýšením jeho objemu měly značně negativní vliv na hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie, a sehrály tedy rozhodující roli v působení podstatné újmy výrobnímu odvětví Unie.
- (312) Po poskytnutí konečných informací přišlo několik stran s tvrzením, že nebylo analyticky prokázáno, že čínský dovoz způsobil snížení cen výrobního odvětví Unie a také újmu, a že Komise se ve své analýze opírá pouze o časovou shodu. Tyto strany odkazují na zprávu senátu, který rozhodoval v případě China X-Ray Equipment: „Senát uznává, že celková korelace mezi dumpingovým dovozem a újmou tuzemského výrobního odvětví by mohla podpořit nálezkou příčinné souvislosti. Takovou analýzu nahodilý shody však nelze použít v otázce příčinné souvislosti; příčinná souvislost a korelace jsou totiž dva různé pojmy. V podmínkách tohoto případu, [...], se otázka příčinné souvislosti nevyřeší takovým obecným konstatováním shody okolností“⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Panel report – China – Definitive Anti-Dumping Duties on X-Ray Security Inspection Equipment from the European Union – WT/DS425/R, para. 7.247.

- (313) Závěry však vycházejí z analýzy dlouhého seznamu ukazatelů. Jak je uvedeno výše v části D, v rámci zkoumání dopadu dumpingového a subvencovaného dovozu byly vyhodnoceny všechny významné ekonomické údaje a indexy, které měly vliv na stav výrobního odvětví Unie. Řada ukazatelů poukazovala na újmu. V takové situaci má výrobní odvětví Unie jediný důvod pro snížení cen, a to udržet si podíl na trhu nebo tento podíl neztrácet, když čelí cenové konkurenci. Po uložení původních opatření se výrobnímu odvětví Unie podařilo v roce 2011 zvýšit své ceny, leč v následujících letech muselo své ceny snížit, protože se nesnížily výrobní náklady. Jak je dále vysvětleno v 320. až 335. bodě odůvodnění, vývoz z třetích zemí byl po celé posuzované období realizován hlavně za vysoké ceny, tržní podíl třetích zemí zůstával víceméně stabilní a od roku 2011 dokonce klesal. Výrobní odvětví Unie tedy nesnížilo své ceny kvůli dovozu z třetích zemí, nýbrž kvůli levnému dumpingovému a subvencovanému dovozu z ČLR. Od roku 2011 výrazně stoupl pouze dovoz z ČLR, pouze dovoz z ČLR odebral tržní podíl výrobnímu odvětví Unie a klesaly pouze ceny dovozu z ČLR. Na tomto základě dospěla Komise k závěru, že snížení cen výrobního odvětví Unie a jeho újmu způsobilo zvýšení dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR. Dále jsou analyzovány další faktory, jež mohly narušit tuto příčinnou souvislost.
- (314) CCCLA a vláda ČLR tvrdily, že k cenovému poklesu či ke stlačení cen nedošlo, neboť „pokles prodejních cen výrobců Unie není výrazný, jelikož v posuzovaném období nepřesáhl 2 %“. Několik stran také tvrdilo, že 1 % pokles prodeje Unie, 2 % růst tržního podílu dovozu z ČLR a 3 % snížení tržního podílu výrobního odvětví Unie nezdůvodňují navrhovaná drastická opatření.
- (315) Jak je uvedeno výše, Komise opakuje, že po prozatímních clech ze září 2010 dokázalo výrobní odvětví Unie v roce 2011 své ceny zvýšit. Od roku 2011 se však jednotkové prodejní ceny snížily o 10 %. Jedná se tudíž o výrazný propad prodejních cen. Třebaže platí antidumpingová opatření, výrobnímu odvětví Unie je nadále působena újma z důvodu poklesu objemu prodeje, cen a podílu na trhu, zatímco čínský dovoz ve stejné době svůj objem prodeje a podíl na trhu zvyšoval na podstatně vyšší úroveň, než byla v průběhu období šetření v původním řízení. Obvykle se předpokládá, že po zavedení opatření se výrobní odvětví Unie zotaví z účinků minulého dumpingu nebo subvencování. To se evidentně nestalo. Po určitých náznacích zotavení, jež se objevily bezprostředně po zavedení opatření, se situace výrobního odvětví Unie během posuzovaného období dále zhoršovala.
- (316) Jeden dovozce, který nebyl ve spojení, uvedl, že výrobci v Unii nemuseli snížit své ceny až tak hluboko, protože na trhu Unie byl převis poptávky nad nabídkou. Vláda ČLR tvrdila, že pokles prodejních cen Unie a pokles čínských dovozních cen nelze posuzovat odděleně od globálního vývoje cen dotčeného výrobku a že tyto poklesy jsou v souladu s běžným fungováním trhu. Vláda ČLR mimoto tvrdí, že Komise neprověřovala, zda by trh v roce 2011 dovolil růst cen (po zavedení opatření v předchozím šetření) z pohledu globálních souvislostí, a pokud ano, do jaké míry. Komise navíc nesprávně odmítla přijmout důkaz o růstu cen po období šetření, který poskytlí výrobci Unie, jež tímto odkazují na případy *Solar glass* a *Personal fax machine* ⁽¹⁾.
- (317) Podle Komise nebyl výrok, že poptávka převyšovala nabídku, opodstatněný. Ztráta podílu na trhu a zvýšení zásob neznamená, že poptávka byla vyšší než nabídka, ale spíše naopak. Pokud jde o tvrzení vlády ČLR, posuzovaný cenový vývoj se týkal prodeje na trhu Unie, ne v globálním měřítku. Na trhu Unie si obdobný výrobek a dotčený výrobek cenově konkurují. Jak bylo ukázáno výše, pokles cen nelze přičítat jiným faktorům než této cenové konkurenci (vzhledem k víceméně stabilním výrobním nákladům a spotřebě Unie). Vláda ČLR kromě toho neposkytla další informace o globálním vývoji cen. Proto byl tento argument shledán nepodloženým. Pokud jde o tvrzení o růstu cen po období šetření, to, co následovalo po období šetření, nespadá do působnosti tohoto řízení. Každopádně nebyl předložen žádný hmotný důkaz o skutečném zvýšení cen, k němuž by došlo po období šetření. Toto tvrzení se proto zamítá.
- (318) CCCLA navíc tvrdila, že při průměrném poklesu cen čínského dovozu o 8 %, jak je uvedeno v 226. bodě odůvodnění, se měly zohlednit ceny upravené o clo a manipulaci, antidumpingové clo, ziskové rozpětí dovozců

⁽¹⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 471/2014 ze dne 13. května 2014 o uložení konečného vyrovnávacího cla na dovoz solárního skla pocházejícího z Čínské lidové republiky (Úř. věst. L 142, 14.5.2014, s. 23. 319. bod odůvodnění).
Nařízení Rady (ES) č. 495/2002 ze dne 18. března 2002, kterým se ruší nařízení (ES) č. 904/98 o uložení konečného antidumpingového cla z dovozu osobních faxů pocházejících z Čínské lidové republiky, Japonska, Korejské republiky, Malajsie, Singapuru, Tchaj-wanu a Thajska (Úř. věst. L 78, 21.3.2002, s. 1. 12. bod odůvodnění).

a prodejní, správní a režijní náklady dovozců. Tyto upravené ceny by poté byly na srovnatelné úrovni s prodejními cenami Unie, jak jsou uvedeny v tabulce č. 7, a nemohly by proto hrát rozhodující úlohu v podstatné újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie.

- (319) Pro analýzu ukazatelů se porovnává hodnota CIF prodeje vyvážejících výrobců z tabulky č. 3 a cena ze závodu výrobců Unie z tabulky č. 7. Tato metoda je pro analýzu trendů přesná. Jak je vysvětleno v 231. bodě odůvodnění, pro výpočet rozpětí cenového podbízení a rozpětí újmy byly skutečně použity upravené ceny. Komise v tomto ohledu zdůrazňuje, že cenové podbízení je pouze jedním ukazatelem, který se bere v potaz, ale pro analýzu by se měly brát v potaz všechny ukazatele újmy dohromady. Proto se tato námitka zamítá.

1.2. Účinky jiných činitelů

1.2.1. Dovoz z dalších zemí

- (320) Objem dovozu z třetích zemí, průměrné jednotkové ceny a podíl na trhu během posuzovaného období jsou uvedeny v následující tabulce.

Tabulka 12

Objem dovozu (v tunách), průměrné jednotkové ceny (EUR/t)

		2010	2011	2012	OŠ
Třetí země celkem	Objem (v t)	128 378	182 601	183 446	174 553
	Index (2010 = 100)	100	142	143	136
	Podíl na trhu	14 % – 19 %	22 % – 27 %	21 % – 26 %	20 % – 25 %
Malajsie	Objem (v t)	37 919	70 847	60 931	60 841
	Prům. cena/t (EUR)	980	1 029	998	958
	Podíl na trhu	2 % – 7 %	7 % – 12 %	5 % – 10 %	5 % – 10 %
Norsko	Objem (v t)	25 204	30 496	33 277	30 781
	Prům. cena/t (EUR)	1 167	1 044	1 006	944
	Podíl na trhu	0 % – 5 %	1 % – 6 %	1 % – 6 %	1 % – 6 %
Turecko	Objem (v t)	18 430	20 017	23 235	19 233
	Prům. cena/t (EUR)	1 199	1 231	1 064	1 067
	Podíl na trhu	0 % – 5 %	0 % – 5 %	0 % – 5 %	0 % – 5 %

Zdroj: Eurostat (Comext)

- (321) Kromě ČLR se dotčený výrobek dováží hlavně z Malajsie, Norska a Turecka. Menší objemy dovozu se realizovaly také z Mexika, Spojených států a Tchaj-wanu. Celkový podíl třetích zemí na trhu se vyznačoval prudkým nárůstem mezi roky 2010 a 2011. Následně jejich podíl na trhu poklesl v období šetření.

- (322) Většina dovozu z třetích zemí (s výjimkou určitého malého množství z Tchaj-wanu) byla dovezena za ceny podstatně vyšší, než byly ceny čínského dovozu. Kromě toho celkové průměrné ceny dovozu z jiných zemí byly podobné nebo vyšší než ceny výrobního odvětví Unie.
- (323) Na Malajsii připadá největší díl dovozu z třetích zemí do Unie (40 %). Dovoz z Malajsie se nicméně omezil pouze na jeden typ výrobků z nekonečných skleněných vláken, a sice stříž. Podíl Malajsie na trhu Unie v posuzovaném období vzrostl. Dovozní ceny stříže z Malajsie byly v průměru rovněž vyšší než ceny dovozu z ČLR a téměř stejně vysoké jako ceny výrobního odvětví Unie. Kromě toho malajsijské ceny nebránily tomu, aby ceny výrobců v Unii mezi lety 2010 a 2011 narostly, když byla uložena prozatímní cla vůči ČLR. Kdyby malajsijské ceny skutečně způsobily výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu, výrobci v Unii by nemohli zvýšit své ceny poté, co byla uložena prozatímní antidumpingová cla na dovoz z ČLR. Dovoz z Malajsie sice konkuruje výrobkům výrobního odvětví Unie, avšak po celé posuzované období působil jako stabilní faktor, pokud jde o cenu, typ výrobku a množství.
- (324) Na dovoz z Norska připadal druhý největší podíl dovozu z třetích zemí do Unie. Podíl Norska na trhu Unie se v posuzovaném období nezměnil. Průměrné dovozní ceny jednotlivých typů výrobku z Norska byly vyšší než z ČLR. Norský dovoz se skládá hlavně z pramenců, které vyrábí jediná společnost, jež je součástí stejné skupiny jako jeden výrobce v Unii. Veškerá norská výroba se navíc prodává prostřednictvím tohoto výrobce v Unii. Norsko tudíž nepovažujeme za třetí konkurenční zemi.
- (325) Na dovoz z Turecka připadal třetí největší podíl dovozu z třetích zemí do Unie. Podíl Turecka na trhu Unie se v posuzovaném období nezměnil. Dovozní ceny jednotlivých typů obdobného výrobku byly v průměru také výrazně vyšší než z ČLR.
- (326) Vláda ČLR také uvedla, že zásoby Unie se v roce 2011 zvýšily po masivním zvýšení dovozu z třetích zemí, zatímco dovoz z ČLR v témže roce klesl.
- (327) V období mezi lety 2010 a 2011 se čínský dovoz snížil a dovoz z třetích zemí se zvýšil. Výrobní odvětví Unie však bylo v letech 2010 a 2011 ještě ziskové a poté začalo být ztrátové, což se časově shodovalo s růstem dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR. Dovoz z třetích zemí po roce 2011 klesl, a proto nemůže být příčinou, proč výrobní odvětví Unie následně vykázalo ztrátu. Z výše uvedených důvodů vyplývá logický závěr, že část dovozu z jiných zemí možná mohla negativně ovlivnit výrobní odvětví Unie, ale nebylo to do té míry, aby to narušilo příčinnou souvislost mezi dumpingovým a subvencovaným dovozem z ČLR a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.
- (328) Po poskytnutí konečných informací přišlo několik stran s tvrzením, že pro dovoz z třetích zemí nebyl použitý ten sortiment výrobků, který se použil pro analýzu cenového podbízení (srovnání cen čínských výrobců a výrobců z Unie). Vláda ČLR si výslovně vyžádala podrobnosti o sortimentu výrobků v dovozu z třetích zemí, které se ze statistik Eurostatu nedají vyčíst.
- (329) Komise v analýze dovozu z třetích zemí plně zohlednila sortiment výrobků tím, že srovnala ceny třetích zemí za jednotlivé typy výrobku s odpovídajícími cenami Unie za jednotlivé typy výrobku. Vzhledem k tomu, že třetí země zastupuje jen jeden výrobce, nelze z důvodu důvěrnosti odhalit žádné konkrétní údaje.
- (330) Vláda ČLR tvrdila, že závěr Komise o tom, že část dovozu z třetích zemí mohla ovlivnit situaci výrobců v Unii, avšak nepřerušil příčinnou souvislost, není objektivní a nezakládá se na odůvodněné analýze.
- (331) Třemi hlavními třetími zeměmi, které vyvážely obdobný výrobek do Unie, byly Malajsie, Norsko a Turecko. Jak už bylo uvedeno, malajsijský dovoz se zaměřoval na jeden typ výrobku, který se prodával za ceny srovnatelné s cenami výrobního odvětví Unie. Norský výrobce není považován za konkurenta z třetí země z důvodů uvedených výše. Podíl tureckého dovozu na trhu se víceméně neměnil a z hlediska objemu byl po celé posuzované období relativně nízký. Tvrzení, že dovoz z třetích zemí narušil příčinnou souvislost, se tímto zamítá.

- (332) Vláda ČLR rovněž tvrdila, že Komise opomenula účinek dovozu z Tchaj-wanu a Mexika, který vykazuje výrazné změny v cenách a objemu.
- (333) Vzhledem k omezenému objemu dovozu z Tchaj-wanu a Mexika nemohl dovoz z těchto zemí narušit příčinnou souvislost.
- (334) Vláda ČLR mimoto tvrdila, že Komise ve své analýze hromadění čínských zásob opomenula to, že mezi roky 2010 a 2011 se zvýšil dovoz z třetích zemí o více než 40 %.
- (335) Ze statistických údajů vyplývá (viz 224. bod odůvodnění), že k hromadění zásob čínských výrobků došlo ve druhém a třetím čtvrtletí roku 2010 (u spotřeby to nastalo před koncem roku 2010/začátkem roku 2011 kvůli omezené skladovatelnosti). Růst dovozu z třetích zemí byl zaznamenán v roce 2011, kdy už nepůsobil účinek hromadění zásob a v platnost vstoupila opatření vůči dovozu z ČLR, která se ukázala být prospěšná pro výrobce v třetích zemích. Toto tvrzení se proto zamítá.

1.2.2. Výrobní náklady

- (336) Několik stran uvedlo, že výrobní náklady výrobního odvětví Unie rostly zejména v důsledku nárůstu cen surovin, energie, dopravy a nákladů na zaměstnance, což mělo negativní dopad na ziskovost výrobního odvětví Unie. Jedna strana označila za významnou nákladovou položku to, že odběratelé nevraceli cívky, aniž by dále objasnila, jaký dopad to mělo na náklady. Svá tvrzení doložili citacemi výrobců Unie, že skutečně čelili vyšším nákladům.
- (337) Výrobní odvětví Unie skutečně čelilo vyšším nákladům na suroviny, energie, dopravu a vyšším nákladům na zaměstnance. Jak však vyplývá z tabulky č. 8, průměrné výrobní náklady výrobního odvětví Unie za jednu tunu se mezi rokem 2010 a obdobím šetření zvýšily jen o 1 %. To znamená, že výrobní odvětví Unie dokázalo vyvážit vyšší náklady úsporami z důvodu vyšší efektivity a vyšší produktivitou. Proto se vyvozuje závěr, že růst výrobních nákladů nepřispěl k újmě, a tudíž nemohl narušit příčinnou souvislost.
- (338) Po poskytnutí konečných informací několik stran zopakovalo svá tvrzení, aniž předložily nové argumenty.

1.2.3. Vývoj spotřeby

- (339) Jak je uvedeno výše, spotřeba Unie vzrostla mezi rokem 2010 a obdobím šetření o 3 %. Jak uvedlo výrobní odvětví Unie a řada uživatelů, očekává se, že spotřeba dále poroste vzhledem k novým aplikacím, v nichž se obdobný výrobek používá. Výrobní odvětví Unie však nebylo schopno udržet si svůj podíl na trhu a o část z něho přišlo, zatímco dumpingový a subvencovaný dovoz z ČLR od roku 2011 svůj podíl na trhu zvyšoval. Změny spotřeby v Unii tudíž nemohly narušit příčinnou souvislost mezi újmou a dumpingovým a subvencovaným dovozem z ČLR.

1.2.4. Nedostatečná výrobní kapacita a zásoby v Unii

- (340) Vláda ČLR uvedla, že újma, vznikla-li nějaká, byla způsobena nedostatečnou výrobní kapacitou výrobců v Unii. Vláda ČLR odkazovala na četné účetní závěrky výrobců v Unii. V účetní závěrce společnosti 3B Fibreglass za rok 2010 se uvádí, že „naše omezené výrobní kapacity jim neumožnily získat další podíly na trhu“ a „přiměly nás reagovat na vývoj poptávky našich klientů s omezenými zásobami“. V účetní závěrce společnosti 3B Fibreglass za rok 2011 se uvádí, že „známky ozdravení hospodářství v roce 2010 byly potvrzeny v prvním pololetí roku 2011, avšak úroveň výrobní výkonnosti společnosti byla nižší, než se očekávalo v prvním trimestru, neumožnila nám plně těžit ze zvýšené činnosti a přiměla nás omezit naše smluvní závazky v roce 2011“. V účetní závěrce společnosti Lanxess za rok 2011 se píše, že „v roce 2011 běžela výroba skleněných vláken ve společnosti Lanxess na plnou kapacitu“ a „ve druhém čtvrtletí roku 2012 bude plánovaná odstávka vysoké pece č. 1 trvat téměř 10 týdnů a roční produkce bude tedy v roce 2012 o 14 % nižší“.

- (341) Úroveň zásob v roce 2010 byla skutečně nízká, viz tabulka č. 10 výše. Tento stav byl výsledkem nižší úrovně produkce v roce 2009, kdy bylo několik výrobních linek demontováno, dočasně uzavřeno nebo redukováno vzhledem k erozi cen a ztrátě podílu na trhu v důsledku dumpingového dovozu z ČLR. ⁽¹⁾ Výrobní odvětví Unie však v roce 2011 zvýšilo stav svých zásob o více než 150 % a od té doby ho nepřestalo zvyšovat. Není správné poukazovat jen na omezené zásoby v roce 2010, a místo toho by se měl diagnostikovat trend za celé posuzované období.
- (342) Kromě toho některé citace odkazují na nižší úroveň výrobní výkonnosti v důsledku opravy či přestavby pecí. Jak je objasněno v 241. bodě odůvodnění, takové opravy či přestavby jsou tomuto odvětví vlastní, a proto je běžné, že si podniky vytváří zásoby s ohledem na opravu či přestavbu pece, a tyto zásoby jim pak umožní bez přerušení zásobovat hlavní odběratele.
- (343) Kromě toho by výrobní odvětví Unie mohlo investovat do zvětšení kapacity, pokud by existovaly rovné podmínky, které by výrobnímu odvětví Unie umožňovaly dosahovat zisk, jenž by zdůvodnil a umožnil rozšíření kapacity.
- (344) Výrobní kapacita v Unii a zásoby se nepovažují za nedostatečné, a tudíž nemohly přispět k újmě, a proto nemohly narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým a subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

1.2.5. Dopad hospodářské krize

- (345) Některé strany tvrdily, že újma, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, byla způsobena hospodářskou krizí, která vyústila v prudký pokles poptávky v odběratelských odvětvích (například v automobilovém průmyslu a na trhu s větrnými elektrárnami).
- (346) Vláda ČLR citovala několik výrobců v Unii, například účetní závěrku společnosti European Owens Corning Fibreglass SPRL („EOCF“) za rok 2010, kde se říká, že „tento pokles lze částečně vysvětlit silnou závislostí této činnosti na trhu s větrnou energií, jehož degradace pokračovala kvůli potížím, které měly subjekty působící na tomto trhu s financováním nových projektů“, účetní závěrku společnosti Lanxess za rok 2011, kde se uvádí, že „po zavedení antidumpingových opatření vůči čínskému dovozu mohla LANXESS zvýšit své prodejní ceny. V druhé polovině roku 2011 jsme však zaznamenali pokles o 16 % oproti roku 2010 v důsledku klesajícího trendu v ekonomickém vývoji“, a účetní závěrku společnosti EOCF za rok 2012, kde se uvádí, že obrat v roce 2012 „je důsledkem hlavně pokračující hospodářské krize, která jim neumožňuje výrobu na plnou kapacitu“.
- (347) Ve skutečnosti lze mezi lety 2010 a 2011 pozorovat 3 % pokles spotřeby výrobků z nekonečných skleněných vláken v Unii. Ke konci období šetření se však spotřeba v Unii opět zvýšila o 6 procentních bodů.
- (348) Citát o tom, že jedna ze společností musela snížit své ceny o 16 % ve druhé polovině roku 2011 ve srovnání s rokem 2010, vrhá jen částečné světlo na situaci v roce 2011. Šetřením bylo zjištěno zvýšení jednotkové ceny za celý rok 2011 o 8 % (ve srovnání s rokem 2010).
- (349) Kromě toho, výrobní odvětví Unie bylo v letech 2010 a 2011 ještě ziskové a poté začalo být ztrátové, což se časově shodovalo s růstem dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR cenově podbíživého oproti cenám výrobního odvětví Unie.
- (350) Dalo by se uznat, že hospodářský útlum mezi lety 2010 a 2011 přispěl ke zhoršení hospodářské situace výrobního odvětví Unie. Hospodářským útlumem však nelze vysvětlit ztrátovou situaci výrobního odvětví Unie v roce 2012 a v období šetření. K hlavním ztrátám došlo až po hospodářském útlumu v době, kdy spotřeba opět stoupala.

⁽¹⁾ Nařízení Komise (EU) č. 812/2010 (Úř. věst. L 243, 16.9.2010, s. 47) 69. bod odůvodnění.

- (351) Pokud jde o citaci účetní závěrky Owens Corning za rok 2011, je důležité poznamenat, že citace pochází od EOCF, což je obchodní subjekt společnosti Owens Corning pro všechny jejich podniky v Evropě a na Blízkém východě. Kromě obdobného výrobku prodávala EOCF během uvedeného období rovněž netkané výrobky, tkaniny, střešní krytiny (parketové desky) a izolační výrobky, na které se toto řízení nevztahuje. Tento citát se proto konkrétně netýká obdobného výrobku na trhu Unie.
- (352) Pokud jde o citaci účetní závěrky Owens Corning za rok 2012, odkazuje konkrétně na výrobu tkanin, kterou se společnost EOCF zabývala v jednom ze svých závodů. Vzhledem k tomu, že tkaniny nejsou součástí obdobného výrobku, není tento citát relevantní.
- (353) Vzhledem k výše uvedeným okolnostem, hospodářský útlum mohl mít negativní dopad na výrobní odvětví Unie, avšak nikoli do té míry, aby mohl narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým a subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

1.2.6. Konkurenceschopnost dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR

- (354) Některé strany tvrdily, že újmu způsobila zastaralá technologie výrobního odvětví Unie v porovnání s moderní technologií používanou čínskými vyvážejícími výrobci, a nikoli dumping nebo subvencování dotčeného výrobku.
- (355) Šetření však potvrdilo, že výrobní odvětví Unie používá rovněž moderní výrobní postupy. Tvrzení, že stav technologie výrobního odvětví Unie údajně narušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým a subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie, se proto zamítá.

1.2.7. Újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo

- (356) Některé strany tvrdily, že újmu si (výrobci v Unii) možná způsobili sami, neboť i) nabízené ceny výrobců v Unii v roce 2014 byly nižší než nabídky, které tito výrobci obdrželi od čínských vyvážejících výrobců, ii) investice žadatelů v posledních letech jsou v rozporu s újmou, neboť velké investice jdou jen stěží dohromady s představou odvětví, jemuž je působena újma, a přitom nevedly k vyššímu podílu výrobního odvětví Unie na trhu, a iii) investice žadatelů možná směřovaly do restrukturalizace a instalace dodatečné kapacity pro výrobu „špatných“ výrobků z nekonečných skleněných vláken, například do výrobků, po nichž je omezenější poptávka, a nikoli například do stříže, po níž je podle tvrzení stran velká poptávka a ve skutečnosti je u ní v Unii potenciální nedostatečná nabídka.
- (357) Pokud jde o první tvrzení týkající se nižších cen nabízených výrobcem v Unii, je třeba uvést, že toto tvrzení se opírá o jeden případ po období šetření, ale cenové úrovně v roce 2014 nelze brát v potaz. Vzhledem k tomu, že pece jsou v provozu 24 hodin denně, a zpomalení výroby je velice nákladné, výrobní odvětví Unie se pokusilo udržet si podíl na trhu prodejem za ceny sice nižší, ale stále ještě pokrývající část fixních nákladů.
- (358) Co se týče velkých investic výrobního odvětví Unie za poslední roky, je třeba připomenout, že v tomto kapitálově vysoce náročném odvětví je nutno provádět přestavbu pecí každých 7 až 10 let a náklady spojené s přestavbou jedné pece mohou dosáhnout 8 až 13 milionů EUR (rozpětí je uváděno z důvodu důvěrného charakteru těchto informací). Značná část ostatních, strukturálnějších nákladů vyžadujících vysoké investice souvisí se spotřebou slitin v průchodkách a následnou přestavbou průchodek. Tyto investice jsou tomu odvětví vlastní a jsou nezbytné pro zachování stávající kapacity. Investice vyčleněné na výzkum a vývoj jsou rovněž nezbytné, aby se podnik udržel na trhu a uspokojoval potřeby klientů.
- (359) Pokud jde o třetí tvrzení týkající se údajně „špatných“ investic pro jiné výrobky než stříž, je třeba uvést, že i) výrobní odvětví Unie restrukturalizovalo s cílem nabízet širokou škálu produktů. Nebyl předložen žádný důkaz, že tento druh restrukturalizace nebyl hospodářsky rentabilní, a ii) zastavená výroba stříže, k níž došlo v důsledku restrukturalizace v posledních letech, byla přesunuta do jiného výrobního zařízení, jež bylo za tím účelem přebudováno.
- (360) Vláda ČLR tvrdila, že výrobci v Unii si ponechávali zásoby dovozu z třetích zemí, a citovala účetní závěrku jednoho výrobce v Unii za rok 2011, kde se uvádělo, že: „Zásoby zboží (21,4 milionů € k 31. prosinci 2011) rostou v důsledku celosvětového zpomalení ekonomické činnosti, jež zažilo naše odvětví v druhé polovině roku, a 75 % těchto zásob tvoří konečné výrobky dovezené od mimoevropských společností [...] [naší] skupiny a zbytek se skládá hlavně z materiálu a výrobků potřebných pro činnost Fabrics“.

- (361) Nárůst vykazované úrovně zásob tohoto výrobce v Unii za rok 2011 lze vysvětlit nahromaděním zásob za účelem zásobování jednoho jeho závodu mimo EU, který v roce 2012 prováděl přestavbu pece. Nedošlo by k žádnému dovozu z jiných závodů mimo EU, kdyby bylo možné vyrobit tyto výrobky pro závod mimo EU v Unii.
- (362) Po poskytnutí konečných informací požádala vláda ČLR o vyjasnění, jestli tento dovoz pocházel z ČLR nebo odjinud, a jaký byl jeho objem. Výrobci v Unii zařazení do vzorku však v posuzovaném období nenakupovali dotčený výrobek z ČLR.
- (363) Vláda ČLR rovněž tvrdila, že újmu si mohlo způsobit samo výrobní odvětví Unie, protože výrobce 3B Fibreglass se v roce 2011 rozhodl obnovit zásoby pro BASF v době, kdy výroba nestačila. Zde je citát z účetní závěrky společnosti 3B Fibreglass za rok 2011: „obnovit naše zásoby pro BASF a čelit opravě pece č. 2 za studena“.
- (364) V podnikové praxi je však běžné, že si podnik vytvoří zásoby, aby mohl plnit smluvní závazky ke klíčovým odběratelům. Kromě toho citace také odkazuje na plánovanou opravu pece, která vyžaduje nahromadění zásob, z nichž bude moci podnik plnit dodávky odběratelům (a plnit dodavatelské smlouvy společnosti 3B) během opravy.
- (365) Vzhledem k výše uvedenému se proto zamítá tvrzení o újmě, kterou si údajně výrobní odvětví v Unii způsobilo samo a které prý narušilo příčinnou souvislost mezi dumpingovým a subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

1.2.8. Prodej na vývoz výrobců v Unii a přemístování výroby s cílem přiblížit se odbytištím

- (366) Vláda ČLR tvrdí, že údajná újma, byla-li vůbec nějaká, byla způsobena rozhodnutím podniku přemístit výrobu do místa, kde sídlí odběratelé. K tomu dodává, že se tak neděje pouze na úrovni Unie, ale také v celosvětovém měřítku. Vláda ČLR uvádí, že výrobce v Unii P+D rozšířil svou činnost v Rusku a Indii, výrobce v Unii 3B v Tunisku, výrobce v Unii PPG v ČLR a výrobce v Unii, společnost Ahlstrom, přesunul svou výrobu z Evropy do ČLR počátkem roku 2011 za účelem lepšího uspokojování rostoucích trhů s větrnou energií v Asii a zejména v ČLR.
- (367) Vzhledem k tomu, že mnoho výrobců skleněných vláken jsou nadnárodní společnosti, není překvapením, že tyto společnosti investují také mimo Unii, pokud se k tomu naskytne příležitost. Do dodatečné kapacity mimo Unii se investuje proto, aby se uspokojily potřeby rozvíjejících se trhů a s vyhlídkou na dosažení zisku. Je pravda, že zřízení závodů v těchto regionech rovněž zapadá do obrazu dodavatele, který má blízko ke svým odběratelům. Podnikatelské rozhodnutí, zda zřídit výrobní zařízení mimo Unii či nikoli, však nemá naprosto žádnou souvislost s tím, že výrobcům v Unii je způsobována újma.
- (368) Po poskytnutí konečných informací vláda ČLR zopakovala, že Unii připravily o výrobu, pracovní místa a prodej na vývoz velké zahraniční investice, které tedy způsobily újmu.
- (369) Tento argument není podložený. Výrobci nekonečného skleněného vlákna se chovají podle modelu regionální blízkosti, kde jsou odběratelé zásobování výrobními závody ve svých regionech. Z ukazatelů o kapacitě a zaměstnanosti nevyplývá, že byly realizovány potenciální velké zahraniční investice ke škodě provozů v Unii.
- (370) Vláda ČLR také tvrdila, že pokles prodeje výrobního odvětví Unie na vývoz měl vážné negativní účinky, které Komise neanalyzovala.
- (371) V současném šetření se prodej výrobního odvětví Unie na vývoz (odběratelům ve spojení a odběratelům, kteří nejsou ve spojení) podílel 11 % a 13 % na celkovém prodeji výrobního odvětví Unie (odběratelům ve spojení a odběratelům, kteří nejsou ve spojení) v době mezi rokem 2010 do konce období šetření. Podobně i během původního antidumpingového šetření se tento podíl pohyboval mezi 10 % a 14 % od roku 2006 do září roku 2009. Vzhledem k tomu, že kolísání objemu vývozu není významné a je v souladu s objemem vývozu v předchozím antidumpingovém šetření, neměl vývoj prodeje na vývoz vážné negativní účinky, jak se tvrdilo výše.
- (372) Z výše uvedených důvodů se prodej výrobců v Unii na vývoz a přemístování výroby nepodílely na újmě, a proto nemohly narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým a subvencovaným dovozem a újmou, kterou utrpělo výrobní odvětví Unie.

1.2.9. Směnný kurz EUR/USD

- (373) Vláda ČLR uvedla, že čínské dodávky byly spojené s riziky vyplývajícími z větší složitosti logistického zabezpečení a z kolísání směnných kurzů, a proto se odběratelé zdráhají příliš vystavovat uvedeným rizikům. Jeden uživatel uvedl, že čínské ceny výrobků z nekonečných skleněných vláken jsou silně závislé na směnném kurzu mezi EUR a USD. Vzhledem k tomu, že kurs amerického dolaru oproti euru od roku 2000 postupně klesal, prý se mohla narušit příčinná souvislost.
- (374) Skutečně, na počátku roku 2000 bylo euro oproti USD slabší než dnes. Je však třeba poznamenat, že směnný kurz EUR/USD byl během posuzovaného období poměrně stabilní. Během posuzovaného období se ziskovost výrobců v Unii zařazených do vzorku významně snížila z 3 % na -4 %. I kdyby se uznalo, že směnný kurz EUR/USD se podílel na újmě, nemůže to nijak snížit újmu působící účinky levného dumpingového dovozu z ČLR na trh Unie od roku 2011 do konce období šetření.
- (375) Směnný kurz mezi EUR a USD se tudíž nepodílel na újmě a nemohl narušit příčinnou souvislost mezi dumpingovým dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.

1.3. Závěr ohledně příčinné souvislosti

- (376) Na závěr, výše uvedená analýza prokázala, že došlo k nárůstu objemu a tržního podílu dumpingového a subvencovaného dovozu z ČLR. Tlak způsobený nárůstem dumpingového a subvencovaného dovozu na trhu Unie neumožnil výrobnímu odvětví Unie stanovit své prodejní ceny na úrovni odpovídající běžným podmínkám na trhu a zaznamenanému zvýšení nákladů. Ani po snížení svých prodejních cen se výrobcům v Unii zařazeným do vzorku nepodařilo udržet svůj podíl na trhu. Tento pokles cen byl na úkor ziskovosti, což vede k neudržitelnému ztrátovému stavu.
- (377) Výše uvedená analýza náležitě odlišila a oddělila účinky všech známých činitelů na situaci výrobního odvětví Unie od účinků dumpingového dovozu působících újmou. Z této analýzy vyplývá závěr, že dumpingový a subvencovaný dovoz z ČLR způsobil výrobnímu odvětví Unie podstatnou újmu ve smyslu čl. 3 odst. 6 základního antidumpingového nařízení a čl. 8 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení.
- (378) Známé faktory, jiné než dumpingový a subvencovaný dovoz, byly posouzeny v souladu s čl. 3 odst. 7 základního antidumpingového nařízení a čl. 8 odst. 6 základního antisubvenčního nařízení. U žádného z těchto faktorů, ať byly analyzovány jednotlivě nebo souhrnně, nebylo zjištěno, že by narušil příčinnou souvislost mezi dumpingovým a subvencovaným dovozem a újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie.
- (379) Po poskytnutí konečných informací přišla vláda ČLR s tvrzením, že Komise jen odmítá argumenty zúčastněných stran, místo aby prozkoumala všechny známé faktory, nejen dumpingový dovoz, jež způsobují újmu výrobnímu odvětví Unie.
- (380) Komise prozkoumala účinek těchto dalších faktorů: dovoz z dalších zemí, výrobní náklady, vývoj spotřeby, výrobní kapacity a zásoby, hospodářská krize, konkurence dovozu z ČLR, újma, kterou si výrobní odvětví Unie způsobilo samo, prodej výrobců Unie na vývoz, přesun výroby a směnný kurz mezi EUR a USD. Toto šetření neodhalilo žádné další faktory, jež by mohly narušit příčinnou souvislost.

F. ZÁJEM UNIE

- (381) V souladu s článkem 31 základního antisubvenčního nařízení Komise zkoumala, zda navzdory závěru o subvencování působícím újmou neexistují přesvědčivé důvody pro závěr, že v tomto konkrétním případě není v zájmu Unie přijímat opatření. Určení zájmu Unie vycházelo z posouzení všech různých souvisejících zájmů, včetně zájmů výrobního odvětví Unie, dovozců a uživatelů.
- (382) Všem zúčastněným stranám byla poskytnuta příležitost, aby předložily svá stanoviska podle čl. 31 odst. 2 základního antisubvenčního nařízení. Komise rozeslala dotazníky 5 nezávislým dovozcům a 34 uživatelům. Nakonec ve stanovené lhůtě došly vyplněné dotazníky od 2 dovozců a 13 uživatelů. Kromě toho se několik uživatelů a sdružení uživatelů přihlásilo v průběhu řízení formou dopisů, ve kterých se vyslovili proti případnému uložení opatření v tomto případě. Námitky proti případnému uložení opatření v tomto případě podaly také vláda ČLR a CCCLA.

- (383) V původním antidumpingovém šetření se mělo za to, že uložení opatření není v rozporu se zájmem Unie. Jelikož prozatímní přezkum se omezuje na újmu, někdejší zjištění týkající se zájmu Unie zůstávají v platnosti. Nižší uvedená analýza se tedy týká antisubvenčního šetření.

1. Zájem výrobního odvětví Unie

- (384) Stávající antidumpingová opatření nevedla ke snížení dumpingového dovozu z ČLR a nezajistila výrobnímu odvětví Unie úlevu. Jak je uvedeno výše, výrobnímu odvětví Unie byla i nadále působena podstatná újma v návaznosti na erozi cen v důsledku dumpingového dovozu z ČLR. Neuložení opatření by s největší pravděpodobností vedlo k pokračování negativního vývoje finanční situace výrobního odvětví Unie. Situace výrobců v Unii zařazených do vzorku se vyznačovala zejména poklesem ziskovosti z +3 % v roce 2010 do -4 % na konci období šetření. Další pokles výkonnosti by nakonec vedl k zastavování výrobních linek a uzavření dalších výrobních závodů, což by ohrožovalo zaměstnanost a investice v Unii.
- (385) Uložení opatření by obnovilo spravedlivou hospodářskou soutěž na trhu. Klesající trend ziskovosti výrobního odvětví Unie je výsledkem jeho potíží v soutěži s levným subvencovaným dovozem z ČLR. Očekává se, že uložení antisubvenčních opatření by proto mělo ukončit stlačování cen a ztrátu podílu na trhu a že prodejní ceny výrobního odvětví Unie začnou opět stoupat, což povede ke zlepšení ziskovosti výrobního odvětví Unie na úroveň považovanou za nezbytnou pro toto kapitálově náročné odvětví.
- (386) Opatření by výrobnímu odvětví Unie poskytla příležitost překonat účinky dumpingu působícího újmu, který byl zjištěn v rámci tohoto šetření.
- (387) Vyvozuje se proto závěr, že uložení antisubvenčních opatření by jednoznačně bylo v zájmu výrobního odvětví Unie.
- (388) Po poskytnutí konečných informací přišlo jedno oborové sdružení s tvrzením, že zpřísněná opatření by výrobnímu odvětví Unie nepřinesla žádnou úlevu vzhledem k tomu, že ani původní opatření z roku 2011 prý neměla žádný účinek.
- (389) Komise toto tvrzení odmítá a odkazuje na výše uvedené body odůvodnění, v nichž byl učiněn závěr, že neuložení zpřísněných opatření by s největší pravděpodobností vedlo k pokračování negativního trendu ve finanční situaci výrobního odvětví Unie.

2. Zájem dovozců

- (390) Jak bylo uvedeno výše, nebyl u dovozců, kteří nejsou ve spojení, použit výběr vzorku a dva dovozci, kteří nejsou ve spojení, při tomto šetření plně spolupracovali tím, že poskytli odpovědi na dotazník. Činnosti související s dotčeným výrobkem představují pouze malou část celkového obratu těchto dvou dovozců (méně než 0,5 %). Oba vznesli námitku proti možnému zpřísnění antidumpingových opatření, protože by, podle jejich názoru, mohla vést k ukončení dovozu dotčeného výrobku z ČLR.
- (391) Souhrnný dovoz nahlášený těmito dvěma dovozci představoval značnou část veškerého dovozu z ČLR během období šetření, a proto se považuje za reprezentativní pro dovozce v Unii. Žádní další dovozci nespolečně spolupracovali a neposkytli odpovědi na dotazník nebo odůvodněné připomínky. Na tomto základě byl učiněn závěr, že vzhledem k omezenému podílu dotčeného výrobku na celkové činnosti dovozců, uložení opatření nebude mít významný negativní dopad na celkový zájem dovozců v Unii.

3. Zájem uživatelů

- (392) Obdobný výrobek se používá v mnoha průmyslových odvětvích, jako je automobilový průmysl, turbíny větrných elektráren, námořní doprava, doprava, kosmický výzkum a inženýrské sítě. Spolupráci navázala široká škála uživatelů, kteří byli rozděleni do skupin podle odvětví činnosti: výrobci dílů, výrobci kompozitních materiálů, tkalci multiaxiálních tkanin a výrobci větrných turbín. Komise tak měla možnost posoudit dopad přísnějších opatření na různé druhy uživatelů.

- (393) Spolupracující uživatelé nakoupili v průběhu období šetření kolem 13 % dotčeného výrobku z ČLR. Velká většina obdobného výrobku byla tedy nakoupena z jiných zdrojů, např. z třetích zemí a od výrobního odvětví Unie. Pouze několik z nich nakupovalo dotčený výrobek výhradně z ČLR.
- (394) Existuje celá řada návazných odvětví, která využívají obdobný výrobek, a v nich se uživatelé rovněž liší svou velikostí, od globálních společností po malé a střední podniky. Na základě informací předložených během šetření se dále zdá, že uživatelské výrobní odvětví Unie zaměstnává velký počet osob, odhadem asi 100 000, ačkoli o tom nebyly předloženy žádné ucelené a podložené údaje.

3.1. *Potenciální dopad opatření na ziskovost uživatelů*

- (395) Na základě odpovědí na dotazník bylo celkově zjištěno, že uživatelská odvětví nekonečných skleněných vláken se nacházejí v poměrně dobré formě. Většina spolupracujících uživatelů skutečně uvedla zisky z prodeje svých výrobků, v nichž byl použit dotčený výrobek, během posuzovaného období. Třebaže několik málo uživatelů uvedlo v souvislosti s touto činností během období šetření ztrátu, zisk většiny ostatních se pohyboval v rozmezí od 2 % do 22 %. Proto i za současných opatření byla uživatelská odvětví stále schopna docílit zisku.
- (396) Na základě obdržených údajů byla provedena analýza dopadů na uživatele podle jednotlivých skupin uživatelů.
- (397) Šetření odhalilo, že v závislosti na charakteru různých uživatelských odvětví se liší i jejich možnosti přenést zvýšení cla na odběratele, a tedy že dopad zvýšení cla na ziskové rozpětí bude v každém odvětví uživatelů různé.
- (398) Stručně řečeno, uvalení kombinovaných opatření by ve většině uživatelských odvětví vedlo ke snížení zisku uživatelů o méně než jeden procentní bod, s výjimkou tkalců multiaxiálních tkanin. V jejich případě je totiž podíl dotčeného výrobku na výrobních nákladech vyšší než v jiných uživatelských odvětvích. Tito konkrétní uživatelé budou tedy postiženi výrazně více než jiní posuzovaní uživatelé.
- (399) Na základě výše uvedené analýzy je vysoce pravděpodobné, že uživatelé vyrábějící díly, kompozitní materiály a větrné turbíny dokáží absorbovat část nebo celé zvýšení nákladů. Kromě toho asi budou moci přenést část zvýšených nákladů na své odběratele. V tomto ohledu to jeden velký uživatel, jenž se zabývá výrobou větrných turbín, okomentoval tak, že se smířil se závěry šetření a cla vstřebá.
- (400) Tento celkově omezený dopad na ziskovost rovněž znamená, že zaměstnanost na úrovni uživatelského odvětví není navrhovaným zvýšením cla natolik ohrožena, jak to tvrdí někteří uživatelé.
- (401) Pokračující přístup uživatelů k dovozu z třetích zemí by v každém případě zmírnil jakýkoli potenciální nepříznivý účinek. Uložení opatření nebrání uživatelům, aby se zásobovali od jiných dodavatelů.
- (402) Po poskytnutí konečných informací přišlo několik uživatelů s tvrzením, že argumenty uživatelů byly zamítnuty pouze na základě kvalitativních výroků. Tvrdili rovněž, že jejich ziskové rozpětí kleslo o mnohem více než jen o jeden procentní bod, jak je uvedeno v 398. bodě odůvodnění, zvláště když se posuzuje podle jednotlivých výrobků.
- (403) Tato tvrzení se zamítají z dále uvedených důvodů. Na základě údajů od uživatelů provedla Komise podrobné výpočty s cílem posoudit kvantitativní dopad zpřísnění opatření na ziskovost uživatelů. Odvětví, v nichž se používá dotčený výrobek, jsou heterogenní a projevují se v nich velké rozdíly co do velikosti (od malých a středních až po nadnárodní podniky), závislosti na dotčeném výrobku a aplikaci jejich finálního výrobku a jejich klientely (od malých po velké společnosti, prodej v Unii nebo prodej na vývoz). Jak už bylo uvedeno v 398. bodě odůvodnění, Komise uznává, že na některé segmenty uživatelů dopadnou opatření více než na jiné. Na základě údajů od spolupracujících uživatelů tvořil použitý dotčený výrobek zakoupený z ČLR dosti omezený podíl (méně než 13 % – viz 393. bod odůvodnění). Podíl dotčeného výrobku z ČLR na celkových výrobních nákladech byl navíc také omezený, tj. méně než 4 %. U zkoumané multiaxiální tkaniny je to však mnohem více. Dopad zvýšení cel byl vypočítán za předpokladu, že z ČLR bude nakoupen takový objem skleněného vlákna, jaký byl vykázan

v období šetření, a že čínské dovozní ceny budou podléhat asi 30 % clu, třebaže na valnou většinu čínských vyvážejících výrobců se budou vztahovat nižší cla. Podle těchto předpokladů z výpočtů vyplynulo, že vzestup ceny dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR bude mít v průměru menší dopad na ziskovost všech spolupracujících uživatelů, než výše uvedený jeden procentní bod.

3.2. Nezaměnitelnost

- (404) Několik uživatelů uvedlo, že mnoho výrobků z nekonečných skleněných vláken nezbytných pro uživatelská odvětví nelze koupit jako hotové výrobky. Místo toho musí dodavatelé absolvovat zdlouhavé a komplikované schvalovací řízení, které může trvat 6 až 12 měsíců, aniž by měli záruku, že skončí úspěšně. Změna dodavatele s cílem vyhnout se placení cel by tedy byla nákladná, v krátkodobém horizontu neproveditelná a z technologického hlediska riskantní.
- (405) V tomto ohledu je třeba uznat, že při určitém typu použití může být kvůli vlastnostem dotčeného výrobku skutečně vyžadováno dlouhé schvalovací řízení, jehož součástí je i testování. I s ohledem na připomínky několika uživatelů se však v tuto chvíli většinou najde více zdrojů. Kromě toho bylo šetřením zjištěno, že uživatelé mají obvykle více variant dodávek jako nouzové řešení, a často si nechali schválit výrobek několika dodavatelů, aby nebyli závislí pouze na jediném dodavateli. Je však třeba připomenout, že opatření nejsou míněna tak, aby některým dodavatelům znemožňovala přístup na trh Unie – smyslem veškerých navrhovaných opatření je pouze obnovení spravedlivého obchodu a náprava narušené situace na trhu.
- (406) Je proto nepravděpodobné, že uložení opatření na dovoz dotčeného výrobku z ČLR bude mít za následek dočasné zastavení dodávek surovin pro uživatelská odvětví.

3.3. Neschopnost přenést zvýšení výrobních nákladů na odběratele a vyšší konkurence ze strany navazujících výrobků pocházejících ze zemí mimo Unii

- (407) Několik uživatelů tvrdilo, že se potýkají s ostrou konkurencí výrobců mimo Unii, a tudíž by nebyli s to přenést vyšší cenu dotčeného výrobku na své odběratele, poněvadž by to vedlo k poklesu prodeje. Vzhledem k rozmanitosti uživatelských společností se bude schopnost přenést potenciální zvýšení nákladů na odběratele u jednotlivých typů uživatelů lišit. Na základě údajů v odpovědích na dotazník však lze soudit, že u uživatelů, kteří nejsou s to přenést většinu zvýšených nákladů, by byly jejich obrat a ziskovost ve většině případů ovlivněny pouze v omezené míře.
- (408) Několik uživatelů vyjádřilo obavu, že uložení antisubvenčních cel by konkurenčně zvýhodnilo dodavatele mimo Unii, kteří mají přístup k dotčenému výrobku bez opatření. Uživatelé tvrdí, že jsou v hospodářské soutěži s dovozem z ČLR na svých navazujících trzích. Uložení kombinovaných opatření by dále zhoršilo podmínky hospodářské soutěže. Tvrdili, že vzhledem k těmto okolnostem by nebylo možné přenést zvýšení cen jejich surovin na odběratele. Dále argumentovali tím, že by to vedlo přemístění výroby mimo Unii, a tedy ke značným ztrátám pracovních míst.
- (409) Je třeba poznamenat, že skutečnost, že by zavedení antisubvenčních opatření mohlo způsobit silnější konkurenci, nemůže být důvodem pro neuložení opatření, je-li to opodstatněné. Tato šetření se týkají konkrétního výrobku. Každé uživatelské odvětví má plné právo dovolávat se obchodního práva Unie a požadovat pro své výrobky antidumpingové šetření. Kromě toho rozhodnutí o umístění podniků závisí na velkém počtu faktorů. Je nepravděpodobné, že by rozhodnutí o přemístění výroby záviselo pouze na clech na jednu surovinu.
- (410) Několik stran tvrdilo, že výrobci v Unii jsou globální společnosti v zahraničním vlastnictví, avšak většinu z kompozitních společností tvoří malé nebo středně velké podniky v domácím vlastnictví. Tyto malé a střední podniky tvrdily, že po zvýšení cel dojde ke ztrátě pracovních míst. Také CCCLA tvrdila, že Unie přijde o pracovní místa, až se uživatelé přesunou jinam kvůli vyšším clům. Jeden uživatel také uvedl, že případné přemístění uživatelů by vedlo též k nižším tržbám výrobního odvětví Unie.

- (411) Komise pohlíží stejně na všechna pracovní místa v Unii bez ohledu na vlastnictví a velikost společnosti. Komise v této souvislosti odkazuje na 400. a 403. bod odůvodnění. Kromě toho tvrzení o přemístění, možných ztrátách pracovních míst a nižších tržbách výrobního odvětví Unie považuje Komise za spekulativní a nepodložená.
- (412) Několik stran uvedlo, že výrobky v současnosti vyráběné v Unii jdou na globální trh a soutěží tam s třetími zeměmi. Jeden uživatel uvedl, že může využít dovozu dotyčného výrobku v rámci aktivního zušlechťovacího styku bez zaplacení antidumpingového cla, pokud je jím zpracováván výrobek následně vyvezen mimo Unii. Výsledkem toho však je, že tento uživatel může svým odběratelům mimo Unii nabídnout konkurenceschopnější ceny než svým odběratelům v Unii.
- (413) Uživatelé skutečně mohou využít dovozu dotyčného výrobku v rámci aktivního zušlechťovacího styku bez zaplacení antidumpingového cla, pokud je jimi zpracováván výrobek následně vyvezen mimo Unii. Tím se však nemění závěry Komise v tomto šetření.

3.4. Nedostatečná nabídka

- (414) Jeden uživatel uvedl, že výrobní odvětví Unie není s to plně uspokojit poptávku v Unii, zejména pokud jde o určité typy velkých objednávek specificky uzpůsobených výrobků z nekonečných skleněných vláken. Kromě toho tento uživatel uvádí, že v důsledku omezené výrobní kapacity v Unii nebudou výrobci v Unii s největší pravděpodobností ochotni věnovat velkou část své kapacity na dodávky pro jednoho odběratele. Jiný uživatel uvedl, že neexistuje převis nabídky stříže a že když by byla ČLR z trhu Unie vyloučena, vedlo by to, zejména v souvislosti s vyšší poptávkou, k značným problémům v zásobování trhu Unie. Vláda ČLR cituje výrobce v Unii 3B, že od roku 2002 nebyla v tomto odvětví instalována žádná nová tavicí kapacita a že k uspokojení potřeb trhu, zejména v Evropě, je zapotřebí dalších 200 000 tun výrobní kapacity.
- (415) V tomto ohledu je třeba nejprve poznamenat, že účelem antisubvenčních opatření je napravit nekalé obchodní praktiky, které působí újmu výrobnímu odvětví Unie, a znovu vytvořit prostředí účinné hospodářské soutěže na trhu Unie, nikoli bránit dovozu. Navrhovaná opatření nejsou s to uzavřít trh Unie pro vyvážející výrobce z ČLR, třeba za ceny, které nezpůsobují újmu, a tudíž umožní pokračující dovoz stříže, stejně jako dalších výrobků z nekonečných skleněných vláken z ČLR na trh Unie.
- (416) Pokud jde o schopnost výrobního odvětví Unie ošetřit potenciální nedostatek stříže, současná úroveň vytížení kapacity výrobního odvětví Unie umožňuje určitou produkci navíc.
- (417) Stříž, stejně jako ostatní typy dotčeného výrobku, by se dala dovážet do Unie rovněž z třetích zemí, například z Malajsie.
- (418) Kromě toho čínští výrobci nekonečných skleněných vláken zřídili výrobní provozy v těsné blízkosti Unie (v Egyptě a Bahrajnu) jako základny pro dodávky na trh Unie.
- (419) Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem lze vyvodit závěr, že případný nedostatek dodávek stříže lze ošetřit vyšším vytížením kapacity výrobního odvětví Unie, dovozem z jiných zdrojových zemí a pokračujícím dovozem z ČLR za ceny nepůsobící újmu.
- (420) Na základě výše uvedených skutečností byl učiněn závěr, že celkový účinek uložení kombinovaných opatření na navazující výrobní odvětví Unie je omezený a neměl by převážet nad pozitivními účinky opatření pro výrobní odvětví Unie.
- (421) Po poskytnutí konečných informací přišlo jedno oborové sdružení s prohlášením, že je těžko pochopitelné, proč mají výrobci v Unii nevyužitou kapacitu, když skleněných vláken je nedostatek a jeho cena na trhu Unie stoupá. Několik stran zopakovalo, že uložení dalších opatření povede k výpadku dodávek od výrobců v Unii.

- (422) Pokud jde o posuzované období, šetřením nebyl odhalen výpadek v zásobování trhu. Co se týče možných výpadků dodávek v budoucnosti, Komise má za to, že zvýšení cel nezabrání dovozu do Unie z ČLR a z třetích zemí, jak bylo uvedeno výše.

4. Závěr ohledně zájmu Unie

- (423) Na základě výše uvedeného se očekává, že uložení kombinovaných opatření poskytne výrobnímu odvětví Unie příležitost zlepšit svou situaci pomocí vyšších prodejních cen a většího podílu na trhu. Ačkoliv se u některých uživatelů mohou objevit určité nepříznivé dopady v podobě vyšších nákladů, pravděpodobně nad nimi převáží očekávané přínosy pro výrobce v Unie a jejich dodavatele.
- (424) Vyvozuje se proto závěr, že celkově neexistují přesvědčivé důvody proti uložení opatření na dovoz dotčeného výrobku pocházejícího z ČLR.
- (425) Po poskytnutí konečných informací přišlo několik stran s tvrzením, že důsledky navrhovaných opatření se podceňují. Uvádějí, že Komise více důvěřuje tvrzení skupinky výrobců skleněných vláken, než mnohem větší avšak roztržitěné skupině hlavně malých a středně velkých subdodavatelů, kteří neměli skutečnou příležitost reagovat stejně silně.
- (426) Tato tvrzení se zamítají, neboť v průběhu šetření dostali uživatelé hojně příležitosti k vyjádření. Mnoho z nich to využilo a jejich údaje byly pečlivě prozkoumány a zohledněny. Všem zúčastněným stranám se v průběhu šetření dostalo pozornosti.

G. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ A ANTISUBVENČNÍ OPATŘENÍ

- (427) Na základě závěrů, k nimž dospěla Komise v otázce subvencování, újmy, příčinné souvislosti a zájmu Unie, by měla být uložena konečná opatření, jež zabrání tomu, aby dumpingový a subvencovaný dovoz způsoboval výrobnímu odvětví Unie další újmu.

1. Úroveň pro odstranění újmy

- (428) Za účelem stanovení úrovně těchto opatření určila Komise nejprve výši cla potřebnou k odstranění újmy působené výrobnímu odvětví Unie.
- (429) Újma by byla odstraněna v případě, že výrobní odvětví Unie by mělo možnost pokrýt své výrobní náklady a dosáhnout takového zisku před zdaněním, jakého lze v tomto výrobním odvětví přiměřeně dosáhnout z prodeje obdobného výrobku na trhu Unie za běžných podmínek hospodářské soutěže, tj. bez dumpingového dovozu. Stejně jako v původním šetření, pracovalo se s cílovým ziskem ve výši 5 %.
- (430) Sdružení APFE požadovalo cílový zisk ve výši 10 % – 12 %. APFE tvrdilo, že tento cílový zisk pro analýzu by měl zohlednit nutnost vysoce kapitálově náročného odvětví dosahovat uspokojivé návratnosti vloženého kapitálu podle očekávání investorů. APFE rovněž odkazuje na zprávu Stern Business School of New York University, v níž byla pro různá průmyslová odvětví spočítána vážená průměrná cena kapitálu (WACC), v níž se kombinuje cena vlastního kapitálu a cena zadlužení (náklady dluhové služby) ⁽¹⁾. Ve zprávě Sternovy fakulty byla vypočítána vážená průměrná cena kapitálu (WACC) pro odvětví nekonečných skleněných vláken v rozmezí 8,3 % až 8,4 %. Kromě toho APFE odkazuje na zisk ve výši 8,3 %, s kterým se pracovalo v případě čínského solárního skla ⁽²⁾. Dále tvrdí, že kapitálové náklady a náklady zadluženosti jsou o něco vyšší v Unii než v USA, a proto by sazba pro Unii měla být o něco vyšší, v rozmezí od 10 % do 12 %.
- (431) Skutečný zisk dosažený během posuzovaného období nelze použít vzhledem k tomu, že přes stávající platná cla stále přetrvává značný objem dumpingového dovozu pocházejícího z ČLR.

⁽¹⁾ http://pages.stern.nyu.edu/~adamodar/New_Home_Page/datafile/wacc.htm

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 470/2014 (Úř. věst. L 142, 14.5.2014, s. 15) 136. bod odůvodnění.

- (432) V kauze solárního skla z ČLR se pracovalo s cílovým ziskem 8,3 %, neboť takového zisku docílili výrobci v Unii zařazení do vzorku v roce 2010, kdy dovoz dotčeného výrobku byl ještě malý, a proto zatím nemohl narušit běžné podmínky hospodářské soutěže (tj. jednalo se o zisk dosud neovlivněný dumpingovým dovozem).
- (433) I když je nesporné, že výrobní odvětví Unie je vysoce kapitálově náročné odvětví, sdružení APFE nebylo schopno prokázat, že výše cílového zisku stanoveného na základě vážené průměrné ceny kapitálu podle zprávy Sternovy fakulty prodeje příslušnou zkouškou. Tento požadavek byl proto zamítnut.
- (434) Po poskytnutí konečných informací začalo sdružení APFE tvrdit, že je třeba revidovat zjištění o cílovém zisku s ohledem na to, že výrobní odvětví Unie je schopno dosahovat vyššího než 5 % zisku u takových typů výrobku, jako je stříž pro vlhké použití u netkaných textilií a u sádrovce, kde dokáže dobře konkurovat dovozu z třetích zemí a kde nenaráží na agresivní prodej dumpingových a subvencovaných čínských výrobků z nekonečného skleněného vlákna pod cenou.
- (435) V předchozím šetření se pracovalo s cílovým ziskem ve výši 5 %. Tento cílový zisk byl zachován, jelikož nebyly předloženy podložené argumenty o změnách tržních podmínkách, které by zdůvodnily vyšší cílový zisk.
- (436) Stříž pro vlhké použití (WUCS), tak jako kterýkoli jiný typ dotčeného výrobku, se používá coby výztužný materiál a má omezenou skladovatelnost a vyšší dopravní náklady kvůli hmotnosti obsažené vody (viz 63. bod odůvodnění). Stížce pro vlhké použití (WUCS) se dovážejí do Unie v mnohem menším množství než jiné výrobky z nekonečných skleněných vláken. Ziskové rozpětí u tohoto jediného typu výrobku tedy není reprezentativní pro dotčený výrobek.
- (437) Komise poté určila úroveň pro odstranění újmy na základě srovnání vážené průměrné dovozní ceny vyvážejících výrobců z ČLR zařazených do vzorku s újmu nepůsobící váženou průměrnou cenou obdobného výrobku prodávaného výrobcem v Unii zařazenými do vzorku na trhu Unie v období šetření. Veškeré rozdíly, jež byly výsledkem tohoto srovnání, pak byly vyjádřeny jako procento vážené průměrné hodnoty dovozu zahrnující CIF.
- (438) Po poskytnutí konečných informací přišel jeden vyvážející výrobce s tvrzením, že u tří kontrolních čísel výrobků (PCN) jsou nepřesné hodnoty CIF.
- (439) Po prověření Komise upravila příslušné hodnoty CIF, což vedlo k malé změně v rozpětí cenového podbízení a prodeje pod cenou u tohoto vyvážejícího výrobce.
- (440) Na tomto základě byly stanoveny následující úrovně pro odstranění újmy:

Společnost	Úroveň pro odstranění újmy
Jushi Group	24,8 %
Jiangsu Changhai Group	4,9 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,6 %
Ostatní spolupracující společnosti	26,1 %

- 441) Jeden uživatel tvrdil, že všechny faktické okolnosti zůstaly nezměněné, a proto jediný způsob, jak může Komise dospět k závěru, že se zhoršila újma údajně způsobená dovozem z ČLR, je použití jiné metodiky pro výpočet rozpětí újmy v porovnání s původním šetřením.
- 442) Faktické okolnosti nezůstaly nezměněné. Výpočet aktuálního rozpětí újmy s použitím metodiky z původního šetření proto vede k jinému výsledku, jelikož se změnila základní údaje, jako jsou náklady, ceny a ztráty.

- (443) Po poskytnutí konečných informací se jeden vyvážející výrobce zajímal o to, jaké změněné okolnosti zdůvodní výpočet rozpětí újmy na základě kontrolního čísla výrobku (PCN) oproti prostému srovnání průměrných cen, jak se to dělalo v původním šetření.
- (444) Komise se domnívá, že základní metodika použitá v současném šetření je též jako metodika použitá v předchozím šetření. Výběr vzorku a srovnávání byly prováděny na stejné úrovni. Výpočet rozpětí újmy na základě kontrolního čísla výrobku (PCN) umožnil podrobnější a přesnější výsledek, ale to nelze považovat za změnu metodiky.
- (445) Tentýž vyvážející výrobce také uvedl, že rohože ze stříže z nekonečného skleněného vlákna tvoří součást dotčeného výrobku, avšak výpočet rozpětí újmy neodráží kontrolní číslo výrobku rohoží ze stříže. Vyvážejícího výrobce zajímalo, i) jestli výrobci v Unii už tyto rohože ze stříže nevyráběli a ii) proč Komisi v minulosti zřejmě nečinilo žádné potíže nalézt náhražku hlavního typu výrobku za účelem výpočtu rozpětí újmy, a to dokonce i v případech, kdy se kontrolní číslo výrobku přesně neshodovalo.
- (446) Dotčený výrobek skutečně zahrnuje rohože ze stříže a někteří výrobci v Unii (nebo jejich subjekty) tyto rohože vyrábějí. Výrobci v Unii zařazení do vzorku vyráběli typy rohoží, které se v průběhu období šetření z ČLR nedovážely. Shoda kontrolního čísla výrobku však byla celkově vysoká, a proto nebylo třeba hledat náhražky.
- (447) Tento vyvážející výrobce se mimoto zajímal, i) proč byla nutná úprava na základě obchodní úrovně a komu výrobci v Unii své výrobky skutečně prodávají a ii) proč při výpočtu újmy nebyly u čínského prodeje zohledněny dopravní náklady do skladu v EU a skladovací náklady.
- (448) Výrobci v Unii zařazení do vzorku prodávají převážně přímo koncovým uživatelům. To nebyl případ čínských vývozců zařazených do vzorku. Více prodejních transakcí procházelo přes distributory nebo jiné zprostředkovatelské prodejní kanály. Když se tedy veškeré prodejní transakce převedly na úroveň prodeje koncovým uživatelům, byly ceny lépe srovnatelné. Podle standardní metodiky se při výpočtu cenového podbízení zohledňují náklady po dovozu, zatímco rozpětí újmy vychází z hodnoty CIF čínského prodeje na vývoz.
- (449) Vyvážející výrobce se rovněž podivil, proč není stávající antidumpingové clo zařazeno do rozpětí újmy, jelikož zařazení tohoto cla do hodnoty CIF by bylo v souladu s používanou metodikou cenového podbízení.
- (450) Rozpětí pro odstranění újmy, jak je prezentováno v tomto nařízení, odráží celé rozpětí potřebné pro odstranění újmy. Kdyby bylo stávající antidumpingové rozpětí zařazeno do rozpětí pro odstranění újmy, výsledkem by bylo jen rozpětí částečného odstranění újmy.
- (451) Po poskytnutí konečných informací přišel žadatel s tvrzením, že jelikož Jiangsu Changhai Group v šetření plně nespolupracovala (viz výše oddíl C. 2.1.), jsou informace o vývozní ceně této skupiny nespolehlivé, a neměly by se tedy používat při výpočtu rozpětí újmy. Žadatel tvrdil, že vývozní cena skupiny může být chybná, jestliže je zjištěna na základě výrobních nákladů společnosti, které nebylo možné řádně ověřit kvůli tomu, že tato společnost v šetření dostatečně nespolupracovala. Vývozní cena této skupiny by se měla stanovit spíše na základě dostupných údajů ve smyslu čl. 18 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 28 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.
- (452) Jak je vysvětleno v 92. bodě odůvodnění, dotčený výrobek nevyvážela v rámci skupiny společnost, která poskytla zavádějící informace, nýbrž pouze OCH. Společnost OCH však plně spolupracovala v obou šetřeních a poskytla spolehlivé informace o vývozní ceně skupiny (např. poskytla faktury, jež Komise na místě ověřila). Komise tedy nemá důvod pochybovat o vývozní ceně skupiny. Rozpětí újmy bylo vypočteno na základě skutečně ověřené vývozní ceny – uvedené na prodejních fakturách – bez ohledu na to, jak byla stanovena a zda vycházela z výrobních nákladů dané společnosti. Toto tvrzení bylo proto zamítnuto.

2. Konečná opatření

- (453) Antisubvenční šetření bylo provedeno souběžně s přezkumem antidumpingových opatření a omezilo se na újmu. Vzhledem k použití pravidla nižšího cla a skutečnosti, že konečná subvenční rozpětí jsou nižší než úroveň pro odstranění újmy, by Komise měla v souladu s článkem 15 základního antisubvenčního nařízení uložit konečné vyrovnávací clo na úrovni zjištěných konečných subvenčních rozpětí a poté uložit konečné antidumpingové clo na úrovni příslušné pro odstranění újmy.
- (454) Na základě této metodiky a skutkové podstaty tohoto případu, zejména skutečnosti, že opatření jsou omezena rozpětím újmy, se Komise domnívá, že v této věci nevystává otázka „dvojitého započtení“.
- (455) Vzhledem k vysoké úrovni spolupráce čínských vyvážejících výrobců bylo clo pro „všechny ostatní společnosti“ stanoveno na úrovni nejvyššího cla, jež má být uloženo společností, které byly buď zařazeny do vzorku nebo během šetření spolupracovaly. Clo „pro všechny ostatní společnosti“ bude použito na společnosti, které v rámci šetření nespolečněly.
- (456) Pro ostatní spolupracující čínské vyvážející výrobce nezařazené do vzorku a uvedené v příloze I je konečná sazba cla stanovena jako vážený průměr sazeb stanovených pro spolupracující vyvážející výrobce zařazené do vzorku s výjimkou skupiny, ke které patří vyvážející výrobce, na něhož se vztahuje ustanovení čl. 28 odst. 1.
- (457) Po poskytnutí konečných informací požádal jeden vyvážející výrobce o přiznání individuálního zacházení ve smyslu čl. 9 odst. 5 základního antidumpingového nařízení a o výpočet individuálního dumpingového rozpětí.
- (458) Avšak vzhledem k tomu, že částečný prozatímní přezkum se omezuje jen na újmu, dumpingová rozpětí, tak jak byla stanovena v předchozím antidumpingovém šetření, zůstávají beze změny. Žádost o individuální dumpingové rozpětí byla proto zamítnuta.
- (459) Na základě výše uvedených skutečností se sazby, podle nichž se tato cla ukládají, stanovují takto:

Čínský vývozce	Dumpingové rozpětí (stanovené v původním šetření)	Subvenční rozpětí	Úroveň pro odstranění újmy	Vyrovnávací clo	Antidumpingové clo
Jushi Group	29,7 %	10,3 %	24,8 %	10,3 %	14,5 %
Jiangsu Changhai Group	9,6 %	5,8 %	4,9 %	4,9 %	0 %
Chongqing Polycomp International Corporation	29,7 %	9,7 %	29,6 %	9,7 %	19,9 %
Ostatní spolupracující společnosti	29,7 %	10,2 %	26,1 %	10,2 %	15,9 %
Celní sazby pro všechny ostatní společnosti				10,3 %	19,9 %

- (460) Individuální sazba antidumpingového a antisubvenčního cla pro jednu společnost uvedená v tomto nařízení byla stanovena na základě zjištění vyplývajících ze současného šetření. Odráží tedy situaci dotčené společnosti zjištěnou při tomto šetření. Tato celní sazba (na rozdíl od celostátního cla použitelného pro „všechny ostatní společnosti“) je proto použitelná výlučně na dovoz výrobků pocházejících z dotčené země a vyráběných uvedenou společností. Na dovážené výrobky vyrobené jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v normativní části tohoto nařízení, včetně subjektů ve spojení se společnostmi konkrétně uvedenými, se tyto sazby nevztahují a tyto výrobky podléhají celní sazbě použitelné na „všechny ostatní společnosti“.

- (461) Společnost může požadovat individuální celní sazbu, pokud následně změní svou obchodní firmu. Tato žádost musí být předložena Komisi. ⁽¹⁾ Žádost musí obsahovat veškeré relevantní informace, které umožní prokázat, že změna neovlivňuje právo společnosti využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje. Pokud změna obchodní firmy společnosti neovlivňuje její právo využívat celní sazbu, která se na ni vztahuje, bude oznámení o změně obchodní firmy zveřejněno v Úředním věstníku Evropské unie.
- (462) Aby bylo zajištěno řádné vymáhání antidumpingového cla, neměla by se výše cla pro všechny ostatní společnosti vztahovat jen na nespolupracující vyvážející výrobce, nýbrž rovněž na výrobce, kteří během období šetření neuskutečnili žádný vývoz do Unie.

3. Závazek

- (463) Jeden čínský vyvážející výrobce navrhl cenový závazek v souladu s čl. 8 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení. Nabídka závazku obsahovala minimální dovozní ceny několika hlavních typů a podtypů dotčeného výrobku.
- (464) Komise se domnívá, že dotčený výrobek existuje v mnoha podtypech a stupních, které se cenově liší až o 700 %. Existuje tedy velké riziko vzájemné kompenzace. V rámci jednoho typu výrobku se mohou ceny pohybovat až o 550 % v závislosti na podtypech výrobku. Různé minimální dovozní ceny, které navrhl čínský vyvážející výrobce, se navíc nacházely hluboko pod cenou, která nezpůsobuje újmu, a tudíž by neodstraňovaly újmu způsobovanou výrobnímu odvětví Unie.
- (465) Pokud jde o cla, vzhledem k výše uvedenému by nebylo možné rozlišovat specifikaci bez individuální analýzy každé dovozní transakce s cílem určit, do které skupiny minimální dovozní ceny daný výrobek patří. Monitoring by se tak stal velmi obtížný, ne-li prakticky neuskutečnitelný.
- (466) Tato společnost navíc vyváží do Unie také další výrobky, na které se opatření nevztahují. Je tu tedy riziko kompenzace, pokud by tyto výrobky byly prodány stejným odběratelům. Někteří z jejich odběratelů v Unii jsou ve spojení a obchodují také s jinými společnostmi ve spojení, které sídlí mimo Unii. Tyto složité obchodní a podnikatelské vazby vytvářejí další potenciální rizika vzájemné kompenzace.
- (467) Na základě výše uvedeného byla nabídka závazku odmítnuta.
- (468) Výbor zřízený podle čl. 15 odst. 1 základního antidumpingového nařízení nevydal žádné stanovisko,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

(1) Ukládá se konečné vyrovnávací clo na dovoz stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm; pramence skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žíháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kódy TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) a 7019 31 00 a pocházejících z Čínské lidové republiky.

(2) Sazba konečného vyrovnávacího cla použitelná na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením pro výrobek popsáný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi se stanoví takto:

Společnost	Konečné vyrovnávací clo (%)	Doplňkový kód TARIC
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	10,3	B990

⁽¹⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, Office CHAR 04/039, 1049 Bruxelles/Brussels, Belgique/België.

Společnost	Konečné vyrovnávací clo (%)	Doplňkový kód TARIC
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd, a Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd; Changzhou Tianma Group Co., Ltd	4,9	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	9,7	B991
Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze I	10,2	
Všechny ostatní společnosti	10,3	A999

3) Uplatnění individuálních sazeb vyrovnávacího cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která splňuje požadavky stanovené v příloze, celním orgánům členských států. Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

(4) Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Ustanovení článku 1 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 248/2011 se nahrazuje následujícím zněním.

- (1) Ukládá se konečné antidumpingové clo na dovoz stříže ze skleněných vláken o délce nejvýše 50 mm, pramence skleněných vláken, s výjimkou pramenců skleněných vláken, které jsou impregnovány a povrstveny a mají ztrátu žíháním více než 3 % (jak je stanoveno v normě ISO 1887), a rohoží vyrobených z nekonečných skleněných vláken, s výjimkou rohoží ze skleněné vlny, v současnosti kódů KN 7019 11 00, ex 7019 12 00 (kódy TARIC 7019 12 00 21, 7019 12 00 22, 7019 12 00 23, 7019 12 00 25, 7019 12 00 39) a 7019 31 00 a pocházejících z Čínské lidové republiky.
- (2) Sazba konečného antidumpingového cla, která se použije na čistou cenu s dodáním na hranice Unie před proclením, je pro výrobek popsany v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi stanovena takto:

Společnost	Konečné antidumpingové clo (v %)	Doplňkový kód TARIC
Jushi Group Co., Ltd, Jushi Group Chengdu Co., Ltd, Jushi Group Jiujiang Co., Ltd	14,5	B990
Changzhou New Changhai Fiberglass Co., Ltd, Jiangsu Changhai Composite Materials Holding Co., Ltd, Changzhou Tianma Group Co., Ltd	0	A983
Chongqing Polycomp International Corporation	19,9	B991
Ostatní spolupracující společnosti uvedené v příloze I	15,9	
Všechny ostatní společnosti	19,9	A999

3) Uplatnění individuálních sazeb vyrovnávacího cla stanovených pro společnosti uvedené v odstavci 2 je podmíněno předložením platné obchodní faktury, která splňuje požadavky stanovené v příloze, celním orgánům členských států. Není-li taková faktura předložena, použije se celní sazba platná pro „všechny ostatní společnosti“.

(4) Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 16. prosince 2014.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Spolupracující vyvážející výrobci nezařazení do vzorku:

Název	Doplňkový kód TARIC
Taishan Fiberglass Inc.; PPG Sinoma Jinjing Fiber Glass Company Ltd	B992
Xingtai Jinniu Fiberglass Co., Ltd	B993
Weiyuan Huayuan Composite Material Co., Ltd	B994
Changshu Dongyu Insulated Compound Materials Co., Ltd	B995
Glasstex Fiberglass Materials Corp.	B996

PŘÍLOHA II

Platná obchodní faktura zmíněná v čl. 1 odst. 3 a čl. 2 odst. 3 musí obsahovat prohlášení podepsané odpovědným pracovníkem subjektu, který obchodní fakturu vystavil, v tomto formátu:

1. Jméno a funkce odpovědného pracovníka subjektu, který obchodní fakturu vystavil.
2. Toto prohlášení: „Já, níže podepsaný/á, potvrzuji, že (objem) výrobků z nekonečných skleněných vláken prodaných na vývoz do Evropské unie, pro které byla vystavena tato faktura, vyrobila společnost (název a adresa společnosti) (doplňkový kód TARIC) v ČR. Prohlašuji, že údaje uvedené v této faktuře jsou úplné a správné“.
3. Datum a podpis

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1380/2014**ze dne 17. prosince 2014****o změně nařízení (ES) č. 595/2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 ze dne 22. října 2007, kterým se stanoví společná organizace zemědělských trhů a zvláštní ustanovení pro některé zemědělské produkty (jednotné nařízení o společné organizaci trhů) ⁽¹⁾, a zejména na čl. 81 odst. 1 a čl. 83 odst. 4 uvedeného nařízení ve spojení s článkem 4 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ⁽²⁾ zrušilo a nahradilo nařízení (ES) č. 1234/2007 s účinkem ode dne 1. ledna 2014. V čl. 230 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 1308/2013 se však stanoví, že pokud jde o režim omezení produkce mléka, část II hlava I kapitola III oddíl III, článek 55, článek 85 a přílohy IX a X nařízení (ES) č. 1234/2007 se nadále použijí do dne 31. března 2015.
- (2) Aby se zamezilo pochybnostem, pokud jde o povinnosti odběratelů a producentů mléka ve vztahu k poslednímu kvótovému roku 2014/2015, jakož i o povinnost sběru dávky z přebytku po 31. březnu 2015, je vhodné upřesnit čl. 15 odst. 1 nařízení Komise (ES) č. 595/2004 ⁽³⁾ odkazem na použitelná ustanovení nařízení (ES) č. 1234/2007.
- (3) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Řídícího výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

V článku 15 nařízení (ES) č. 595/2004 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Odběratel, nebo v případě přímého prodeje producent, který je poplatníkem dávky, uhradí do 1. října každého roku příslušnému orgánu dlužnou částku podle pravidel stanovených členským státem, přičemž odběratel odpovídá za sběr dávky z přebytku v případě dodávek, kterou má hradit producent podle článku 79 nařízení (ES) č. 1234/2007, v souladu s čl. 81 odst. 1 uvedeného nařízení.“

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 17. prosince 2014

Za Komisi

předseda

Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Úř. věst. L 299, 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽³⁾ Nařízením Komise (ES) č. 595/2004 ze dne 30. března 2004, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1788/2003, kterým se stanoví dávka v odvětví mléka a mléčných výrobků (Úř. věst. L 94, 31.3.2004, s. 22).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 1381/2014**ze dne 22. prosince 2014****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 22. prosince 2014.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí (*)	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	AL	76,1
	EG	176,9
	IL	69,8
	MA	90,5
	TN	241,9
	TR	107,1
	ZZ	127,1
0707 00 05	IL	241,9
	TR	147,2
	ZZ	194,6
0709 93 10	MA	80,1
	TR	142,0
	ZZ	111,1
0805 10 20	AR	35,3
	MA	68,6
	TR	57,7
	UY	32,5
	ZA	50,8
	ZW	33,9
	ZZ	46,5
	ZZ	46,5
0805 20 10	MA	69,1
	ZZ	69,1
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	94,1
	JM	161,9
	MA	75,3
	TR	76,6
	ZZ	102,0
	ZZ	102,0
	ZZ	102,0
0805 50 10	TR	71,9
	US	236,5
	ZZ	154,2
0808 10 80	BR	59,0
	CA	135,6
	CL	80,3
	NZ	90,6
	US	99,6
	ZA	54,1
	ZZ	86,5

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0808 30 90	CN	98,8
	US	141,4
	ZZ	120,1

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2014/112/EU

ze dne 19. prosince 2014,

kteřou se provádí Evropská dohoda o úpravě některých aspektů úpravy pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy uzavřená Evropským svazem vnitrozemské plavby (EBU), Evropskou organizací lodních kapitánů (ESO) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF)

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 155 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Sociální partneři mohou v souladu s čl. 155 odst. 2 Smlouvy společně požádat, aby dohody v záležitostech týkajících se článku 153 Smlouvy o fungování Evropské unie (EU), které uzavřeli na úrovni Unie, byly prováděny rozhodnutím Rady na návrh Komise.
- (2) Dopisem ze dne 10. prosince 2007 Evropský svaz vnitrozemské plavby (EBU), Evropská organizace lodních kapitánů (ESO) a Evropská federace pracovníků v dopravě (ETF) informovaly Komisi o svém úmyslu zahájit dialog podle čl. 155 odst. 1 Smlouvy o fungování EU s cílem dosáhnout dohody na úrovni Unie.
- (3) Dne 15. února 2012 uzavřely EBU, ESO a ETF Evropskou dohodu o úpravě některých aspektů úpravy pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy (dále jen „dohoda“).
- (4) Dohoda obsahovala společnou žádost, aby byla dohoda provedena rozhodnutím Rady na návrh Komise v souladu s čl. 155 odst. 2 Smlouvy o fungování EU.
- (5) Vhodným nástrojem pro provedení dohody je směrnice.
- (6) Komise informovala Evropský parlament.
- (7) Komise vypracovala návrh směrnice v souladu se svým sdělením ze dne 20. května 1998 o přizpůsobení a podpoře sociálního dialogu na úrovni Společenství s přihlédnutím k reprezentativnosti smluvních stran a zákonitosti každého ustanovení dohody.
- (8) Aby se přispělo k soudržnému právnímu rámci v souvislosti s úpravou pracovní doby, mělo by provádění této směrnice zohlednit stávající právní předpisy Unie, a vzhledem k obsahu uvedené dohody zejména směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES⁽¹⁾. Uvedená směrnice stanoví minimální požadavky na bezpečnost a ochranu zdraví pro úpravu pracovní doby, a to i pro odvětví pracovníků ve vnitrozemské vodní dopravě.
- (9) Členské státy by měly možnost pověřit prováděním této směrnice na základě jejich společné žádosti sociální partneři, pokud členské státy přijmou všechna nezbytná opatření, aby zajistily, že cílů této směrnice může být dosaženo.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/88/ES ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby (Úř. věst. L 299, 18.11.2003, s. 9).

- (10) Pro účely článku 14 směrnice 2003/88/ES stanoví tato směrnice a dohoda k ní přiložená specifitější požadavky týkající se úpravy pracovní doby pro mobilní pracovníky ve vnitrozemské vodní dopravě, než jaké stanoví uvedená směrnice.
- (11) Touto směrnicí by neměly být dotčeny žádné právní předpisy Unie, které jsou specifitější nebo zajišťují vyšší úroveň ochrany mobilních pracovníků ve vnitrozemské vodní dopravě.
- (12) Tato směrnice by neměla sloužit jako odůvodnění pro snížení obecné úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na které se vztahuje dohoda.
- (13) Tato směrnice a dohoda k ní přiložená zavádějí minimální normy. Členské státy a sociální partneři by měly mít možnost zachovat nebo zavést příznivější ustanovení.
- (14) Tato směrnice ctí základní práva a zásady uznávané Listinou základních práv Evropské unie, a zejména článkem 31 uvedené listiny.
- (15) Jelikož cílů této směrnice, totiž bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků v převážně přeshraničním odvětví, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, ale může jich být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (16) Provedení dohody přispívá k dosažení cílů uvedených v článku 151 Smlouvy o fungování EU.
- (17) V souladu s ustálenou judikaturou Soudního dvora Evropské unie ⁽¹⁾ nemůže skutečnost, že některá činnost uváděná ve směrnici není v určitém členském státě prováděna, zprostit tento členský stát jeho povinnosti přijmout právní nebo správní předpisy k zajištění řádného provedení všech ustanovení této směrnice. Jak zásada právní jistoty, tak nezbytnost zajištění plného použití směrnic *de iure*, nikoliv pouze *de facto* totiž vyžadují, aby všechny členské státy převzaly požadavky stanovené dotčenou směrnicí vytvořením jasného, přesného a transparentního právního rámce, jenž je tvořen závaznými předpisy pro oblast, jíž se směrnice týká. Tato povinnost je členským státům uložena proto, aby byly připraveny na jakoukoliv změnu situace, ke které by později mohlo v členských státech dojít, a aby bylo zajištěno, že všechny subjekty práva ve Společenství, včetně subjektů v členských státech, ve kterých určitá činnost upravená směrnicí neexistuje, mohou za všech okolností jasně a přesně znát svá práva a povinnosti. Podle judikatury není nutno směrnicí provést pouze v případě, kdy je takové provedení bezpředmětné ze zeměpisných důvodů. Členské státy o nich mají v těchto případech informovat Komisi.
- (18) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ⁽²⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Touto směrnicí se provádí Evropská dohoda o úpravě některých aspektů úpravy pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, uzavřená dne 15. února 2012 Evropským svazem vnitrozemské plavby (EBU), Evropskou organizací lodních kapitánů (ESO) a Evropskou federací pracovníků v dopravě (ETF) a obsažená v příloze.

Článek 2

1. Členské státy mohou zachovat nebo zavést předpisy, které jsou příznivější než ustanovení této směrnice.

⁽¹⁾ Viz mj. rozsudek Soudního dvora ze dne 14. ledna 2010 ve věci C-343/08, Komise v. Česká republika, Sb. rozh. 2010, s. I-275.

⁽²⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Provádění této směrnice není za žádných okolností dostatečným důvodem odůvodňujícím snížení obecné úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na které se vztahuje tato směrnice. Tím nejsou dotčena práva členských států a sociálních partnerů stanovit v reakci na změny okolností právní a správní předpisy nebo smluvní ujednání, které se liší od těch, jež jsou platné v době přijetí této směrnice, za předpokladu, že jsou dodrženy minimální požadavky stanovené touto směrnicí.
3. Používáním a výkladem této směrnice nejsou dotčena ustanovení Unie ani vnitrostátní předpisy, zvyklosti či praxe, které dotčeným pracovníkům zajišťují příznivější podmínky.

Článek 3

Členské státy stanoví sankce za porušení vnitrostátních předpisů, které byly přijaty podle této směrnice. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 4

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 5

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 6

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 19. prosince 2014.

Za Radu
předseda
S. GOZI

PŘÍLOHA

Evropská dohoda o úpravě některých aspektů úpravy pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy

Vzhledem k těmto důvodům:

1. Směrnice 2003/88/ES o některých aspektech úpravy pracovní doby stanoví obecné minimální normy, které se s výjimkou oblastí uvedených v čl. 20 odst. 1 (denní doba odpočinku, přestávka, týdenní doba odpočinku, délka noční práce) vztahují i na úpravu pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy. Jelikož v těchto pravidlech nejsou dostatečně zohledněny zvláštní pracovní a životní podmínky v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, je třeba specifitějších pravidel podle článku 14 směrnice 2003/88/ES.
2. Tato specifitější pravidla by měla zajistit bezpečnost a ochranu zdraví pracovníků v odvětví vnitrozemské vodní dopravy na vysoké úrovni.
3. Vnitrozemská vodní doprava je mezinárodní forma přepravy, která se vyznačuje převážně přeshraničními aktivitami v evropské síti vodních cest. V oblasti evropské vnitrozemské vodní dopravy by se tedy mělo usilovat o to, aby se vytvořily stejnorodé rámcové podmínky pro trh práce v tomto odvětví a aby se zabránilo nekalé soutěži, která pramení z rozdílů v zákonné úpravě pracovní doby.
4. Evropská unie si s ohledem na význam dopravy pro hospodářskou konkurenceschopnost stanovila za cíl podporovat způsoby přepravy, které jsou méně náročné na spotřebu energie, šetrnější k životnímu prostředí a bezpečnější⁽¹⁾. Vnitrozemská vodní doprava jakožto způsob přepravy, který je šetrný k životnímu prostředí a má ještě volnou kapacitu, může udržitelným způsobem přispět k odlehčení evropských silnic a železnic.
5. Organizace práce v rámci tohoto odvětví je různá. Počet pracovníků a jejich pracovní doba na palubě se liší v závislosti na organizaci práce, na podniku, zeměpisné oblasti provozu, délce cesty a velikosti plavidla. Některé lodě jsou v provozu neustále, tj. 24 hodin denně, a posádka pracuje na směny. Naopak lodě především středních podniků jsou v provozu zpravidla 14 hodin denně pět nebo šest dní v týdnu. V odvětví vnitrozemské vodní dopravy není pracovní doba pracovníka na palubě táž jako provozní doba plavidla.
6. Pro odvětví vnitrozemské vodní dopravy je specifické, že pracovníci na palubě nejen pracují, ale mohou tam i bydlet. Je proto obvyklé, že na palubě tráví i dobu odpočinku. Mnozí pracovníci v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, zejména lidé více vzdálení od domova, pracují na palubě několik po sobě jdoucích dní, aby ušetřili čas nutný pro cestování a poté mohli několik dní zůstat doma nebo na jiném místě podle své volby. Například v případě rozvržení 1: 1 má pracovník stejný počet volných i pracovních dní. Proto počet po sobě jdoucích pracovních dní na palubě a počet volných dní může být odpovídajícím způsobem vyšší než u zaměstnaneckého poměru na souši.
7. Významnou část průměrné pracovní doby v odvětví vnitrozemské vodní dopravy obvykle tvoří doba pracovní pohotovosti (například z důvodu neplánovaného čekání na zdymadlech nebo nakládky a vykládky plavidla), která může spadat i do nočních hodin. Proto mohou být maximální limity pro denní a týdenní pracovní dobu vyšší než limity stanovené ve směrnici 2003/88/ES.
8. Kromě toho je třeba uznat, že na pracovní zátěž v odvětví vnitrozemské vodní dopravy má vliv několik faktorů, např. hluk, vibrace a úprava pracovní doby. Aniž jsou dotčena ustanovení směrnice Rady 89/391/EHS ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci⁽²⁾, jsou za účelem ochrany pracovníků stanoveny každoroční zdravotní prohlídky, aby se zohlednily zvláštní pracovní podmínky v odvětví vnitrozemské vodní dopravy.
9. Je třeba přihlídnout k dalším nárokům kladeným na členy posádky během noční služby na palubě, a to omezením maximálního přípustného počtu hodin noční práce a vhodnou organizací práce.

⁽¹⁾ Viz sdělení Komise o podpoře vnitrozemské vodní dopravy „NAIADES“, KOM(2006) 6 v konečném znění ze dne 17. ledna 2006.

⁽²⁾ Úř. věst. L 183, 29.6.1989, s. 1.

10. V odvětví vnitrozemské vodní dopravy pracuje kromě zaměstnanců také mnoho samostatně výdělečně činných osob⁽¹⁾. Definice statusu samostatně výdělečně činné osoby vychází z příslušného vnitrostátního práva.
11. Pracovní a životní podmínky na lodích pro osobní dopravu jsou jiné než u ostatních typů vnitrozemské vodní dopravy, a proto je na místě zavést zvláštní ustanovení. Rozdílné sociální prostředí, rozdílné provozní činnosti a sezónní charakter této dílčí oblasti odvětví evropské vnitrozemské vodní dopravy způsobují rozdíly v organizaci práce.

V souladu se Smlouvou o fungování Evropské unie, zejména s článkem 154 a čl. 155 odst. 2 uvedené smlouvy, podepsané strany společně žádají, aby tato dohoda uzavřená na úrovni EU byla provedena rozhodnutím Rady na návrh Komise. Podepsané strany se dohodly takto:

Odstavec 1

Oblast působnosti

1. Tato dohoda se vztahuje na mobilní pracovníky, kteří jsou zaměstnáni jako členové posádky nebo lodního personálu na palubě plavidla, jež je v provozu na území členského státu a používá se k obchodní vnitrozemské vodní dopravě.
2. Podnikatelé v odvětví vnitrozemské vodní dopravy nejsou pro účely této dohody považováni za pracovníky, a to ani v případě, že mají status pracovníka ve vlastním podniku.
3. Touto dohodou nejsou dotčeny vnitrostátní ani mezinárodní předpisy v oblasti bezpečnosti lodní dopravy, které platí pro mobilní pracovníky a pro osoby uvedené v odst. 1 bodě 2.
4. Pokud existují rozdíly mezi touto dohodou a vnitrostátními nebo mezinárodními předpisy v oblasti bezpečnosti lodní dopravy, pokud jde o doby odpočinku u mobilních pracovníků, mají přednost ta ustanovení, která zajišťují vyšší úroveň bezpečnosti a ochrany zdraví pracovníků.
5. Mobilní pracovníci, kteří jsou zaměstnáni na palubě plavidla, jež je v provozu na území členského státu a nepoužívá se k obchodní vnitrozemské vodní dopravě, a jejichž pracovní podmínky jsou upraveny formou kolektivních smluv nebo smluv o mzdách uzavřených mezi organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců, mohou být po dohodě s těmito organizacemi zaměstnavatelů a zaměstnanců a s jejich souhlasem zahrnuti do oblasti působnosti této dohody, pokud jsou pro pracovníky ustanovení této dohody výhodnější.

Odstavec 2

Definice

Pro účely této dohody platí následující definice:

- a) „plavidlem“ se rozumí loď nebo plovoucí stroj;
- b) „osobní loď“ se rozumí výletní nebo kajutová osobní loď postavená a vybavená pro přepravu více než dvanácti cestujících;
- c) „pracovní dobou“ se rozumí doba, během níž pracovník na základě pokynů od zaměstnavatele nebo jeho zástupce vykonává práci na plavidle a pro plavidlo, je pro tuto práci přidělen nebo musí být připraven tuto práci vykonat (doba pracovní pohotovosti);
- d) „dobou odpočinku“ se rozumí doba mimo pracovní dobu; tento pojem zahrnuje dobu odpočinku jak na pohyblivém plavidle, tak na plavidle v klidu a na pevnině. Nezahrnuje krátké přestávky (do 15 minut);
- e) „dnem odpočinku“ se rozumí nepřerušovaná doba odpočinku v délce 24 hodin, kterou pracovník tráví na místě podle své volby;
- f) „podnikatelem v odvětví vnitrozemské vodní dopravy“ se rozumí každá osoba, která samostatně a na vlastní účet provozuje plavidla vnitrozemské vodní dopravy k obchodním účelům;
- g) „rozpisem služeb“ se rozumí plán pracovních dní a dní odpočinku, o kterém zaměstnavatel zaměstnance předem vyrozuměl;

⁽¹⁾ Viz sdělení Komise KOM(2010) 373 v konečném znění, 13.7.2010 – Potvrzení volného pohybu pracovníků: práva a hlavní vývojové změny, oddíl 1.1.

- h) „nočními hodinami“ se rozumí doba mezi 23:00 h a 6:00 h;
- i) „nočním pracovníkem“ se rozumí
 - aa) jednak každý pracovník, který v rámci své obvyklé denní pracovní doby odpracuje nejméně tři hodiny během nočních hodin,
 - bb) jednak každý pracovník, který pravděpodobně odpracuje během nočních hodin určitou část své roční pracovní doby, kterou stanoví příslušný členský stát:
 - aaa) buď vnitrostátním právním předpisem po konzultaci se sociálními partnery,
nebo
 - bbb) v kolektivních smlouvách nebo dohodách uzavřených mezi sociálními partnery na celostátní nebo regionální úrovni;
- j) „pracovníkem na směny“ se rozumí každý pracovník, jehož rozpis služeb zahrnuje práci na směny;
- k) „lodním personálem“ se rozumí personál podle článku 1.01 definice č. 103 přílohy II směrnice 2006/87/ES ⁽¹⁾;
- l) „mobilním pracovníkem“ se rozumí každý pracovník zaměstnaný jako člen posádky v podniku, který provozuje osobní dopravu nebo přepravu zboží po vnitrozemských vodních cestách, a zmínky o „pracovnících“ v této dohodě je nutné vykládat obdobným způsobem;
- m) „sezónou“ se rozumí období nejvýše devíti po sobě jdoucích měsíců v průběhu dvanácti měsíců, kdy jsou činnosti v důsledku vnějších okolností, jako jsou povětrnostní podmínky nebo turistická poptávka, vázány na určitá roční období.

Odstavec 3

Pracovní doba a referenční období

1. Aniž je dotčen odstavec 4, je základem pro stanovení pracovní doby osmihodinový pracovní den.
2. Pracovní doba může být prodloužena v souladu s odstavcem 4, pokud v průběhu dvanácti měsíců (referenční období) nepřekročí v průměru 48 hodin za týden.
3. Maximální pracovní doba za referenční období je 2 304 hodin (základ pro výpočet: 52 týdnů minus minimálně čtyři týdny dovolené × 48 hodin). Přiznané doby placené dovolené za kalendářní rok a doby volna z důvodů nemoci se do výpočtu průměru nezahrnují nebo jsou neutrální. Kromě toho se odečtou nároky na dobu odpočinku vyplývající ze státních svátků.
4. U pracovních poměrů kratších, než je referenční období, se maximální pracovní doba vypočítává poměrným dílem.

Odstavec 4

Denní a týdenní pracovní doba

1. Pracovní doba nesmí překročit:
 - a) 14 hodin v každém období 24 hodin a
 - b) 84 hodin v každém období sedmi dnů.
2. Pokud je podle rozpisu služeb pracovních dní více než dní odpočinku, nesmí v období čtyř měsíců průměrná týdenní pracovní doba činit více než 72 hodin.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/87/ES ze dne 12. prosince 2006, kterou se stanoví technické požadavky pro pravidla vnitrozemské plavby a zrušuje směrnice Rady 82/714/EHS (Úř. věst. L 389, 30.12.2006, s. 1).

*Odstavec 5**Pracovní dny a dny odpočinku*

1. Nesmí být odpracováno více než 31 po sobě jdoucích pracovních dní.
2. Pokud není podle rozpisu služeb pracovních dní více než dní odpočinku, musí bezprostředně po odpracovaných po sobě jdoucích pracovních dnech následovat stejný počet po sobě jdoucích dní odpočinku. Výjimky z tohoto pravidla jsou povoleny pod podmínkou, že:
 - a) není překročen maximální počet 31 po sobě jdoucích pracovních dní a
 - b) je zaručen minimální počet po sobě jdoucích dní odpočinku uvedený v bodě 3 písm. a), b) nebo c) bezprostředně navazujících na odpracované po sobě jdoucí pracovní dny a
 - c) prodloužená nebo změněná doba pracovních dní se v průběhu referenčního období vyrovná.
3. Pokud je podle rozpisu služeb více pracovních dní než dní odpočinku, je minimální počet po sobě jdoucích dní odpočinku bezprostředně navazujících na odpracované po sobě jdoucí pracovní dny:
 - a) 1.–10. po sobě jdoucí pracovní den: 0,2 dne odpočinku za každý po sobě jdoucí pracovní den (například: 10 po sobě jdoucích pracovních dní = 2 dny odpočinku);
 - b) 11.–20. po sobě jdoucí pracovní den: 0,3 dne odpočinku za každý po sobě jdoucí pracovní den (například: 20 po sobě jdoucích pracovních dní = 5 dní odpočinku);
 - c) 21.–31. po sobě jdoucí pracovní den: 0,4 dne odpočinku za každý po sobě jdoucí pracovní den (například: 31 po sobě jdoucích pracovních dní = 9,4 dne odpočinku).

Neúplné dny odpočinku se při výpočtu minimálního počtu po sobě jdoucích dní odpočinku sečtou a mohou být čerpány pouze v celých dnech.

*Odstavec 6**Sezónní práce v oblasti osobní vodní dopravy*

Aniž jsou dotčeny odstavce 4 a 5 této dohody, lze pro všechny pracovníky, kteří pracují v sezóně na palubě osobní lodi, použít tato ustanovení:

1. Pracovní doba nesmí překročit:
 - a) 12 hodin v každém období 24 hodin a
 - b) 72 hodin v každém období sedmi dnů.
2. Za každý pracovní den náleží pracovníkovi 0,2 dne odpočinku. V průběhu každého období 31 dní musí být skutečně přiznány nejméně dva dny odpočinku. Zbývající dny odpočinku jsou přiznány po dohodě.
3. S přihlédnutím k předchozímu bodu a k odst. 3 bodu 4 se čerpání dnů odpočinku a dodržování 48 hodinové pracovní doby podle odstavce 3 uskutečňuje na základě kolektivních smluv nebo dohod mezi sociálními partnery, nebo nejsou-li takové dohody uzavřeny, podle vnitrostátních právních předpisů.

*Odstavec 7**Doby odpočinku*

Pracovníci musí mít k dispozici pravidelné doby odpočinku, jejichž trvání je vyjádřeno v jednotkách času a které jsou dostatečně dlouhé a souvislé, aby zajistily, že pracovníci v důsledku únavy nebo nepravidelného rozvržení práce nepůsobí zranění sobě, svým spolupracovníkům ani jiným osobám ani si nepřivodí poškození zdraví v krátkodobém nebo dlouhodobém výhledu.

Doba odpočinku nesmí být kratší než:

- a) 10 hodin v každém období 24 hodin, z toho minimálně 6 hodin nepřetržitě, a
- b) 84 hodin v každém období sedmi dnů.

Odstavec 8

Přestávky

Každý pracovník má při pracovní době delší než šest hodin nárok na přestávku na odpočinek, jejíž podrobnosti, včetně délky a podmínek pro její přiznání, stanoví kolektivní smlouvy nebo dohody uzavřené mezi sociálními partnery, nebo nejsou-li takové dohody uzavřeny, vnitrostátní právní předpisy.

Odstavec 9

Maximální pracovní doba během nočních hodin

Při sedmihodinové noční době činí maximální týdenní pracovní doba během nočních hodin 42 hodin za období sedmi dní.

Odstavec 10

Dovolená za rok

Každý pracovník má nárok na placenou dovolenou za rok v délce trvání nejméně čtyř týdnů, případně na poměrnou část dovolené, je-li zaměstnán méně než rok, v souladu s podmínkami pro čerpání a přiznávání této dovolené stanovenými vnitrostátními právními předpisy nebo zvyklostmi.

Minimální dobu placené dovolené za rok nelze nahradit finanční náhradou, s výjimkou případů ukončení pracovního poměru.

Odstavec 11

Ochrana mladistvých

1. Na pracovníky mladší 18 let se použijí ustanovení směrnice 94/33/ES o ochraně mladistvých pracovníků⁽¹⁾.
2. Členské státy mohou výjimečně právním předpisem povolit práci dospívajících po dovršení 16 let věku, na které se podle vnitrostátního práva již nevztahuje povinná školní docházka, v době, kdy je podle směrnice 94/33/ES noční práce zakázána, pokud je to nutné k dosažení cíle vzdělávání v rámci uznaného odborného vzdělávání a za podmínky, že dospívajícím bude poskytnuta vhodná náhradní doba odpočinku a že nebudou zpochybněny cíle stanovené v článku 1 směrnice 94/33/ES.

Odstavec 12

Kontrola

1. Záznamy o denní pracovní době a době odpočinku každého pracovníka jsou vedeny tak, aby bylo možné sledovat dodržování odstavců 3, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11 a 13.
2. Tyto záznamy musí být uchovávány na palubě alespoň do konce referenčního období.
3. Tyto záznamy musí zaměstnavatel nebo jeho zástupce a pracovník ve vhodných intervalech (nejpozději do konce následujícího měsíce) společně zkontrolovat a potvrdit.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 216, 20.8.1994, s. 12.

4. Záznamy musí obsahovat minimálně tyto informace:
 - a) název lodi;
 - b) jméno pracovníka;
 - c) jméno odpovědného vůdce plavidla;
 - d) datum;
 - e) pracovní den nebo den odpočinku;
 - f) začátek a konec denních pracovních dob nebo denních dob odpočinku.
5. Pracovník obdrží kopii potvrzených záznamů, které se jej týkají. Tyto kopie musí mít pracovník u sebe po dobu jednoho roku.

Odstavec 13

Nouzové situace

1. Vůdce plavidla nebo jeho zástupce má právo požadovat od pracovníka, aby odpracoval takový počet hodin, který je třeba k zajištění bezprostřední bezpečnosti plavidla, osob na palubě nebo nákladu nebo pro pomoc jiným lodím nebo osobám v nouzi.
2. V souladu s bodem 1 může vůdce plavidla nebo jeho zástupce od pracovníka požadovat, aby odpracoval takový počet hodin, který je potřeba k obnovení normální situace.
3. Jakmile je to po obnově normální situace možné, zajistí vůdce plavidla nebo jeho zástupce, aby všem pracovníkům, kteří během plánované doby odpočinku pracovali, byla poskytnuta odpovídající doba odpočinku.

Odstavec 14

Zdravotní prohlídka

1. Všichni pracovníci mají nárok na každoroční bezplatnou zdravotní prohlídku. Při zdravotních prohlídkách je třeba věnovat zvláštní pozornost příznakům nebo stavům, které mohou souviset s prací na palubě s minimálními denními dobami odpočinku nebo s minimálním počtem dnů odpočinku podle odstavců 5 a 6.
2. Noční pracovníci trpící zdravotními obtížemi, které byly uznány jako obtíže spojené s výkonem noční práce, musí být převedeni, kdykoli je to možné, na práci ve dne, pro kterou mají předpoklady.
3. Bezplatná zdravotní prohlídka podléhá lékařskému tajemství.
4. Bezplatná zdravotní prohlídka může být provedena v rámci veřejného zdravotnického systému.

Odstavec 15

Bezpečnost a ochrana zdraví

1. Pro noční pracovníky a pracovníky na směny musí být zajištěna bezpečnost a ochrana zdraví odpovídající povaze jejich práce.
2. Vhodné ochranné a preventivní služby nebo prostředky týkající se bezpečností a ochrany zdraví nočních pracovníků a pracovníků na směny musí být rovnocenné takovým službám a prostředkům, které se vztahují na ostatní pracovníky, a musí být kdykoli k dispozici.

*Odstavec 16**Rozvržení práce*

Zaměstnavatel, který zamýšlí organizovat práci podle určitého rozvrhu, přihlíží k obecné zásadě, že práce má být přizpůsobena člověku, zejména s cílem omezit monotónní práce a práce s vnuceným pracovním tempem, v závislosti na typu pracovní činnosti a na požadavcích bezpečnosti a ochrany zdraví, zejména pokud jde o přestávky během pracovní doby.

*Odstavec 17**Závěrečná ustanovení*

1. Výhodnější ustanovení

Touto dohodou není dotčeno právo členských států

- a) uplatňovat nebo zavádět právní a správní předpisy nebo
- b) napomáhat nebo umožňovat uplatňování kolektivních smluv nebo dohod uzavřených mezi sociálními partnery, které jsou pro bezpečnost ochranu zdraví pracovníků výhodnější než ustanovení této dohody.

2. Ustanovení o zákazu snížení úrovně právní ochrany

Provádění této dohody neodůvodňuje za žádných okolností snížení obecné úrovně ochrany pracovníků v oblastech, na které se tato dohoda vztahuje.

3. Kontrola plnění dohody

Sociální partneři sledují provádění a uplatňování této dohody v rámci výboru pro sociální dialog v odvětví vnitrozemské vodní dopravy, zejména s ohledem na otázky ochrany zdraví při práci.

4. Přezkum

Sociální partneři přezkoumají výše uvedená ustanovení dva roky po skončení lhůty pro provedení, která je stanovena v rozhodnutí Rady, jímž se tato dohoda provádí.

V Bruselu dne 15. února 2012.

Evropský svaz vnitrozemské plavby (EBU)

Evropská organizace lodních kapitánů (ESO)

Evropská federace pracovníků v dopravě (ETF)

ROZHODNUTÍ

ROZHODNUTÍ RADY

ze dne 17. prosince 2014

o jmenování jednoho německého člena Evropského hospodářského a sociálního výboru

(2014/942/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 302 této smlouvy,

s ohledem na návrh německé vlády,

s ohledem na stanovisko Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 13. září 2010 přijala Rada rozhodnutí 2010/570/EU, Euratom, o jmenování členů Evropského hospodářského a sociálního výboru na období od 21. září 2010 do 20. září 2015 ⁽¹⁾.
- (2) Po skončení mandátu pana Gökeho FREIRICHSE se uvolnilo jedno místo člena Evropského hospodářského a sociálního výboru,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Pan Gerhard HANDKE, *Generaldirektor des Bundesverbandes Großhandel, Außenhandel, Dienstleistungen – BGA*, je jmenován členem Evropského hospodářského a sociálního výboru na zbývající část funkčního období, tedy do 20. září 2015.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne 17. prosince 2014.

Za Radu
předseda
G. L. GALLETI

⁽¹⁾ Úř. věst. L 251, 25.9.2010, s. 8.

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ RADY**ze dne 19. prosince 2014****o jmenování předsedy, místopředsedy a dalších stálých členů Jednotného výboru pro řešení krizí**

(2014/943/EU)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 806/2014 ze dne 15. července 2014, kterým se stanoví jednotná pravidla a jednotný postup pro řešení krize úvěrových institucí a některých investičních podniků v rámci jednotného mechanismu pro řešení krizí a Jednotného fondu pro řešení krizí a mění nařízení (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾, a zejména na čl. 56 odst. 6 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 19. srpna 2014 vstoupilo v platnost nařízení (EU) č. 806/2014.
- (2) Aby se zajistilo rychlé a efektivní rozhodování ve věcech týkajících se řešení krizí, měl by být Jednotný výbor pro řešení krizí zřízený čl. 42 odst. 1 nařízení (EU) č. 806/2014 (dále jen „výbor“) zvláštní agenturou Unie se zvláštní strukturou odpovídající jejím úkolům.
- (3) Složení výboru by mělo zajistit řádné zohledňování všech relevantních zájmů v rámci postupu řešení krize. Vzhledem k úkolům výboru by měli být jmenováni předseda, místopředseda a čtyři další stálí členové výboru.
- (4) Podle čl. 56 odst. 7 nařízení (EU) č. 806/2014 je funkční období prvního předsedy výboru jmenovaného po vstupu uvedeného nařízení v platnost tříleté a lze je jednou prodloužit o dobu pěti let. Podle čl. 56 odst. 5 nařízení (EU) č. 806/2014 je funkční období místopředsedy a čtyř dalších stálých členů výboru pětileté.
- (5) V souladu s čl. 56 odst. 6 nařízení (EU) č. 806/2014 předložila Komise dne 19. listopadu 2014 Evropskému parlamentu užší seznam kandidátů na jmenování do funkcí předsedy, místopředsedy a čtyř dalších stálých členů výboru. Dne 5. prosince 2014 předložila Komise Evropskému parlamentu návrh na jmenování předsedy, místopředsedy a čtyř dalších stálých členů výboru. Evropský parlament tento návrh schválil dne 16. prosince 2014,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

1. Stálou členkou Jednotného výboru pro řešení krizí je na funkční období tří let ode dne vstupu tohoto rozhodnutí v platnost jmenována:

Elke KÖNIGOVÁ, předsedkyně.

2. Stálými členy Jednotného výboru pro řešení krizí jsou na funkční období pěti let ode dne vstupu tohoto rozhodnutí v platnost jmenováni:

- Timo LÖYTTYNIEMI, místopředseda
- Mauro GRANDE, ředitel pro strategie a koordinaci
- Antonio CARRASCOSA, ředitel pro plánování řešení krize
- Joanne KELLERMANNOVÁ, ředitelka pro plánování řešení krize
- Dominique LABOUREIX, ředitel pro plánování řešení krize.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 225, 30.7.2014, s. 1.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 19. prosince 2014.

*Za Radu
předseda
S. GOZI*

ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 11. června 2014****o státní podpoře S.A.26818 (C 20/10) (ex N 536/08 a NN 32/10), kterou Itálie poskytla ve prospěch společnosti SO.G.A.S. – Società per la gestione dell'aeroporto dello Stretto***(oznámeno pod číslem C(2014) 3571)***(Pouze italské znění je závazné)****(Text s významem pro EHP)**

(2014/944/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské Unie (SFEU), a zejména na čl. 108 odst. 2 první pododstavec této smlouvy,

s ohledem na Dohodu o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 62 odst. 1 písm. a) této dohody,

poté, co vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek v souladu s výše uvedenými ustanoveními ⁽¹⁾, a s ohledem na tyto připomínky,

vzhledem k těmto důvodům:

1. POSTUP

- (1) Dne 27. října 2008 oznámily italské orgány Komisi záměr regionu Kalábrie poskytnout podporu ve formě kapitálových vkladů na vyrovnání finančních ztrát, které v letech 2004 a 2005 vznikly společnosti SO.G.A.S. S.p.A. – Società per la Gestione dell'Aeroporto dello Stretto (dále jen „SO.G.A.S.“ nebo „příjemce“), která provozuje letiště Reggio Calabria.
- (2) Během předběžného přezkumu Komise zjistila existenci jiných opatření podpory ve prospěch téhož příjemce, které mohly představovat protiprávní státní podpory. Tato opatření byla zahrnuta do vyšetřování Komise.
- (3) Komise byla informována o skutečnosti, že státní příspěvek byl ve skutečnosti poskytnut dříve, než Komise mohla posoudit jeho slučitelnost s vnitřním trhem, a případ zaevidovala jako neoznamovanou podporu pod číslem NN 32/10.
- (4) Komise si vyžádala další informace o oznámeném opatření dopisy ze dne 27. listopadu 2008, ze dne 23. února 2009 a ze dne 19. května 2009, na které Itálie odpověděla dne 14. ledna 2009, dne 26. března 2009 a dne 9. října 2009.
- (5) Dopisem ze dne 20. července 2010 Komise informovala Itálii o rozhodnutí zahájit formální vyšetřovací řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU ve věci opatření podpory poskytnutých společnosti SO.G.A.S. (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“).
- (6) Rozhodnutí Komise o zahájení řízení bylo zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* ⁽²⁾. Komise vyzvala zúčastněné strany k podání připomínek.
- (7) Dopisem ze dne 19. listopadu 2010 příjemce předložil připomínky týkající se rozhodnutí o zahájení řízení. Dne 20. prosince 2010 Komise tyto připomínky postoupila italským orgánům a poskytla jim příležitost se k připomínce vyjádřit. Dne 29. dubna 2011 byly na opakovanou výzvu Komise ze dne 8. března 2011 doručeny připomínky Itálie. Komise neobdržela žádné další připomínky zúčastněných stran.
- (8) Italské orgány předložily připomínky k rozhodnutí o zahájení řízení dopisem ze dne 23. září 2010 a ze dne 15. prosince 2010.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 292, 28.10.2010, s. 30.

⁽²⁾ Viz poznámka pod čarou 1.

- (9) Dopisem ze dne 30. března 2012 si Komise vyžádala další informace o posuzovaných opatřeních, které italské orgány následně poskytly dopisem ze dne 30. dubna 2012.

2. PODROBNÝ POPIS OPATŘENÍ

2.1. Příjemce

- (10) Příjemcem opatření je provozovatel letiště Reggio Calabria, společnost SO.G.A.S.
- (11) Společnost SO.G.A.S. je kapitálovou společností založenou podle italského práva v roce 1981, která je zcela ve vlastnictví veřejných subjektů.
- (12) Objem provozu řízeného letištěm stoupl z 272 859 cestujících v roce 2004 na 571 694 cestujících v roce 2012 ⁽³⁾.

2.2. Napadená opatření

- (13) Opatření oznámené Itálii se týká kapitálového vkladu ve výši 1 824 964 EUR uskutečněného regionem Kalábrie na vyrovnání ztrát, které společnosti SO.G.A.S. vznikly v letech 2004 a 2005.
- (14) V červnu 2005 a 2006 se veřejní akcionáři společnosti SO.G.A.S. rozhodli nahradit ztráty, které provozovateli letiště vznikly (1 392 900 EUR v roce 2005 a 2 257 028 EUR v roce 2006) v předchozích dvou letech, formou poměrných kapitálových vkladů. V této době region Kalábrie vlastnil 50 % kapitálu a zbývající akcie držely město Reggio Calabria, provincie Reggio Calabria, provincie Messina, město Messina, Obchodní komora Reggio Calabria a Obchodní komora Messina.
- (15) Podle informací, které měla Komise k dispozici v okamžiku přijetí rozhodnutí o zahájení řízení, provincie Reggio Calabria, město Messina, město Reggio Calabria a Obchodní komora Messina již poměrné kapitálové vklady provedly.
- (16) V roce 2006 vznikly provozovateli letiště další ztráty ve výši 6 018 982 EUR. V prosinci 2007 se akcionáři společnosti SO.G.A.S. rozhodli přeměnit rezervy společnosti na vlastní kapitál a snížit základní kapitál, aby pokryly zbývající ztráty. Výsledný kapitál byl však nižší než minimum stanovené italskými právními předpisy pro provozovatele letišť. Proto akcionáři společnosti SO.G.A.S. schválili zvýšení základního kapitálu o 2 742 919 EUR na úroveň požadovanou právními předpisy. Kapitálový vklad byl proveden přeměnou dluhopisů již upsaných některými akcionáři společnosti SO.G.A.S. v celkové výši 2 742 919 EUR. Region Kalábrie nepatřil k akcionářům, kteří drželi tyto přeměnitelné dluhopisy. V důsledku toho se podíl regionu Kalábrie ve společnosti snížil z 50 % na 6,74 %.

2.3. Orgán, který poskytuje podporu

- (17) Pokud jde o předmětná opatření, poskytl je region Kalábrie.
- (18) Jak již bylo vysvětleno výše, také provincie Reggio Calabria, město Reggio Calabria, provincie Messina, město Messina, Obchodní komora Reggio Calabria a Obchodní komora Messina poskytly společnosti SO.G.A.S. veřejné prostředky formou poměrných kapitálových vkladů určených k pokrytí ztrát vzniklých v letech 2004, 2005 a 2006 a ke zvýšení základního kapitálu na úroveň požadovanou právními předpisy.

2.4. Bilance

- (19) Italské orgány oznámily kapitálový vklad ve výši 1 824 964 EUR odpovídající podílu regionu Kalábrie na kapitálu společnosti SO.G.A.S., jak bylo rozhodnuto v červnu 2005 resp. 2006. Kromě toho, jak již bylo zdůrazněno, ztráty ve výši 1 824 964 EUR byly nahrazeny ostatními veřejnými akcionáři. Další kapitálový vklad ve výši 2 742 919 EUR byl proveden v prosinci 2007.
- (20) Celková dotace posuzovaných opatření proto činí 6 392 847 EUR.

⁽³⁾ Na základě veřejně dostupných informací.

2.5. Vnitrostátní soudní řízení

- (21) Jelikož se region Kalábrie rozhodl neprovést kapitálové vklady, na nichž se akcionáři usnesli v červnu 2005 a 2006 před schvalovacím rozhodnutím Komise, obrátila se společnost SO.G.A.S. na soud v Reggio Calabria. Soud rozhodl ve prospěch společnosti SO.G.A.S. a námitka regionu byla zamítnuta v květnu 2009.
- (22) Přestože italský soud uznal pravomoc Komise rozhodovat ve věci slučitelnosti státních podpor s vnitřním trhem, domníval se, že vnitrostátním soudům přísluší rozhodnout, zda opatření podpory představuje státní podporu či nikoliv. Soud rozhodl, že v daném případě se financování z veřejných zdrojů nepovažuje za státní podporu, neboť uvedené financování nemohlo narušit hospodářskou soutěž ani ovlivnit obchod mezi členskými státy. Soud dále konstatoval, že zásada investora v tržním hospodářství byla v daném případě dodržena, neboť nehledě na ztráty vzniklé v letech 2004 a 2005 v době poskytnutí podpory existovaly rozumné vyhlídky na dlouhodobou rentabilitu.
- (23) Region vznesl proti výroku soudu v Reggio Calabria námitku a uvedl, že opatření představuje státní podporu, a proto nemůže být provedeno dříve, než Komise přijme schvalovací rozhodnutí. V prosinci 2009 italské orgány informovaly Komisi, že námitka byla zamítnuta a že nemají žádné další procesní prostředky, aby zabránily poskytnutí příspěvku z veřejných zdrojů ve prospěch společnosti SO.G.A.S.

3. DŮVODY ZAHÁJENÍ FORMÁLNÍHO VYŠETŘOVACÍHO ŘÍZENÍ

- (24) Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení byla Komise předběžně toho názoru, že poměrné vklady regionu a ostatních veřejných akcionářů k pokrytí ztrát vzniklých v letech 2004 a 2005 i kapitálové vklady, na nichž se usnesli akcionáři společnosti SO.G.A.S. v prosinci 2007, představují státní podporu z těchto důvodů:
- a) spočívaly v převodu prostředků z řady regionálních a místních orgánů, tj. z regionu Kalábrie, provincie Reggio Calabria, města Reggio Calabria, provincie Messina a města Messina, a ze subjektů místní samosprávy, jako jsou Obchodní komora Reggio Calabria a Obchodní komora Messina, na společnost SO.G.A.S., a týkaly se tedy veřejných zdrojů a byly přičitatelné státu;
 - b) nerespektovaly zásadu investora v tržním hospodářství, a proto poskytly selektivní výhodu společnosti SO.G.A.S.;
 - c) mohly narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.
- (25) Komise měla předběžně za to, že napadená opatření jsou neslučitelná s vnitřním trhem. Komise především uvedla, že podle výslovného prohlášení Itálie společnost SO.G.A.S. není pověřena závazkem veřejné služby obecného hospodářského zájmu. Z druhé Komise zdůraznila, že jak potvrdily italské orgány, opatření se nevztahovala na žádnou konkrétní investici letiště, a měla tedy předběžně za to, že slučitelnost opatření nemůže být posuzována na základě kritérií podle pokynů Společenství pro financování letišť a pro státní podpory na zahájení činnosti pro letecké společnosti s odletem z regionálních letišť⁽⁴⁾ (dále jen „pokyny pro leteckou dopravu z roku 2005“). Zatřetí, přestože byla společnost SO.G.A.S. v obtížích ve smyslu pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích (dále jen „pokyny pro podporu na záchranu a restrukturalizaci“)⁽⁵⁾, italské orgány uvedly, že oznámená opatření nejsou součástí plánu restrukturalizace a že žádný plán tohoto druhu ve skutečnosti neexistuje. Konečně Komise měla za to, že opatření nejsou slučitelná s pokyny k regionální podpoře na období 2007–2013 (dále jen „pokyny k regionální podpoře“)⁽⁶⁾, které poskytují rámec pro posuzování podpor poskytnutých podle čl. 107 odst. 3 písm. a) a c) SFEU.
- (26) Pokud jde o kroky navržené vnitrostátnímu soudu proti odmítnutí regionu vyplatit svůj poměrný příspěvek před schválením Komisí ve smyslu pravidel pro státní podporu, Komise měla za to, že vzhledem k nadřazenosti práva Unie nad vnitrostátním právem, a pokud nebylo oznámení formálně staženo, má Itálie povinnost podrobit se ustanovení o pozastavení podle čl. 108 odst. 3 SFEU. Komise měla za to, že k postoji, který zaujaly vnitrostátní soudy, tedy nemělo být přihlédnuto a že italské orgány neměly oznámené opatření provést, dokud probíhalo řízení o státní podpoře, z titulu převahy povinnosti pozastavení podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 312, 9.12.2005, s. 1 (body 53–63).

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽⁶⁾ Úř. věst. C 54, 4.3.2006, s. 13.

4. PŘIPOMÍNKY ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (27) Komise obdržela připomínky pouze od společnosti SO.G.A.S. jakožto příjemce, které dokládají a doplňují argumentaci předloženou italskými orgány během formálního vyšetřovacího řízení.

4.1. Existence podpory

- (28) Příjemce tvrdí, že posuzovaná opatření nepředstavují státní podporu, protože nejsou splněny všechny předpoklady uvedené v čl. 107 odst. 1 SFEU. Konkrétně příjemce trvá na tom, že opatření: i) neovlivňuje obchod mezi členskými státy nebo alternativně ii) neposkytuje selektivní hospodářskou výhodu společnosti SO.G.A.S. a iii) nenarušuje ani nemůže narušit hospodářskou soutěž.
- (29) Společnost SO.G.A.S. prohlašuje, že napadená opatření byla poskytnuta za běžných tržních podmínek, a jsou tedy slučitelná se zásadou investora v tržním hospodářství. Společnost dále tvrdí, že opatření jsou slučitelná s články 2446 a 2447 italského občanského zákoníku, které akcionářům akciové společnosti, jež vykázala ztráty přesahující třetinu kapitálu, ukládají povinnost pokrytí těchto ztrát za účelem zamezení likvidace společnosti. Nepokrytí ztrát provozovatele letiště ze strany akcionářů by navíc vedlo ke zrušení (ve smyslu článku 13 ministerského dekretu (D.M.) č. 521 ze dne 12. listopadu 1997) povolení provozovat část letiště Aeroporto dello Stretto, které bylo společnosti SO.G.A.S. uděleno podle článku 17 vládního dekretu (D.L.) č. 67/1997, a definitivní nemožnost, aby společnost získala povolení provozovat celé letiště, pro něž byla podána žádost Ministerstvu dopravy. Bylo by tedy rozumné se domnívat, že i soukromý akcionář, pokud by byl postaven před tuto alternativu, by pro zvýšení hodnoty vlastního podílu jednal stejně.
- (30) Příjemce připomněl, že soud v Reggio Calabria zadal nezávislé posouzení společnosti v červnu 2008 a že hodnota společnosti byla odhadnuta v rozmezí od 12 000 000 EUR do 17 000 000 EUR.
- (31) Za účelem zdůraznění vyhlídek na rentabilitu společnosti příjemce Komisi předložil průmyslový a finanční plán vypracovaný v říjnu 2008 externím poradcem jménem společnosti SO.G.A.S., který hypoteticky předpokládal obnovení rentability společnosti v roce 2013.
- (32) Společnost SO.G.A.S. dále vysvětlila, že v červenci 2007 bylo zveřejněno nabídkové řízení na částečnou privatizaci jejího základního kapitálu. V této souvislosti italsko-argentinské dočasné sdružení podniků (ATI) předložilo nabídku na odkup 35 % základního kapitálu společnosti SO.G.A.S. Tato nabídka byla akcionáři společnosti SO.G.A.S. považována za ekonomicky nevýhodnou. V březnu 2010 bylo zveřejněno nové nabídkové řízení na odkup 35 % akcií společnosti SO.G.A.S. Podle společnosti SO.G.A.S. dvě vyjádření zájmu obdržena v reakci na nové nabídkové řízení ukazují, společně s počáteční nabídkou ATI, že v tomto případě byla zásada investora v tržním hospodářství dodržena.
- (33) Dále příjemce považuje za chybnou připomínku Komise, podle níž cestující, kteří využívají letiště Aeroporto dello Stretto, mohou podle místa svého bydliště alternativně využít letiště Catania, Lamezia Terme a Crotone, a že napadená opatření tedy potenciálně mohou narušit hospodářskou soutěž na úrovni provozovatelů letišť.
- (34) Letiště Aeroporto dello Stretto a letiště Catania, Lamezia Terme a Crotone jsou regionálními letišti určenými pro přímé lety, jejichž spádové oblasti se nepřekrývají; letiště Aeroporto dello Stretto navíc nesoutěží s žádným jiným letišťem v Itálii nebo v Unii. Souhrn geografických a infrastrukturních zvláštností regionu Kalábrie údajně vylučuje jakékoli potenciální překrývání spádové oblasti letiště Aeroporto dello Stretto s dalšími italskými sousedními letišti. Letiště Lamezia Terme se nachází ve vzdálenosti více než 130 km, v průměru přibližně jednu hodinu jízdy automobilem od letiště Aeroporto dello Stretto. Mezi letišťem Aeroporto dello Stretto a letišťem Crotone, která se nacházejí ve vzdálenosti přibližně tří hodin, neexistují žádné přímé vysokorychlostní spoje. Letiště Catania se nachází v jiném zeměpisném regionu, ve vzdálenosti více než 130 km, v průměru přibližně jednu hodinu a třicet/čtyřicet minut jízdy automobilem.
- (35) V této souvislosti poskytla společnost SO.G.A.S. tabulku, která uvádí korelační koeficienty mezi tokem cestujících přilétajících na letiště Aeroporto dello Stretto a cestujících na letištích Lamezia Terme, Crotone a Catania. Tabulka ukazuje, že cestující na letišti Aeroporto dello Stretto představují novou složku regionální dopravy. Proto by případné uzavření letiště způsobilo částečný pokles poptávky po službách letecké dopravy spíše než její přerozdělení mezi ostatní letiště. Společnost SO.G.A.S. navíc předložila tabulku, která ukazuje, že posuzovaná opatření skutečně vytvořila novou poptávku po službách letecké dopravy v dané oblasti a přinesla pozitivní výhody jak pro letecké společnosti, které chtějí zavést nové spoje mezi letišťem Aeroporto dello Stretto a ostatními vnitrostátními a unijními letišti, tak pro další letiště, která musí čelit narůstající poptávce.

- (36) Společnost SO.G.A.S. dále odmítla předběžné posouzení Komise, podle kterého by opatření mohla narušit hospodářskou soutěž mezi leteckými linkami. Příjemce podotkl, že v tomto případě nebylo financování z veřejných zdrojů převedeno na žádnou leteckou společnost v podobě nižších přistávacích poplatků nebo zvýhodnění jiného druhu. Přistávací poplatky a jiné provozní podmínky letiště jsou stanovovány příslušnými orgány veřejné správy, aniž by provozovatel letiště měl jakoukoli diskreční pravomoc. Konečně příjemce tvrdil, že letiště Aeroporto dello Stretto obsluhovala převážně společnost Alitalia (která provozovala šest letů z celkového počtu osmi letů za den) a že nic nenavštěvovalo tomu, že by charteroví a nízkonákladoví přepravci měli zájem zavést nové odlety z letiště Aeroporto dello Stretto.
- (37) Společnost SO.G.A.S. uzavřela tvrzením, že při posuzování dopadů opatření na hospodářskou soutěž a na ovlivňování obchodu mezi členskými státy, Komise mohla více přihlédnout ke zvláštním okolnostem případu a vyloučit, že opatření představuje státní podporu.

4.2. Slučitelnost podpory

- (38) Pokud jde o slučitelnost opatření ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU, společnost SO.G.A.S. zdůraznila, že posuzované financování z veřejných zdrojů mělo za cíl udržet provozovatele letiště v chodu a rozvíjet některé hospodářské činnosti. Tento cíl byl údajně odůvodněn skutečností, že letiště malých rozměrů obecně nejsou schopna vytvářet dostatečné příjmy, aby pokryla všechny náklady nezbytné k tomu, aby bylo zaručeno dodržování bezpečnostních předpisů. Kromě toho letiště Aeroporto dello Stretto by vzhledem ke svým infrastrukturním charakteristikám a z toho vyplývajícím omezením uloženým úřadem ENAC⁽⁷⁾ stěžím mohlo přijímat charterové a nízkonákladové letecké společnosti.
- (39) Zejména na základě parametrů úřadu ENAC (Národní úřad pro civilní letectví) je letiště Aeroporto dello Stretto kvalifikováno jako letiště II. úrovně. Klasifikace provedená úřadem ENAC vychází spíše z velikosti infrastruktur než z objemu provozu cestujících a letiště s malým provozem nutí vynakládat stejné náklady na dodržování bezpečnostních předpisů jako letiště s více než jedním milionem cestujících ročně.
- (40) Bez posuzovaného financování z veřejných zdrojů by letiště bylo nuceno trh opustit s negativními důsledky pro mobilitu obyvatel na regionální úrovni. To by rovněž připravilo akcionáře o jakoukoli možnost návratnosti investice.
- (41) Konečně, nebo druhořadě, společnost SO.G.A.S. tvrdí, že jelikož se na tento případ vztahuje rozhodnutí Komise 2005/842/ES⁽⁸⁾, napadená opatření mohou být považována za slučitelná s vnitřním trhem a vyňata z oznamovací povinnosti.
- (42) Společnost SO.G.A.S. tvrdila, že jelikož ve sledovaném období nepřevýšil roční počet cestujících na letišti jeden milion osob, jeho provozování jako celku představovalo službu obecného hospodářského zájmu podle čl. 2 odst. 1 písm. d) rozhodnutí 2005/842/ES. Společnost SO.G.A.S. navíc vysvětlila, že ve smyslu legislativního dekretu č. 250 ze dne 25. července 1997 si místní veřejné subjekty mohou ponechat podíly pouze v těch kapitálových společnostech, které poskytují služby obecného zájmu. Společnost SO.G.A.S. byla vždy ve vlastnictví kalábrijských a messinských místních veřejných subjektů, což údajně prokazuje povahu služby obecného hospodářského zájmu přiznanou provozování letiště. Aby společnost SO.G.A.S. prokázala, že provozování letiště představuje službu obecného hospodářského zájmu, předložila Komisi rozhodnutí města Reggio Calabria ze dne 27. července 2010 a ze dne 19. června 2010 odvolávající se na důležitost služeb letiště na regionální úrovni.
- (43) Vyrovnávací platba za závazek veřejné služby je údajně omezena na nahrazení ztrát, které provozovateli letiště vznikly při poskytování služby obecného hospodářského zájmu, a je tedy v souladu se zásadami nezbytnosti a přiměřenosti podle čl. 5 odst. 1 rozhodnutí 2005/842/ES. Pokud jde o neexistenci aktu, který by skutečně pověřoval provozovatele letiště poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, společnost SO.G.A.S. navrhla sepsání návrhu dohody, aby se zamezilo jakékoli pochybnosti, pokud jde o letiště Aeroporto dello Stretto v souvislosti se splněním čtyř kumulativních podmínek uvedených v rozsudku ve věci Altmark⁽⁹⁾.

⁽⁷⁾ Národní úřad pro civilní letectví.

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2005/842/ES ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 312, 29.11.2005, s. 67).

⁽⁹⁾ Věc C-280/00 *Altmark*, Recueil 2003, s. I-7747.

5. PŘIPOMÍNKY ITALSKÝCH ORGÁNŮ

- (44) V rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že v té době Itálie potvrdila, že společnost SO.G.A.S. nebyla oficiálně pověřena závazkem veřejné služby obecného zájmu, a proto nebylo možné posuzovat slučitelnost napařených opatření ve vztahu k pravidlům pro služby obecného hospodářského zájmu.

5.1. Povaha činnosti letiště jako služby obecného hospodářského zájmu

- (45) Během vyšetřování Itálie tvrdila, že posuzovaná opatření představují vyrovnávací platbu za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu společností SO.G.A.S. Podle italských orgánů se nedalo vyloučit, nebyl-li prokázán opak, že dodržování předpisů Unie v oblasti služeb obecného hospodářského zájmu může být v případě společnosti SO.G.A.S. potvrzeno prostřednictvím „následného hodnocení“.
- (46) Itálie se domnívá, že postoj Komise příliš upřednostňuje formální požadavky oproti věcným požadavkům na služby obecného hospodářského zájmu. Na podporu tohoto tvrzení Itálie poskytla rychlé zhodnocení čtyř kritérií rozsudku ve věci Altmark. Itálie prohlásila, že ve skutečnosti společnost SO.G.A.S. byla úkolem veřejné služby pověřena. Toto pověření bylo údajně potvrzeno, přímo i nepřímo, různými správními akty místních orgánů. V tomto smyslu Itálie poskytla zápis z usnesení rady města Reggio Calabria ze dne 17. října 2007, která rozhodla o subvencování ztrát provozovatele letiště, a rovněž zápisy ze zasedání rady města Reggio Calabria ze dne 16. června 2009 a ze dne 31. prosince 2009, které údajně ukazují, jak lze činnosti letiště považovat za službu obecného hospodářského zájmu. V zápisu ze zasedání rady města Reggio Calabria ze dne 17. října 2007 se skutečně uvádí, že „region Kalábrie považoval určité činnosti vykonávané letištěm v Reggio Calabria za nezbytné pro účely poskytování služby obecného hospodářského zájmu a společnosti SO.G.A.S. uložil řadu závazků veřejné služby, aby byla zaručena přiměřená ochrana obecného veřejného zájmu; v obdobných případech mohou veřejné orgány subvencovat dodatečné náklady subjektu, který provozuje letiště, vyplývající ze závazku veřejné služby, pokud nelze vyloučit, že provoz letiště jako celku lze považovat za hospodářskou službu obecného zájmu“.
- (47) Obecněji řečeno region Kalábrie přistoupil k Protokolu pro rozvoj letišť Lamezia Terme – Crotona – Reggio Calabria, z čehož vyplývá, že letištní služby mají povahu veřejných služeb zásadních pro hospodářský a společenský rozvoj regionu a že jako takové mohou být předmětem financování s využitím zdrojů Unie nebo zdrojů vnitrostátních či regionálních.
- (48) Itálie také zdůraznila, že dne 28. prosince 2008 provozovatel letiště požádal akcionáře, aby zajistili nahrazení ztrát právě z titulu závazku veřejné služby, a že žádný provozovatel by službu provozování letiště neposkytoval na základě čistě obchodních podmínek. První kritérium rozsudku ve věci Altmark je tedy údajně splněno.
- (49) Italské orgány tvrdí, že parametry vyrovnávací platby lze dobře vyvodit z rozvahy společnosti SO.G.A.S., v níž jsou provozní náklady uvedeny transparentně. Financování z veřejných zdrojů se tedy omezuje na pokrytí ztrát, aniž by byl přiznán jakýkoli zisk ve prospěch příjemce.
- (50) Pokud jde o třetí kritérium rozsudku ve věci Altmark, Itálie zdůraznila, že v případě veřejných služeb nemohou být zásahy veřejného akcionáře srovnávány se zásahy soukromého investora. Chování veřejných subjektů může být odůvodněno sledováním cíle veřejného zájmu, který jako takový nepřihlíží k uplatnění kritéria soukromého investora. Vzhledem k tomu, že v tomto případě chování veřejných akcionářů nebylo odůvodněno obchodními úvahami, není možné žádné srovnání s chováním tržního investora. Itálie dospěla k závěru, že třetí kritérium ve věci Altmark, které údajně naznačuje uplatnění kritéria soukromého investora, se na posuzovaný případ nevztahuje.
- (51) Konečně Itálie dospěla k závěru, že vzhledem k tomu, že činnost vykonávaná společností SO.G.A.S. má povahu služby obecného hospodářského zájmu, mohou být kapitálové vklady považovány na základě následného hodnocení za vyrovnávací platbu za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, a že tedy nepředstavují státní podporu.

5.2. Slučitelnost podpory

- (52) Itálie prohlásila, že i kdyby měla být dotčená opatření považována za státní podporu, musela by být považována za slučitelná podle čl. 2 odst. 1 rozhodnutí 2005/842/ES.

5.3. Neexistence narušení hospodářské soutěže

- (53) Itálie se odvolávala na bod 39 pokynů pro leteckou dopravu z roku 2005, který stanoví, že „je málo pravděpodobné, aby financování poskytnutá malým regionálními letištěm (kategorie D) narušila hospodářskou činnost nebo ovlivnila obchody tak, že by to bylo v rozporu se společným zájmem“.
- (54) Italské orgány také uvedly, že činnosti letiště nejsou ziskové. Tato okolnost je údajně doložena skutečností, že ačkoliv se původnímu záměru provést částečnou privatizaci společnosti dostalo široké publicity, tento postup nakonec neměl kladný výsledek. Vzhledem k tomu, že potenciální investoři by museli přijmout závazek náhrady ztrát předpokládaných pro následující období, jak bylo stanoveno v průmyslovo-finančním plánu zveřejněném v nabídkovém řízení, a že jediná obdržená nabídka nebyla považována za ekonomicky výhodnou, je zjevné, že předmětná činnost je svou povahou předurčena k vytváření ztrát. Kromě toho skutečnost, že nabídka nepředložil žádný zájemce, který by převzal celou potenciální ztrátu, ale pouze ztrátu v předem stanoveném rozsahu, údajně prokazuje neexistenci trhu lákavého pro investory, tedy skutečnost, která by tehdy vylučovala, že opatření mohou ovlivnit obchod mezi členskými státy.

6. PŘIPOMÍNKY ITÁLIE K PŘIPOMÍNKÁM ZÚČASTNĚNÝCH STRAN

- (55) Dopisem ze dne 27. dubna 2012 italské orgány předložily jménem regionu Kalábrie vlastní vyjádření k připomínkám společnosti SO.G.A.S. vzneseným během vyšetřování.
- (56) Itálie podpořila argumenty předložené příjemcem, včetně argumentů týkajících se povahy posuzovaných opatření jako služeb obecného hospodářského zájmu, a doplnila, že právě z titulu této povahy nemohou být opatření považována za státní podporu.
- (57) Povaha opatření navíc údajně není taková, aby mohla narušit hospodářskou soutěž a/nebo ovlivnit obchod mezi členskými státy.

7. POSOUZENÍ PODPORY

7.1. Existence podpory

- (58) Podle čl. 107 odst. 1 SFEU podpory poskytované v jakékoli formě státem nebo ze státních prostředků, které narušují nebo mohou narušit hospodářskou soutěž tím, že zvýhodňují určité podniky nebo určitá odvětví výroby, jsou, pokud ovlivňují obchod mezi členskými státy, neslučitelné s vnitřním trhem, nestanoví-li SFEU jinak.
- (59) Kritéria uvedená v čl. 107 odst. 1 jsou kumulativní. Aby tedy bylo možné stanovit, zda oznámená opatření představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, je nutné prověřit existenci všech výše uvedených podmínek. Zejména finanční podpora:
- je poskytována státem nebo ze státních prostředků;
 - zvýhodňuje určité podniky nebo určitá odvětví výroby;
 - narušuje nebo by mohla narušit hospodářskou soutěž;
 - ovlivňuje obchod mezi členskými státy.
- (60) V rozsudku ve věci *Flughafen Leipzig-Halle* ⁽¹⁰⁾ Tribunál prohlásil, že výstavba a provozování civilního letiště představují činnost hospodářské povahy. Jediná výjimka se týká určitých činností, které zpravidla spadají do výkonu veřejné moci, a nemohou být tedy považovány za hospodářskou činnost. Financování těchto činností státem nespadá do oblasti pravidel státní podpory. Není tedy pochyb, že společnost SO.G.A.S. představuje společnost ve smyslu právních předpisů v oblasti státních podpor, neboť provozuje letiště Aeroporto dello Stretto a nabízí placené letištní služby hospodářským subjektům (zejména leteckým společnostem) přítomným na uvedeném letišti.

7.1.1. Státní prostředky

- (61) Pojem státní podpory zahrnuje jakékoli zvýhodnění poskytnuté přímo nebo nepřímo, financované z veřejných zdrojů a poskytnuté samotným státem nebo zprostředkujícími subjekty působícími na základě pravomocí, které jim byly státem svěřeny. Zahrnuje to tedy i všechny podpory poskytnuté regionálními nebo místními subjekty členských států nezávisle na jejich statutu nebo jejich označení ⁽¹¹⁾.

⁽¹⁰⁾ Rozsudek Tribunálu ze dne 24. března 2011, spojené věci T-455/08 *Flughafen Leipzig-Halle GmbH a Mitteldeutsche Flughafen AG v. Komise a T-443/08 Freistaat Sachsen a Land Sachsen-Anhalt v. Komise*, Sb. rozh. 2011, s. 01311.

⁽¹¹⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. října 1987, věc 248/84 *Spolková republika Německo v. Komise Evropských společenství*, Recueil 1987, s. 04013, a rozsudek Tribunálu ze dne 12. května 2011, spojené věci *Région Nord-Pas-de-Calais (T-267/08) a Communauté d'agglomération du Douaisis (T-279/08) v. Evropská komise*, Sb. rozh. 2011, s. II-0000, bod 108.

- (62) Ve 27. a 28. bodě odůvodnění rozhodnutí o zahájení řízení Komise uvedla, že posuzované opatření spočívá v převodu prostředků z řady regionálních a místních orgánů na společnost SO.G.A.S. Komise tedy měla za to, že dotčená opatření se týkají veřejných zdrojů a jsou přičitatelná státu. Dále měla Komise za to, že zdroje italských obchodních komor představují státní prostředky. Jelikož obchodní komory jsou veřejnými subjekty podléhajícími veřejnému právu, které je považuje za nedílnou součást veřejné správy, a jsou pověřeny určitými veřejnými funkcemi, Komise měla za to, že jejich rozhodnutí jsou přičitatelná Itálii. Na základě toho je třeba zdroje Obchodní komory Messina považovat za veřejné zdroje a jejich převod lze přičítat státu. Itálie ani zúčastněné třetí strany tento předběžný výsledek během vyšetřování nenapadly.
- (63) Komise proto potvrzuje, že všechna posuzovaná opatření jsou poskytnuta ze státních prostředků a jsou přičitatelná státu.

7.1.2. *Selektivní hospodářská výhoda*

- (64) Financování z veřejných zdrojů je selektivní, neboť z něj má prospěch pouze jedna společnost: SO.G.A.S. V tomto konkrétním případě to zahrnuje ztráty vzniklé společnosti při provozování její běžné činnosti.
- (65) Komise se domnívá, že pokud výstavba a provoz letištní infrastruktury představují činnosti hospodářské povahy, financování z veřejných zdrojů poskytnuté provozovateli takovéto infrastruktury na pokrytí nákladů, které by za normálních okolností měl nést provozovatel, představuje hospodářské zvýhodnění pro společnost SO.G.A.S., neboť posiluje její pozici na trhu a brání silám přítomným na trhu, aby mohly běžně fungovat ⁽¹²⁾.
- (66) Komise podotýká, že zatímco v předběžné fázi Itálie tvrdila, že letiště nebylo formálně pověřeno poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, v návaznosti na přijetí rozhodnutí o zahájení řízení Itálie svůj postoj změnila a tvrdila, že dotčené financování z veřejných zdrojů skutečně představuje veřejnou vyrovnávací platbu za plnění závazku veřejné služby ⁽¹³⁾.
- (67) Aby bylo možné stanovit, zda vyrovnávací platba za poskytování služby obecného hospodářského zájmu představuje zvýhodnění ve smyslu článku 107 SFEU, Soudní dvůr v rozsudku ve věci Altmark vymezil tato kritéria ⁽¹⁴⁾:
- 1) podnik-příjemce musí být skutečně pověřen plněním povinností veřejné služby a tyto povinnosti musí být jasně definovány (dále jen „první kritérium rozsudku ve věci Altmark“);
 - 2) parametry, na jejichž základě je vyrovnání vypočteno, musí být předem stanoveny objektivním a transparentním způsobem (dále jen „druhé kritérium rozsudku ve věci Altmark“);
 - 3) vyrovnání nepřesahuje meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části nákladů vynaložených k plnění povinností veřejné služby se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností (dále jen „třetí kritérium rozsudku ve věci Altmark“);
 - 4) není-li výběr podniku, který má být pověřen plněním povinností veřejné služby, v konkrétním případě učiněn v rámci řízení o zadání veřejné zakázky umožňujícího vybrat zájemce schopného poskytovat tyto služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek, musí být úroveň nutného vyrovnání určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený dopravními prostředky k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností (dále jen „čtvrté kritérium rozsudku ve věci Altmark“).

7.1.2.1. První kritérium rozsudku ve věci Altmark

- (68) První podmínka rozsudku ve věci Altmark se shoduje s požadavkem na jasné pověření a vymezení služby obecného hospodářského zájmu podle čl. 106 odst. 2 SFEU ⁽¹⁵⁾.

⁽¹²⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 14. února 1990, věc C-301/87 *Francie v. Komise*, Recueil 1990, s. I-307, bod 41.

⁽¹³⁾ Komise zdůrazňuje, že připomínky předložené italskými orgány během formálního vyšetřovacího řízení se liší od připomínek, které italské orgány předložily před rozhodnutím Komise o zahájení tohoto řízení ve věci posuzovaných opatření. V rozhodnutí o zahájení řízení Komise zejména uvedla, že v té době Itálie potvrdila, že společnost SO.G.A.S. není formálně pověřena závazkem veřejné služby obecného zájmu, což byl důvod, proč nemohla být posuzována slučitelnost napadených opatření ve vztahu k pravidlům pro služby obecného hospodářského zájmu. Následně během vyšetřování Itálie vysvětlila, že společnost SO.G.A.S. skutečně byla pověřena poskytováním služby obecného hospodářského zájmu, a že tedy opatření posuzovaná Komisí představují oprávněnou vyrovnávací platbu za poskytování veřejné služby.

⁽¹⁴⁾ Rozsudek Soudního dvora ze dne 24. července 2003, věc C-280/00 *Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg*, Recueil 2003, s. I-7747.

⁽¹⁵⁾ Bod 47 sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 15).

- (69) Především čl. 106 odst. 2 SFEU se použije výlučně na „podniky pověřené poskytováním“ služby obecného hospodářského zájmu. Soudní dvůr opakovaně zdůraznil nezbytnost pověřovacího aktu⁽¹⁶⁾. Takovýto akt je skutečně nezbytný pro vymezení povinností podniku a státu. Pokud oficiální pověřovací akt neexistuje, konkrétní úkol podniku není znám a nelze určit spravedlivou vyrovnávací platbu⁽¹⁷⁾. Nezbytnost jasného vymezení služby obecného hospodářského zájmu je tedy nedílnou a podstatnou součástí konceptu pověření, a vychází proto přímo z čl. 106 odst. 2 SFEU. Pověření podniku k poskytování služby musí být také logicky doprovázeno jejím vymezením.
- (70) Ve sdělení o službách obecného zájmu z roku 2001 Komise již zdůraznila souvislost mezi vymezením pověření a nezbytností a přiměřeností vyrovnávací platby za služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU⁽¹⁸⁾. Bod 22 sdělení vysvětluje, že „v každém případě musí být, v zájmu umožnění uplatnění výjimky uvedené v čl. 106 odst. 2, jasně vymezen úkol veřejné služby a musí být výslovně zadán úkonem orgánu veřejné moci [...] Tato povinnost je nutná k zajištění právní jistoty, jakož i transparentnosti ve vztahu k občanům a nezbytná k tomu, aby Komise mohla provést své hodnocení proporcionality“. Pověření a vymezení jsou tedy nezbytnými logickými předpoklady pro jakékoli významné posouzení přiměřenosti vyrovnávací platby. Soudy Evropské unie totiž opakovaně zdůraznily nutnost jasného vymezení závazku veřejné služby pro uplatnění výjimky uvedené v rozsudku ve věci *Altmark* iv čl. 106 odst. 2 SFEU⁽¹⁹⁾.
- (71) Rámec pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005⁽²⁰⁾ potvrzuje toto pojetí. Na základě bodu 8 rámce může Komise prohlásit za slučitelné s vnitřním trhem vyrovnávací platby za veřejnou službu, které představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, za podmínek stanovených v samotném rámci. Tyto podmínky zahrnují zejména pověření službou obecného hospodářského zájmu prostřednictvím jednoho nebo více úředních aktů uvádějících přesnou povahu a délku trvání závazků veřejné služby, ukazatele pro výpočet, kontrolu a přezkoumání vyrovnávací platby a rovněž ujednání, která vyloučí vyplacení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby a zajistí navrácení nadměrné vyrovnávací platby, která již byla vyplacena (bod 13 rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005).
- (72) Rovněž sdělení Komise o použití pravidel Evropské unie v oblasti státní podpory na vyrovnávací platbu udělenou za poskytování služeb obecného hospodářského zájmu⁽²¹⁾ z roku 2011 vysvětluje, že služba obecného hospodářského zájmu a závazek veřejné služby musí být předem jasně vymezeny. Podle bodu 51 uvedeného sdělení „aby mohl být uplatněn čl. 106 odst. 2 Smlouvy, musí být poskytováním služby obecného hospodářského zájmu pověřen nejméně jeden podnik. Dotyčné podniky musejí být tudíž státem pověřeny zvláštním úkolem. Také podle prvního kritéria judikatury *Altmark* musí být podnik pověřen plněním povinností veřejné služby. Aby se tudíž zabezpečil soulad s judikaturou *Altmark*, je nutné pověření veřejnou službou, které vymezení povinností dotyčných podniků a orgánů“. Následující bod 52 stanoví, že veřejná služba musí být svěřena jedním nebo více akty, které musí obsahovat alespoň náplň a délku trvání závazků veřejné služby; o který podnik a případně o které území se jedná; povahu výhradních nebo zvláštních práv přiznaných podniku daným orgánem; ukazatele pro výpočet, kontrolu a hodnocení vyrovnávací platby a ujednání, která vyloučí vyplacení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby a zajistí její navrácení.

⁽¹⁶⁾ Věc 127/73 *Belgische Radio en Televisie v. SV SABAM a NV Fonior*, Recueil 1974, s. 313, body 19 a 20; věc 66/86 *Ahmed Saeed Flugreisen a Silver Line Reisebüro GmbH v. Zentrale zur Bekämpfung unlauteren Wettbewerbs e.V.*, Recueil 1989, s. 803, body 55 až 57; věc 7/82 *Gesellschaft zur Verwertung von Leistungsschutzrechten mbH (GVL) v. Komise*, Recueil 1983, s. 483; věc 172/80 *Gerhard Züchner v. Bayerische Vereinsbank AG*, Recueil 1981, s. 2021.

⁽¹⁷⁾ Bod 5.1 pracovního dokumentu útvarů Komise ze dne 20. listopadu 2007 „Frequently asked questions in relation with Commission Decision of 28 November 2005 on the application of Article 86(2) of the EC Treaty to State aid in the form of public service compensation granted to certain undertakings entrusted with the operation of services of general economic interest, and of the Community Framework for State aid in the form of public service compensation“ (Často kladené otázky týkající se rozhodnutí Komise ze dne 28. listopadu 2005 o použití čl. 86 odst. 2 Smlouvy o ES na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu a rámce Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby) doprovázející sdělení „Služby obecného zájmu, včetně sociálních služeb obecného zájmu: nový evropský závazek“. Pracovní dokument je k dispozici v angličtině na této adrese: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52007SC1516:EN;HTML>.

⁽¹⁸⁾ Sdělení Komise o službách obecného zájmu v Evropě (sdělení o službách obecného hospodářského zájmu z roku 2001) (Úř. věst. C 17, 19.1.2001, s. 4).

⁽¹⁹⁾ Věc C-280/00 *Altmark*, Recueil 2003, s. I-7747, bod 87; věc T-137/10 *CBI v. Komise*, rozsudek ze dne 7. listopadu 2012 dosud nezveřejněný, body 97 a 98.

⁽²⁰⁾ Rámec Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (Úř. věst. C 297, 29.11.2005, s. 4).

⁽²¹⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012, s. 4.

- (73) Italské orgány však tvrdí, že přístup Komise je příliš formální a že společnost SO.G.A.S. skutečně byla službou obecného hospodářského zájmu pověřena, přičemž se z velké části opírají o dokumenty datované po přijetí posuzovaných opatření.
- (74) Podle Itálie lze kvalifikaci provozování letiště Aeroporto dello Stretto jako služby obecného hospodářského zájmu dovodit z četných regionálních usnesení, která uvádějí veřejný zájem letištních služeb a jejich podpurnou úlohu při hospodářském rozvoji regionu. Žádné z výše uvedených regionálních usnesení však výslovně nevymezuje údajný úkol veřejné služby, kterým byl pověřen provozovatel letiště, ani pravidla upravující příslušnou vyrovnávací platbu. Komise dále uvádí, že dotčené akty byly zveřejňovány od roku 2007, a jsou tedy datovány po údajném zavedení služeb obecného hospodářského zájmu, neboli po činnosti letiště v období let 2004 až 2006. Itálie navíc Komisi neposkytla žádný dokument, který by byl datovaný před rokem 2004 a vymezoval rozsah předpokládaného závazku veřejné služby uloženého příjemci.
- (75) Komise se proto domnívá, že v daném případě nebyl příjemce údajnou službou obecného hospodářského zájmu řádně pověřen.
- (76) Komise nemůže přijmout tvrzení italských orgánů, podle něhož může být poskytnuta oprávněná vyrovnávací platba za závazek veřejné služby i v případě, že služba nebyla předem kvalifikována jako služba obecného hospodářského zájmu a příjemce jí nebyl jako takovou pověřen předem. Pokud by to bylo možné, členské státy by mohly podle vlastního uvážení skutečnou potřebu uložení závazku veřejné služby posuzovat až následně. Jinými slovy, pokud by podniku vznikly finanční ztráty, členské státy by jej mohly pověřit závazkem veřejné služby, díky němuž by podniku mohla být poskytnuta vyrovnávací platba za účelem jeho udržení, a to neohledně na jakékoli předběžné posouzení skutečné potřeby poskytovat takovou službu v obecném zájmu. Tento přístup je neslučitelný s podmínkou, podle níž službami obecného hospodářského zájmu musí být dotčený podnik pověřen prostřednictvím jednoho nebo více úředních aktů uvádějících zejména povahu a délku trvání závazku veřejné služby, ukazatele pro výpočet, kontrolu a hodnocení vyrovnávací platby, jakož i ujednání, která vyloučí vyplacení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby a zajistí její navrácení. Tvrzení italských orgánů, podle kterého jsou letištní služby zásadní pro hospodářský rozvoj regionu, nepostačuje k tomu, aby bylo možné se domnívat, že příjemce byl službou obecného hospodářského významu řádně pověřen, jelikož závazek veřejné služby a pravidla týkající se vyrovnávací platby nebyly vymezeny předem a transparentně.
- (77) Navíc přijetí postoje italských orgánů, podle něhož členské státy mohou službou obecného hospodářského zájmu pověřit následně, by znamenalo zvýhodnění těch států, které porušily povinnosti oznámení a pozastavení. Tyto státy by mohly tvrdit, že protiprávní státní podpora poskytnutá určitému podniku skutečně sloužila k náhradě nákladů na veřejnou službu náhodně poskytovanou příjemcem (aniž by však uvedená služba byla předem vymezena a podnik jí byl pověřen). Na druhé straně ty členské státy, které mají v úmyslu dodržovat oznamovací povinnost, by musely službu obecného hospodářského zájmu zadat a přesně vymezit předem, aby byla dodržena pravidla pro služby obecného hospodářského zájmu a judikatura ve věci Altmark.
- (78) Ve svém důsledku by to byl podnět k neoznamování nových státních podpor členskými státy, což by bylo v rozporu s ustálenou zásadou, podle níž členské státy, které státní podporu neoznámí, nemohou být zvýhodněny ve vztahu k členským státům, které oznámení provedou ⁽²⁾.
- (79) Komise v souhrnu dospěla k závěru, že první podmínka uvedená v rozsudku ve věci Altmark nebyla dodržena; dále se domnívá, že v daném případě nebyly dodrženy ani ostatní podmínky rozsudku ve věci Altmark, a to na základě níže uvedených úvah.

7.1.2.2. Druhé kritérium rozsudku ve věci Altmark

- (80) V daném případě nebyl předem stanoven žádný z ukazatelů pro výpočet vyrovnávací platby. Takzvané pověřovací akty, na které se odvolávají italské orgány, podrobně nevysvětlují služby, které by měly být příjemcem poskytovány, ani nestanoví žádný mechanismus vyrovnávací platby za údajný veřejný úkol uložený příjemci.

7.1.2.3. Třetí kritérium rozsudku ve věci Altmark

- (81) Podle třetího kritéria rozsudku ve věci Altmark vyrovnání získané za plnění povinností veřejné služby nemůže přesahovat meze toho, co je nezbytné k pokrytí všech nebo části vynaložených nákladů, se zohledněním příslušných příjmů, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností.

⁽²⁾ Věc 301/87 *Francie v. Komise*, Recueil 1990, s. 307, bod 11; spojené věci T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97 až T-607/97, T-1/98, T-3/98 až T-6/98 a T-23/98 *Alzeta Mauro a další v. Komise*, Recueil 2000, s. II-2319, bod 79, a v nich citovaná judikatura; spojené věci T-394/08, T-408/08, T-453/08 a T-454/08 *Regione autonoma della Sardegna a další v. Komise*, rozsudek ze dne 20. září 2011, dosud nezveřejněný, bod 91.

- (82) Komise nemůže přijmout tvrzení Itálie, podle kterého dotčené letiště pouze obdrželo financování z veřejných zdrojů nezbytné k plnění závazku veřejné služby, neboť toto financování bylo omezeno na vyrovnání provozních ztrát. Základní zásadou hodnocení přiměřenosti vyrovnávací platby je, že pouze čisté náklady vzniklé veřejnému provozovateli při plnění závazku veřejné služby mohou být podnětem k vyrovnávací platbě. Pokud nejsou povinnosti uložené příjemci jasně vymezeny, Komise nemůže jednoznačně stanovit náklady, které by měly být vzaty v úvahu pro účely výpočtu vyrovnávací platby.
- (83) I v případě, že by provozování letiště jako celku mohlo být klasifikováno jako služba obecného hospodářského zájmu, určité činnosti nepřímě spojené se základními činnostmi, které mimo jiné zahrnují výstavbu, financování, používání a pronájem prostor a nemovitostí využívaných jako kanceláře, sklady, hotely a průmyslové podniky v oblasti letiště, jakož i obchody, restaurace a parkoviště, by nespádaly do úkolu služby obecného hospodářského zájmu, a nemohly by tedy být subvencovány ve smyslu pravidel pro služby obecného hospodářského zájmu. Italské orgány neposkytly žádný důkaz o tom, že nebyly subvencovány činnosti nepřímě spojené se základními letištními činnostmi, podle bodu 34 a bodu 53 podbodu iv) pokynů pro leteckou dopravu z roku 2005.

7.1.2.4. Čtvrté kritérium rozsudku ve věci Altmark

- (84) Čtvrté kritérium rozsudku ve věci Altmark stanoví, že aby vyrovnání nepředstavovalo státní podporu, musí být omezeno na nezbytné minimum. Toto kritérium se považuje za splněné, pokud je příjemce vyrovnání vybrán na základě řízení o zadání veřejné zakázky, nebo alternativně, pokud se vyrovnání vypočítá na základě nákladů efektivního podniku.
- (85) V daném případě příjemce nebyl vybrán v rámci řízení o zadání veřejné zakázky. Naproti tomu Itálie Komisi neposkytla ani žádný důkaz o tom, že úroveň vyrovnání byla určena na základě analýzy nákladů, které by průměrný podnik, správně řízený a přiměřeně vybavený nezbytnými prostředky k tomu, aby mohl uspokojit požadavky veřejné služby, vynaložil při plnění těchto povinností se zohledněním příjmů, které se k nim vztahují, jakož i zisku, který je přiměřený k plnění těchto povinností. Podle mínění Komise tedy nelze vyvodit, že dotčené financování z veřejných zdrojů bylo určeno na základě nákladů efektivního podniku.
- (86) Komise tudíž nemůže dospět k názoru, že příjemce poskytoval dotčené služby za nejmenších nákladů pro územně správní celek.
- (87) Pro úplnost Komise uvádí, že během vyšetřování příjemce také předložil tvrzení, podle kterého daná opatření byla v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Ačkoliv provozovateli letiště vznikly ztráty, dalo se rozumně předpokládat, že činnost přinese zisky.
- (88) V tomto ohledu Komise především podotýká, že na rozdíl od tvrzení příjemce, Itálie během vyšetřování neuváděla, že stát investoval do provozovatele letiště s předpokladem rentability, a že naopak tvrdila, že zásada investora v tržním hospodářství se na posuzovaný případ nevztahuje (viz (49). bod odůvodnění).
- (89) Zadruhé pro účely posouzení na základě zásady investora v tržním hospodářství je nezbytné stanovit, zda by se v obdobných podmínkách soukromý investor choval obdobně. Soudní dvůr rozhodl, že pokud chování soukromého investora, s nímž má být srovnáván zásah veřejného investora, který sleduje cíle hospodářské politiky, nezbytně není chováním běžného investora vkládajícího kapitál za účelem dosažení zisku ve více méně krátké době, musí být přinejmenším chováním soukromé holdingové společnosti nebo soukromého seskupení podniků, které sledují strukturální politiku, celkovou či oborovou, a jsou vedeny perspektivou dlouhodobější životaschopnosti⁽²³⁾. Pro zjištění, zda se stát choval jako rozumný investor v tržním hospodářství, je třeba vrátit se do kontextu období, v němž byla přijata opatření finanční podpory, aby bylo možno posoudit hospodářskou racionálnost chování státu, a je tedy třeba zdržet se jakéhokoli posuzování založeného na pozdější situaci⁽²⁴⁾. Podle ustálené judikatury, pokud některý členský stát uplatní zásadu investora v tržním hospodářství během správního řízení, má v případě pochybností povinnost jednoznačně a na základě objektivních a ověřitelných skutečností prokázat, že prováděné opatření vydal v postavení akcionáře. Z těchto důkazů musí jednoznačně vyplývat, že dotčený členský stát přijal před nebo současně s poskytnutím hospodářské výhody rozhodnutí uskutečnit prostřednictvím skutečně provedeného opatření investici v ovládaném veřejném podniku⁽²⁵⁾.

⁽²³⁾ Viz zejména spojené věci C-278/92, C-279/92 a C-280/92 Španělsko v. Komise, Recueil 1994, s. I-4103, body 20–22.

⁽²⁴⁾ Rozsudek ve věci *Stardust Marine*, bod 71.

⁽²⁵⁾ Viz věc C-124/10 P *Komise v. Électricité de France (EDF)*, body 82 a 83, a spojené věci T268/08 a T-281/08 *Land Burgenland (Rakousko) a Rakouská republika v. Evropská komise*, bod 155.

- (90) V tomto smyslu Komise nemůže přijmout tvrzení příjemce, podle kterého posuzovaná opatření byla dána perspektivami zisku společnosti představenými v podnikatelském záměru vypracovaném v roce 2008, jehož cílem bylo obnovení rentability, neboť tento plán byl dokončen poté, co již bylo o dotčených opatřeních rozhodnuto. Komise se domnívá, že soukromý investor by vložil nové finanční prostředky do společnosti, jejíž kapitál je nižší než zákonné minimum, což byl případ společnosti SO.G.A.S., pouze v případě, že by v okamžiku přijetí daného opatření mohl předpokládat obnovení rentability společnosti v rozumném časovém horizontu. Vzhledem k tomu, že ani italské orgány ani společnost SO.G.A.S. neposkytly konkrétní důkazy vztahující se k období posuzovaných opatření, které by prokázaly, že veřejné orgány měly v úmyslu uskutečnit investici a mohly od takovéto operace očekávat ekonomickou výkonnost přijatelnou pro soukromého investora, a rovněž s přihlédnutím k tomu, že Itálie výslovně potvrdila, že zásada investora v tržním hospodářství se na tento případ nevztahuje, Komise dospěla k závěru, že uvedená opatření zásadu investora v tržním hospodářství nedodržela.

7.1.2.5. Závěr

- (91) Komise má za to, že v daném případě nebyla dodržena žádná ze čtyř podmínek stanovených Soudním dvorem ve věci Altmark a že předmětná opatření nejsou v souladu se zásadou investora v tržním hospodářství. Komise proto dospěla k závěru, že dotčená opatření, tj. kapitálové vklady, které měly nahradit ztráty vzniklé společnosti SO.G.A.S. v letech 2004, 2005 a 2006, poskytují provozovateli letiště hospodářskou výhodu.

7.1.3. Narušení hospodářské soutěže a vliv na obchod mezi členskými státy

- (92) Pokud jde o narušení hospodářské soutěže, Itálie zdůraznila, že na základě pokynů pro leteckou dopravu z roku 2005 „je málo pravděpodobné, aby financování poskytnutá malým regionálním letištím (kategorie D) narušila hospodářskou činnost nebo ovlivnila obchody tak, že by to bylo v rozporu se společným zájmem“. Citovaný text však odkazuje na posuzování slučitelnosti státní podpory ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) SFEU a jeho cílem není vyloučit, že financování malých letišť z veřejných zdrojů může představovat státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.
- (93) Kromě toho Komise připomíná, že bod 40 pokynů pro leteckou dopravu z roku 2005 také stanoví, že „nad rámec těchto obecných informací není možné stanovit diagnózu přizpůsobenou různorodosti možných situací, zejména pro letiště kategorií C a D. Z tohoto důvodu musí být každé opatření, které by mohlo tvořit státní podporu letišti, oznámeno, aby bylo možné prověřit jeho vliv na hospodářskou soutěž a obchod mezi členskými státy a případně jeho slučitelnost“.
- (94) Letiště Aeroporto dello Stretto je jedno ze tří letišť regionu Kalábrie nacházející se na jižním konci italského poloostrova. Objem přepravy na letišti se konstantně udržuje pod hranici jednoho milionu cestujících⁽²⁶⁾. V době provádění posuzovaného opatření tedy letiště patřilo do kategorie D „malá regionální letiště“ podle pokynů pro leteckou dopravu z roku 2005. Počet cestujících odbavených letištem se však v roce 2012 zdvojnásobil oproti roku 2004.
- (95) Komise uvádí, že trh provozování letišť, který zahrnuje malá regionální letiště, je trhem otevřeným hospodářské soutěži, na němž působí řada soukromých i veřejných podniků v celé Unii. Tento aspekt potvrzuje také skutečnost, že Itálie zamýšlela částečně privatizovat provozovatele letiště Aeroporto dello Stretto a že za tímto účelem v roce 2007 zveřejnila nabídkové řízení otevřené podnikům kteréhokoli členského státu Unie (viz (32). bod odůvodnění). Financování provozovatele letiště z veřejných zdrojů tedy může narušit hospodářskou soutěž na trhu provozování letištních zařízení. Vzájemně soutěžit mohou také letiště patřící do jiných spádových oblastí, aby přilákala cestující. Do jisté míry a pro určité cestující některé odlišné destinace skutečně jsou vzájemně zaměnitelné. Financování z veřejných zdrojů ve prospěch letišť proto může narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod na trhu letecké dopravy v Unii.
- (96) V daném případě s přihlédnutím k tomu, že v době, k níž se vztahují skutečnosti, letiště Aeroporto dello Stretto provozovalo převážně vnitrostátní destinace a dvě mezinárodní trasy (Paříž a Malta) a že díky obdrženým finančním prostředkům mělo letiště možnost zůstat na trhu a významně rozšířit svou činnost, se Komise domnívá, že posuzovaná opatření mohou narušit hospodářskou soutěž a ovlivnit obchod mezi členskými státy.

7.1.4. Závěr o existenci podpory

- (97) Na základě výše uvedeného Komise dospěla k závěru, že kapitálové vklady poskytnuté společnosti SO.G.A.S. jejími vlastními veřejnými akcionáři k náhradě ztrát z období let 2004, 2005 a 2006 představují státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

⁽²⁶⁾ Oficiální údaje.

7.2. Oprávněnost podpory

- (98) Posuzovaná opatření byla provedena před formálním schválením ze strany Komise; Itálie proto nesplnila povinnost pozastavení podle čl. 108 odst. 3 SFEU.

7.3. Slučitelnost podpory

7.3.1. Slučitelnost ve smyslu pravidel pro služby obecného hospodářského zájmu

- (99) Společnost SO.G.A.S. tvrdí, že dotčená podpora je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU.
- (100) Ustanovení čl. 106 odst. 2 uvádí, že „podniky pověřené poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu nebo ty, které mají povahu fiskálního monopolu, podléhají pravidlům obsaženým ve Smlouvách, zejména pravidlům hospodářské soutěže, pokud uplatnění těchto pravidel nebrání právně nebo fakticky plnění zvláštních úkolů, které jim byly svěřeny. Rozvoj obchodu nesmí být dotčen v míře, která by byla v rozporu se zájmem Unie“.
- (101) Tento článek zavádí výjimku ze zákazu poskytovat státní podporu podle článku 107 SFEU, pokud je podpora nezbytná a přiměřená, aby bylo zaručeno poskytování služby obecného hospodářského zájmu za přijatelných hospodářských podmínek. Ve smyslu čl. 106 odst. 3 SFEU Komise dohlíží na uplatňování tohoto článku mimo jiné stanovením podmínek pro splnění kritérií nezbytnosti a přiměřenosti.
- (102) Do 31. ledna 2012 rámec Společenství pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (dále jen „rámec pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2005“) ⁽²⁷⁾ a rozhodnutí týkající se služeb obecného hospodářského zájmu z roku 2005 představovaly předpisy přijaté Komisí pro uplatnění výjimky podle čl. 106 odst. 2 SFEU.
- (103) Dne 31. ledna 2012 vstoupil v platnost nový balíček dokumentů o službách obecného hospodářského zájmu, který zahrnuje rámec Evropské unie pro státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby (2011) (dále jen „rámec pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011“) ⁽²⁸⁾ a rozhodnutí Komise 2012/21/EU ⁽²⁹⁾.

7.3.1.1. Slučitelnost ve smyslu rozhodnutí 2005/842/ES

- (104) Předmětná opatření byla poskytnuta v červnu 2004, v červnu 2005 a v prosinci 2007. Příjemce tvrdí, že na dotčená opatření se nevztahuje oznamovací povinnost na základě rozhodnutí 2005/842/ES.
- (105) Rozhodnutí 2005/842/ES prohlásilo za slučitelné státní podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytované ve vztahu ke službám obecného hospodářského zájmu podnikům splňujícím podmínky stanovené v samotném rozhodnutí. Rozhodnutí 2005/842/ES zejména prohlásilo za slučitelné státní podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby poskytnuté letištím, i) kde roční počet cestujících nepřevyšuje jeden milion osob, ii) jejichž obrát před zdaněním za všechny činnosti nepřesáhl v průběhu dvou finančních let předcházejících roku, kdy byl daný podnik pověřen poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu, částku 100 milionů EUR, pokud roční vyrovnávací platba za dotčenou službu nepřesahuje 30 milionů EUR ⁽³⁰⁾.
- (106) Rozhodnutí 2005/842/ES se vztahovalo pouze na podpory ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby ve vztahu ke skutečným službám obecného hospodářského zájmu. Aby bylo možné využít této výjimky, vyrovnávací platba za závazek veřejné služby v podobě poskytování služby obecného hospodářského zájmu musela rovněž splňovat zvláštní požadavky podle článků 4, 5 a 6 uvedeného rozhodnutí ⁽³¹⁾.
- (107) Článek 4 rozhodnutí 2005/842/ES stanoví, že službou obecného hospodářského zájmu musí být dotčený podnik pověřen prostřednictvím jednoho nebo více úředních aktů obsahujících zejména povahu a délku trvání závazků veřejné služby, ukazatele pro výpočet, kontrolu a hodnocení vyrovnávací platby, jakož i ujednání, která vyloučí vyplacení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby a zajistí její navrácení. Článek 5 rozhodnutí 2005/842/ES stanoví, že výše vyrovnávací platby musí být omezena rozsahem nezbytným pro úhradu nákladů vynaložených v souvislosti s plněním závazků veřejné služby, přičemž je třeba zohlednit příslušné příjmy a přiměřený výnos. Konečně článek 6 rozhodnutí 2005/842/ES stanoví, že členské státy provádějí pravidelné kontroly směřující ke zjištění, zda podniky nedostávají vyrovnávací platby přesahující výši určenou podle článku 5.

⁽²⁷⁾ Úř. věst. C 297, 29.11.2005.

⁽²⁸⁾ Úř. věst. C 8, 11.1.2012.

⁽²⁹⁾ Rozhodnutí Komise 2012/21/EU ze dne 20. prosince 2011 o použití čl. 106 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie na státní podporu ve formě vyrovnávací platby za závazek veřejné služby udělené určitým podnikům pověřeným poskytováním služeb obecného hospodářského zájmu (Úř. věst. L 7, 11.1.2012, s. 3).

⁽³⁰⁾ Čl. 2 odst. 1 bod a) rozhodnutí.

⁽³¹⁾ Informace o datu vstupu rozhodnutí týkajícího se služeb obecného hospodářského zájmu z roku 2005 v platnost, a zejména o datu použití čl. 4 písm. c), d) a e) a článku 6 uvedeného rozhodnutí, viz článek 10 uvedeného rozhodnutí.

- (108) Z důvodů vysvětlených v bodě 7.1.2.1 tohoto rozhodnutí Komise dospěla k závěru, že ani příjemce ani italské orgány neprokázaly, že společnosti SO.G.A.S. byl uložen jasně vymezený závazek veřejné služby. Kromě toho neprokázaly, že v takzvaných pověřovacích aktech, které přijaly, jsou jakkoli obsaženy ukazatele pro výpočet, kontrolu a hodnocení vyrovnávací platby a ujednání, která vyloučí vyplacení jakékoli nadměrné vyrovnávací platby a zajistí její navrácení. Z toho vyplývá, že požadavky podle článků 4, 5 a 6 rozhodnutí 2005/842/ES týkající se právních aktů pověření nebyly splněny.
- (109) Komise se proto domnívá, že náhrada ztrát provozovatele letiště Aeroporto dello Stretto nebyla slučitelná s vnitřním trhem ani vyňata z oznamovací povinnosti podle rozhodnutí 2005/842/ES.
- (110) Navíc pokud neexistuje jasné vymezení závazku veřejné služby uloženého společnosti SO.G.A.S, nemůže být opatření považováno za slučitelné s vnitřním trhem a vyňaté z povinnosti oznámení předem podle čl. 10 písm. b) rozhodnutí 2012/21/EU. Komise proto posuzovala, zda může být opatření považováno za slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu bodu 69 rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011, který stanoví, že „Komise použije zásady stanovené v tomto sdělení na protiprávní podporu, o které rozhodne po 31. lednu 2012, i když byla podpora udělena před tímto datem“.

7.3.1.2. Slučitelnost ve smyslu rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011

- (111) Bod 16 rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011 stanoví nezbytné požadavky, aby mohlo být pověření službou obecného hospodářského zájmu považováno za platné. Zejména následující písm. a) bodu 16 stanoví, že v pověřovacím aktu musí být jasně uvedeny náplň a délka trvání závazků veřejné služby. Ze stejných důvodů již objasněných v bodě 7.1.2.1 tohoto rozhodnutí posuzovaná opatření podpory tedy nemohou být považována za slučitelná ve smyslu rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011. Zejména příjemce nebyl jasně pověřen provozováním letiště jako celku ve formě služby obecného hospodářského zájmu. Komise neobdržela žádný pověřovací akt, který by předem jednoznačně vymezoval službu obecného hospodářského zájmu, kterou byl příjemce pověřen, ani jeho právo na vyrovnávací platbu. Dále nebyly Komisi předloženy žádné důkazy o tom, že body 17 a 18 rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011 byly dodrženy.
- (112) Komise se tedy domnívá, že posuzované opatření podpory nemůže být prohlášeno za slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 106 odst. 2 SFEU.
- (113) Pro úplnost Komise zdůrazňuje, že bod 9 rámce pro služby obecného hospodářského zájmu z roku 2011 stanoví, že vyrovnávací platba za služby obecného hospodářského zájmu přiznaná podnikům, které jsou v obtížích, musí být posuzována podle pokynů Společenství pro státní podporu na záchranu a restrukturalizaci podniků v obtížích.
- (114) Během fáze předběžného posuzování Itálie skutečně tvrdila, že SO.G.A.S je podnikem v obtížích ve smyslu pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci. Itálie však také tvrdila, že posuzovaná opatření nejsou součástí plánu restrukturalizace a že plán takovéto povahy neexistuje. Ve svém rozhodnutí o zahájení řízení proto Komise měla za to, že tato opatření nemohou být považována za slučitelná s pokyny pro podporu na záchranu a restrukturalizaci.
- (115) Během formálního vyšetřování již Itálie netvrdila, že provozovatel letiště se v okamžiku poskytnutí opatření podpory nacházel v obtížích, a že tedy podpory jsou slučitelné na základě výše uvedených pokynů.
- (116) Jelikož Komise neměla důkazy, které by jí umožnily posoudit slučitelnost předmětných opatření na základě pokynů pro podporu na záchranu a restrukturalizaci, nemůže tato opatření prohlásit za slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu výše uvedených pokynů.

7.3.2. Slučitelnost ve smyslu nových pokynů pro leteckou dopravu

- (117) Dne 31. března 2014 Komise přijala sdělení „Pokyny ke státní podpoře letišť a leteckých společností“ (dále jen „nové pokyny pro leteckou dopravu“) ⁽³²⁾. Tyto pokyny se použijí na provozní podpory letišť poskytnuté do 31. března 2014.

⁽³²⁾ Úř. věst. C 99, 4.4.2014, s. 3.

- (118) Provozní podpora poskytnutá před vstupem nových pokynů pro leteckou dopravu v platnost by mohla být prohlášena za slučitelnou do plné výše nepokrytých provozních nákladů, pokud jsou splněny tyto podmínky:
- *příspěvek k dosažení jasně vymezeného cíle společného zájmu*: tato podmínka je mimo jiné splněna, pokud podpora zvyšuje mobilitu občanů Unie a propojení regionů nebo napomáhá regionálnímu rozvoji ⁽³³⁾,
 - *potřeba státního zásahu*: podpora se musí zaměřovat na situace, v nichž může přinést materiální zlepšení, které trh sám není schopen poskytnout ⁽³⁴⁾,
 - *existence motivačního účinku*: tato podmínka je splněna, pokud je pravděpodobné, že by se při neexistenci provozní podpory a s ohledem na možné poskytnutí investiční podpory a objem přepravy výrazně snížil objem hospodářské činnosti dotyčného letiště ⁽³⁵⁾,
 - *přiměřenost výše podpory (podpora omezená na nezbytné minimum)*: aby byla provozní podpora letišťům přiměřená, musí být omezena na minimum potřebné k uskutečnění podporované činnosti ⁽³⁶⁾,
 - *zamezení nežádoucím negativním účinkům na hospodářskou soutěž a obchod* ⁽³⁷⁾.
- (119) Podle prohlášení italských orgánů okrajová zeměpisná poloha a nedostatečný rozvoj nákladní dopravy představují pro region Kalábrie vážný problém, zejména z důvodu nedostatku přiměřené infrastruktury. Itálie prohlásila, že posuzovaná opatření jsou součástí širšího projektu, jehož cílem je posílit dopravní síť v Kalábrii. Tato opatření by umožnila společnosti SO.G.A.S. zlepšit infrastrukturu a služby nabízené letišťům na základě nové regionální strategie, která se zaměřuje na posílení dopravní sítě a usnadnění přístupu do regionu.
- (120) Na základě výše uvedeného se Komise domnívá, že provozní podpora poskytnutá společnosti SO.G.A.S. přispěla k dosažení cíle společného zájmu zaměřeného na zlepšení přístupnosti, propojení a rozvoje regionů prostřednictvím rozvoje infrastruktury pro bezpečnou a spolehlivou leteckou dopravu.
- (121) Jak je uvedeno v nových pokynech pro leteckou dopravu, menší letiště by mohla mít s financováním vlastní činnosti bez veřejných zdrojů problémy. Podle bodu 118 nových pokynů pro leteckou dopravu letiště s ročním objemem přepravy nižším než 700 000 cestujících zřejmě nejsou schopna pokrýt velkou část svých provozních nákladů. Objem přepravy na letišti Aeroporto dello Stretto se konstantně udržoval pod hranicí 700 000 cestujících. Komise se proto domnívá, že podpora je nezbytná, neboť umožnila zlepšit propojenost regionu Kalábrie, které by trh sám o sobě nenabídl.
- (122) Bez poskytnutí podpory by činnost příjemce byla významně omezena nebo dokonce ukončena. Zároveň podpora nepřekročila částku nezbytnou k pokrytí provozních ztrát, a byla tedy omezena na nezbytné minimum umožňující provádění činnosti, která je předmětem podpory.
- (123) Žádné jiné letiště se ve stejné spádové oblasti ⁽³⁸⁾ nenachází, neboť jak již bylo vysvětleno, nejbližší letiště je vzdálené více než 130 kilometrů. Itálie dále potvrdila, že letištní infrastruktura byla k dispozici všem leteckým společnostem za nediskriminačních podmínek. Informace, které měla Komise k dispozici, ani připomínky zúčastněných stran předložené během vyšetřování nezpochybnily nediskriminační přístup k infrastruktuře.
- (124) Na základě těchto úvah Komise dospěla k závěru, že podmínky slučitelnosti vymezené novými pokyny pro leteckou dopravu byly splněny.

7.3.3. Závěr týkající se slučitelnosti podpory

- (125) Na základě posouzení, které předchází, Komise dospěla k závěru, že oznámené opatření podpory je slučitelné s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 SFEU.

⁽³³⁾ Body 137 a 113 nových pokynů pro leteckou dopravu.

⁽³⁴⁾ Body 137 a 116 nových pokynů pro leteckou dopravu.

⁽³⁵⁾ Body 137 a 124 nových pokynů pro leteckou dopravu.

⁽³⁶⁾ Body 137 a 125 nových pokynů pro leteckou dopravu.

⁽³⁷⁾ Body 137 a 131 nových pokynů pro leteckou dopravu.

⁽³⁸⁾ Vymezená novými pokyny pro leteckou dopravu jako zeměpisný trh, jehož ohraničení je stanoveno na zhruba 100 kilometrů nebo přibližně 60 minut jízdy autem, autobusem, vlakem nebo vysokorychlostním vlakem.

- (126) Tento závěr formulovaný ve smyslu pravidel státní podpory nebrání použití jiných ustanovení unijního práva, včetně předpisů týkajících se životního prostředí.

8. ZÁVĚR

- (127) Komise se domnívá, že Itálie provedla dotčenou podporu protiprávně v rozporu s čl. 108 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie. Na základě posouzení, které předchází, se však rozhodla k podpoře nevznést námitky, neboť podpora je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 Smlouvy o fungování Evropské unie a s novými pokyny pro leteckou dopravu,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Státní podpora, kterou Itálie poskytla ve prospěch společnosti SO.G.A.S. S.p.A. (Società per la Gestione dell'Aeroporto dello Stretto) ve výši 6 392 847 EUR, je slučitelná s vnitřním trhem ve smyslu čl. 107 odst. 3 písm. c) Smlouvy o fungování Evropské unie.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Italské republice.

V Bruselu dne 11. června 2014.

Za Komisi
Joaquín ALMUNIA
místopředseda

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE**ze dne 19. prosince 2014****o určitých ochranných opatřeních v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků podtypu H5N8 v Německu**

(oznámeno pod číslem C(2014) 10261)

(Pouze německé znění je závazné)**(Text s významem pro EHP)**

(2014/945/EU)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 4 uvedené směrnice,s ohledem na směrnici Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽²⁾, a zejména na čl. 10 odst. 4 uvedené směrnice,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Influenza ptáků je infekční virová nákaza ptáků, včetně drůbeže. Infekce viry influenzy ptáků u domácí drůbeže způsobují dvě hlavní formy uvedené nákazy, které se rozlišují podle virulence. Nízkopatogenní forma obecně způsobuje pouze lehké symptomy, zatímco vysoce patogenní forma má za následek velmi vysokou úmrtnost u většiny druhů drůbeže. Uvedená nákaza může mít vážný dopad na ziskovost chovu drůbeže.
- (2) Influenza ptáků se vyskytuje převážně u ptáků, avšak za určitých okolností se infekce může objevit i u lidí, ačkoli riziko je obecně velmi nízké.
- (3) V případě ohniska influenzy ptáků hrozí, že by se původce nákazy mohl přenést na ostatní hospodářství s chovem drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Následně by se mohl prostřednictvím obchodu s živými ptáky nebo jejich produkty rozšířit z jednoho členského státu do dalších členských států nebo do třetích zemí.
- (4) Směrnice Rady 2005/94/ES ⁽³⁾ stanoví určitá preventivní opatření pro dozor nad influenzou ptáků a její včasné odhalení a minimální opatření pro tlumení, která mají být uplatněna v případě ohniska této nákazy u drůbeže nebo jiného ptactva chovaného v zajetí. Uvedená směrnice stanoví vymezení ochranných pásem a pásem dozoru v případě ohniska vysoce patogenní influenzy ptáků.
- (5) Německo oznámilo Komisi ohnisko vysoce patogenní influenzy ptáků podtypu H5N8 na svém území v hospodářství, kde je chována drůbež, a přijalo ihned příslušná opatření požadovaná podle směrnice 2005/94/ES, včetně vymezení ochranných pásem a pásem dozoru, která by měla být definována v částech A a B přílohy tohoto rozhodnutí.
- (6) Komise uvedená opatření ve spolupráci s Německem prozkoumala a přesvědčila se, že hranice ochranných pásem a pásem dozoru, která vymezil příslušný orgán uvedeného členského státu, jsou v dostatečné vzdálenosti od vlastního hospodářství, kde bylo ohnisko potvrzeno.
- (7) Aby se předešlo jakémukoli zbytečnému narušení obchodu uvnitř Unie a kladení neodpodstatněných překážek obchodu ze strany třetích zemí, je nutné urychleně popsat na úrovni Unie ochranná pásma a pásma dozoru zřízená v souvislosti s vysoce patogenní influenzou ptáků v Německu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13.⁽²⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29.⁽³⁾ Směrnice Rady 2005/94/ES ze dne 20. prosince 2005 o opatřeních Společenství pro tlumení influenzy ptáků a o zrušení směrnice 92/40/EHS (Úř. věst. L 10, 14.1.2006, s. 16).

- (8) Proto by měla být v tomto rozhodnutí definována ochranná pásma a pásma dozoru v Německu, kde jsou uplatňována kontrolní opatření v oblasti zdraví zvířat stanovená ve směrnici 2005/94/ES, jakož i doba trvání takto stanovené regionalizace.
- (9) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro rostliny, zvířata, potraviny a krmiva,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Německo zajistí, aby ochranná pásma a pásma dozoru vymezená v souladu s čl. 16 odst. 1 směrnice 2005/94/ES zahrnovala přinejmenším oblasti uvedené v částech A a B přílohy tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí je určeno Spolkové republice Německo.

V Bruselu dne 19. prosince 2014.

Za Komisi
Vytenis ANDRIUKAITIS
člen Komise

PŘÍLOHA

ČÁST A

Ochranné pásmo podle článku 1:

Kód země ISO	Členský stát	Kód (pokud je k dispozici)	Název	Datum zrušení opatření podle článku 29 směrnice 2005/94/ES
DE	Německo	PSČ	Oblast zahrnující:	9. ledna 2015
		26676 Barßel	V obci Barßel, okres Cloppenburg, Dolní Sasko: Od křižovatky železniční trati a východní hranice obce Barßel podél hranice uvedené obce směrem na jih, poté na západ a sever až k železniční trati v Elisabethfehn a odtud podél železniční trati směrem na východ až po výchozí bod na křižovatce železniční trati a východní hranice obce.	
		26689 Apen 26188 Edeweicht	V obcích Apen a Edeweicht, okres Ammerland, Dolní Sasko: Od křižovatky hranice okresu a Kortemoorstraße, podél Kortemoorstraße Hübscher Berg, Lohorster Straße, Wittenberger Straße, Edewechter Straße, Rothenmethen, Kanalstraße, Am Voßbarg, polní cesty mezi „Am Voßbarg“ a „Am Jagen“, Am Jagen, Edewechter Straße, Ocholter Straße, Nordloher Straße, železniční trati směrem na Barßel až k hranici okresu, podél této hranice směrem na jihovýchod až po křižovatku hranice okresu a Kortemoorstraße. Ochranné pásmo zahrnuje hospodářství s chovem drůbeže na obou stranách všech silnic tvořících hranici pásma.	

ČÁST B

Pásmo dozoru podle článku 1:

Kód země ISO	Členský stát	Kód (pokud je k dispozici)	Název	Datum zrušení opatření podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
DE	Německo	PSČ	Oblast zahrnující:	18. ledna 2015
		26676 Barßel 26683 Saterland 26169 Friesoythe	V okresu Cloppenburg, Dolní Sasko: Od křižovatky silnice B 401 a B 72 směrem na sever podél silnice B 72 až po hranici okresu, odtamtud podél uvedené hranice směrem na východ a jihovýchod až po silnici L 831 v Edewechterdamm, odtamtud podél silnice L 831 (Altenoyther Straße) směrem na jihozápad až po Lahe-Ableiter, podél ní směrem na severozápad až po Buchweizendamm, dále podél Ringstraße, Zum Kellerdamm, Vitusstraße, An der Mehrenkamper Schule, Mehrenkamper Straße a Lindenweg až po silnici K 297 (Schwaneburger Straße), podél ní směrem na severozápad až po silnici B 401 a podél ní směrem na západ až po výchozí bod na křižovatce silnic B 401 a B 72.	

Kód země ISO	Členský stát	Kód (pokud je k dispozici)	Název	Datum zrušení opatření podle článku 31 směrnice 2005/94/ES
		26689 Apen 26160 Bad Zwischenahn 26188 Edeweicht 26655 Westerstede	<p>V obcích Apen, Bad Zwischenahn, Edeweicht a městě Westerstede, okres Ammerland, Dolní Sasko:</p> <p>Od křižovatky hranice okresu a Edamer Straße, podél Edamer Straße, Hauptstraße, Auf der Loge, Zur Loge, Lienenweg, Zur Tonkuhle, Burgfelder Straße, Wischenweg, Querensteder Straße, Langer Damm, An den Feldkämpfen, Pollerweg, Ocholter Straße, Westerstede Straße, Steegenweg, Rostruper Straße, Rüschedamm, Torsholter Hauptstraße, Südholter Straße, Westersteder Straße, Westerloyer Straße, Strohen, In der Loge, Buernstraße, Am Damm, Moorweg, Plackenweg, Ihausener Straße, Eibenstraße, Eichenstraße, Klauhörner Straße, Am Kanal, Aper Straße, Stahlwerkstraße, Ginsterweg, Am Uhlenmeer, Grüner Weg, Südgeorgsfehner Straße, Schmuggelpadd, Wasserzug Bitsche tedy až k hranici okresu, Hauptstraße, podél hranice okresu směrem na jihovýchod až po křižovatku okresu a Edamer Straße.</p> <p>Pásmo dozoru zahrnuje hospodářství s chovem drůbeže na obou stranách všech silnic tvořících hranici pásma.</p>	
		26847 Detern	<p>V obci Jümme, části Detern, okres Leer, Dolní Sasko:</p> <p>Ve výchozím bodě hranice okresu Cloppenburg-Leer na silnici B 72 na úrovni Ubbehausen směrem na sever na roh „Borgsweg“ a „Lieneweg“, dále směrem na sever k „Deelenweg“ poté na „Handwiserweg“. Poté směrem na severovýchod k „Barger Straße“ a dále na sever k ulici „Am Barger Schöpfwerkstief“.</p> <p>Podél této ulice nejdříve směrem na východ a poté na sever k ulici „Fennen“ a podél ní směrem na sever k ulici „Zur Wassermühle“.</p> <p>Směrem na sever přes Jümme podél Aper Tief až po úroveň „Französischer Weg“ na „Osterstraße“. Odtamtud směrem k hranici okresu s okresem Ammerland a dále k výchozímu bodu v Ubbehausen.</p>	

AKTY PŘIJATÉ INSTITUCEMI ZŘÍZENÝMI MEZINÁRODNÍ DOHODOU

ROZHODNUTÍ RADY STABILIZACE A PŘIDRUŽENÍ EU-SRBSKO č. 1/2014

ze dne 17. prosince 2014

o nahrazení protokolu 3 k Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Republikou Srbsko na straně druhé o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce

(2014/946/EU)

RADA STABILIZACE A PŘIDRUŽENÍ EU-SRBSKO,

s ohledem na Dohodu o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Republikou Srbsko na straně druhé ⁽¹⁾, jež byla podepsána v Lucemburku dne 29. dubna 2008, a zejména na článek 44 uvedené dohody,

s ohledem na protokol 3 k Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Republikou Srbsko na straně druhé o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Článek 44 Dohody o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Republikou Srbsko na straně druhé (dále jen „dohoda“) odkazuje na protokol 3 o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce (dále jen „protokol 3“), který určuje pravidla původu a stanoví kumulaci původu mezi Unií, Srbskem, Tureckem a jakoukoli zemí nebo územím, jež je zapojeno do procesu stabilizace a přidružení Unie.
- (2) Článek 39 protokolu 3 stanoví, že Rada stabilizace a přidružení zřízená článkem 119 dohody může rozhodnout o změnách v ustanoveních uvedeného protokolu.
- (3) Cílem Regionální úmluvy o celoevropsko-středomořských preferenčních pravidlech původu ⁽²⁾ (dále jen „úmluva“) je nahradit protokoly o pravidlech původu, které jsou v současné době platné mezi zeměmi celoevropsko-středomořské oblasti, jediným právním aktem. Srbsko a ostatní země západního Balkánu zapojené do procesu stabilizace a přidružení byly vyzvány, aby se připojily k systému celoevropské diagonální kumulace původu uvedeném v Soluňské agendě, jež byl schválen Evropskou radou v červnu 2003. K připojení se k úmluvě byly vyzvány rozhodnutím vzešlým z evropsko-středomořské ministerské konference z října 2007.
- (4) Unie podepsala úmluvu dne 15. června 2011 a Srbsko dne 12. listopadu 2012.
- (5) Unie uložila své listiny o přijetí u deponitáře úmluvy dne 26. března 2012 a Srbsko dne 1. července 2013. V důsledku toho podle čl. 10 odst. 3 úmluvy vstoupila úmluva pro Unii v platnost dne 1. května 2012 a pro Srbsko dne 1. září 2013.
- (6) Pokud k úmluvě nepřistoupí souběžně všechny smluvní strany v rámci oblasti kumulace, nemělo by to představovat méně příznivou situaci, než jaká byla dříve na základě protokolu 3.
- (7) Protokol 3 by proto měl být změněn tak, aby odkazoval na úmluvu,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 278, 18.10.2013, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. L 54, 26.2.2013, s. 4.

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Protokol 3 k Dohodě o stabilizaci a přidružení mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na straně jedné a Republikou Srbsko na straně druhé o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

Použije se ode dne 1. února 2015.

V Bruselu dne 17. prosince 2014.

*Za Radu stabilizace a přidružení
předsedkyně
J. JOKSIMOVIĆ*

PŘÍLOHA

Protokol 3

o definici pojmu „původní produkty“ a metodách správní spolupráce

Článek 1

Použitelná pravidla původu

Pro účely provádění této dohody se použijí dodatek I a příslušná ustanovení dodatku II Regionální úmluvy o celoevropsko-středomořských preferenčních pravidlech původu ⁽¹⁾ (dále jen „úmluva“).

Všechny odkazy na „příslušnou dohodu“ v dodatku I a v příslušných ustanoveních dodatku II úmluvy se považují za odkazy na tuto dohodu.

Článek 2

Řešení sporů

Spory, které vyvstanou při ověřování podle článku 32 dodatku I úmluvy a které není možné vyřešit mezi celními orgány žádajícími o ověření a celními orgány příslušnými k tomuto ověření, se předkládají Radě stabilizace a přidružení.

Ve všech případech se řešení sporů mezi dovozcem a celními orgány země dovozu řídí právními předpisy dané země.

Článek 3

Změny protokolu

O změně tohoto protokolu může rozhodnout Rada stabilizace a přidružení.

Článek 4

Odstoupení od úmluvy

1. Pokud Evropská unie nebo Srbsko depozitáři úmluvy písemně oznámí svůj úmysl od úmluvy odstoupit podle článku 9 úmluvy, zahájí Evropská unie a Srbsko neprodleně jednání o pravidlech původu pro účely provádění této dohody.

2. Do dne vstupu takovýchto nově sjednaných pravidel původu v platnost se budou na tuto dohodu i nadále vztahovat pravidla původu obsažená v dodatku I a případně příslušná ustanovení dodatku II úmluvy platná v okamžiku odstoupení. Nicméně od okamžiku odstoupení je třeba pravidla původu obsažená v dodatku I a případně příslušná ustanovení dodatku II úmluvy vykládat tak, aby umožňovala dvoustrannou kumulaci pouze mezi Evropskou unií a Srbskem.

Článek 5

Přechodná ustanovení – kumulace

1. Bez ohledu na článek 3 dodatku I úmluvy se pravidla týkající se kumulace stanovená v člancích 3 a 4 protokolu 3 k této dohodě, jak byla přijata Evropskou unií a Srbskem v okamžiku uzavření dohody ⁽²⁾, uplatňují mezi Evropskou unií a Srbskem i nadále, a to do doby, než se začne úmluva uplatňovat mezi všemi smluvními stranami uvedenými v uvedených člancích 3 a 4.

2. Bez ohledu na čl. 16 odst. 5 a čl. 21 odst. 3 dodatku I úmluvy, pokud se kumulace týká pouze států ESVO, Faerských ostrovů, Evropské unie, Turecka a zemí zapojených do procesu stabilizace a přidružení, může být původ prokázán průvodním osvědčením EUR.1 nebo prohlášením o původu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 54, 26.2.2013, s. 4.

⁽²⁾ Úř. věst. L 278, 18.10.2013, s. 16.

ROZHODNUTÍ SMÍŠENÉHO VÝBORU ZŘÍZENÉHO PODLE DOHODY MEZI EVROPSKÝM SPOLEČENSTVÍM A JEHO ČLENSKÝMI STÁTY NA STRANĚ JEDNÉ A ŠVÝCARSKOU KONFEDERACÍ NA STRANĚ DRUHÉ O VOLNÉM POHYBU OSOB č. 1/2014

ze dne 28. listopadu 2014,

kterým se mění příloha II této dohody týkající se koordinace systémů sociálního zabezpečení

(2014/947/EU)

SMÍŠENÝ VÝBOR,

s ohledem na Dohodu mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob ⁽¹⁾ (dále jen „dohoda“), a zejména na články 14 a 18 této dohody,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda byla podepsána dne 21. června 1999 a vstoupila v platnost dne 1. června 2002.
- (2) Příloha II dohody o koordinaci systémů sociálního zabezpečení byla nahrazena rozhodnutím Smíšeného výboru č. 1/2012 ze dne 31. března 2012 ⁽²⁾.
- (3) Příloha II dohody by měla být aktualizována s ohledem na nové právní akty Evropské unie, které od té doby vstoupily v platnost, zejména na změny nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽³⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ⁽⁴⁾ provedené nařízením Komise (EU) č. 1244/2010 ⁽⁵⁾, nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ⁽⁶⁾ a nařízením Komise (EU) č. 1224/2012 ⁽⁷⁾.
- (4) Při provádění nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 je třeba rovněž zohlednit rozhodnutí a doporučení, jež přijala Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení po vstupu rozhodnutí Smíšeného výboru č. 1/2012 v platnost.
- (5) Příloha II dohody by měla být aktualizována v souladu se změnami příslušných právních aktů Evropské unie,

ROZHODL TAKTO:

Článek 1

Příloha II Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob (dále jen „dohoda“) se mění v souladu s přílohou tohoto rozhodnutí.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 103, 13.4.2012, s. 51.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1).

⁽⁵⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. L 338, 22.12.2010, s. 35).

⁽⁶⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. L 149, 8.6.2012, s. 4).

⁽⁷⁾ Nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (Úř. věst. L 349, 19.12.2012, s. 45).

Článek 2

Toto rozhodnutí je vyhotoveno v jazyce anglickém, bulharském, českém, dánském, estonském, finském, francouzském, chorvatském, italském, litevském, lotyšském, maďarském, maltském, německém, nizozemském, polském, portugalském, rumunském, řeckém, slovenském, slovinském, španělském a švédském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost.

Článek 3

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce následujícího po dni jeho přijetí Smíšeným výborem.

V Bruselu dne 28. listopadu 2014.

Za Smíšený výbor
předseda
Mario GATTIKER

PŘÍLOHA

Příloha II Dohody mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně jedné a Švýcarskou konfederací na straně druhé o volném pohybu osob se mění takto:

- 1) V oddílu A: Právní akty, na něž se odkazuje, bodě 1 se slova „ve znění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanovuje obsah jeho příloh ⁽¹⁾“ nahrazují těmito slovy:

„ve znění:

- nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 988/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a kterým se stanovuje obsah jeho příloh (*),
- nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (**),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (***),
- nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (****).

(*) Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 43.

(**) Úř. věst. L 338, 22.12.2010, s. 35.

(***) Úř. věst. L 149, 8.6.2012, s. 4.

(****) Úř. věst. L 349, 19.12.2012, s. 45.“

- 2) V oddílu A: Právní akty, na něž se odkazuje, v bodě 1, pod nadpisem „Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 883/2004 upravuje takto:“ se v položce v písmenu h) bodě 1 slova „federální zákon o doplňkových dávkách ze dne 19. března 1965“ nahrazují těmito slovy:

„federální zákon o doplňkových dávkách ze dne 6. října 2006“.

- 3) V oddílu A: Právní akty, na něž se odkazuje, v bodě 2, se za slova „nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 ze dne 16. září 2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení ⁽²⁾“ doplňují následující slova:

„ve znění:

- nařízení Komise (EU) č. 1244/2010 ze dne 9. prosince 2010, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (*),
- nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 465/2012 ze dne 22. května 2012, kterým se mění nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (**),
- nařízení Komise (EU) č. 1224/2012 ze dne 18. prosince 2012, kterým se mění nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení (ES) č. 883/2004 (***).

(*) Úř. věst. L 338, 22.12.2010, s. 35.

(**) Úř. věst. L 149, 8.6.2012, s. 4.

(***) Úř. věst. L 349, 19.12.2012, s. 45.“

⁽¹⁾ Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 43.

⁽²⁾ Úř. věst. L 284, 30.10.2009, s. 1.

- 4) V oddílu A: Právní akty, na něž se odkazuje, v bodě 2 se pod nadpisem „Pro účely této dohody se nařízení (ES) č. 987/2009 upravuje takto:“ zrušují slova:

„Ujednání mezi Švýcarskem a Itálií ze dne 20. prosince 2005, kterým se stanoví zvláštní postupy pro náhradu dávek zdravotní péče.“

- 5) V oddílu B: Právní akty, které smluvní strany berou plně na vědomí, se za bod 21 doplňují nové body, které znějí:

- „22. Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. E2 ze dne 3. března 2010 o stanovení postupu řízení změn pro údaje o subjektech určených v článku 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004, které jsou uvedeny v elektronickém adresáři, jenž je nedílnou součástí EESSI (*).
23. Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. E3 ze dne 19. října 2011 o přechodném období definovaném v článku 95 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 987/2009 (**).
24. Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. H6 ze dne 16. prosince 2010 o uplatňování určitých zásad týkajících se sčítání dob podle článku 6 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (**).
25. Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S8 ze dne 15. června 2011 o nároku na protézu, velkou protetickou pomůcku nebo jinou důležitou věcnou dávku na základě článku 33 nařízení (ES) č. 883/2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (****).
26. Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. U4 ze dne 13. prosince 2011 o postupu pro poskytování úhrad podle čl. 65 odst. 6 a 7 nařízení (ES) č. 883/2004 a článku 70 nařízení (ES) č. 987/2009 (*****).

(*) Úř. věst. C 187, 10.7.2010, s. 5 (elektronická výměna informací o sociálním zabezpečení).

(**) Úř. věst. C 12, 14.1.2012, s. 6.

(***) Úř. věst. C 45, 12.2.2011, s. 5.

(****) Úř. věst. C 262, 6.9.2011, s. 6.

(*****) Úř. věst. C 57, 25.2.2012, s. 4.“

- 6) V oddílu C: Právní akty, které smluvní strany vezmou v úvahu, se za bod 2 doplňuje nový bod, který zní:

„3. Rozhodnutí Správní komise pro koordinaci systémů sociálního zabezpečení č. S1 ze dne 15. března 2012, které se týká finančních aspektů přeshraničního dárcovství orgánů od žijících dárců (*).

(*) Úř. věst. C 240, 10.8.2012, s. 3.“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS